CANTIONALE

PRO TOTA PROVINCIA ECCLESIASTICA LITUANA
IN CONFERENTIA EPISCOPORUM
DIE 8 OCTOBRIS 1931 ANNI HABITA
APPROBATUM

EA QUÆ IN ECCLESIIS PRÆSERTIM LITUANIÆ IN FUNCTIONIBUS
LITURGICIS DECANTARI SOLENT COMPLECTENS

JUXTA EDITIONEM VATICANAM LIBRORUM
GRADUALIS ET ANTIPHONALIS S. R. E.

JUSSU

PII X PONTIFICIS MAXIMI

RESTITUTORUM

a sacerdote **THEODORO BRAZYS**
PRÆLATO CAPITULI KAIŠEDORENSIS
OLIM IN THEOLOGICO-PHILOSOPHICA FACULTATE UNIVERSITATIS
LITUANÆ MUSICÆ SACRÆ PROFESSORE CONCINNATUM

(OPUS POSTUMUM)

a presbytero **ADOLPHO SABALIAUSKAS**
MEMBRO COMMISSIONIS AD ORDINANDUM NEGOTIUM MUSICÆ
ECCLESIASTICÆ IN ARCHIDIŒCESI KAUNENSI

ADAUCTUM ET EDITUM

KAUNAS
MCMXXXII

Imprimé en Belgique

CANTIONALE

PRO TOTA

PROVINCIA ECCLESIASTICA LITUANA

CUM PERMISSIONE SANCTÆ SEDIS.

Nr. 2080

IMPRIMATUR

Kaunas, die 31 Augusti 1932.

† JOSEPH, Archieppus Kaunensis.

L. † S.

IMPRIMATUR

Mechliniæ, die 28 Octobris 1932

J. JANSEN, VIC. GEN.

PRAKALBA.

ŠIO KANCIONALO ATSIRADIMAS.

1930 m. vasarą Jonavoje per vizitaciją J. E. Kauno Arkivyskupas ir Metropolitas Juozapas Skvireckas kunigų tarpe pareiškė nuomonę, kad aš galėčiau parašyti kancionalą Lietuvos bažnyčioms. Toks Ganytojo, mano vyriausiojo viršininko, pasitikėjimas manimi buvo man lygus įsakymui, ir aš negaišdamas ėmiausi to darbo. Neturėdamas pats visų reikalingų kancionalui liturgiškų knygų, nutariau kreiptis į prof. Brazį. Nuvykau. Bet deja, kaip paskui sužinojau, jo tą pačią dieną Münchene mirta (1930, IX, 10). Ir tik vėliau, kada paaiškėjo velionies paskutinė valia, testamento vykdytojas J. E. vysk. Reinys leido man pasinaudoti prof. Brazio knygynu. Dėl šito nuvykęs vėl į jo butą, rinkdamas sau reikalingas knygas, netikėtai užtikau ir kancionalo rankraštį. Atvertus, pasirodė, kad kancionalas buvo prof. Brazio visai jau prirengtas spaudai dar 1914 m. Ir aprobatą turejo J. E. vysk. Karevičiaus. Be to, dar pirmam puslapy buvo pažymėta, kad jį leidžia šv. Kazimiero Draugija. Tur būt tik dėl užėjusio Didž. Karo kancionalas nebuvo išspausdintas. Bet rankraštis nežuvo, ir velionis prof. B., kaip matyt iš rankraščio, po karui jį atsidėjęs peržiūrėjo ir, atsimainius aplinkybėms, jį gerokai pertaisė. Išbraukta, kad jį leidžia šv. Kazimiero Draugija ; išbraukta daug kas, kas buvo mūsų daroma einant Petrakavo ritualu, išbrauktas iš Naujalio giesmyno imtų giesmių priedas. — Kadangi velionies, to labai darbštaus vyro, rankraštis buvo labai sąžiningai priruoštas, tai, aišku, nebuvo reikalo man iš nauja jis dirbti ; tik aš palaikiau reikalinga pridėti lietuviškų giesmių ir lietuvių kalboj visų penkių kanoniškų

litanijų skyrių. Buvau dėl šito skyriaus kreipęsis į visų Lietuvos vyskupijų arti bažnytinės muzikos stovinčius žmones, kad pareikštų savo nuomonę. Tada, pasinaudodamas jų patarimais, pridėjęs šį liet. giesmių ir litanijų skyrių, kancionalo rankraštį patiekiau J. E. Arkivyskupui ir Metropolitui. Jis patarė dabar atsiklausti nuomonės visų Bažnytinės Provincijos vyskupų. Rankraštį visiems jiems iš eilės buvau nusiuntęs ir susilaukiau jų nuomonės ir pageidavimų. Buvo pareikšta, kad, esant dabar to paties a.a. prof. Brazio « Choralo Mokyklai », skyriai a) apie choralo teoriją ir b) priedas su intonacijomis Gloria in excelsis, Ite Missa est, toni psalmorum, lekcijų ir t.t. būtų išleisti. Kaikurių buvo patiekti pageidavimai kai ką įdėti, dėl kaikurių dalykų nuomonės skyrėsi, bet aš laikiaus tos taisyklės, kad nepraleisčiau nieko, kas bent vienos vyskupijos buvo pageidauta įdėti. Ir taip šitoks kancionalas metinėje 1931 metų Lietuvos Vyskupų Konferencijoje buvo priimtas ir patvirtintas.

Laikau reikalinga pareikšti, kad Appendixe I pridėtos giesmės daugiausia imtos iš prof. J. Naujalio giesmynėlio, kelios yra iš a.a. Brazio, o gaidos visų litanijų ir šių giesmių : Ateik Dvasia Šventoji, Marija gražiausia Panelė, gautos iš prof. Al. Kačanausko. Giesmių tekstas daugiausia iš Tilvyčio giesmyno. Litanijų tekstas išlygintas.

Be to turiu pasakyti, kad, rankraštį papildant ir tvarkant ir jį spausdinant, daug yra pasidarbavęs jaunas muzikas, Paryžiaus Schola Cantorum studentas, Konradas Kaveckas.
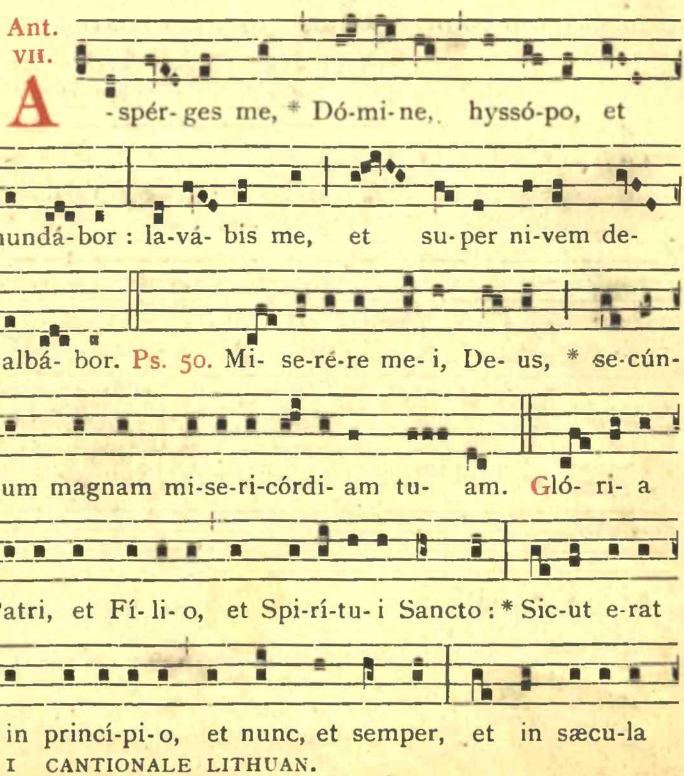
Kaunas, 1931. XI. 1,

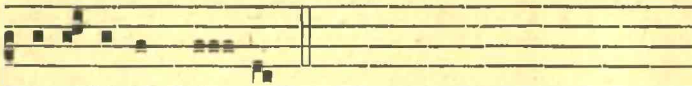
Kun. A. Sabaliauskas.

I. PROCESSIONALE.

IN DOMINICIS
AD ASPERSIONEM AQUÆ BENEDICTÆ.

EXTRA TEMPUS PASCHALE.





sæcu- ló-rum. A- men.

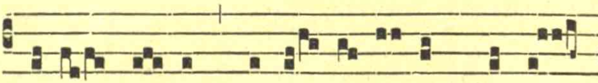
Repetitur Ant. Aspérges me.

¶ In Dominica de Passione et in Dominica Palmarum non dicitur Glória Patri, sed post Psalmum Miserére repetitur immediate Antiphona Aspérges me.

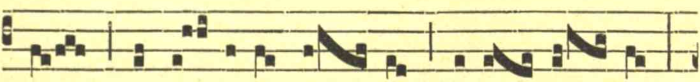
TEMPORE PASCHALI

SCILICET A DOMINICA PASCHÆ USQUE AD PENTECOSTEN INCLUSIVE.

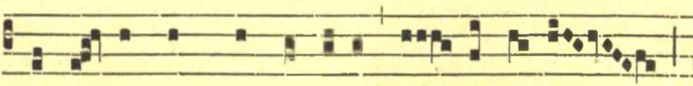
Ant. VIII.



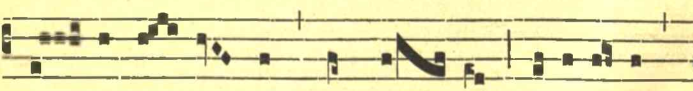
V i-di a-quam * egre- di- én-tem de tem-



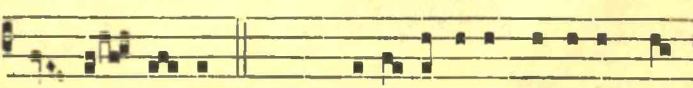
plo, a lá- te-re dex- tro, alle- lú- ja :



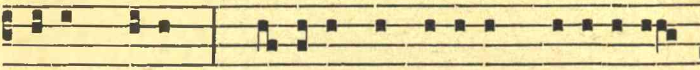
et omnes, ad quos pervénit a- qua i-sta,



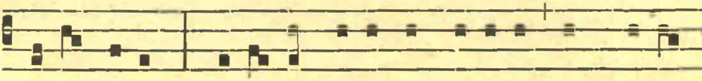
sal- vi fa- cti sunt, et di- cent, alle-lú- ja,



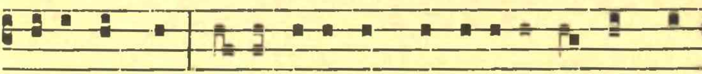
al- le- lú- ja. Ps. 117. Confi- témi-ni Dómino quó-



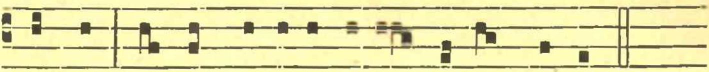
ni- am bonus : * quó-ni- am in sæculum mi-se-ri-cór-



di- a e-jus. Glό-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-



tu- i Sancto. * Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et



semper, et in sæcu-la sæcu- ló-rum. Amen.

Repetitur Ant. Vidi aquam.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
(Tempore Paschali additur : Allelúja).
℟. Et salutáre tuum da nobis. (Temp. Pasch. Allelúja).
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

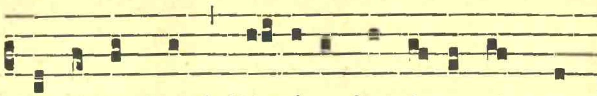
Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

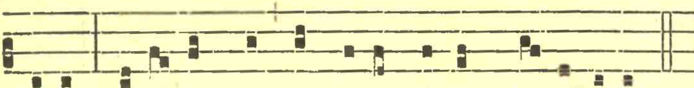
ALII CANTUS AD LIBITUM.

II

Ant. VII.



A - sperges me, * Dó-mine, hyssó-po, et mun-

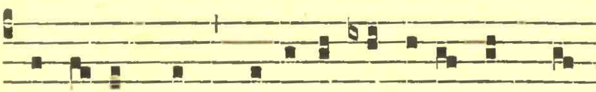


dábor : la-vá-bis me, et super ni-vem de- albábor.

Ps. Misérere, ut supra, I.

III

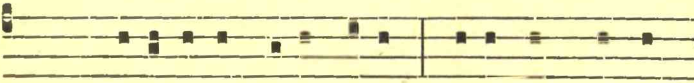
Ant. IV.



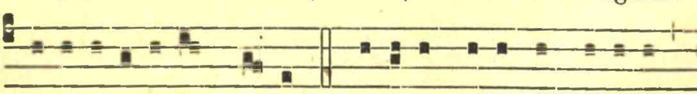
A - spérges me, * Dómi-ne, hyssópo, et mun-



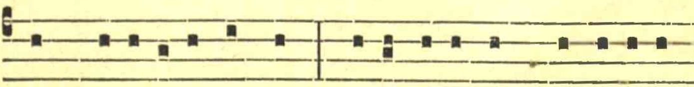
dábor : la-vá-bis me, et super ni-vem de- albábor.



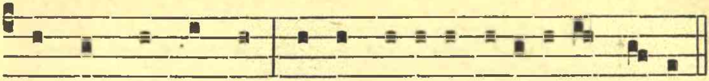
Ps. 50. Mi-se-ré-re me- i, De- us, * secúndum magnam



mi-se-ricórdi- am tu- am. Glóri- a Patri, et Fí-li- o,



et Spi-rí-tu- i Sancto. * Sicut e-rat in princí-pi- o,



et nunc, et semper, et in sæcula sæcu-lórum. Amen.

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. MARIÆ VIRG.

DIE 2 FEBRUARII.

Finitis Orationibus, cum Celebrans inceperit distribuere candelas, a Choro cantatur :

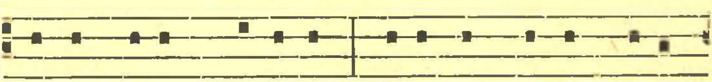
Ant. VIII.



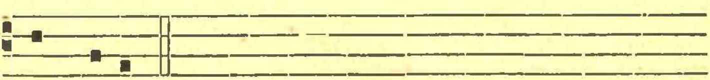
Lumen * ad re-ve-la-ti- ó-nem génti- um : et



gló-ri- am ple-bis tu- æ Isra- el. Cant. Nunc dimíttis

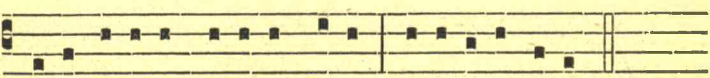


servum tu- um, Dómi-ne, * secúndum verbum tu-um

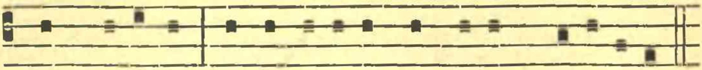


in pace.

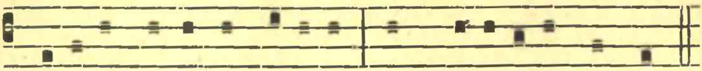
Deinde repetitur tota Antiphona Lumen, quæ similiter repetitur post quemlibet versum.



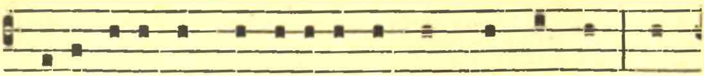
Qui- a vi-dérunt ócu-li me- i * sa-lu-táre tu-um. Lumen.



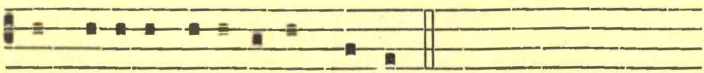
Quod pa-rásti * ante fá-ci-em ómni- um popu-lórum.
Lumen.



Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto.
Lumen.



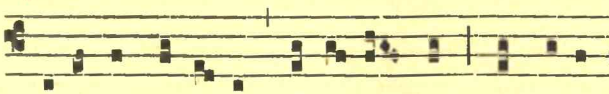
Sic-ut erat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * et



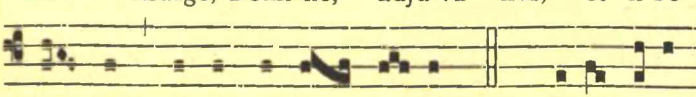
in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen. Lumen.

His expletis cantatur :

Ant. II.



Exsúrge, Dómi-ne, * ádju-va nos, et lí-be-



ra nos propter nomen tu- um. Ps. De- us áuri-



bus nostris audí-vimus : * patres nostri annunti- a-

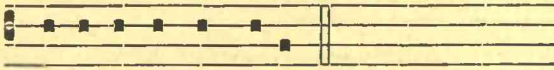


vé- runt no-bis. Gló-ri- a Patri. E u o u a e.

Et repetitur Ant. Exsúrge, Dómine.

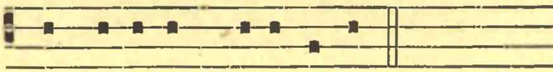
Deinde fit Processio.

Diaconus dicit :



Pro-ce-dámus in pace.
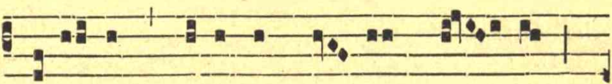
Et chorus: respondet



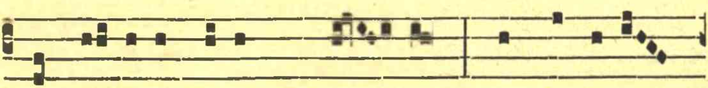
In nómi-ne Christi. Amen.

Progreditur Processio, et cantantur Antiphonæ sequentes :

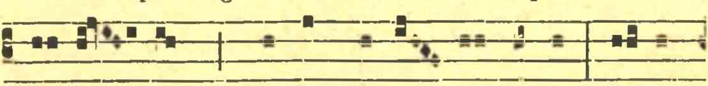
Ant. VI.



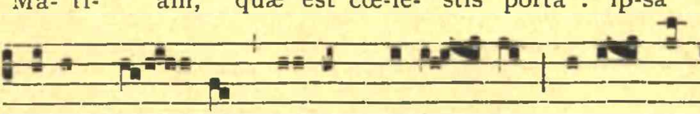
A d-ór-na * thá-lamum tu- um, Si- on,



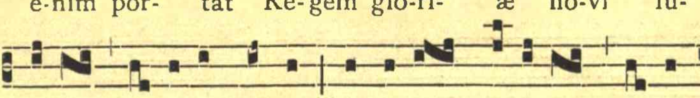
et súsci-pe Regem Chri- stum : amplécte-re



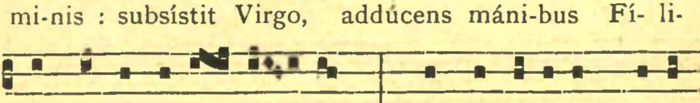
Ma- rí- am, quæ est cœ-lé- stis porta : ip-sa
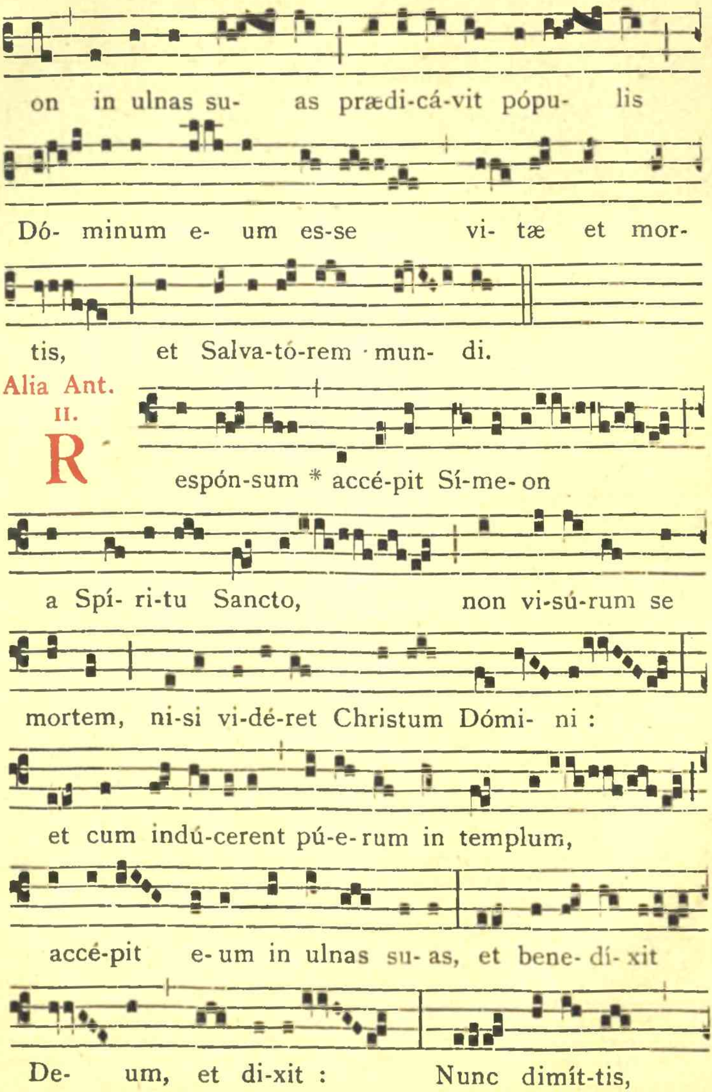


e-nim por- tat Re-gem gló-ri- æ no-vi lú-
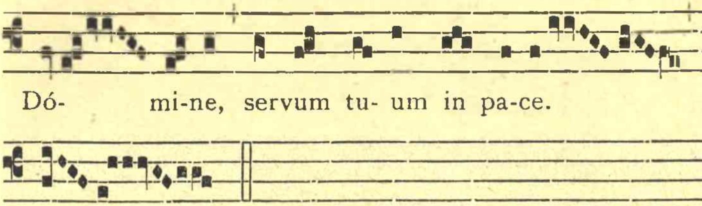


mi-nis : subsístit Virgo, addúcens máni-bus Fí- li-
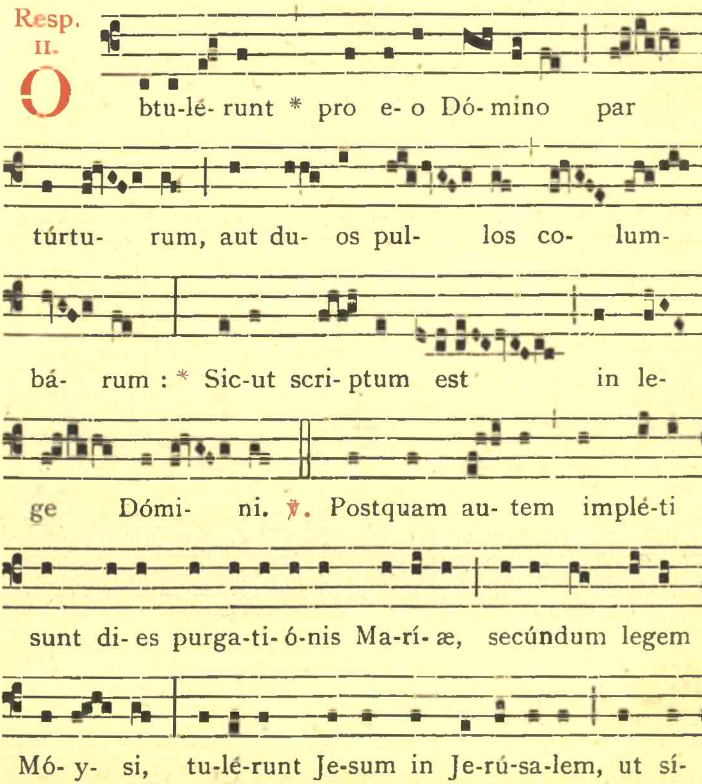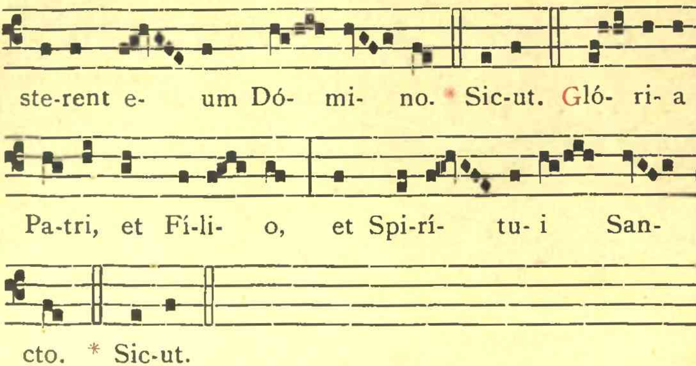


um ante lu-cí- fe- rum : quem accí-pi- ens Síme-


on in ulnas su- as prædi-cá-vit pópu- lis
Dó- minum e- um es-se vi- tæ et mor-
tis, et Salva-tó-rem · mun- di.
Alia Ant.
II.
Respón-sum * accé-pit Sí-me- on
a Spí- ri-tu Sancto, non vi-sú-rum se
mortem, ni-si vi-dé-ret Christum Dómi- ni :
et cum indú-cerent pú-e-rum in templum,
accé-pit e-um in ulnas su- as, et bene- dí- xit
De- um, et di-xit : Nunc dimít-tis,
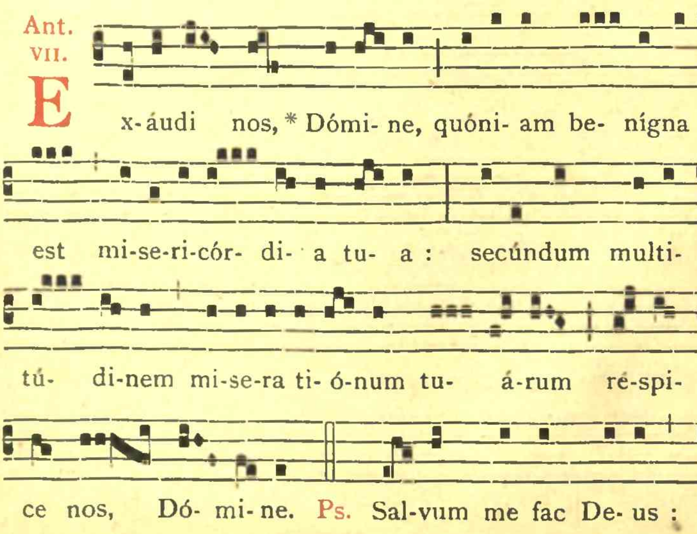


Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur :

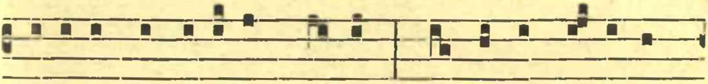




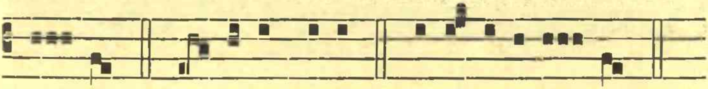
FERIA QUARTA CINERUM.

Sacerdos cum pervenit ad Altare antequam incipiat benedictionem Cinerum, a Choro cantatur sequens Antiphona :





quóni- am intravé-runt aquæ * usque ad á-nimam

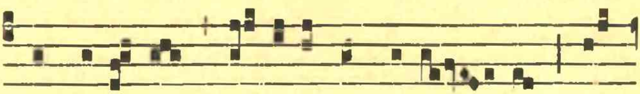


me- am. Gló- ri- a Patri. E u o u a e.

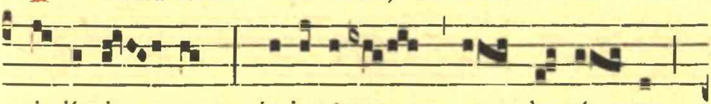
Repetitur Ant. Exáudi nos.

Post benedictionem Cinerum cantatur statim a Choro:

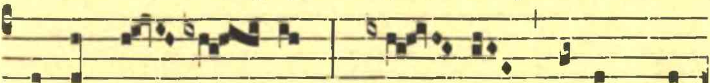
Ant. I.



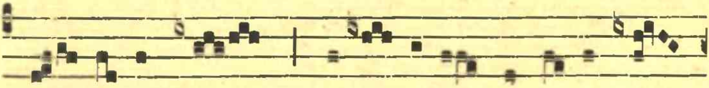
Immu-témur * há- bi-tu, in cí-ne- re et
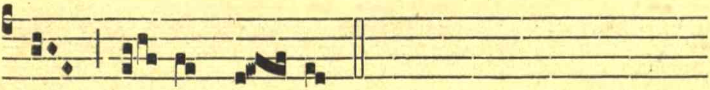


ci- lí- ci- o : je-junémus, et plo- ré- mus



ante Dó- mi- num : qui- a multum mi-

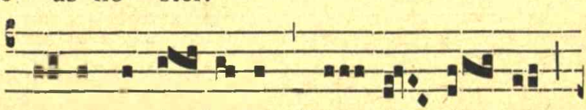


sé- ri- cors est dimít- te-re peccá- ta no-
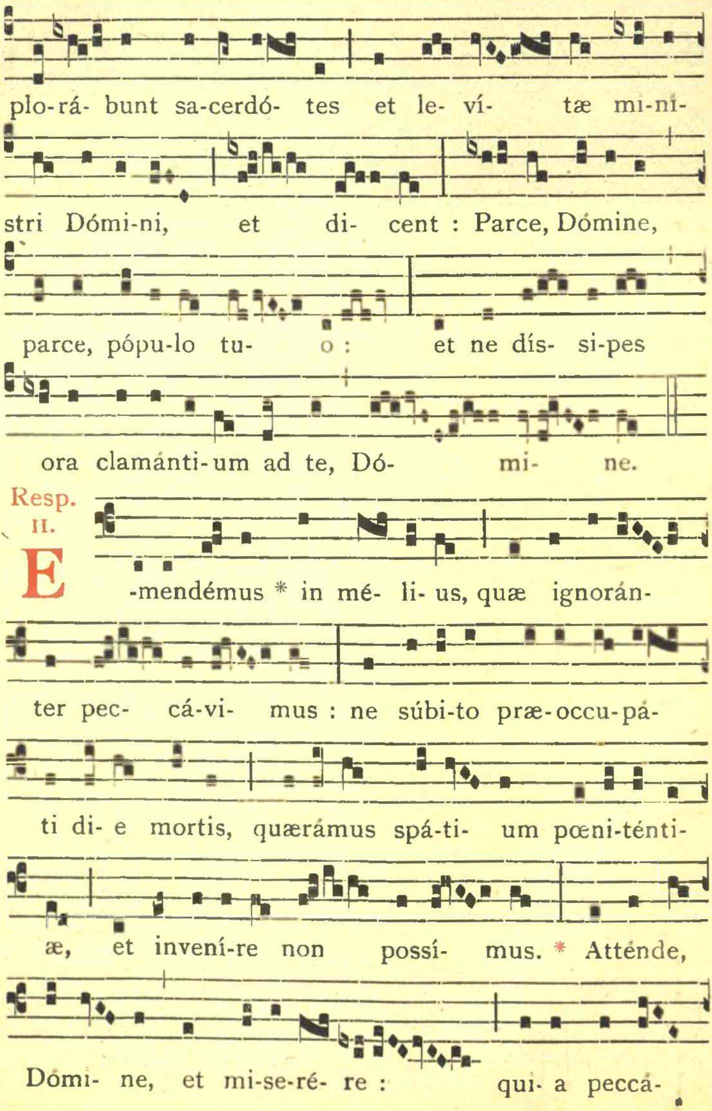


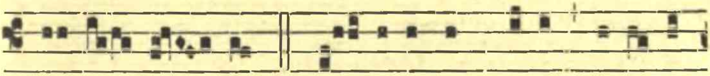
stra De- us no- ster.

Alia Ant. IV.

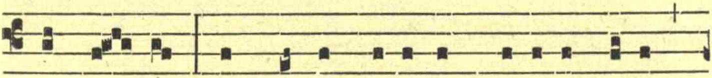


Jux-ta vestí- bu-lum * et al- tá- re

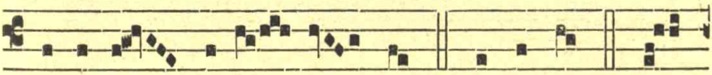

plo-rá- bunt sa-cerdó- tes et le- ví- tæ mi-ni-
stri Dómi-ni, et di- cent : Parce, Dómine,
parce, pópu-lo tu- o : et ne dís- si-pes
ora clamánti-um ad te, Dó- mi- ne.
Resp. II.
E -mendémus * in mé- li- us, quæ ignorán-
ter pec- cá-vi- mus : ne súbi-to præ-occu-pá-
ti di- e mortis, quærámus spá-ti- um pœni-ténti-
æ, et in615-re non possí- mus. * Atténde,
Dómi- ne, et mi-se-ré- re : qui- a peccá-



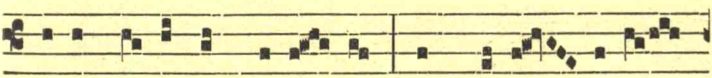
vi-mus ti- bi. ℣. Ad- juva nos, De-us sa-lu-tá-



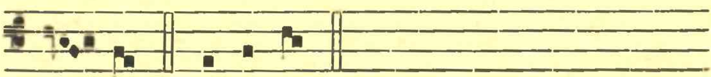
ris no- ster : et propter honó-rem nómi-nis tu- i,



Dómi-ne, lí-be- ra nos. * Attende. Gló-



ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i



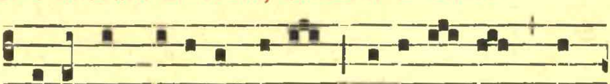
San- cto. * Atténde.

¶ Postea juxta antiquum morem Lituaniæ peragitur Processio, intra vel circa Ecclesiam, decantando Litanias ut infra die S. Marci et diebus Rogationum.

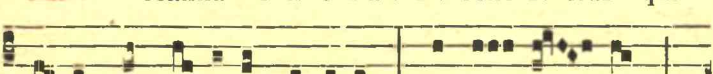
DOMINICA IN PALMIS.

Facta aspersione aquæ, more solito, antequam Sacerdos procedat ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, cantatur a Choro :

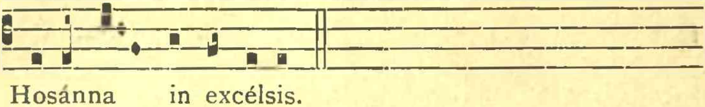
Ant. VII.
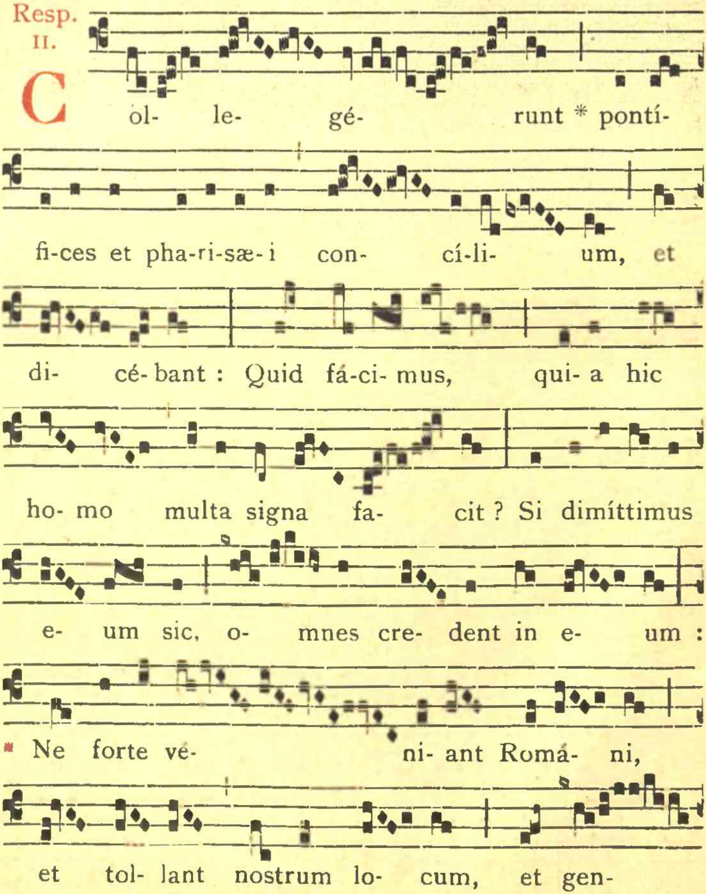


Hosánna * fí-li- o Da-vid : bene-dí- ctus qui
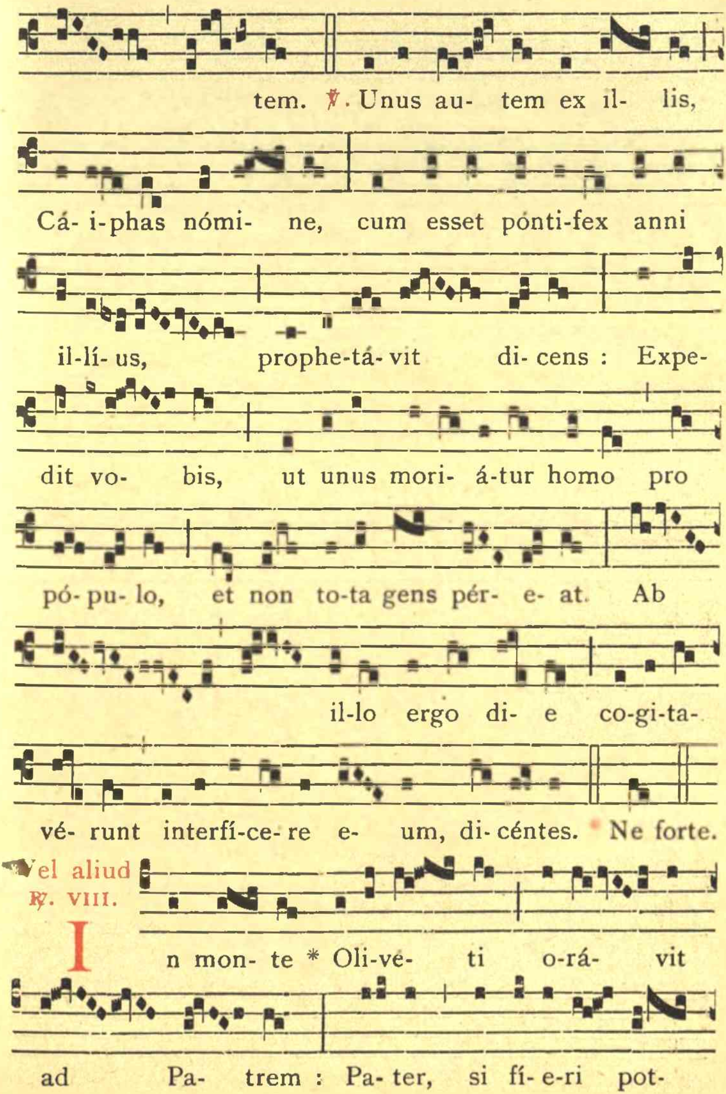


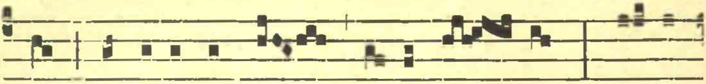
ve- nit in nómine Dómi-ni. Rex Is- ra- el :



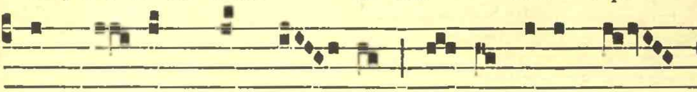
Lectio in tono Epistolæ. Deinde cantatur pro Graduali :



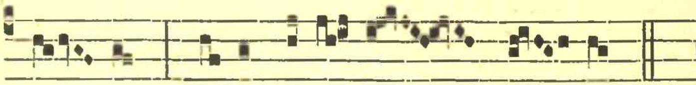

tem. ℣. Unus au- tem ex il- lis,
Cá- i-phas nómi- ne, cum esset pónti-fex anni
il-lí- us, prophe-tá- vit di- cens : Expe-
dit vo- bis, ut unus mori- á-tur homo pro
pó- pu- lo, et non to-ta gens pér- e- at. Ab
il-lo ergo di- e co-gi-ta-
vé- runt interfí-ce- re e- um, di- céntes. * Ne forte.
Vel aliud ℟. VIII.
In mon- te * Oli-vé- ti o-rá- vit
ad Pa- trem : Pa- ter, si fí- e-ri pot-



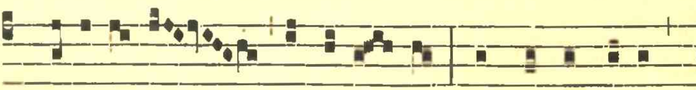
est, tránse-at a me ca- lix i- ste. * Spí- ri-



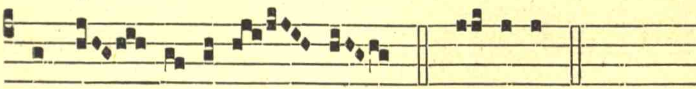
tus qui- dem promptus est, ca- ro autem in-



fír- ma : fi- at vo-lún-tas tu- a.



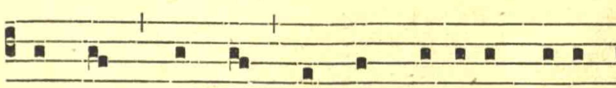
℣. Vi-gi-lá- te, et o-rá- te, ut non intré-tis



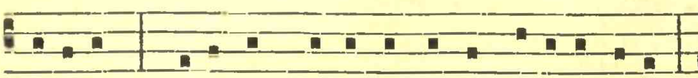
in ten- ta- ti- ó- nem. * Spí- ri-tus.

Responsiones ad Præfationem, in tono feriali.

Finita Præfatione cantatur a Choro :



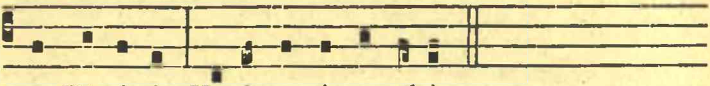
Sanctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De- us



Sába- oth. Ple-ni sunt cœ-li et terra gló-ri- a tu- a.



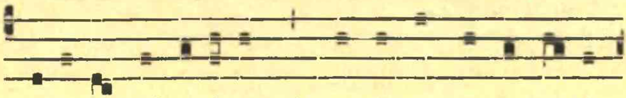
Hosánna in excélsis. Bene-díctus qui ve-nit in nómi-



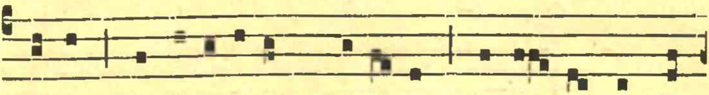
ne Dómi-ni. Hosánna in excélsis.

Completa benedictione, cum Sacerdos inceperit distribuere ramos, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ :

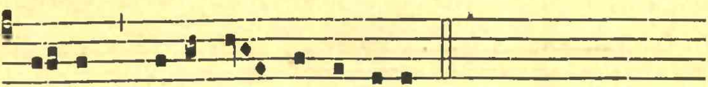
Ant. I.



P ú- e-ri Hebræ-órum, * portántes ramos o- li-

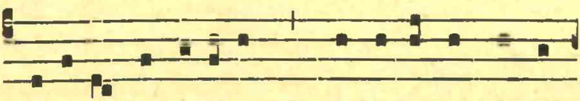


vá-rum, obvi- avé-runt Dómi-no, clamán-tes, et di-

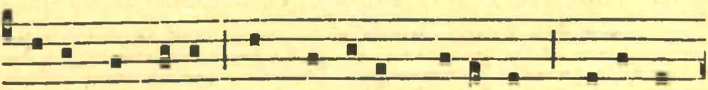


cén-tes : Hosánna in excélsis.

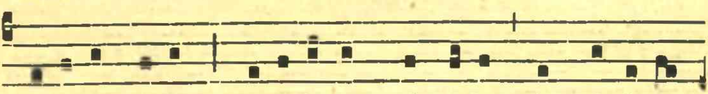
Alia Ant. I.



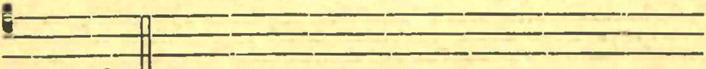
P ú- e-ri Hebræ-órum * vestiménta proster-



nébant in vi- a, et clamábant di-céntes : Hosánna



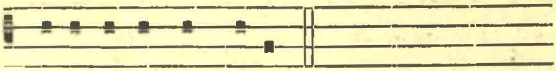
fí- li- o Da-vid : bene-díctus qui venit in nómine



Dómi-ni.

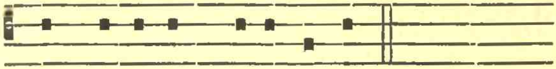
Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur. Postea fit Processio.

Diaconus dicit :



Proce-dámus in pace.

Chorus respondet :



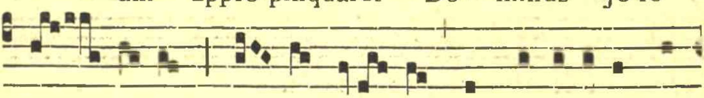
In nómi-ne Christi. Amen.

Deinde cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes vel aliquæ, quousque durat Processio.

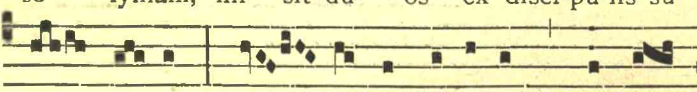
Ant. VII.
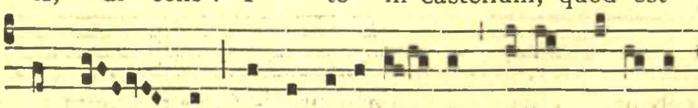


C um appro-pinquáret * Dó- minus Je-ro-



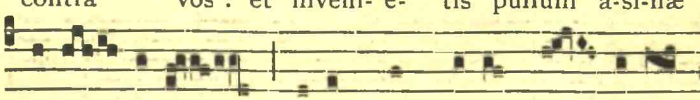
só- lymam, mi- sit du- os ex discí-pu-lis su-



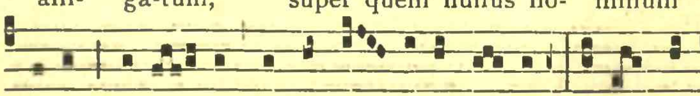
is, di- cens : I- te in castéllum, quod est
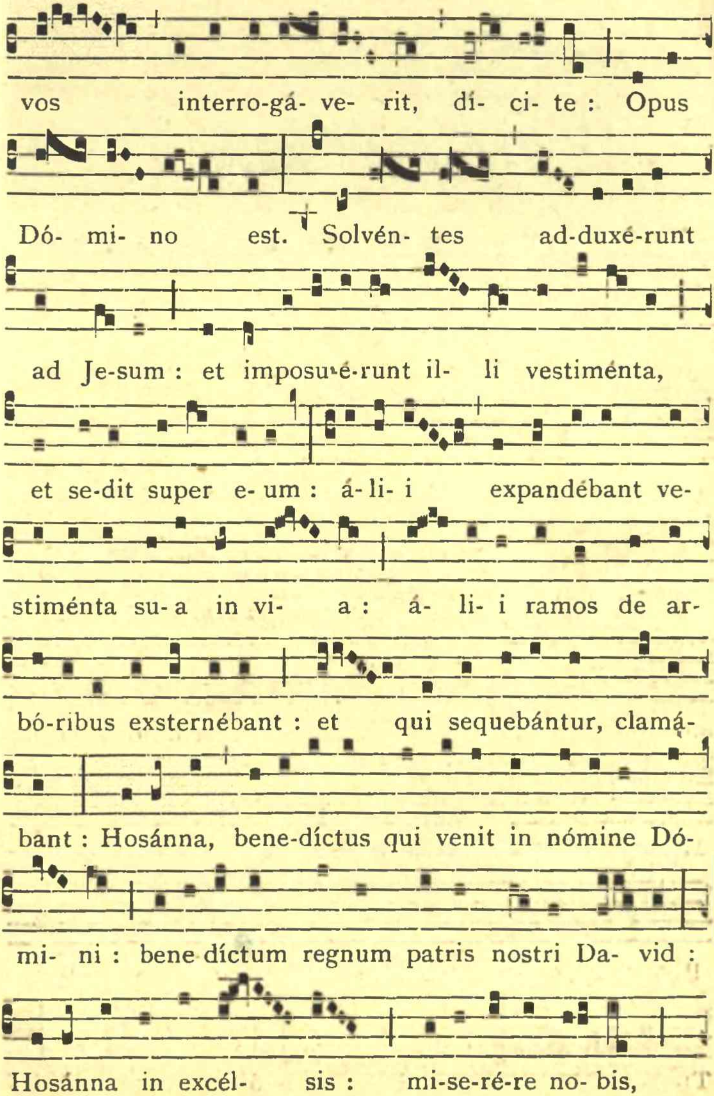


contra vos : et inveni- é- tis pullum á-si-næ

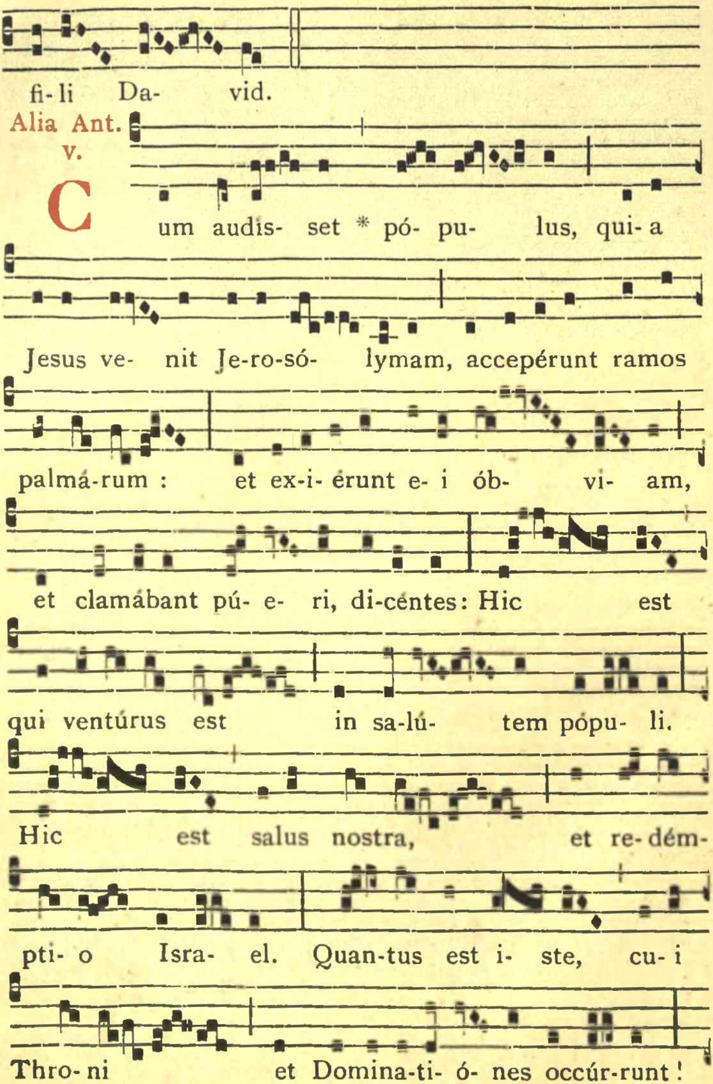


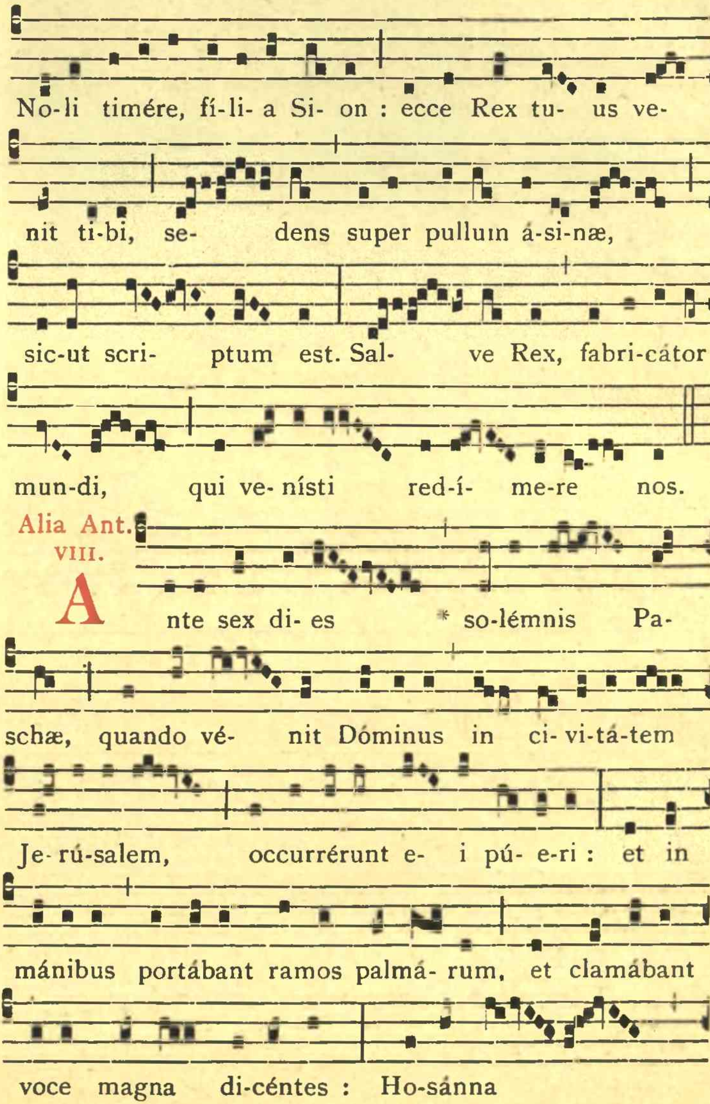
alli- gá-tum, super quem nullus hó- minum
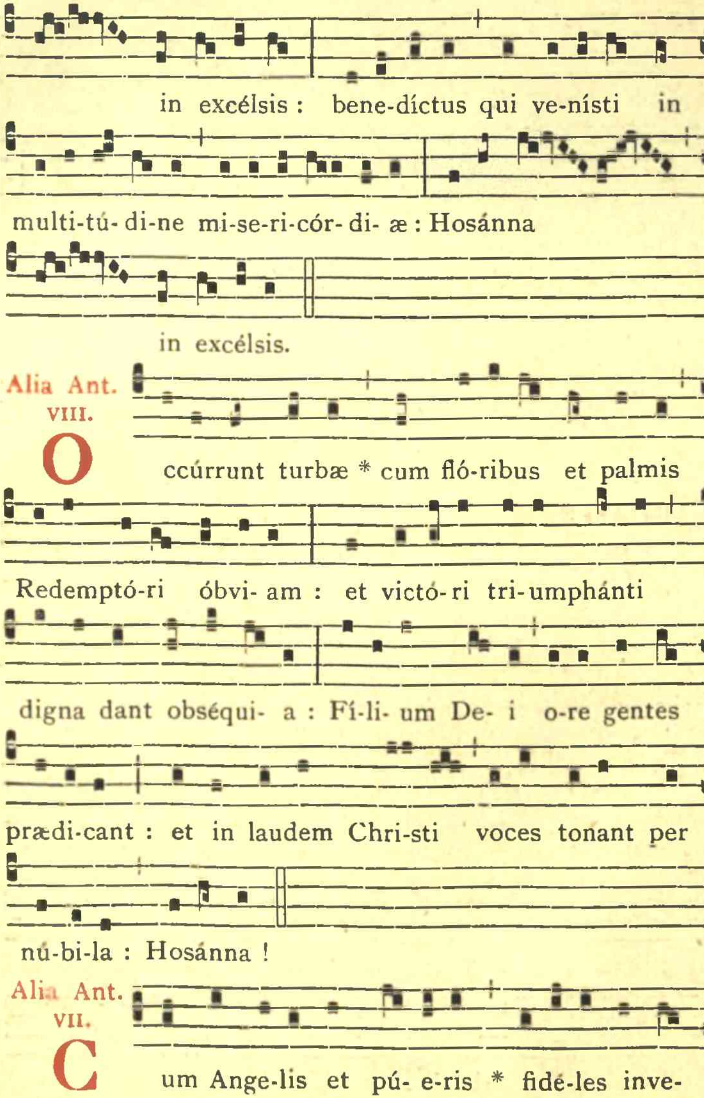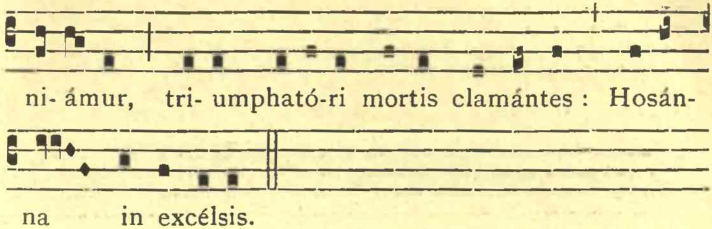


sedit : sólvi- te, et addú- ci-te mi- hi. Si quis


vos interro-gá- ve- rit, dí- ci- te : Opus
Dó- mi- no est. Solvén- tes ad-duxé-runt
ad Je-sum : et imposu-é-runt il- li vestiménta,
et se-dit super e- um : á- li- i expandébant ve-
stiménta su- a in vi- a : á- li- i ramos de ar-
bó-ribus exsternébant : et qui sequebántur, clamá-
bant : Hosánna, bene-díctus qui venit in nómine Dó-
mi- ni : bene-díctum regnum patris nostri Da- vid :
Hosánna in excél- sis : mi-se-ré-re no- bis,
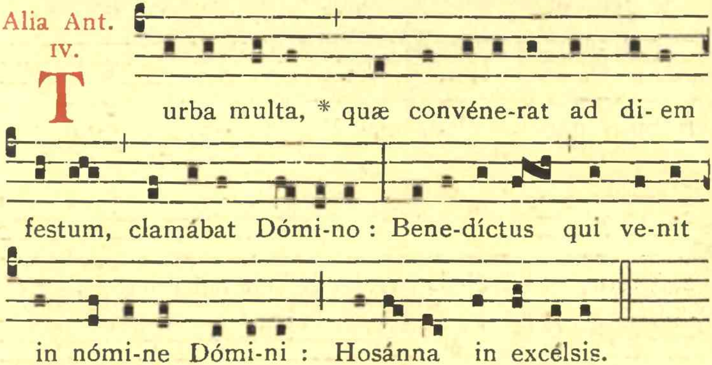

fi-li Da- vid.
Alia Ant. V.
C um audis- set * pó- pu- lus, qui-a
Jesus ve- nit Je-ro-só- lymam, accepérunt ramos
palmá-rum : et ex-i- érunt e- i ób- vi- am,
et clamábant pú- e- ri, di-céntes: Hic est
qui ventúrus est in sa-lú- tem pópu- li.
Hic est salus nostra, et re-dém-
pti- o Isra- el. Quan-tus est i- ste, cu- i
Thro-ni et Domina-ti- ó- nes occúr-runt !


No-li timére, fí-li- a Si- on : ecce Rex tu- us ve-
nit ti-bi, se- dens super pullum á-si-næ,
sic-ut scri- ptum est. Sal- ve Rex, fabri-cátor
mun-di, qui ve- nísti red-í- me-re nos.
Alia Ant. VIII.
A nte sex di- es * so-lémnis Pa-
schæ, quando vé- nit Dóminus in ci- vi-tá-tem
Je- rú-salem, occurrérunt e- i pú- e-ri : et in
mánibus portábant ramos palmá- rum, et clamábant
voce magna di-céntes : Ho-sánna
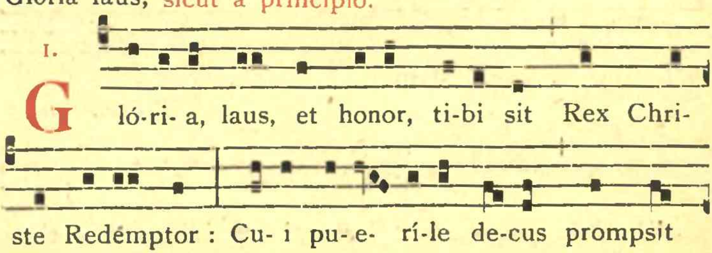

in excélsis : bene-díctus qui ve-nísti in
multi-tú- di-ne mi-se-ri-cór- di- æ : Hosánna
in excélsis.
Alia Ant. VIII.
Occúrrunt turbæ * cum fló-ribus et palmis
Redemptó-ri óbvi- am : et victó- ri tri- umphánti
digna dant obséqui- a : Fí-li- um De- i o-re gentes
prædi-cant : et in laudem Chri-sti voces tonant per
nú-bi-la : Hosánna !
Alia Ant. VII.
Cum Ange-lis et pú- e-ris * fidé-les inve-

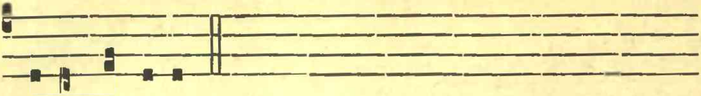


Alia Ant. IV.

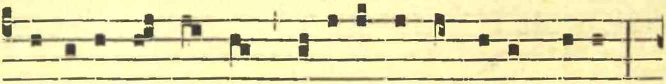


In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória laus, et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus cantant alios versus sequentes, vel omnes vel partem, prout videbitur : et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent : Glória laus, sicut a principio.

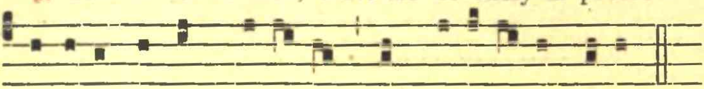




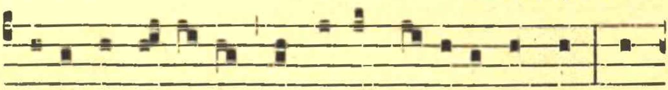
Hosánna pi- um. Repetitur : Glória, laus.



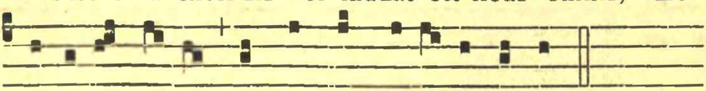
1. Isra- el es tu Rex, Daví-dis et íncly-ta proles :



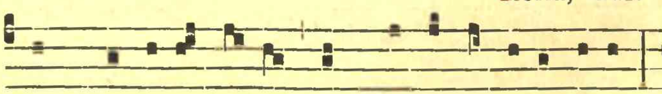
Nómine qui in Dómi-ni, Rex bene-dícte, ve-nis.
Glória, laus.



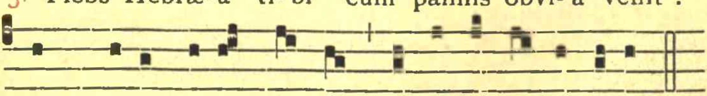
2. Cœtus in excél-sis te laudat cœ-licus omnis, Et



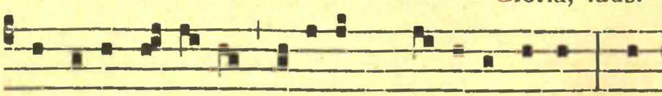
mortá-lis homo, et cuncta cre- á- ta si-mul.
Glória, laus.



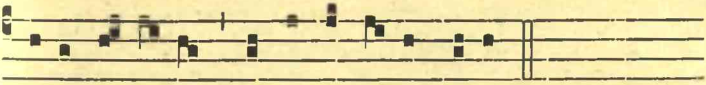
3. Plebs Hebræ- a ti- bi cum palmis óbvi- a venit :



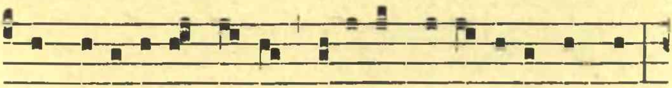
Cum prece, vo-to, hymnis, ádsumus ec-ce ti-bi.
Glória, laus.



4. Hi ti-bi passú- ro solvébant mú-ni- a laudis : Nos



ti-bi regnánti pángimus ecce me-los. Glória, laus.



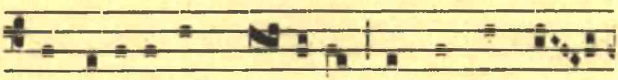
5. Hi placu-é-re ti- bi, plá-ce-at devó-ti- o nostra :



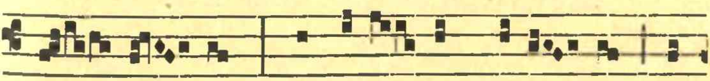
Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.
Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando :

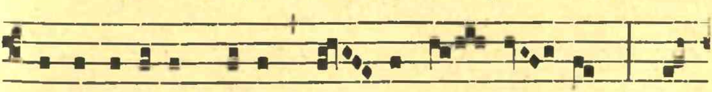
Resp. II.



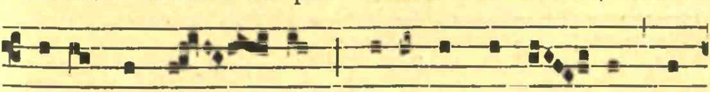
I ngre-di- énte * Dó-mi-no in sanctam ci-



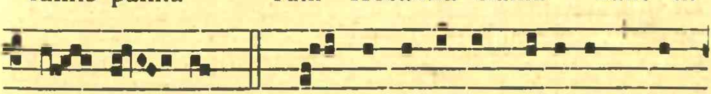
vi- tá- tem, Hebræ- ó- rum pú- e- ri, re-



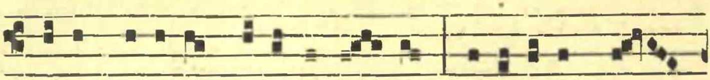
surrecti- ónem vi-tæ pro- nunti- án- tes, * Cum



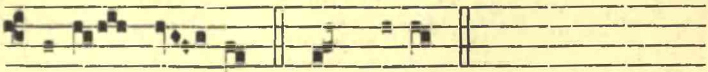
ramis palmá- rum Hosánna clamá- bant in



ex- cél- sis. ℣. Cumque audísset pópu-lus, quod



Jesus vení-ret Je-ro-só-ly- mam, ex-i- é-runt ób-



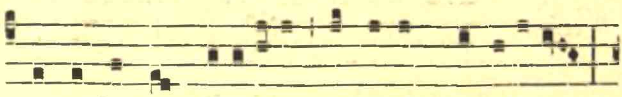
vi- am e- i. * Cum ramis.

FERIA V. IN CŒNA DOMINI.

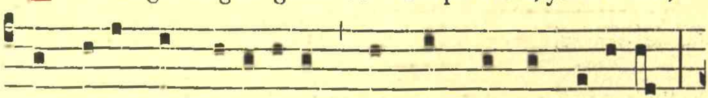
Finita Missa fit Processio usque ad locum præparatum, ubi Sacramentum pro crastino servandum est. Interea dum fit Processio cantatur :

HYMNUS.

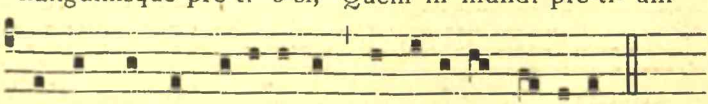
III.



Pange lingua glori- ósi Córpo-ris mystéri- um,



Sanguiníque pre-ti- ó-si, Quem in mundi pré-ti- um



Fructus ventris gene-ró-si Rex effúdit génti- um.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
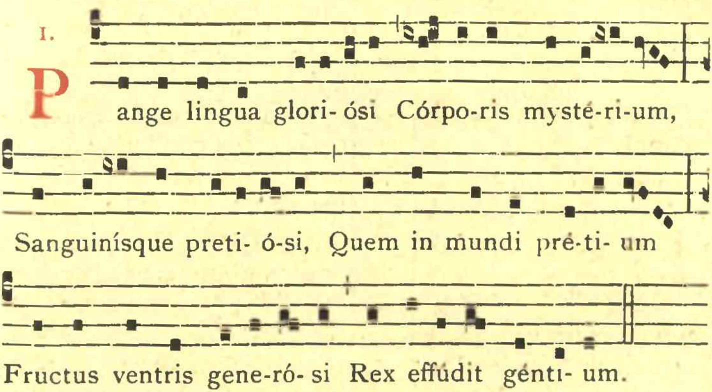
In supremæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

Alter tonus ejusdem Hymni.



Postea in choro dicuntur Vesperæ sine cantu.

AD VESPERAS.

Vesperæ dicto secreto Pater noster, Ave, María, inchoantur absolute a prima Antiphona.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sic-

ut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Feria V. in Cœna Domini.

Ad Magn. Ant. Cœnántibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI. in Parasceve.

Ad Magn. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit: Con-

summmátum est : et, inclináto cápite, emísit spíritum.

Canticum B. Mariæ Virg. Luc. 1, 46-55.

Magníficat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Ant. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI. in Parasceve.

Ad Magn. Ant. Cum accepísset acétum, * dixit : Consummátum est : et, inclináto cápite, emísit spíritum.

℣. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster, secreto.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi. et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convertèntur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Deinde sine Orémus dicitur :

Oratio.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Qui tecum vivit.

Et Sacerdos cum ministris denudet Altaria, legendo Antiphonam Divisérunt sibi, cum toto Psalmo Deus, Deus meus réspice in me.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

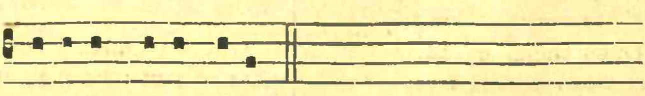
Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Et repetitur Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

CUM BENEDICITUR OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM ET CONFICITUR CHRISMA.

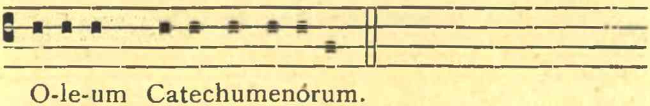
Archidiaconus stans apud Pontificem dicit alta voce in tono Lectionis :
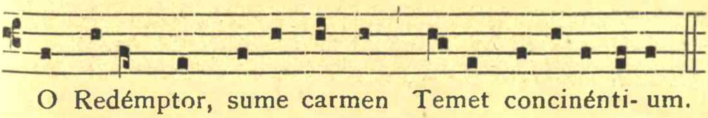


Post Communionem et purificationem digitorum Archidiaconus dicit :



Et mox eadem voce, in tono subjungit :

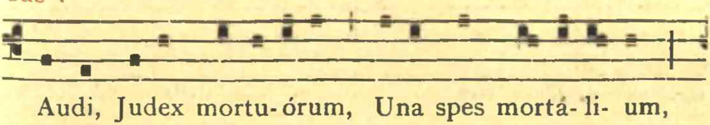


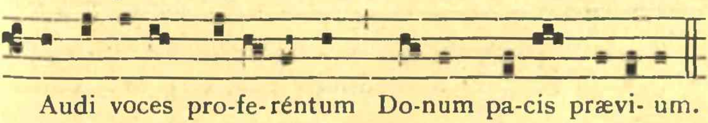
Cum portantur ampullæ ad Chorum, duo Cantores cantant Versus sequentes :



Et Chorus idem replicat.

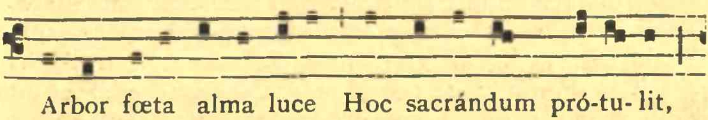
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur sequentes Versus :

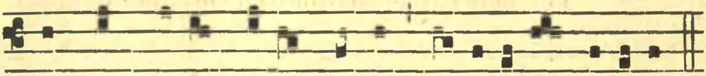




Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.

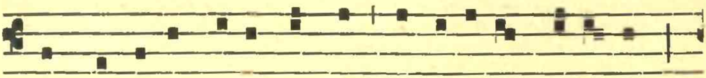




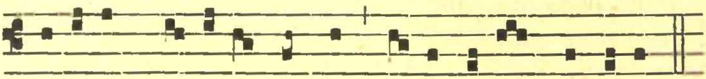
Fert hoc prona præsens turba Salva-tó-ri sæcu-li.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Tum illi duo Cantores prosequuntur ℣.



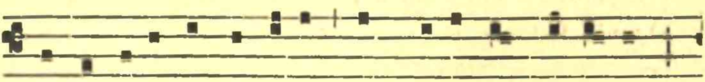
Stans ad a-ram imo supplex Infu-lá-tus Pónti-fex,



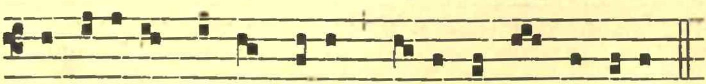
Dé-bi-tum persólvit omne Consecráto Chrísmate.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

Deinde illi duo Cantores prosequuntur ℣.



Consecráre tu dignáre, Rex per-énnis pátri- æ,

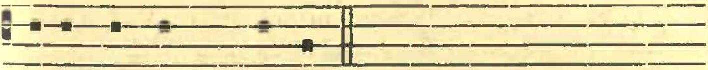


Hoc o-lívum, signum vivum, Ju-ra contra dæmonum.

Chorus repetit ℣. O Redémptor.

BENEDICTIO CHRISMATIS.

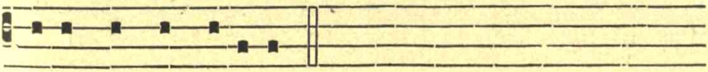
Tum singuli duodecim Sacerdotes accedunt successive per ordinem ad mensam, supra quam posita est ampulla Chrismatis, et factis reverentiis Sacramento in Altari posito, et Pontifici, tertio in varia distantia genuflectunt coram ampulla, qualibet vice semper altius dicendo :



Ave, sanctum Chrisma.

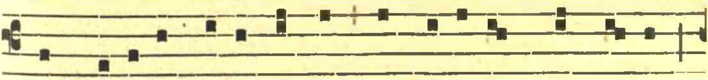
Quo tertio dicto, labium ampullæ reverenter osculantur, et ad sua loca revertuntur.

BENEDICTIO OLEI CATECHUMENORUM

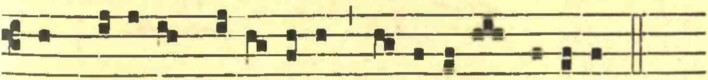


Ave, sanctum ó-le-um.

Dum ambæ ampullæ per duos Diaconos ad sacristiam reportantur, duo Cantores cantant hos Versus :

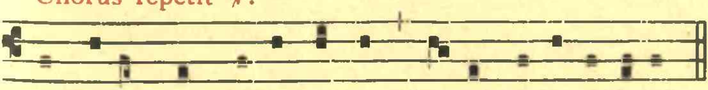


Ut nové-tur sexus omnis Uncti- óne Chrísma- tis :



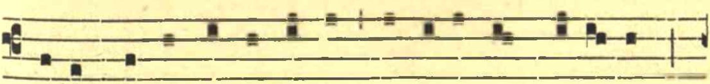
Ut sané-tur sauci- á-ta Digni-tá-tis gló-ri- a.

Chorus repetit ℣.

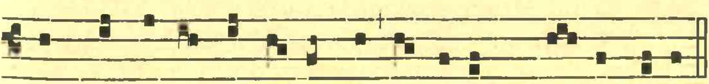


O Redémptor, sume carmen Temet concinénti- um.

Tum dicti duo Cantores prosequuntur ℣.



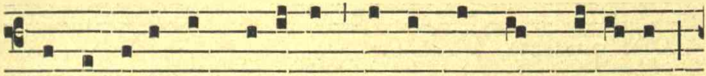
Lo-ta mente sacro fonte Aufugántur crími-na,
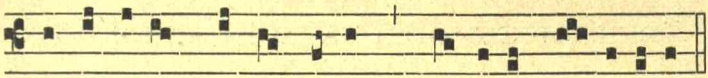


Uncta fronte sacro-sáncta Influ- unt cha- rísmata.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Deinde dicti duo Cantores prosequuntur ℣.



Corde natus ex Paréntis Alvum implens Vírgi-nis,



Præsta lucem, claude mortem Chrísma-tis consórti-bus.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur ℣.



Sit hæc di- es festa nobis, Sæcu-lórum sæcu- lis



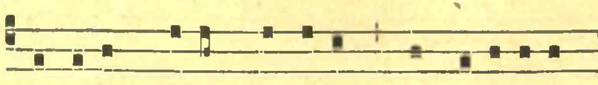
Sit sacrá-ta digna laude, Nec senéscat témpo-re.

Chorus replicat ℣. O Redémptor.

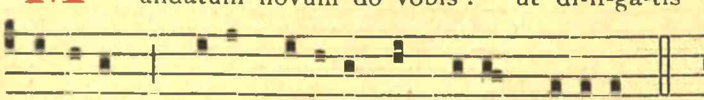
AD MANDATUM.

Diaconus cantat Evangelium Ante diem festum Paschæ. Quo finito inter lotionem pedum hæc subscripta cantantur.
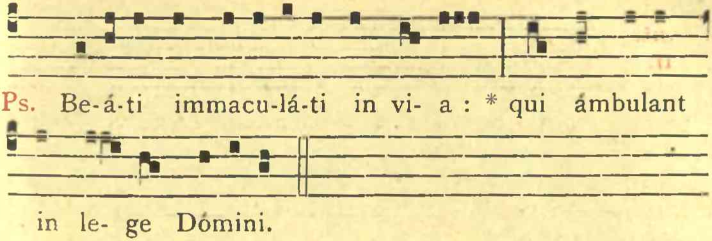
Ant. III.



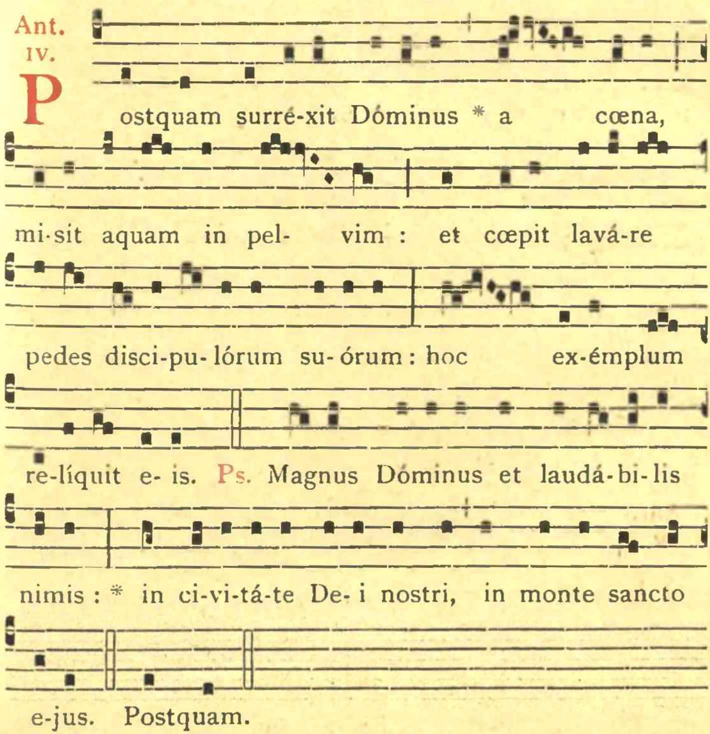
M andátum novum do vobis : * ut di-li-gá-tis
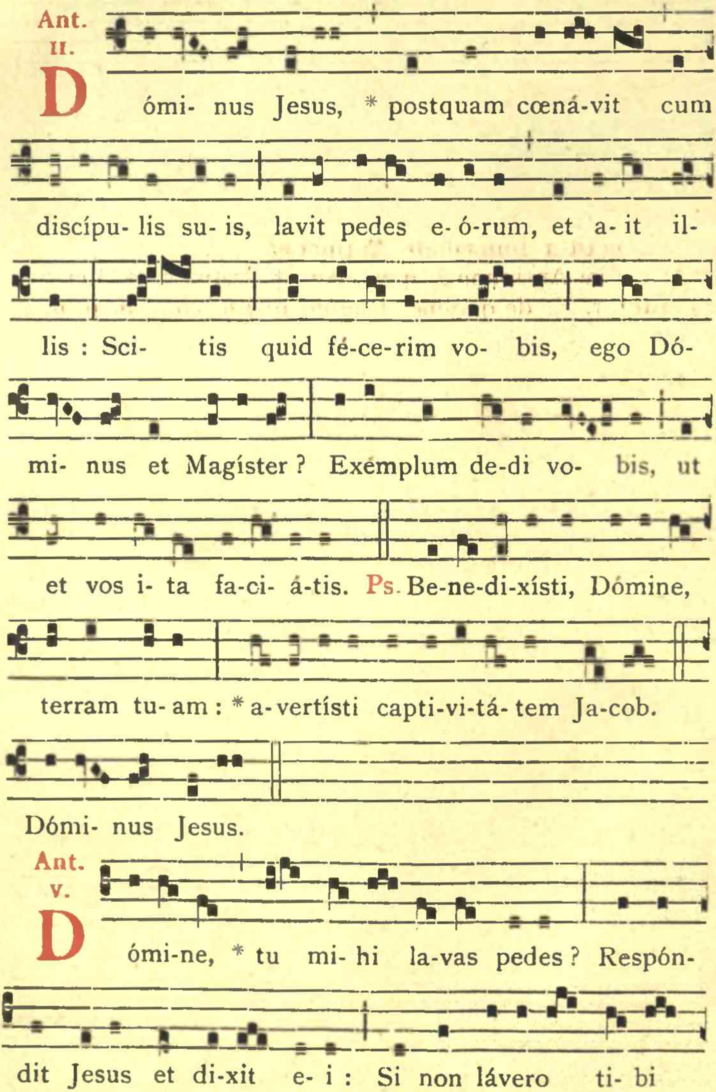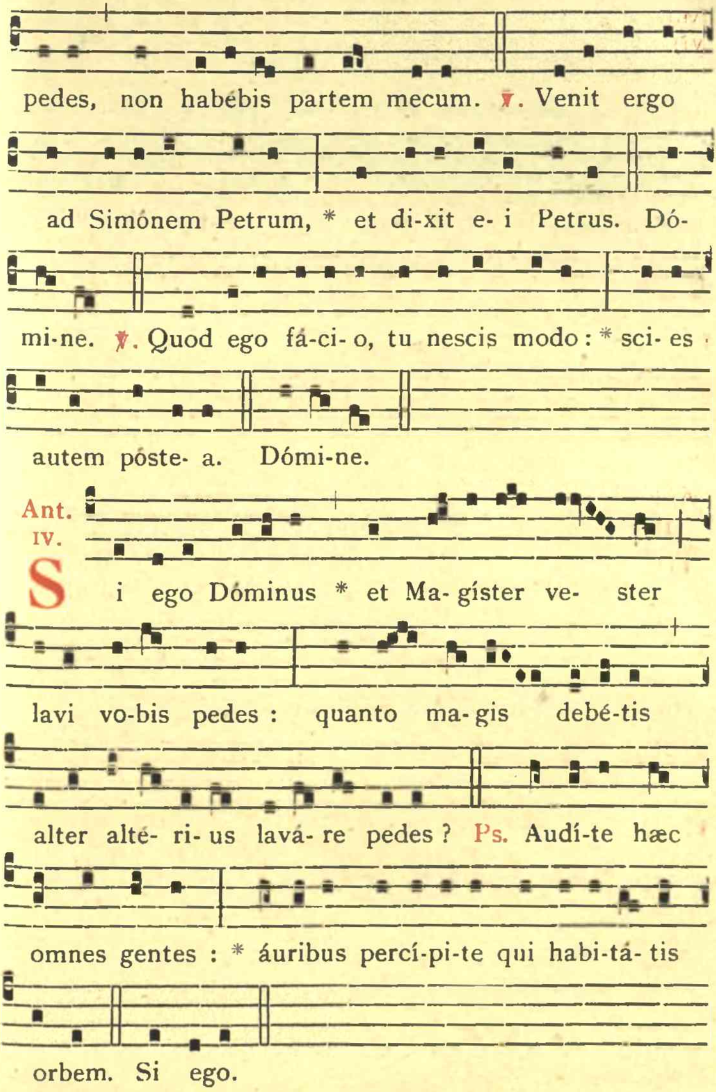


ínvi-cem, sicut di-lé-xi vos, di-cit Dóminus.
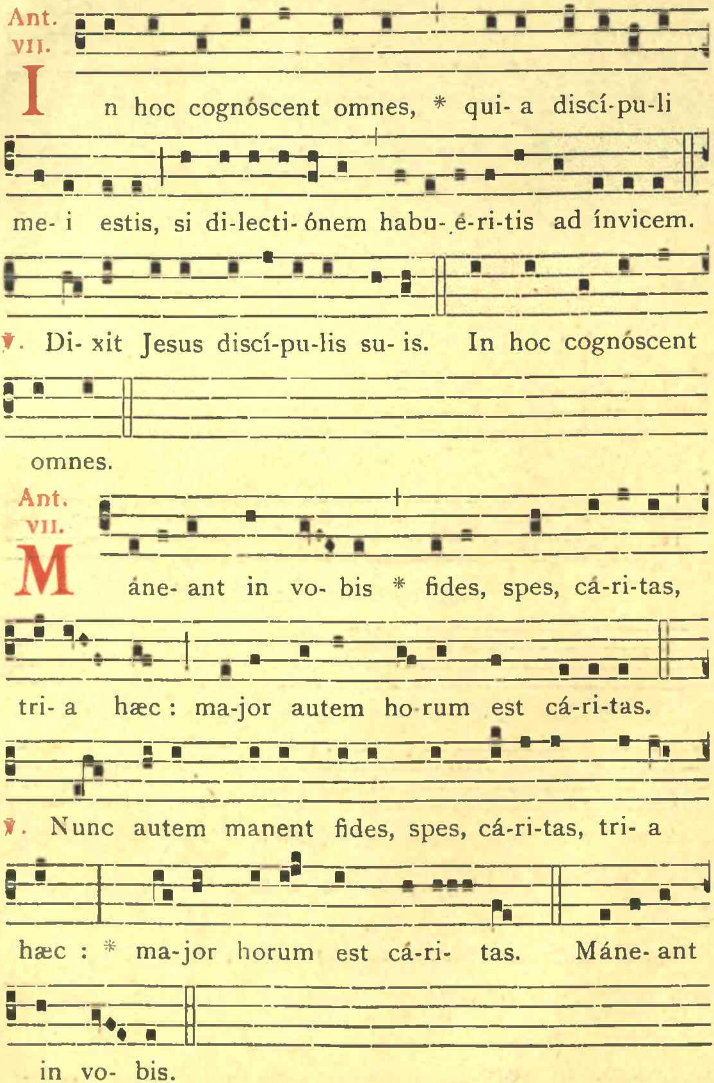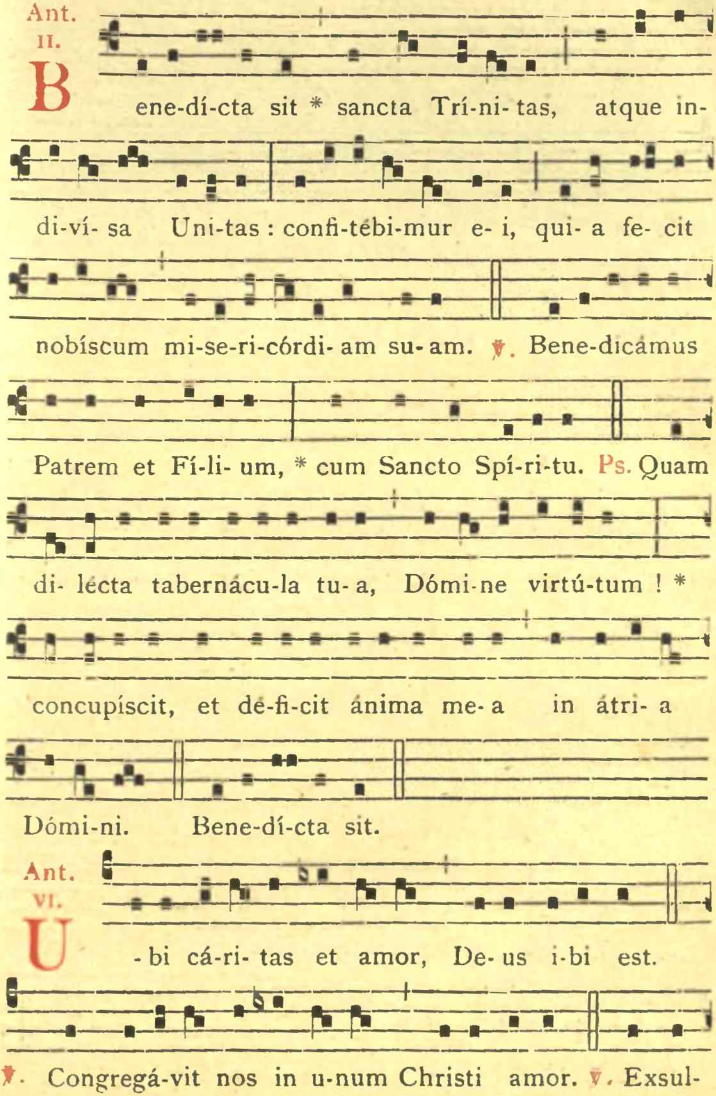


Et repetitur immediate Antiphona Mandátum novum. Et sic aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.
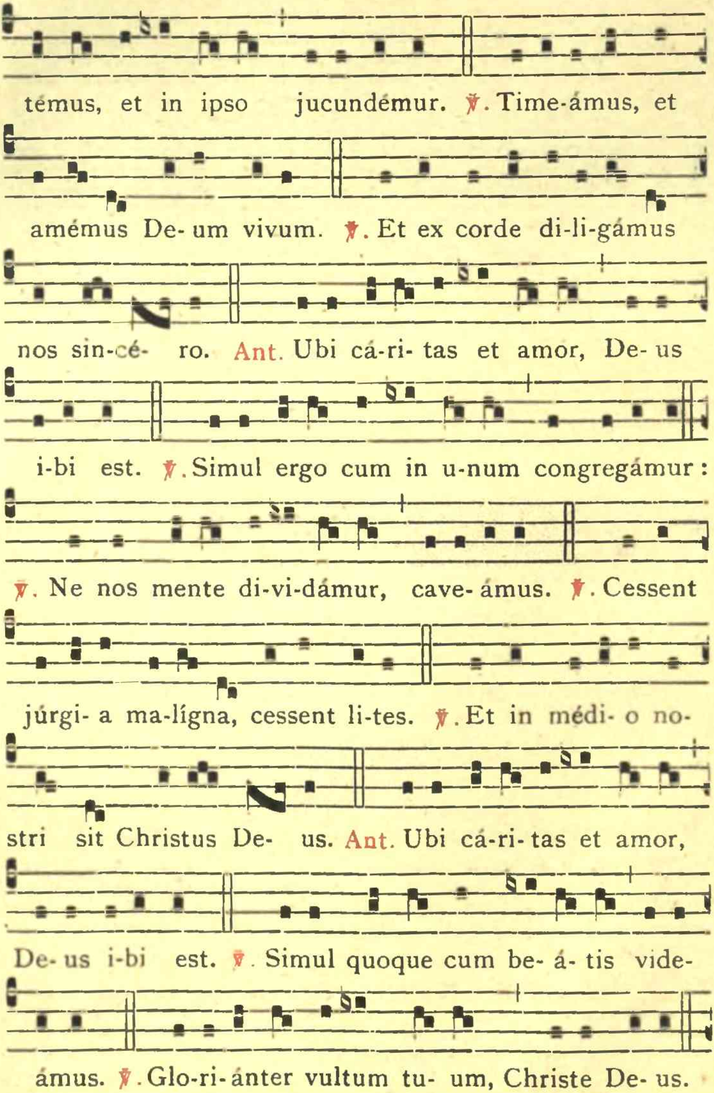


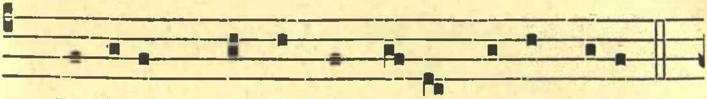

Ant. II.
Dómi- nus Jesus, * postquam cœná-vit cum
discípu- lis su- is, lavit pedes e- ó-rum, et a- it il-
lis : Sci- tis quid fé-ce-rim vo- bis, ego Dó-
mi- nus et Magíster ? Exémplum de-di vo- bis, ut
et vos i- ta fa-ci- á-tis. Ps. Be-ne-di-xísti, Dómine,
terram tu- am : * a-vertísti capti-vi-tá- tem Ja-cob.
Dómi- nus Jesus.
Ant. V.
Dómi-ne, * tu mi- hi la-vas pedes ? Respón-
dit Jesus et di-xit e- i : Si non lávero ti- bi


pedes, non habébis partem mecum. ℣. Venit ergo
ad Simónem Petrum, * et di-xit e- i Petrus. Dó-
mi-ne. ℣. Quod ego fá-ci- o, tu nescis modo : * sci- es
autem póste- a. Dómi-ne.
Ant. IV.
Si ego Dóminus * et Ma- gíster ve- ster
lavi vo-bis pedes : quanto ma- gis debé-tis
alter alté- ri- us lavá- re pedes ? Ps. Audí-te hæc
omnes gentes : * áuribus percí-pi-te qui habi-tá- tis
orbem. Si ego.

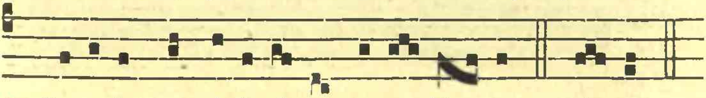

Ant. VII.
In hoc cognóscent omnes, * qui- a discí-pu-li
me- i estis, si di-lecti- ónem habu- é-ri-tis ad ínvicem.
℣. Di- xit Jesus discí-pu-lis su- is. In hoc cognóscent
omnes.
Ant. VII.
Máne- ant in vo- bis * fides, spes, cá-ri-tas,
tri- a hæc : ma-jor autem ho-rum est cá-ri-tas.
℣. Nunc autem manent fides, spes, cá-ri-tas, tri- a
hæc : * ma-jor horum est cá-ri- tas. Máne- ant
in vo- bis.


Ant. II.
Bene-dí-cta sit * sancta Trí-ni- tas, atque in-
di-ví- sa Uni-tas : confi-tébi-mur e- i, qui- a fe- cit
nobíscum mi-se-ri-córdi- am su- am. ℣. Bene-dicámus
Patrem et Fí-li- um, * cum Sancto Spí-ri-tu. Ps. Quam
di- lécta tabernácu-la tu- a, Dómi-ne virtú-tum ! *
concupíscit, et dé-fi-cit ánima me- a in átri- a
Dómi-ni. Bene-dí-cta sit.
Ant. VI.
U-bi cá-ri- tas et amor, De- us i-bi est.
℣. Congregá-vit nos in u-num Christi amor. ℣. Exsul-


témus, et in ipso jucundémur. ℣. Time-ámus, et
amémus De- um vivum. ℣. Et ex corde di-li-gámus
nos sin-cé- ro. Ant. Ubi cá-ri- tas et amor, De- us
i-bi est. ℣. Simul ergo cum in u-num congregámur:
℣. Ne nos mente di-vi-dámur, cave- ámus. ℣. Cessent
júrgi- a ma-lígna, cessent li-tes. ℣. Et in médi- o no-
stri sit Christus De- us. Ant. Ubi cá-ri- tas et amor,
De- us i-bi est. ℣. Simul quoque cum be- á- tis vide-
ámus. ℣. Glo-ri- ánter vultum tu- um, Christe De- us.



℣. Gáudi- um, quod est imménsum, atque probum :



℣. Sæcu-la per infi-ní- ta sæcu- ló- rum. A-men.

Post lotionem, Superior, vel qui aliis abluit pedes, lavat manus, et abstergit alio linteo ; deinde rediens ad locum, ubi prius fuerat, accipit pluviale, et stans capite detecto dicit : Pater noster, secreto.

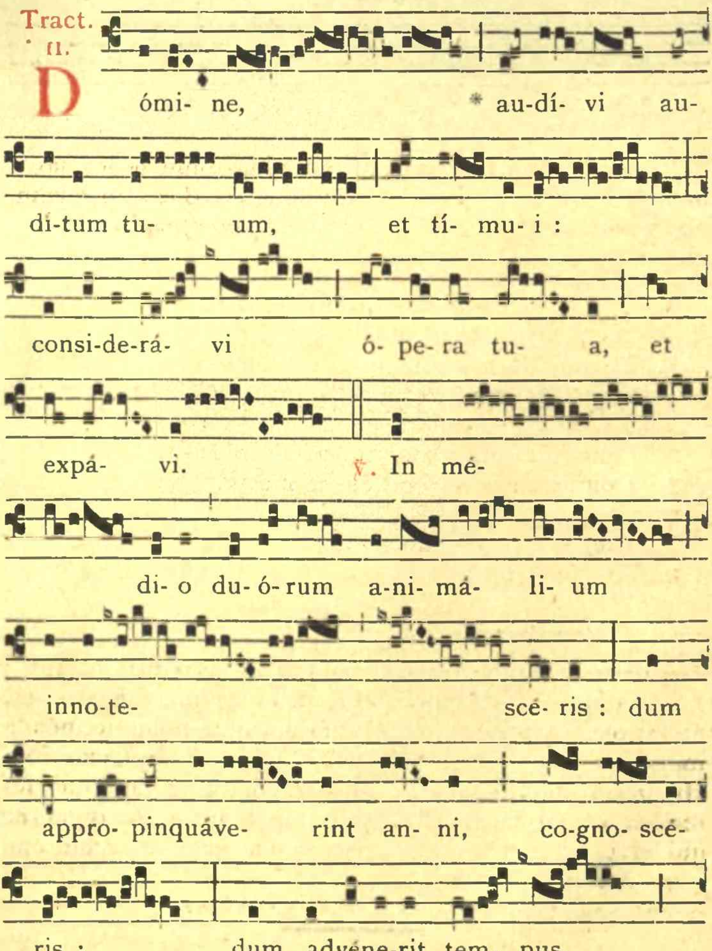
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.
℟. Custodíri nimis.
℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.
℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

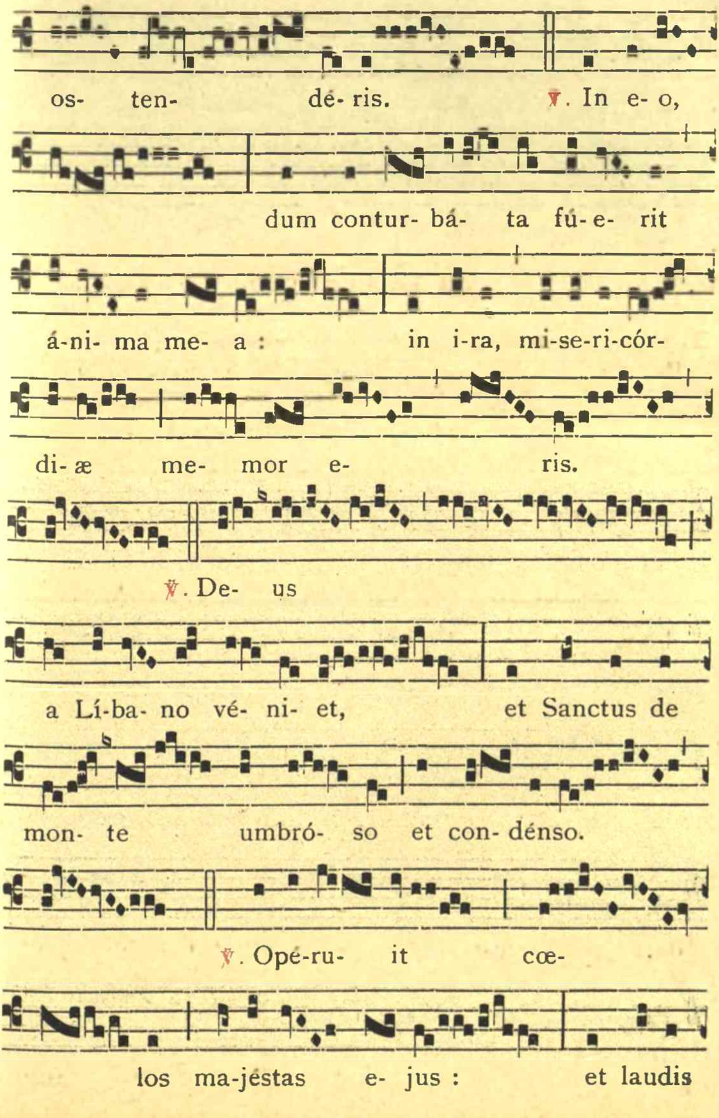
Orémus. Oratio
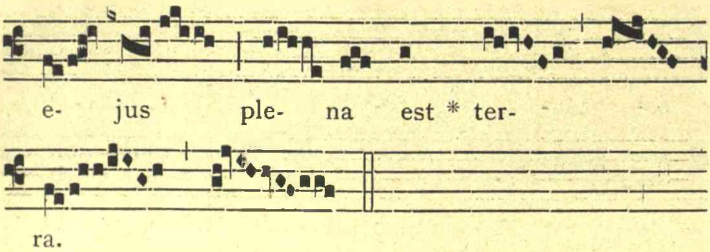
Adésto, Dómine, quæsumus, offício servitútis nostræ : et quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti : ut sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta ; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

FERIA VI. IN PARASCEVE.
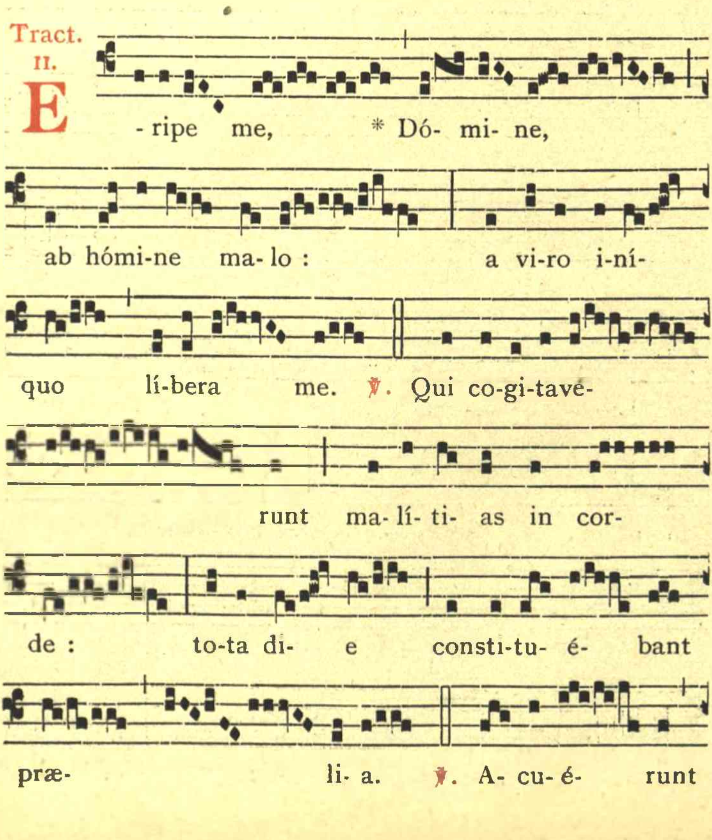
Post I. Lectionem.
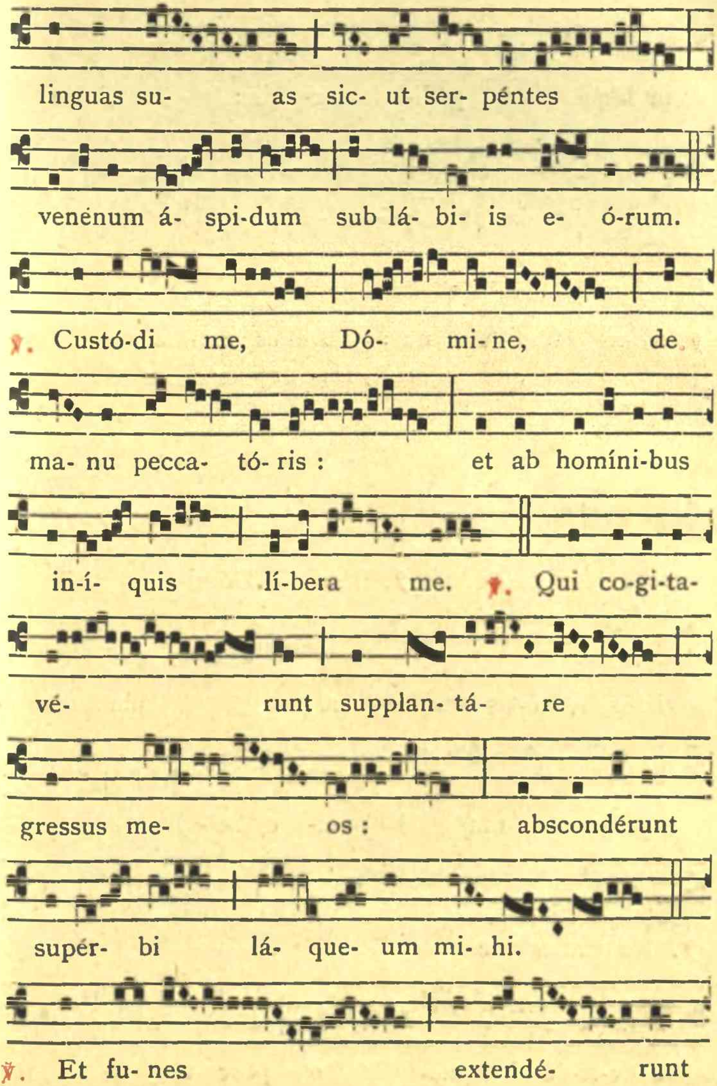


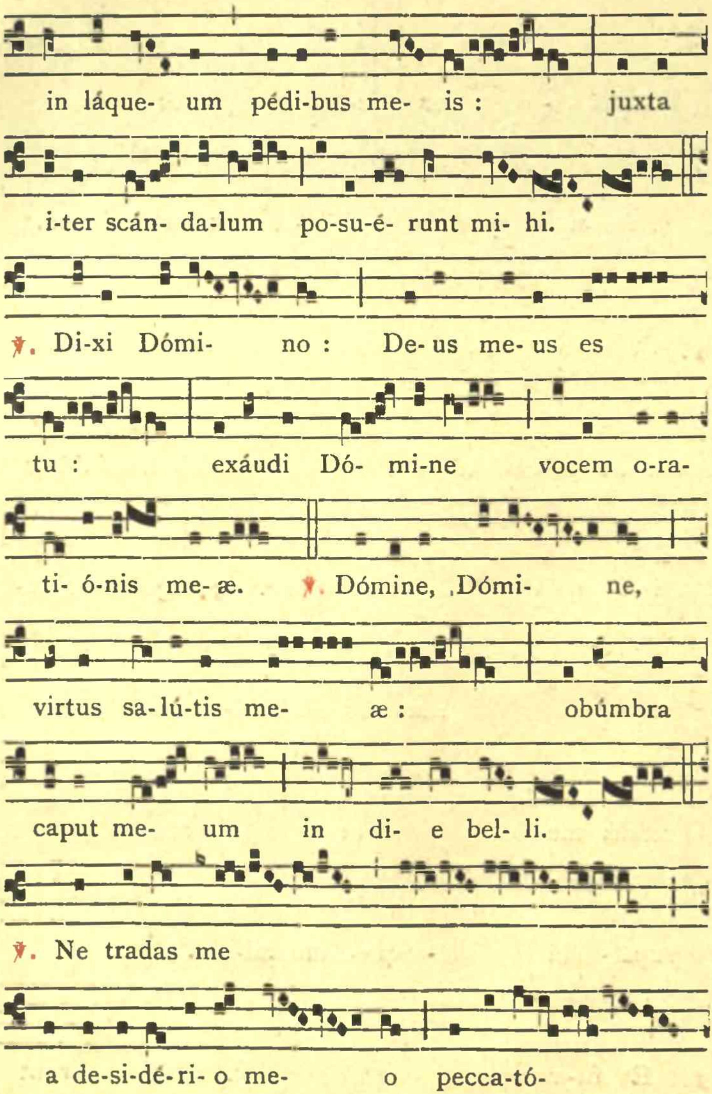

os- ten- dé- ris. ℣. In e- o,
dum contur- bá- ta fú- e- rit
á-ni- ma me- a : in i-ra, mi-se-ri-cór-
di- æ me- mor e- ris.
℣. De- us
a Lí-ba- no vé- ni- et, et Sanctus de
mon- te umbró- so et con- dénso.
℣. Opé-ru- it cœ-
los ma-jéstas e- jus : et laudis

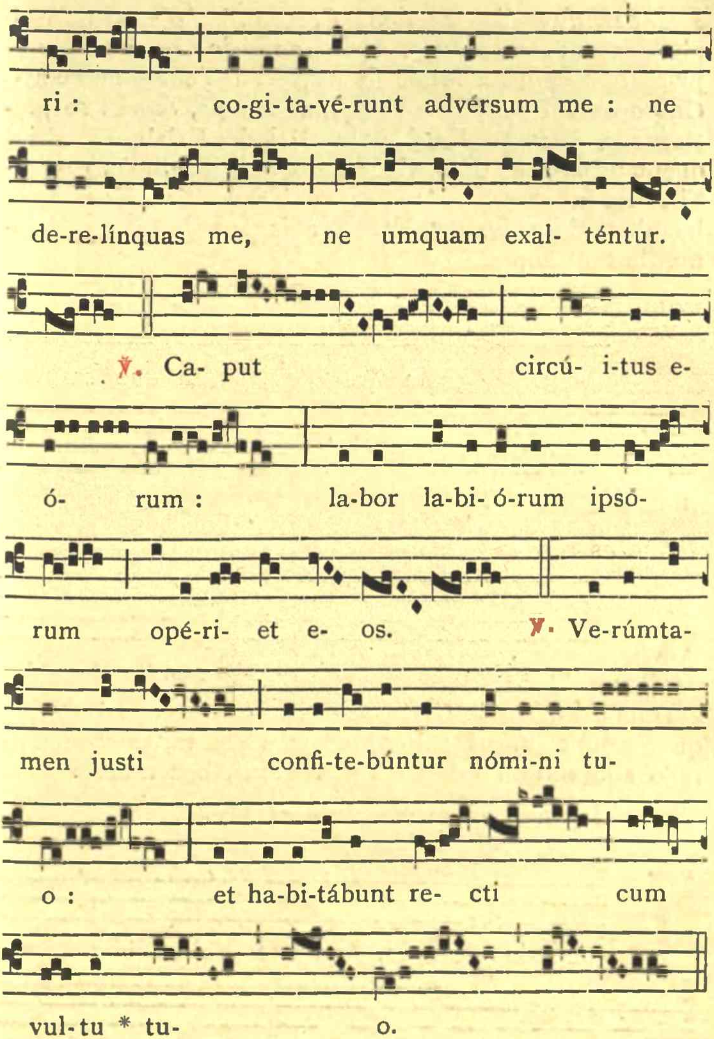


Post II. Lectionem.
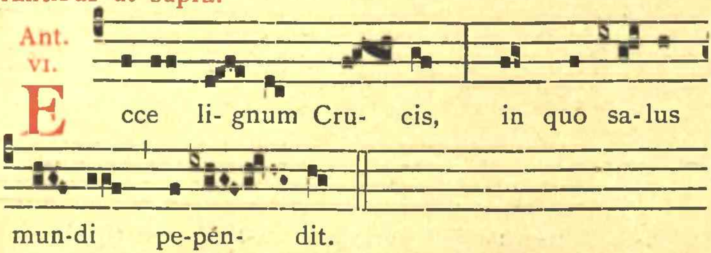



linguas su- as sic- ut ser- péntes
venénum á- spi-dum sub lá- bi- is e- ó-rum.
℣. Custó-di me, Dó- mi-ne, de
ma- nu pecca- tó- ris : et ab homíni-bus
in-í- quis lí-bera me. ℣. Qui co-gi-ta-
vé- runt supplan- tá- re
gressus me- os : abscondérunt
supér- bi lá- que- um mi- hi.
℣. Et fu- nes extendé- runt

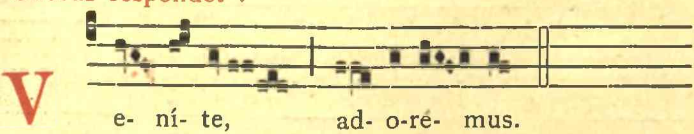

in láque- um pédi-bus me- is : juxta
i-ter scán- da-lum po-su-é- runt mi- hi.
℣. Di-xi Dómi- no : De- us me- us es
tu : exáudi Dó- mi-ne vocem o-ra-
ti- ó-nis me- æ. ℣. Dómine, Dómi- ne,
virtus sa-lú-tis me- æ : obúmbra
caput me- um in di- e bel- li.
℣. Ne tradas me
a de-si-dé-ri- o me- o pecca-tó-


ri : co-gi-ta-ve-runt advérsum me : ne
de-re-línquas me, ne umquam exal- téntur.
℣. Ca- put circú- i-tus e-
ó- rum : la-bor la-bi- ó-rum ipsó-
rum opé-ri- et e- os. ℣. Ve-rúmta-
men justi confi-te-búntur nómi-ni tu-
o : et ha-bi-tábunt re- cti cum
vul-tu * tu- o.

¶ Sacerdos discooperiens Crucem, incipit solus Antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad Veníte, adorémus. Choro autem cantante Veníte, adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde Celebrans, altius quam primo, incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra. Tertio Sacerdos altius incipit : Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus ut supra.
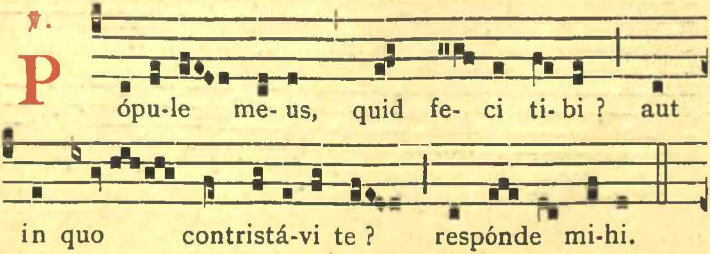


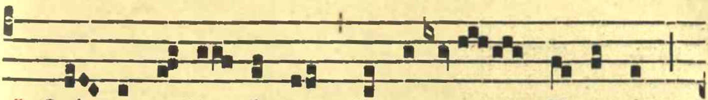
Chorus respondet :



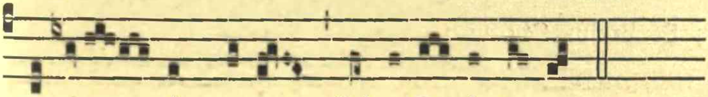
Dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit, hoc modo :

Duo Cantores in medio chori cantant :



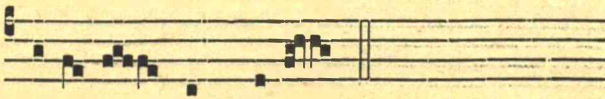


℣. Qui- a e-dú- xi te de terra Æ-gypti :



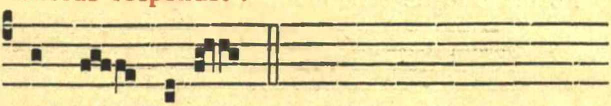
pa-rá- sti crucem Salva-tó- ri tu- o.

Unus Chorus cantat :



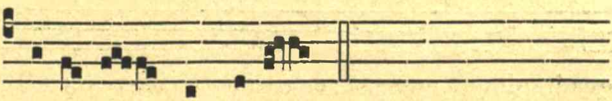
A - gi- os, o The- ós.

Alius Chorus respondet :



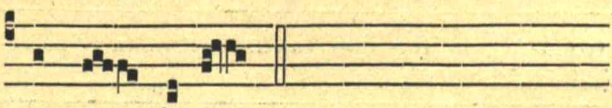
S anctus De- us.

Primus Chorus :
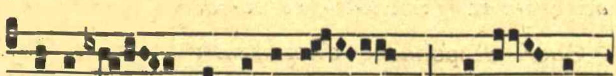


A - gi- os ischy-rós.

Secundus Chorus :

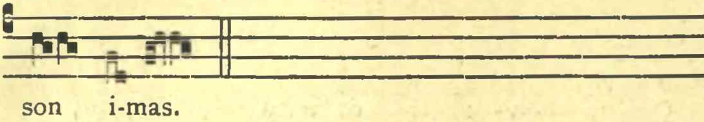


S anctus fortis.

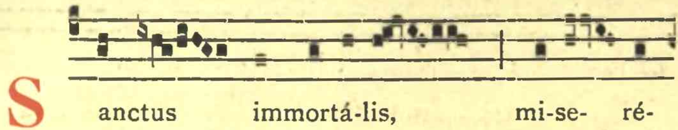
Primus Chorus :

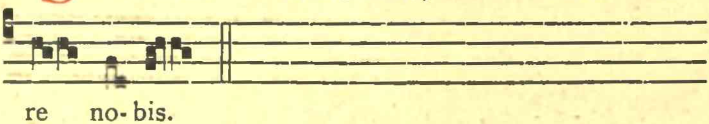


A - gi- os athána-tos, e-lé- i-

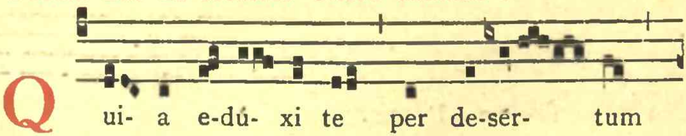


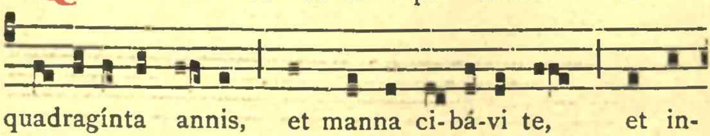
Secundus Chorus :

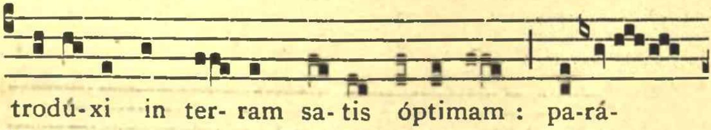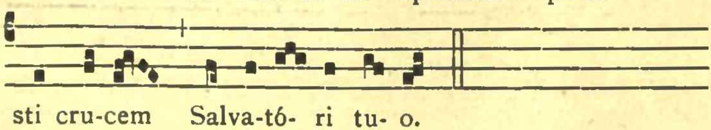




Postea duo de secundo Choro cantant :
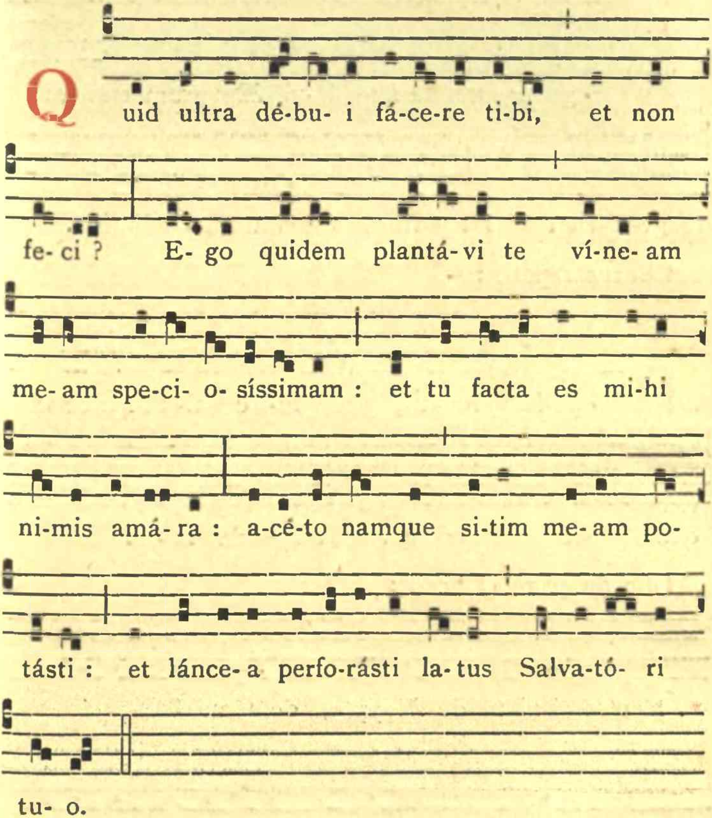








Chori respondent alternatim : Agios, o Theós, etc. Sanctus Deus, etc., ita tamen ut primus Chorus semper repetat Agios, ut supra.

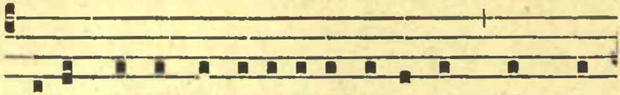
Deinde duo de primo Choro cantant :



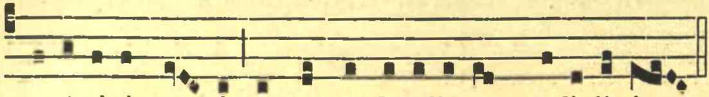
Item Chori alternatim respondent : Agios, o Theós, Sanctus Deus, etc.

¶ Versus sequentis Improperii a duobus Cantoribus alternatim cantantur, utroque Choro simul repetente post quemlibet versum : Pópule meus, ut infra.

Duo de secundo Choro cantant :

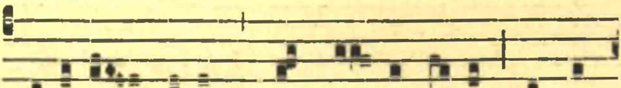


℣. E-go propter te flagellá-vi Ægyptum cum pri-

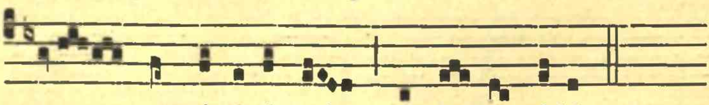


mogé-ni-tis su- is : et tu me flagellátum tradi-dísti.

Chorus repetit :



Pópu-le me- us, quid fe- ci ti- bi ? aut in

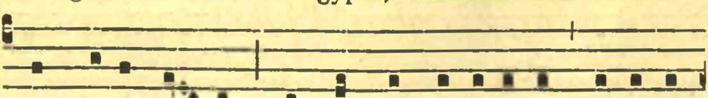


quo contristá-vi te ? respónde mi-hi.

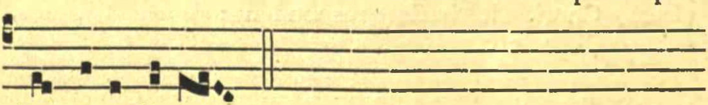
Duo de primo Choro :



℣. Ego edú-xi te de Ægypto, demérso Pha-ra-óne
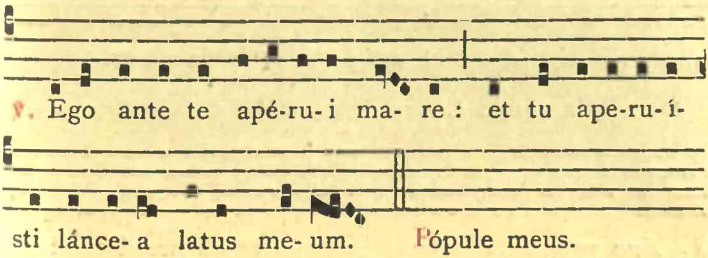


in mare Ru-brum : et tu me tra-di-dísti princí-pi-
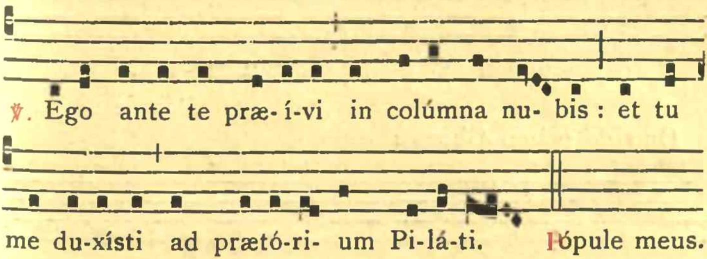


bus sacerdó-tum.

Chorus repetit : Pópule meus.
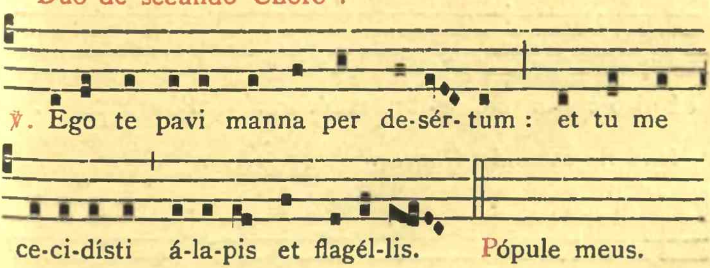
Duo de secundo Choro :



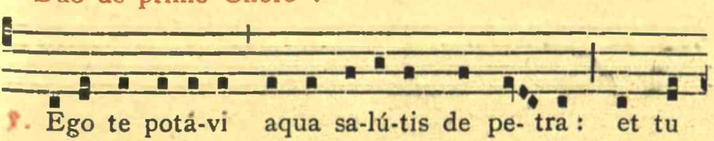
Duo de primo Choro :

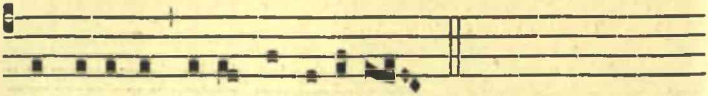


Duo de secundo Choro :



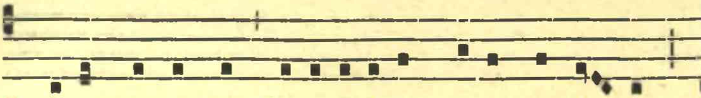
Duo de primo Choro :





me po-tásti felle et acé-to. Pópule meus.

Duo de secundo Choro :



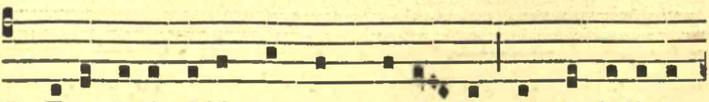
℣. Ego propter te Chananæ-órum reges percús- si :



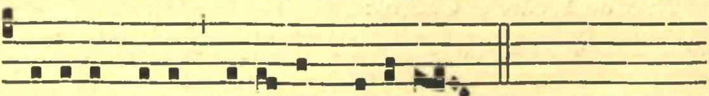
et tu percussísti a-rúndi-ne caput me- um.

Pópule meus.

Duo de primo Choro :

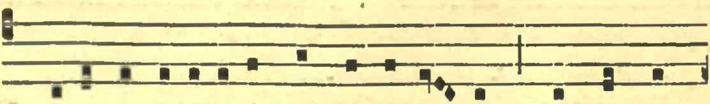


℣. Ego dedi ti-bi sceptrum re-gá- le : et tu dedísti

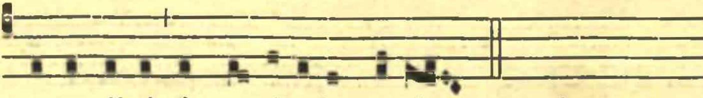


cá-pi-ti me- o spí-ne- am corónam. Pópule meus.

Duo de secundo Choro :



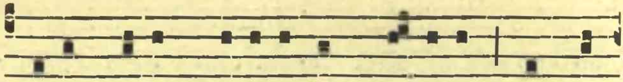
℣. Ego te exaltá-vi magna virtú- te : et tu me



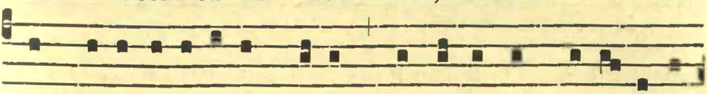
suspendísti in pa- tíbu-lo cru-cis. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter :

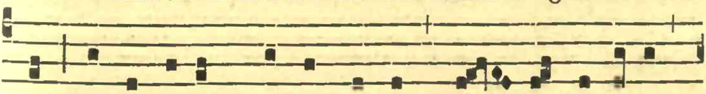
Ant. IV.
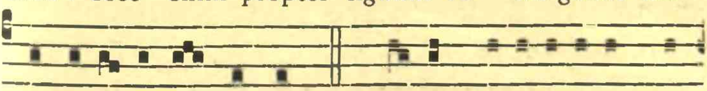


C rucem tu-am * ado-rámus, Dómi-ne : et san-



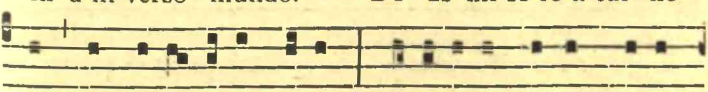
ctam resurrecti-ónem tu-am laudámus et glo-ri- fi-cá-



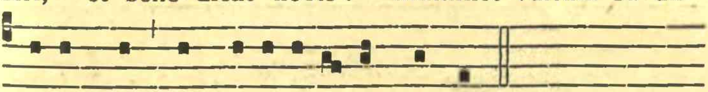
mus : ecce enim propter lignum ve- nit gáudi- um



in u-ni-vérso mundo. Ps. De- us mi-se-re-á-tur no-



stri, et bene- dícat nobis : * illúminet vultum su-um
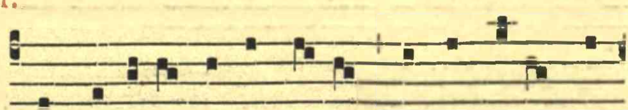


super nos, et mi-se-re-á- tur nostri.

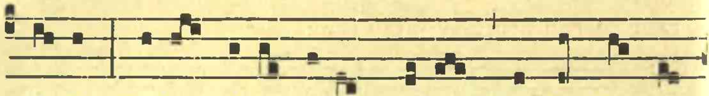
Et repetitur immediate Antiphona Crucem tuam.

Postea cantatur ℣. Crux fidélis, cum Hymno Pange lingua gloriósi, et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis, vel Dulce lignum, eo modo quo inferius notatur.

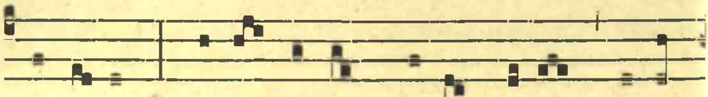
1.



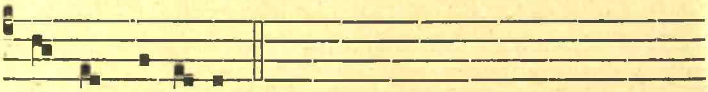
C rux fi-dé-lis, inter omnes Arbor u-na nó-



bi- lis : Nulla silva ta-lem profert, Fronde, flo- re,



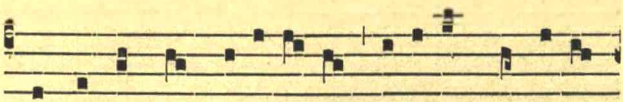
gérmi-ne : * Dulce lignum, dulces clavos, Dulce



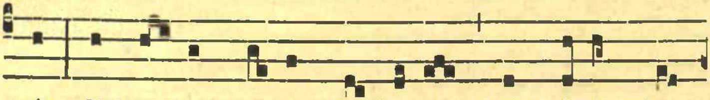
pondus sústi-net.

HYMNUS.

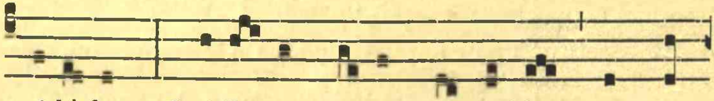
I.



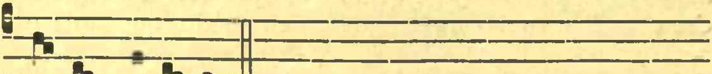
Pange lingua glo-ri- ó- si Láure- am certámi-



nis, Et su- per cru- cis trophæ- o Dic tri- úmphum



nó-bi- lem : Quá-li- ter Re-démptor orbis Immo-



lá- tus ví-ce- rit.

Repetitur Crux fidélis, usque ad Dulce lignum. Et sic fit quoties repetitur Crux fidélis.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

* Dulce lignum.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Crux fidélis.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

* Dulce lignum.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Crux fidélis.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in crucis levátur
Immolándus stípite.

* Dulce lignum.

Felle potus ecce languet :
Spina, clavi, láncea :
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine !

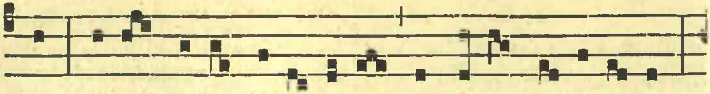
Crux fidélis.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas :
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

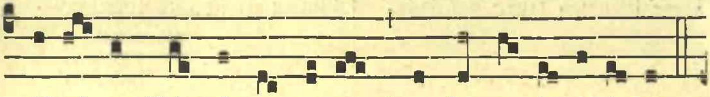
* Dulce lignum.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Víctimam :
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

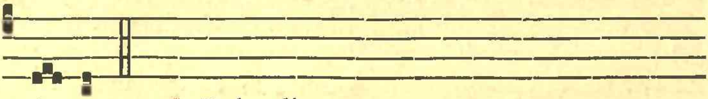
Crux fidélis.



a : Æqua Patri, Fi-li- óque, Par de-cus Pa-rácli- to :



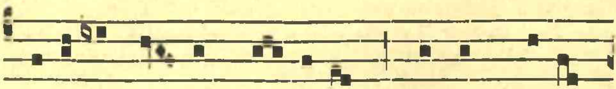
U-ní- us Tri- níque nomen Lau-det u-ni- vérsi- tas.



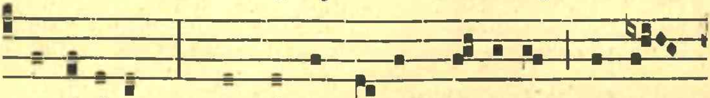
A-men. * Dulce lignum.

Dum defertur Sanctissimum ad Altare, cantatur Hymnus sequens :

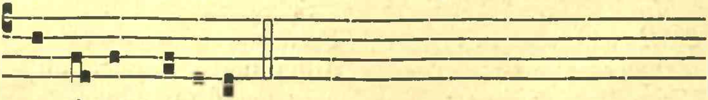
1.



V exíl-la Re- gis pró- de- unt : Fulget Crucis



mysté-ri- um, Qua vi- ta mortem pértu-lit, Et mor-



te vi-tam prótu-lit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro críminum,
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit und*a* et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decór*a* et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prætium pepéndit sæculi :
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
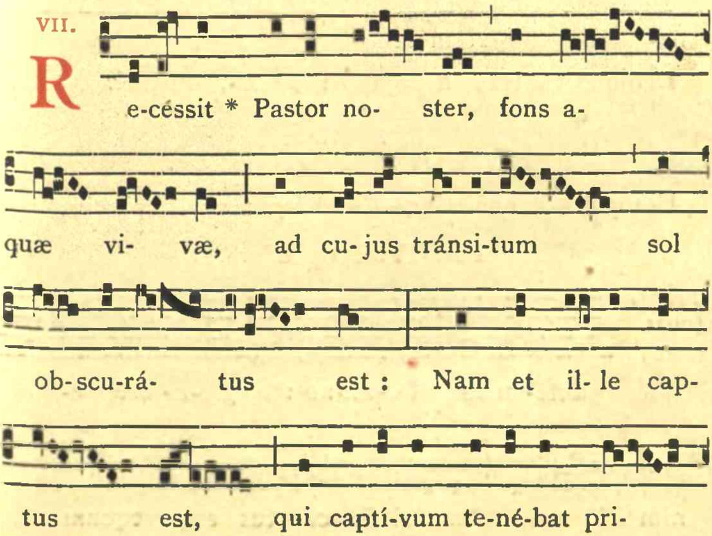
O Crux, ave, spes única :
Hoc Passiónis témpore,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

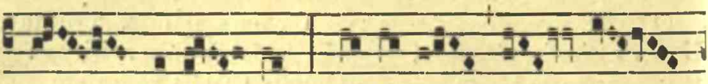
Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

Postea perficiuntur reliqua Missæ ex Missali Romano. Post Missam dicuntur VESPERÆ sine cantu, ut supra, pag. 27.

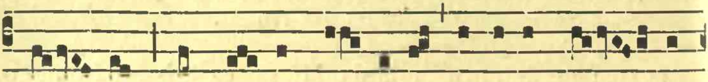
¶ Finitis Vesperis, juxta antiquum morem Lituaniæ, Sacerdos accipit hostiam majorem relictam, honeste inclusam et velatam. Aliquis autem cum ministris præcedit cum cruce et reliquo apparatu sicut prius : et progrediuntur ad sepulcrum præparatum. Initio autem talis processionis cantatur a choro :

Responsorium.

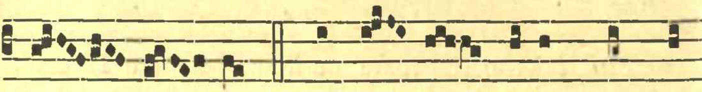




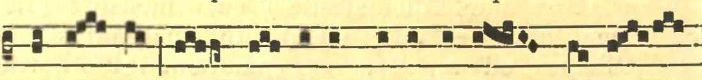
mum hómi- nem : hó- di- e por- tas



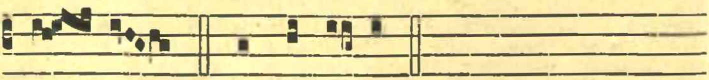
mor- tis et se- ras pá- ri-ter Salvátor no- ster



dis- rú- pit. ℣. Destrú- xit quidem claustra



inférni, et subvértit poténti- as di- á-



bo- li. * Nam et il- le.

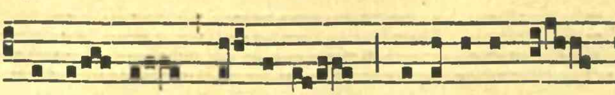
Denique cantatur a populo : Verkit, Angelai.

SABBATO SANCTO.

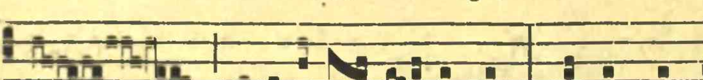
Completa benedictione Cerei leguntur Prophetiæ.

Post IV. Prophetiam.

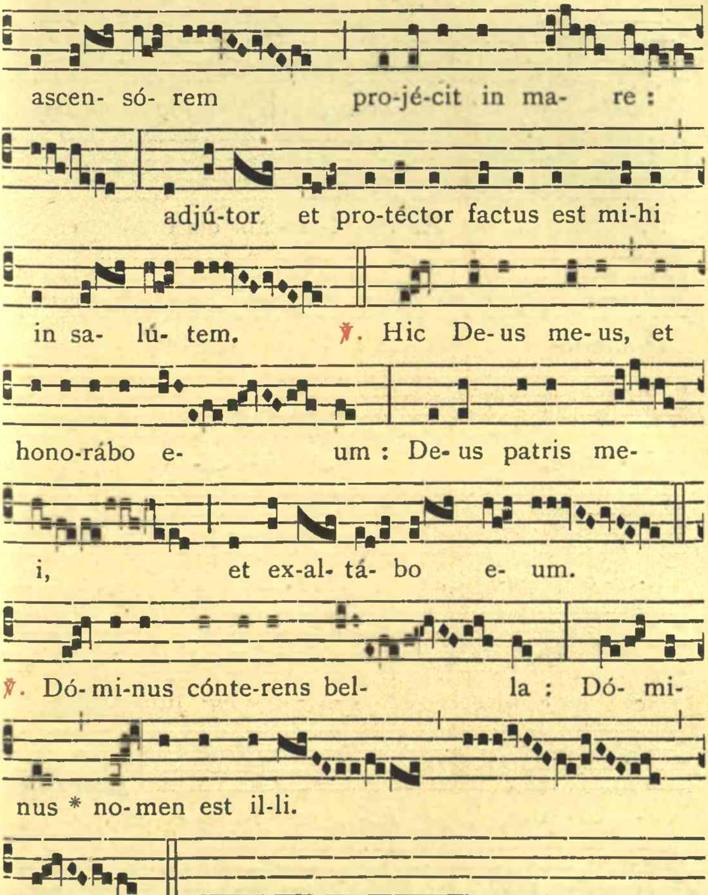
Tract. VIII.



C antémus * Dómi-no : glo-ri- óse e-
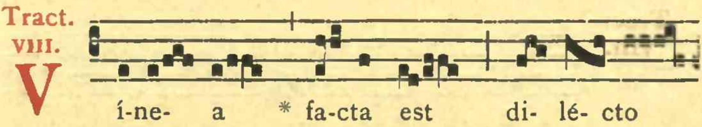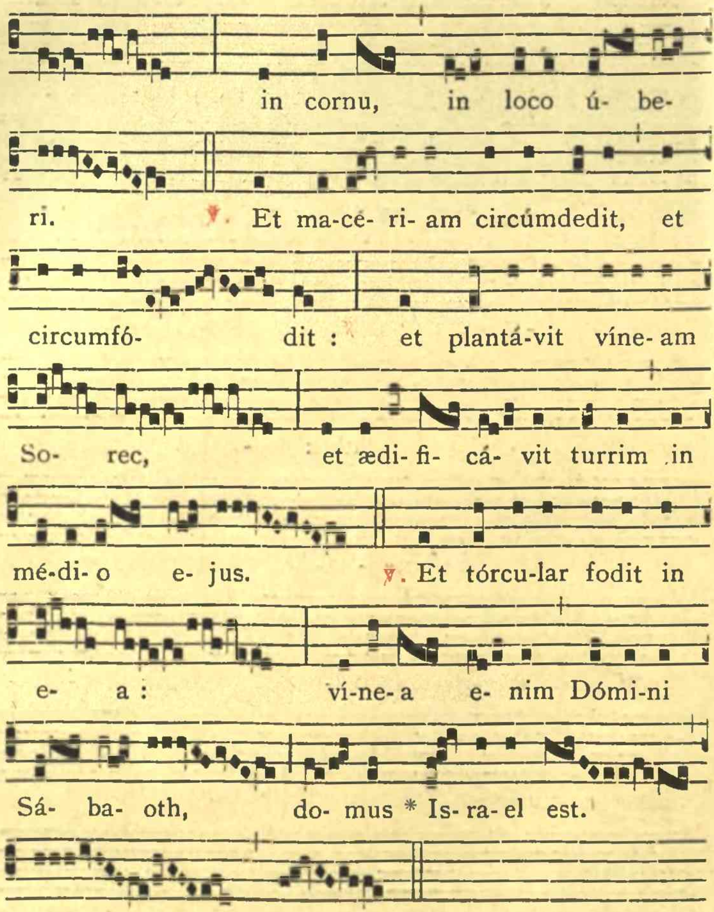


nim hono-ri-fi- cá- tus est : equum et



Post VIII. Prophetiam.
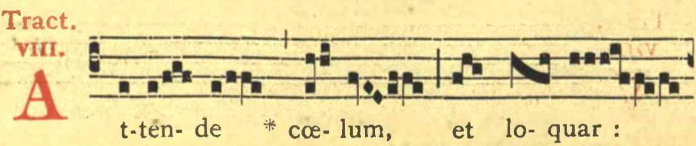
Tract. VIII.
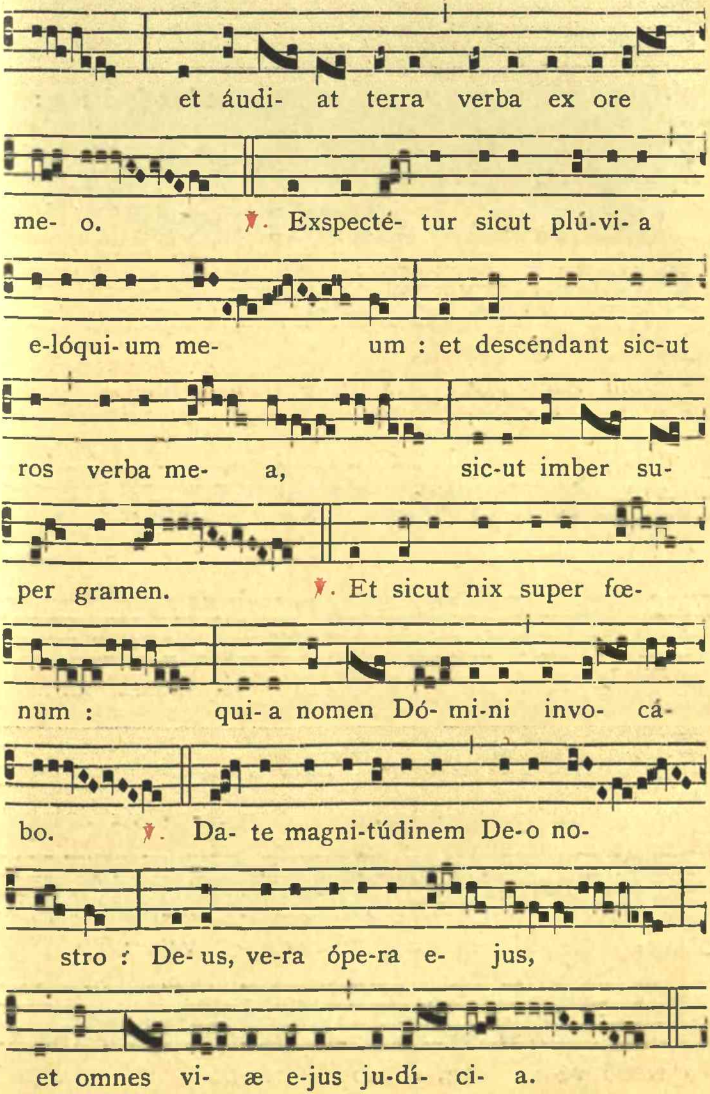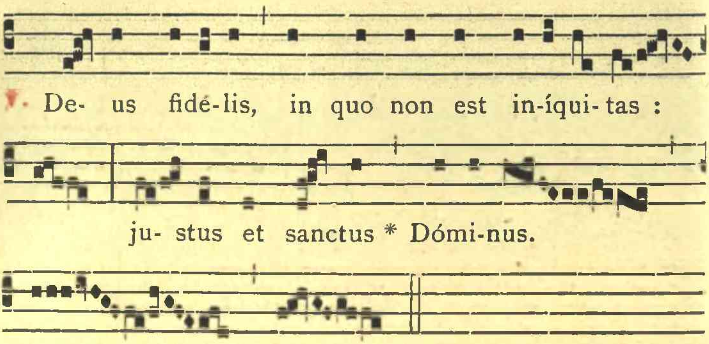




Post XI. Prophetiam.

Tract. VIII.

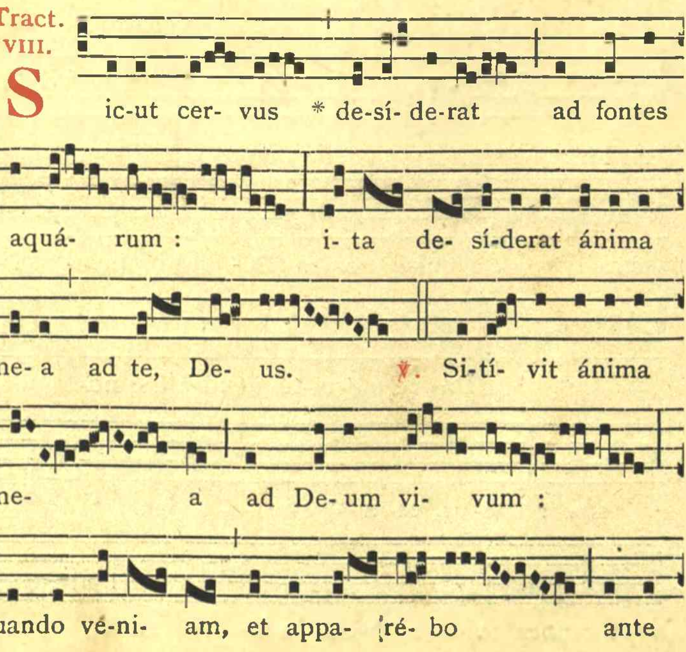



et áudi- at terra verba ex ore
me- o. ℣. Exspecté- tur sicut plú-vi- a
e-lóqui- um me- um : et descéndant sic-ut
ros verba me- a, sic-ut imber su-
per gramen. ℣. Et sicut nix super fœ-
num : qui- a nomen Dó- mi-ni invo- cá-
bo. ℣. Da- te magni-túdinem De-o no-
stro : De- us, ve-ra ópe-ra e- jus,
et omnes vi- æ e-jus ju-dí- ci- a.



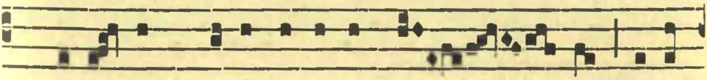
Dum Sacerdos descendit ad benedictionem Fontis, cantatur sequens :

Tract. VIII.

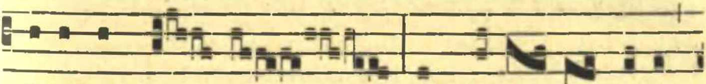




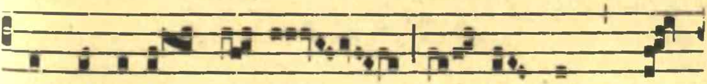
fá- ci- em De- i me- i ?



℣. Fu- é- runt mi-hi lácrimæ me- æ panes



di- e ac no- cte, dum dí-ci- tur mi-hi



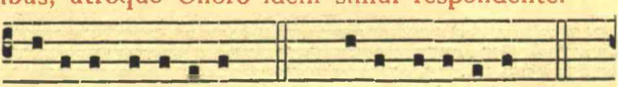
per síngu-los di- es : U- bi est * De-



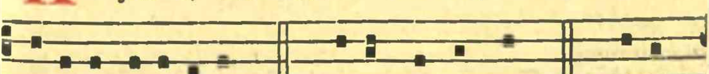
us tu- us ?

Finita benedictione Fontis, revertentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans casulam deponit, et cum Ministris ante Altare procumbit : et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente.



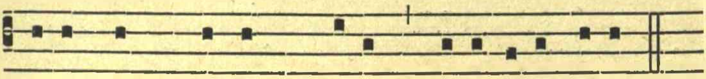
Ky-ri- e, e-lé- i-son. Christe, e-lé- i-son.



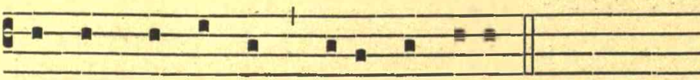
Ky-ri- e, e-lé- i-son. Christe, audi nos. Christe,



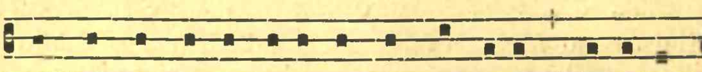
exáudi nos.



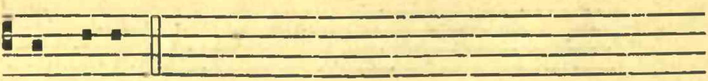
Pa-ter de cæ- lis De- us, mi-se-ré-re nobis.
Fili Redémptor mundi De- us, mi-se-ré-re nobis.
Spí-ri- tus Sancte De- us, mi-se-ré-re nobis.
Sancta Trínitas unus De- us, mi-se-ré-re nobis.



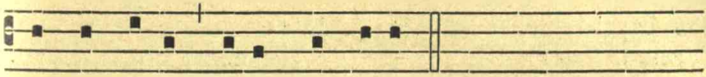
Sancta Ma- rí- a, ora pro nobis.
Sancta De-i Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora pro nobis.
Sancte Gábriel, ora pro nobis.
Sancte Ráphaël, ora pro nobis.



Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, o-rá-te
Omnes sancti beatórum Spiríttuum órdines, o-rá-te
Sancte Joánnes Baptísta, o-ra
Sancte Joseph, o-ra
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, o-rá-te

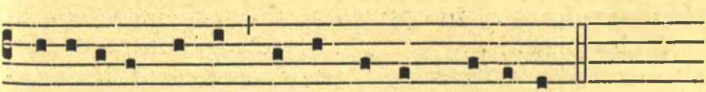


pro nobis.
pro nobis.
pro nobis.
pro nobis.
pro nobis.



Sancte Petre, o-ra pro nobis.

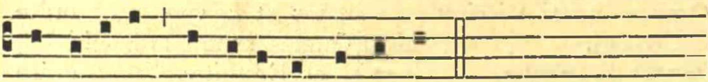
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.



Pro-pí-ti- us esto, parce no- bis, Dómi-ne.
Pro-pí-ti- us esto, ex-áu-di nos, Dómi-ne.
Ab omni malo, lí- be- ra nos, Dómi-ne.

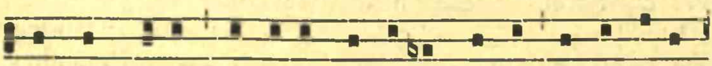
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.
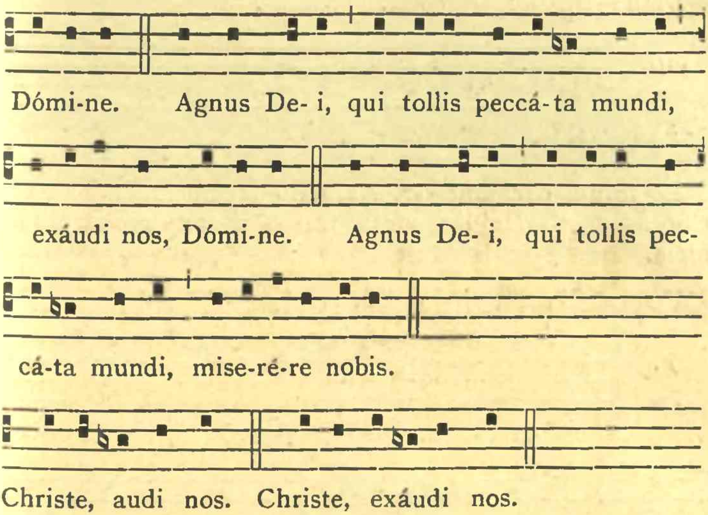


Peccató-res, te rogámus, audi nos.
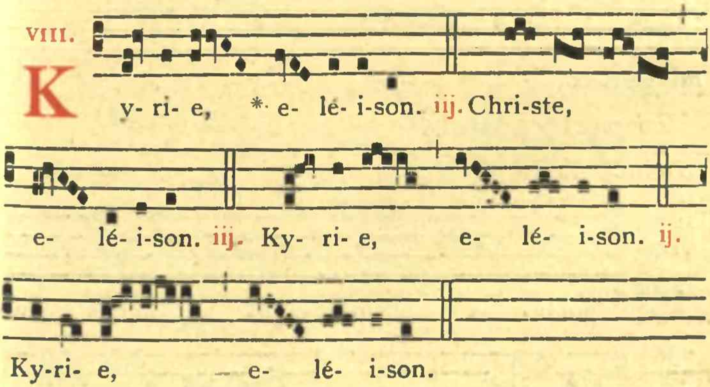
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.



Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi, parce nobis,



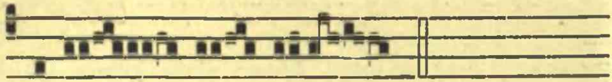
Hic Cantores solemniter incipiunt Kyrie, eléison, (ut notatur pro Tempore Paschali).



Finitis a Choro Kyrie, eléison, Celebrans incipit solemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ.

Finita Epistola Celebrans incipit :

VIII.

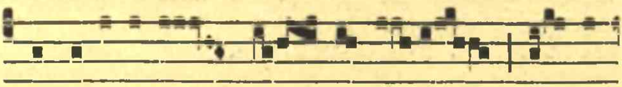


A l- le- lú- ja.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim : et Chorus post quamlibet vicem in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur :

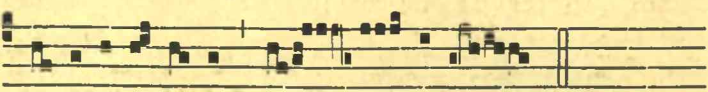
℣.



Confi-témi-ni Dó- mi- no, quó- ni-



am bonus : quó- ni- am in sæcu-lum
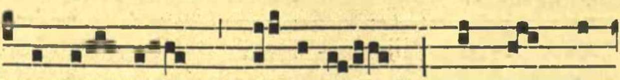


mi- se-ri-córdi- a * e- jus.

Non repetitur Allelúja.

Deinde dicitur :

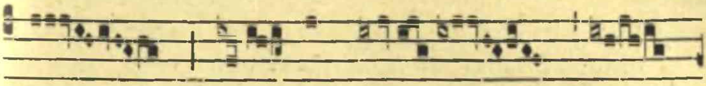
Tract. VIII.



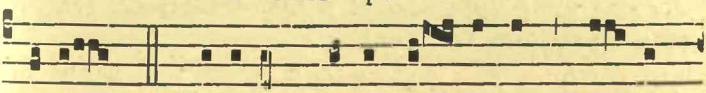
Laudá- te * Dó-mi-num omnes gen-



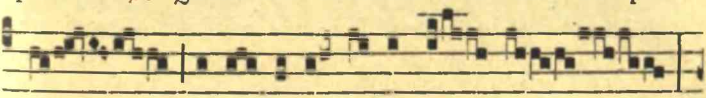
tes : et collau- dá- te e-



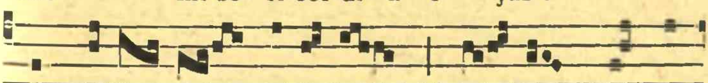
um o- mnes pó-



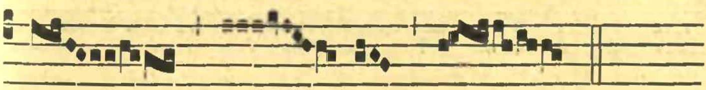
pu-li. ℣. Quóni- am confirmá- ta est su- per



nos mi-se- ri-cór-di- a e- jus :



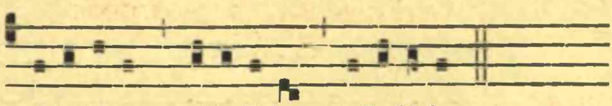
et vé- ri- tas Dómi-ni ma- net * in æ-



tér- num.

Non dicitur Credo, nec Offertorium, nec Agnus Dei, nec Postcommunio. Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur :

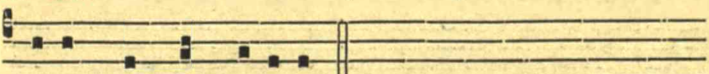
Ant. VI.



A l-le-lú-ja, * alle-lú-ja, alle-lú-ja.



Ps. 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes : * laudá-te



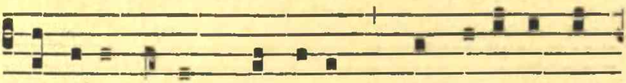
e- um, omnes pópu-li.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri, et Filio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

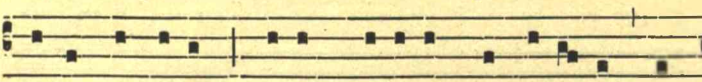
Et repetitur Antiphona Allelúja, allelúja, allelúja, ut supra.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.

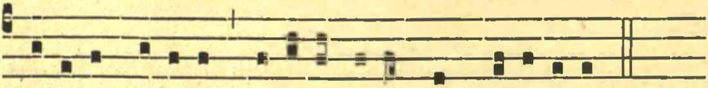
Ant. VIII.



Véspe-re autem sábba-ti, * quæ lucéscit in



prima sábba-ti, ve-nit Ma-rí- a Magda-lé-ne, et

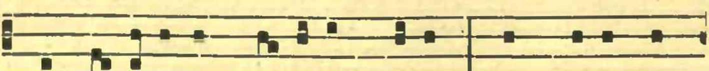


altera Ma-rí- a, vi-dére sepúlcrum, alle-lú-ja.

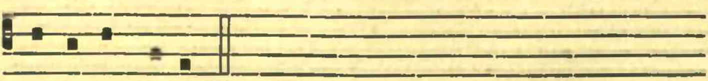
CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS.



Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.



Et exsultá-vit spí- ri-tus me- us * in De- o sa-



lu-tá-ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.
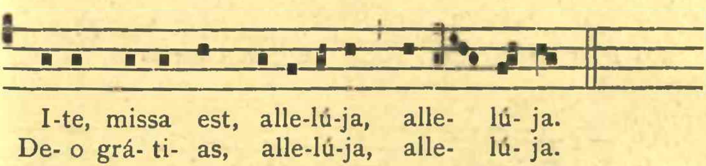
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.
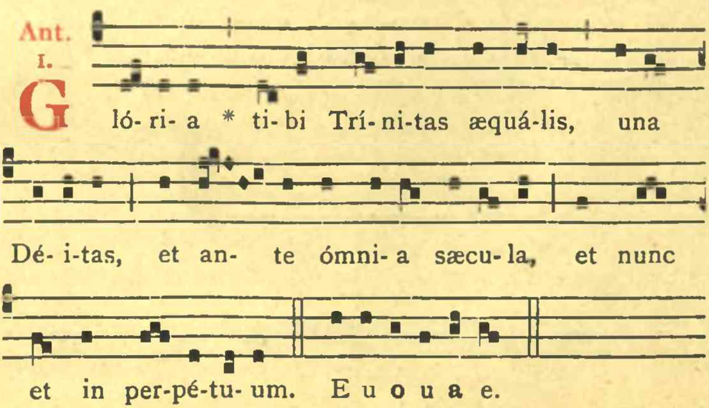
Repetita Antiphona, et dicta Oratione, Diaconus cantat :



DOMINICA RESURRECTIONIS.

APERTIO SEPULCRI, ET PROCESSIO JUXTA ANTIQUUM MOREM LITUANIÆ.

In nocte Resurrectionis Dominicæ circiter medium noctis, vel secundum exigentiam Officiorum Divinorum, antequam ad Matutinas vel quispiam alius pulsus fiat, Prælatus cum aliis Presbyteris induti albis solemnioribus, vel superpelliceis, stolis, et pluvialibus seu cappis, çum ministris incensum et aquam benedictam ferentibus, vexillis præterea et accensis candelis præcedentibus, ex Choro in silentio recta ad sepulcrum incedunt. Ad quod cum pervenerint, flexis genibus, sequentem Antiphonam cum Psalmis cantant, voce primo submissa.



Psalmus 116.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * Multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Repet. Ant. Glória tibi.

Deinde Sacerdos dicit :

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster. Ave, María.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. In resurrectióne tua Christe, Allelúja.
℟. Cœlum et terra lætántur, Allelúja.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

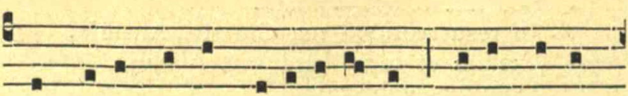
Orémus.

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, húmilis in passióne, potens in resurrectióne, mortis inferníque destrúctor, quod olim per Prophétas in scriptúris promisísti,

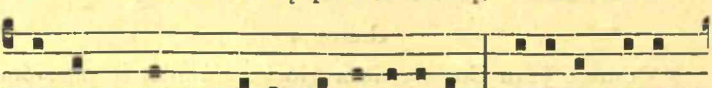
hódie devícta morte, resurgéndo implésti ; propter quod omnis cœléstis milítiæ Spíritus, et totus terrárum orbis profúso mentis gáudio, exsultándo te resurgéntem adórant, et gloríficant : tartáreæ quoque nimírum formídant ac tremunt potestátes. Nos autem tuæ dignatiónis húmiles sérvuli, glóriæ resurrectiónis tuæ memóriam unánimi voto devotíssime celebrántes, ecce frequéntes ádsumus, et exuberántis tuæ in nos caritátis mémores, pias non continémus lácrimas. Réspice, quæsumus, humilitátis nostræ obséquia : et præsta, ut detérsis peccatórum nostrórum sórdibus, in his Paschálibus solémniis tibi resúrgere, ac sanctíssimæ Passiónis ac Resurrectiónis tuæ fructus capáces esse mereámur. Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

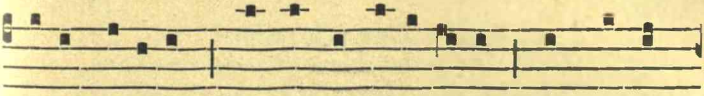
Finita Oratione, Sacerdos aspergit et incensat sepulcrum, ac promit crucem seu imaginem Resurrectionis, et tradit deferendas in Processione ministris : ipse vero elevans Sacrosanctam Eucharistiam, incipit Cantilenam Per Tavo šventą prisikėlimą. — Choro apertis ac jucundis vocibus ad finem prosequente, intra vel circa Ecclesiam ter, Processionem peragendo, nec non campanularum per præcedentes pueros superpelliceis indutos, tinnitu, et majorum in turri, pro cujusque loci consuetudine, campanarum pulsu resonantia, Clero præcedente, et populo candelis accensis sequente.



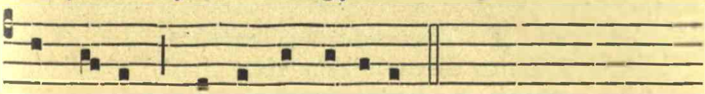
Per Tavo šventą pri-si-kė-li-mą, Dievo Sūnau !



atleisk mums mūsų nu-si-dė-jimą : ti-kime Jėzų



Kristų kė-lu-sį, ir dangų atvė-ru-si, nuo mirties

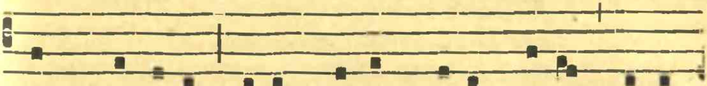


amži-nos mus iš-gel-bė-ju-sį.
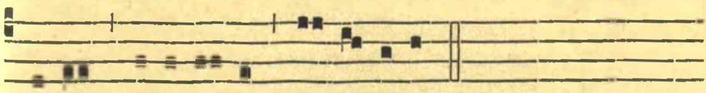
Denique :



1. Linksma die-na mums prašvi-to, vi-si troškom



džiaugsmo ši-to, kė-lės Kristus, mirtis kri-to. A-le-



liu-ja, a-le-liu-ja, a- le-liu-ja.

2. Mirties geluonį išrovė,
Nuodėmes musų nuplovė,
Pragaro vartus išgriovė,
Aleliuja, aleliuja, aleliuja :

3. Angelus siunčia šventuosius
Pas Mariją ir savuosius
Mokytinius mylimuosius.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja !

4. „Motinėlei Sopulingai
Neškit naujieną džiaugsmingą
Atsikėlimo garbingo "...
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

5. Veikiai Pats į Ją atėjo,
Didžia šviesybe žibėjo,
Sveikindamas Ją kalbėjo :
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

6. „Po Tavo skausmų kartybės
Prašvito diena linksmybės,
Duosiu dangiškos ramybės.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja".

7. „Sveikas gi Jėzau saldžiausias,
Mano sūneli mieliausias,
Žmonėms visiems maloniausias.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja".

8. „Esu šiandieną laiminga,
Tave išvydus garbingą, —
Nieko daugiau man nestinga.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja".

9. Dangaus Karalius Aukščiausias
Išganytojas brangiausias,
Atpirko mus, maloniausias.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

10. Jis pragarą nugalėjo, —
Žalčio galva sutrupėjo,
Vargšams viltis sužibėjo.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

11. Prapultį tuoj atrakino,
Tėvus šventuosius ramino,
Eit paskui save vadino.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

12. Jie, kaip tik Jėzų išvydo,
Džiaugsmingu balsu pragydo :
„Būk sveikas, Sūnau Dovydo.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

13. Sveikas, Karaliau šviesybės,
Viešpatie didžios galybės,
Gelbėk ir mus iš tamsybės.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja".

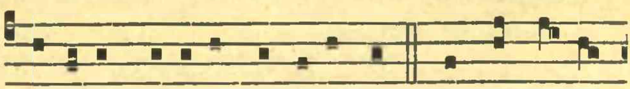
14. Susilaukę Atpirkėjo,
Didį jie džiaugsmą turėjo,
Seniai regėt Jį norėjo.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

15. Gyvas savo galia tapo
Nelietęs antspaudo kapo ;
Sargai pabėgo be kvapo...
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.

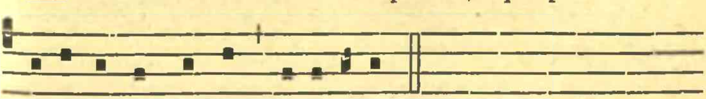
16. Šventuoju prisikėlimu
Duok mums kalčių atleidimą,
Tegu ir mus džiaugsmas ima.
Aleliuja, aleliuja, aleliuja.
Amen.

Facto circuitu, crucifixum in summo summi altaris gradu Sacerdotes tenentes, et sursum elevantes, ter incipiunt Antiphonam :

Ant. VIII.



S urréxit Dóminus de sepúlcro, qui pro no-bis



pepéndit in ligno, alle-lú-ja.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúja.
℟. Cœlum et terra lætántur, allelúja.

Orémus.

Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius, ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum, etc.

Sub finem Antiphonæ, Sacerdos reponat Eucharistiam in medio altaris, inchoato Matutino, ad Ciborium, cum reliqua, reverenter deportandam. Alii etiam statuunt crucifixum una cum imagine Resurrectionis (ubi habetur) in altari, vel in aliquo honorato et edito loco circa altare. Quibus peractis Matutinæ solemniter continuentur.

Finito Matutino canitur Antiph. de Beata Virgine Regína cæli cum Vers. et Oratione.

AD MATUTINUM.

Pater. Ave. Credo.
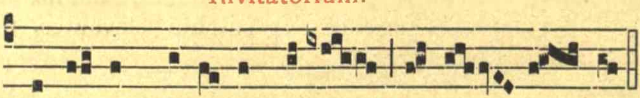
℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum anuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, etc.

Invitatorium.

VI.



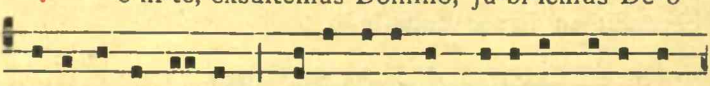
Surré- xit Dómi-nus ve-re, * Al-le- lú- ja.

Chorus repetit : Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.
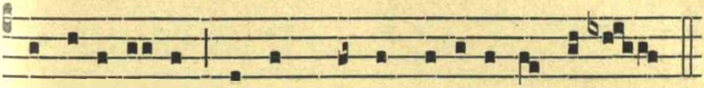
Psalmus 94.



Ve-ní-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o

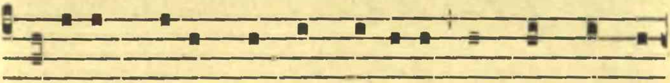


sa-lu-tá-ri nostro : præ-occupémus fá-ci-em ejus in

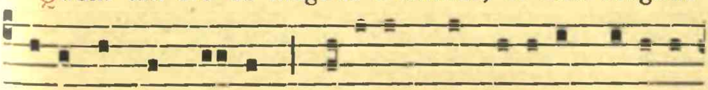


confessi- ó- ne, et in psalmis jubi-lémus e- i.

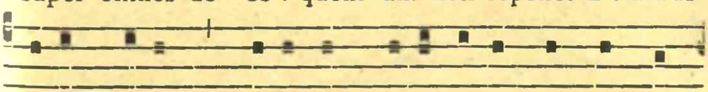
Chorus : Surréxit.



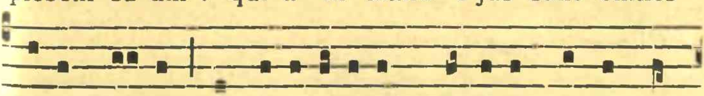
Quóni- am De- us magnus Dóminus, et Rex magnus



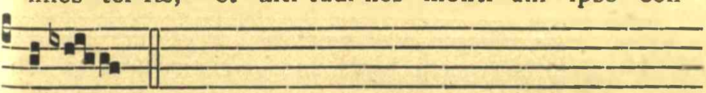
super omnes de- os : quóni- am non repéllet Dóminus



plebem su- am : qui- a in manu e-jus sunt omnes



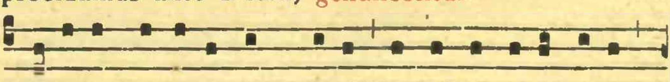
fines ter-ræ, et alti-túdi-nes mónti- um ipse cón-



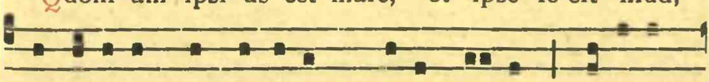
spi- cit.

Chorus : * Allelúja.

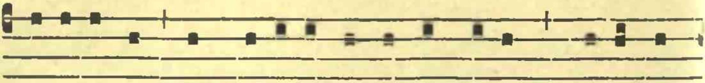
In sequenti Psalmi versu, ad verba : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.



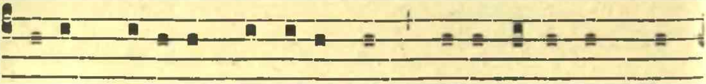
Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fe-cit illud,



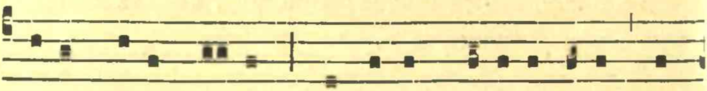
et á-ridam funda-vérunt manus e- jus : ve-ní-te,



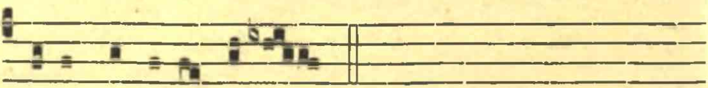
ado-rémus, et proci-dámus ante De- um : plorémus



coram Dómino, qui fe-cit nos, qui- a ipse est Dó-

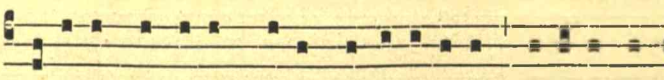


minus De- us no-ster : nos autem pópulus e-jus, et

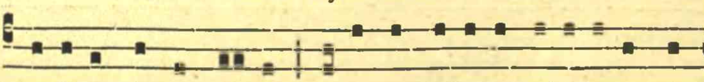


oves páscu-æ e-jus.

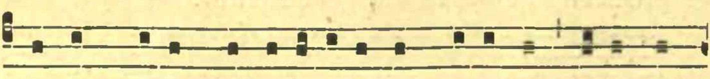
Chorus : Surréxit.



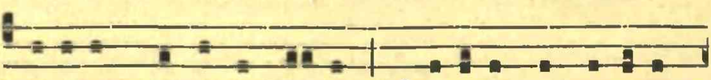
Hó-di-e, si vocem e-jus audi- é-ri-tis, no-lí-te ob-



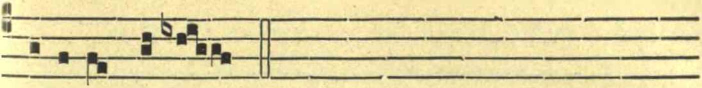
durá-re corda vestra, sic-ut in exa-cerba-ti- óne se-



cúndum di- em tenta-ti- ónis in de-sérto : ubi ten-

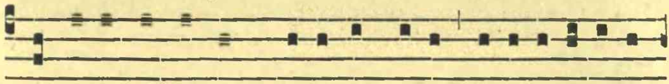


tavérunt me patres vestri, probavé-runt et vi-dé-runt

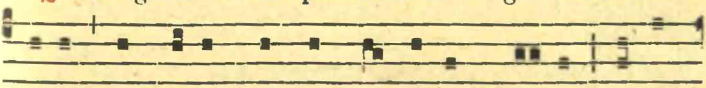


ópe-ra me- a.

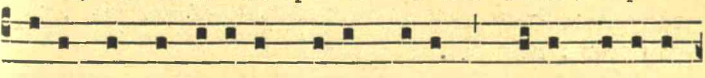
Chorus : * Allelúja.



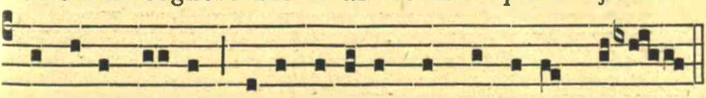
Quadra-gínta annis próximus fu- i gene-ra-ti-óni



hu- ic, et di-xi : Semper hi errant corde ; ipsi

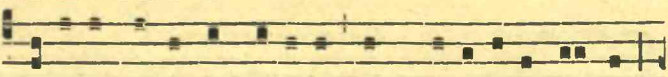


vero non cognovérunt vi- as me- as : quibus jurávi

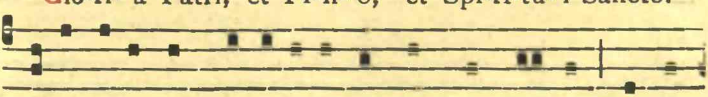


in i-ra me- a : Si intro- íbunt in réqui-em me- am.

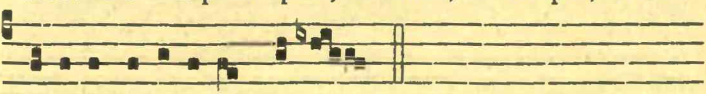
Chorus : Surréxit.



Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.



Sicut erat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in
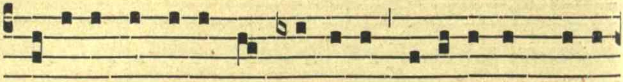


sæcu-la sæculó-rum. Amen.

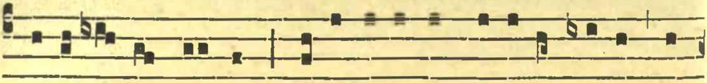
Chorus : * Allelúja.

Cantores : Surréxit Dóminus. Chorus : Allelúja.

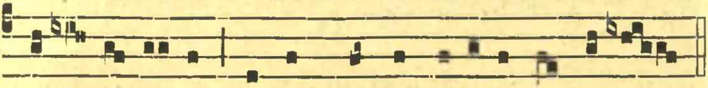
ALTER TONUS RECENTIOR AD LIBITUM.



Veni-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o

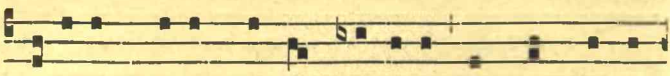


sa-lu-tá- ri nostro : præ-occupémus fá-ci-em e-jus in

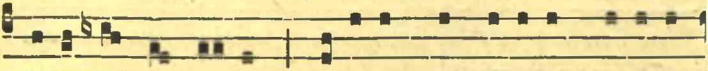


confessi- ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e- i.

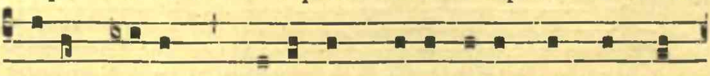
Chorus : Surréxit.



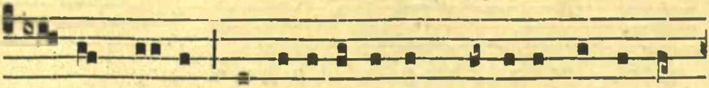
Quóni- am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus



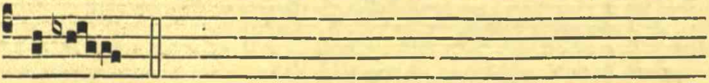
super omnes de- os : quóni- am non repéllet Dóminus



plebem su- am : qui- a in manu e-jus sunt omnes



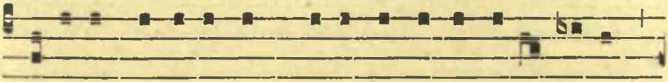
fi- nes terræ, et alti-tú-di-nes mónti- um ipse cón-



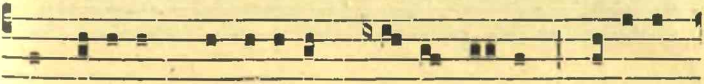
spi- cit.

Chorus : * Allelúja.

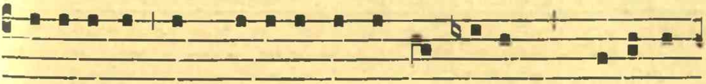
In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus et procidámus ante Deum, genuflectitur.



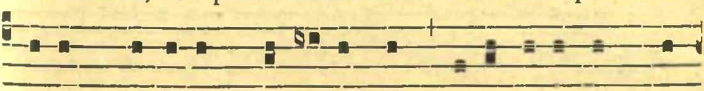
Quóni- am ipsí- us est ma-re et ipse fe-cit illud,



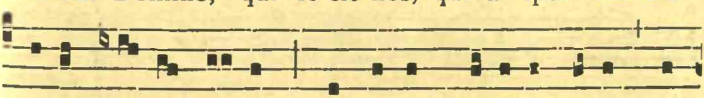
et á-ridam fundavérunt ma-nus e- jus : vení-te,



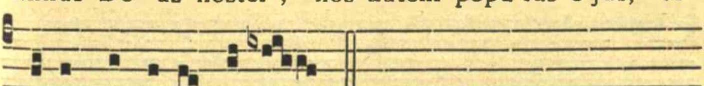
adorémus, et proci-dámus ante De- um : plorémus



coram Dómino, qui fe-cit nos, qui- a ipse est Dó-

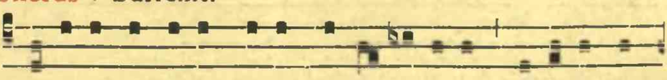


minus De- us noster ; nos autem pópu-lus e-jus, et

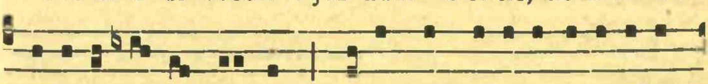


oves páscu-æ e- jus.

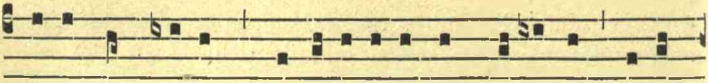
Chorus : Surréxit.



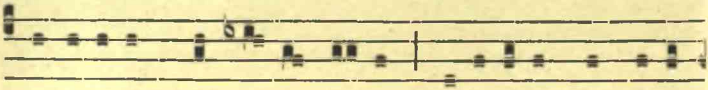
Hó-di- e si vocem e-jus audi- é-ri-tis, no-lí-te ob-



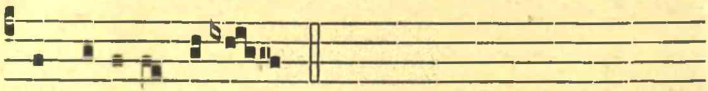
duráre corda vestra, sicut in ex-acerba-ti- óne



secúndum di- em tenta-ti- ó-nis in de-sérto : ubi

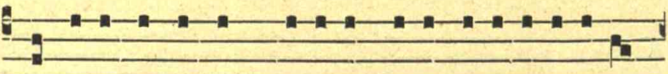


tentavérunt me patres vestri, probavé-runt et vidé-

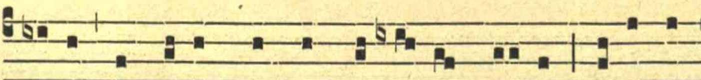


runt ópera me- a.

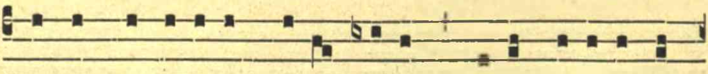
Chorus : * Allelúja.



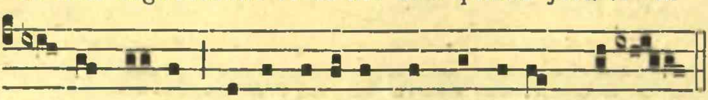
Quadra-gínta annis próximus fu- i gene-ra-ti- óni



hu- ic, et di-xi : Semper hi errant corde ; ipsi ve-

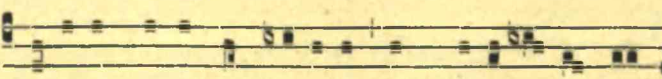


ro non cognovérunt vi- as me- as : quibus jurá-vi in

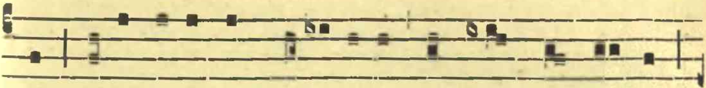


i- ra me- a : si intro- íbunt in réqui- em me- am.

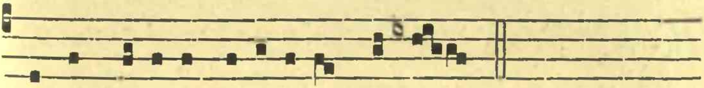
Chorus : Surréxit.



Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San-



cto : Sicut erat in princípi- o, et nunc, et semper,



et in sæcu-la sæcu-lórum. A-men.

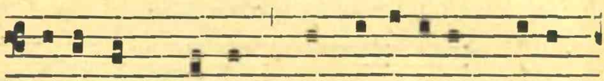
Chorus : * Allelúja.

Cantores : Surréxit Dóminus. Chorus : * Allelúja.

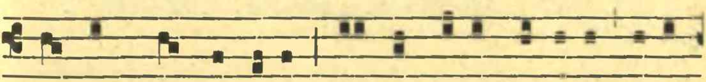
Hymni et Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, nec Versiculi, nisi in Nocturno.

AD NOCTURNUM.

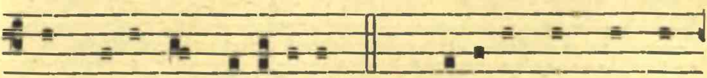
I. Ant. II. D.



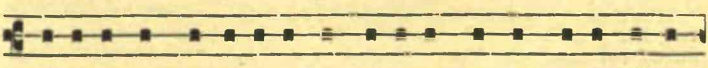
E - go sum qui sum, * et consí-li- um me- um



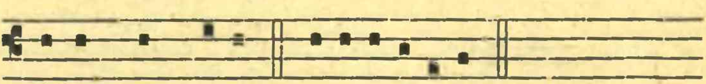
non est cum ímpi- is, sed in lege Dómi-ni volún-



tas me-a est alle-lú-ja. Ps. I. Be- átus vir, qui non



á-bi-it in consí-li- o impi- órum, et in vi- a pecca-



tó-rum non ste-tit. E u o u a e.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non **stetit,** * et in cáthedra pestiléntiæ **non se**dit :

Sed in lege Dómini volúntas **e**jus, * et in lege ejus meditábitur die **ac no**cte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aqu**a**rum, * quod fructum suum dabit in témpor**e su**o :

Et fólium ejus non **dé**fluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prospe**rabun**tur.

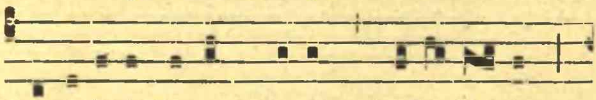
Non sic ímpii, non **sic** : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fáci**e ter**-ræ.

Ideo non resúrgent ímpii in ju**di**cio : * neque peccatóres in concílio **justó**rum.
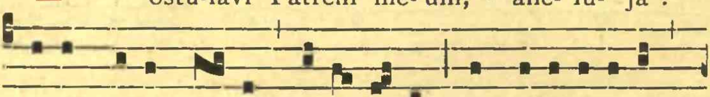
Quóniam novit Dóminus viam ju**stó**rum : * et iter impiórum **perí**bit.

Repet. Ant. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

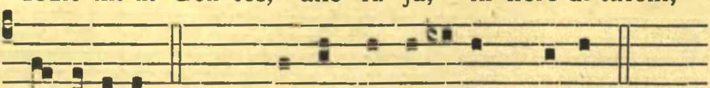
2. Ant. 1. g



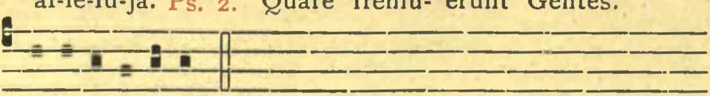
Postu-lávi Patrem me- um, * alle- lú- ja :



dedit mi-hi Gen-tes, alle- lú- ja, in here-di-tátem,



al-le-lú-ja. Ps. 2. Quare fremu- érunt Gentes.



E u o **u a** e.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt **Gen**-tes, * et pópuli meditáti sunt **iná**nia ?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **u**num * advérsus Dóminum, et advérsus Chri**stum e**jus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
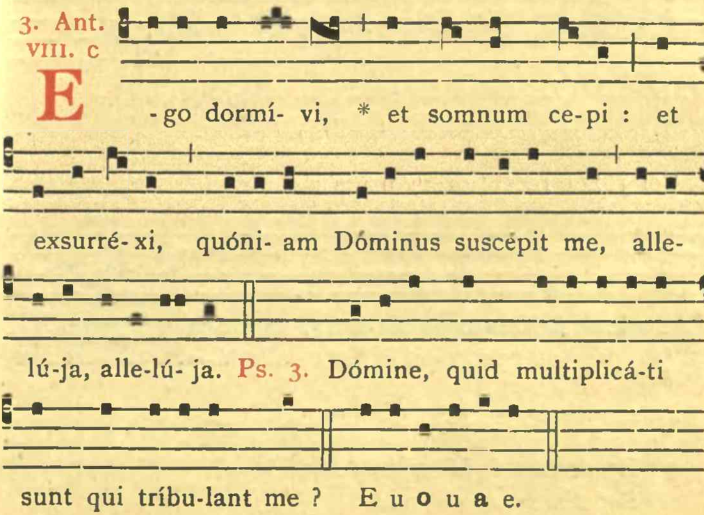
Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Repet. Ant. Postulávi.



Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant **me**? * multi insúr**gunt** ad**vér**sum me.

Multi dicunt ánimæ **meæ**: * Non est salus ipsi in **Deo** **e**jus.

Tu autem Dómine suscéptor meus **es**, * glória mea, et exáltans **ca**put **me**um.

Voce mea ad Dóminum cla**ma**vi: * et exaudívit me de monte **san**cto **suo**.

Ego dormívi, et soporátus **sum**: * et exsurréxi, quia Dómi**nus** sus**cé**pit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis **me**: * exsúrge Dómine, salvum me fac **De**us **me**us.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine **cau**sa: * dentes peccatórum **con**tri**ví**sti.

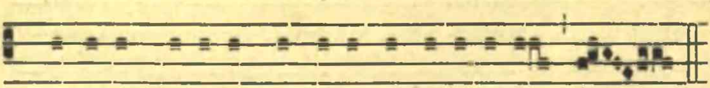
Dómini est **sa**lus: * et super pópulum tuum bene**díc**tio **tua**.

Repet. Ant. Ego dormívi et somnum cepi: et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.



℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, alle-lú-ja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, alle-lú-ja.

Vel juxta recentiorem usum:

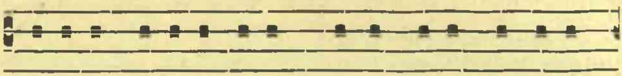


℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, alle-lú-ja.
℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, alle-lú-ja.

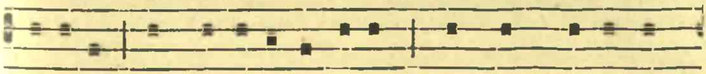
Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

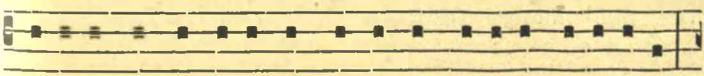
Absolutio.



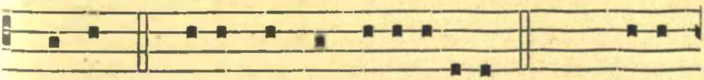
Ex-áudi Dómine Jesu Christe preces servó-rum



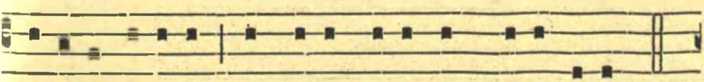
tu- órum, et mi-se-ré-re nobis, * qui cum Patre et



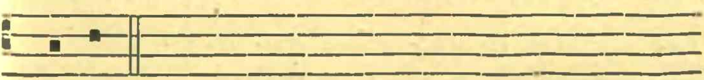
Spí-ri-tu Sancto vivis et regnas in sæcu-la sæcu-lórum.



℟. Amen. ℣. Jube, domne, benedí-cere. Bened. Evan-



gé-li-ca lécti- o * sit nobis sa-lus et pro-técti- o.



℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I Cap. 16, 1-7

In illo témpore : María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
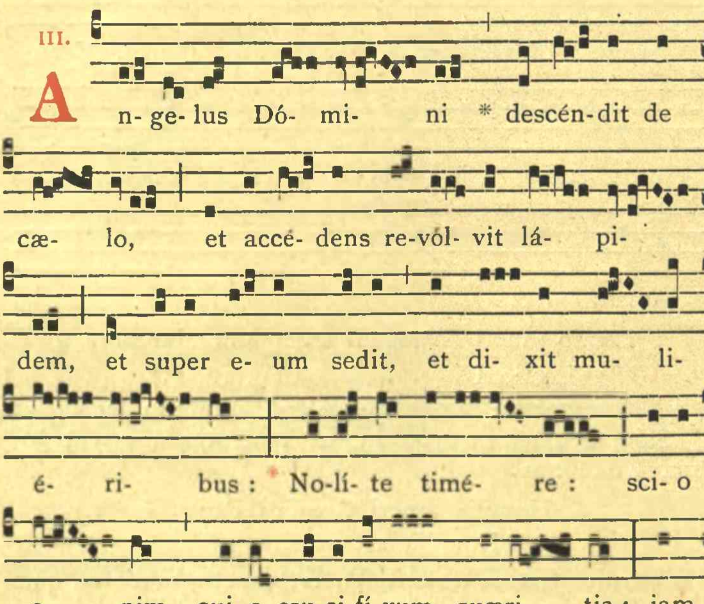
Homilia 21. in Evang.

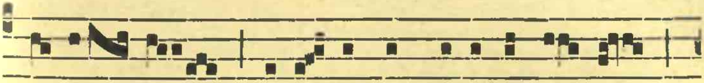
Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad mo-

numéntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est, ut audiámus, quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

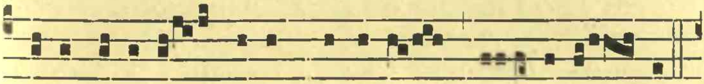
℟. Deo grátias.

Responsorium I.

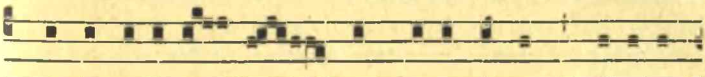




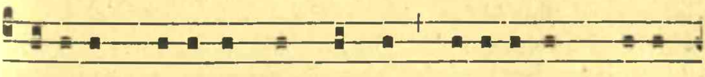
surré- xit : ve-ní- te, et vi-dé-te lo- cum,



ubi pó-si-tus erat Dómi-nus, al- le-lú- ja.



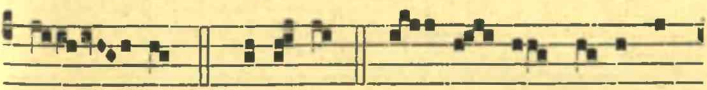
℣. Et intro-e-ún- tes in monuméntum, vi-dérunt



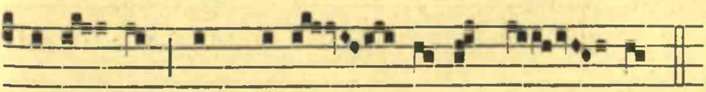
júvenem sedéntem in dextris, co-opértum sto-la



cándida, et obstupu-é- runt : qui di- xit



il- lis. * No-lí- te. Gló- ri- a Pa-tri, et



Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i San- cto.

Et repetitur ℟. Angelus Dómini, usque ad ℣.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
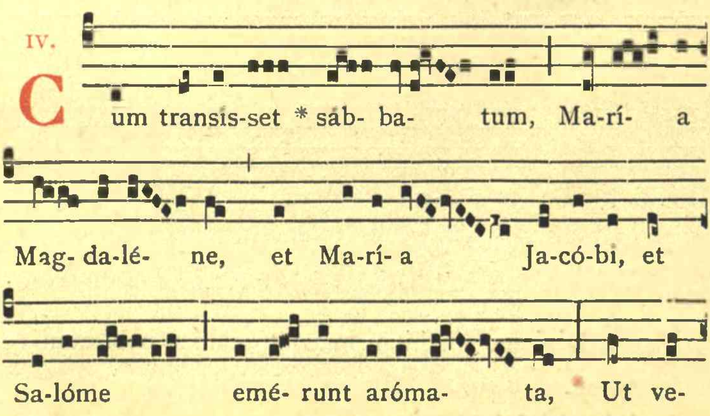
℟. Amen.

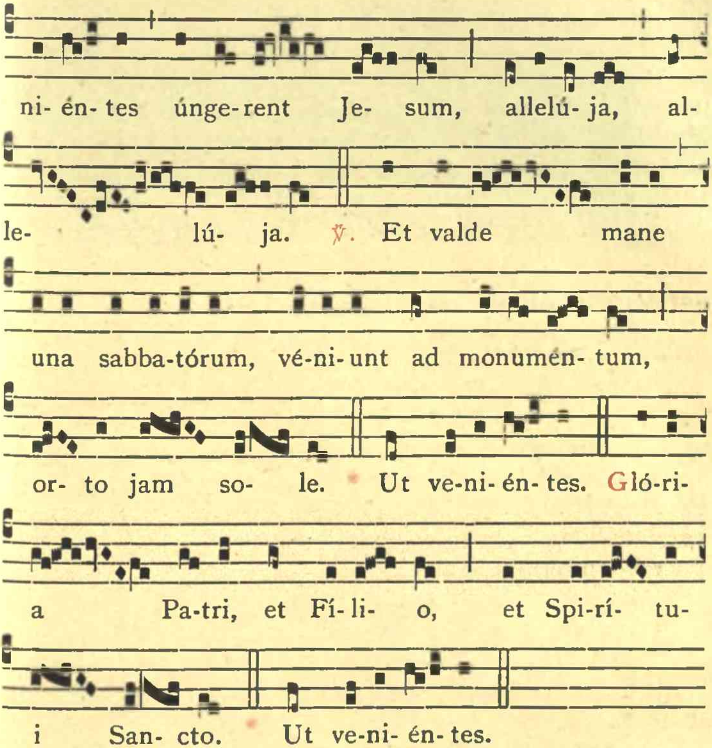
Lectio II.

Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens ; quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur ? Unde in Cánticis canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Responsorium II.





℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Lectio III

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit : quia dum nos per resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus : Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat : Páveant

illi, qui non amant advéntum supernórum cívium ; pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis ? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens ait : Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Te Deum laudámus, p. 134 vel 138.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.
℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Pater noster, totum secreto.

℣. Dóminus det nobis suam pacem.
℟. Et vitam ætérnam. Amen.

REGINA CÆLI.

Regína cæli lætáre, allelúja.
Quia quem meruísti portáre, allelúja,
Resurréxit sicut dixit, allelúja.
Ora pro nobis Deum, allelúja.

℣. Gaude et lætáre Virgo María, allelúja.
℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es : præsta quæsumus ; ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

IN LITANIIS MAJORIBUS
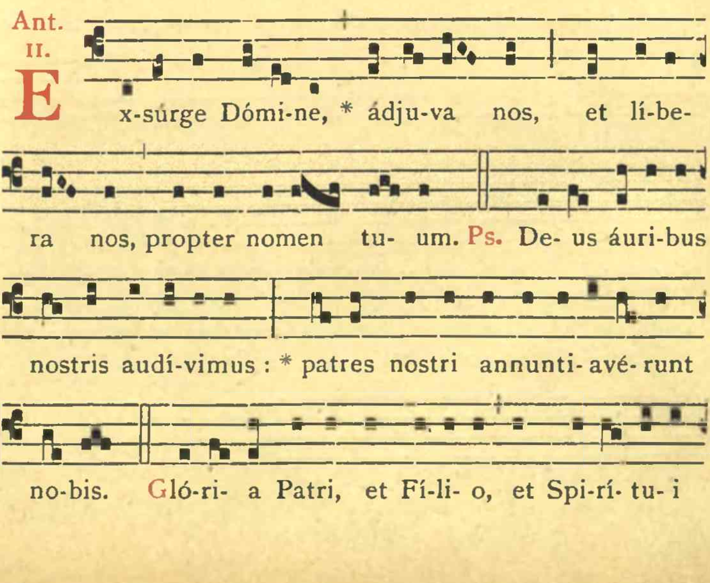
IN FESTO SANCTI MARCI EVANGELISTÆ,

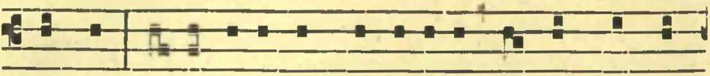
ET IN MINORIBUS

IN FERIIS ROGATIONUM ANTE ASCENSIONEM.

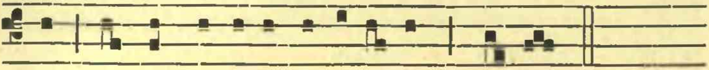
AD PROCESSIONEM.

Ante Processionem cantatur stando :





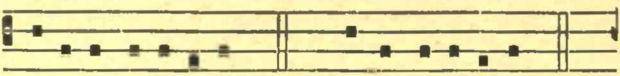
Sancto. Si-cut erat in princí-pi- o, et nunc, et sem-



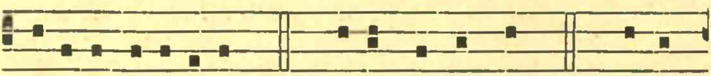
per, et in sæcu-la sæcu-ló-rum. Amen.

Repetitur Ant. Exsúrge.

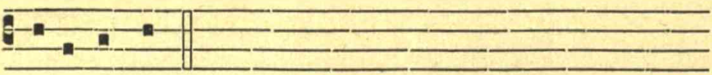
Duo Cantores ante altare majus genuflexi Litanias incipiunt, ceteris eadem voce respondentibus.



K y-ri- e, e-lé- i-son. Christe, e-lé- i-son.



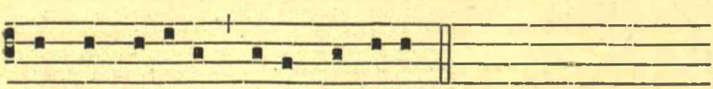
Ky-ri- e, e-lé- i-son. Christe, audi nos. Christe,



exáudi nos.

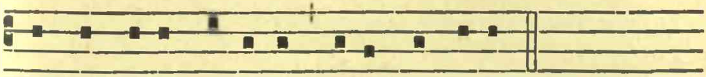


Pa-ter de cæ- lis De- us, mi-se-ré-re nobis.
Fili Redémptor mundi De- us, mi-se-ré-re nobis.
Spí- ri- tus Sancte De- us, mi-se-ré-re nobis.
Sancta Trínitas unus De- us, mi-se-ré-re nobis.

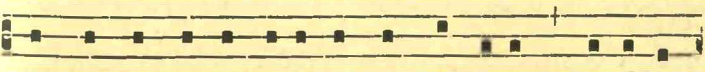


Sancta Ma-rí-a, ora pro nobis.

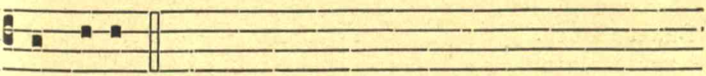
Surgunt omnes et ordinatim procedunt, Litanias prosequentes :



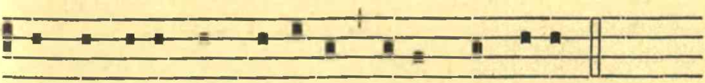
Sancta De-i Gé-ni-trix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora pro nobis.
Sancte Gábriel, ora pro nobis.
Sancte Ráphaël, ora pro nobis.



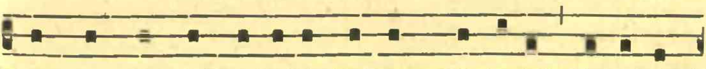
Omnes sancti Ange-li et Archánge-li, o-rá-te
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, o-rá-te



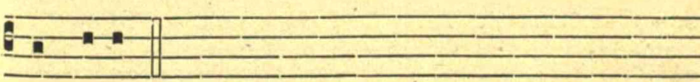
pro nobis.
pro nobis.



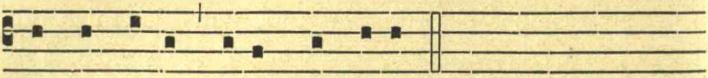
Sancte Jo-ánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora pro nobis.



Omnes sancti Patri- árchæ et Prophétæ, o-rá-te

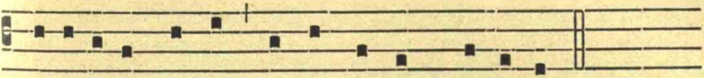


pro nobis.



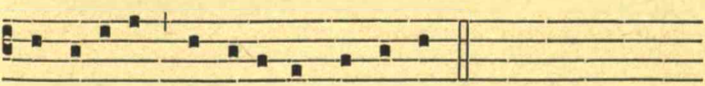
Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora pro nobis.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres. oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.



Pro-pí-ti- us esto, parce no- bis, Dómi-ne.
Pro-pí-ti- us esto, ex-áu-di nos, Dómi-ne.
Ab omni ma-lo, lí- be- ra nos, Dómi-ne.

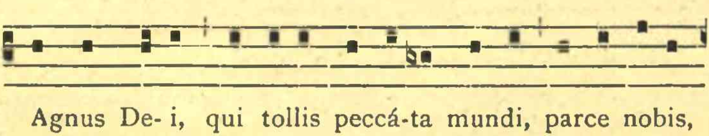
Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.
Ab ira tua, líbera nos, Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera nos, Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos, Dómine.
A peste, fame, et bello, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.
Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos, Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera nos, Dómine.
In die judícii, líbera nos, Dómine.

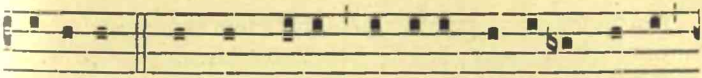


Pecca-tóres, te rogámus, audi nos.
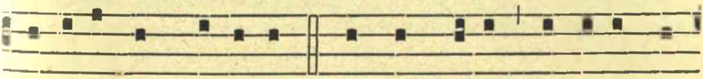
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre digneris,
te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas,
te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas,
te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias,
te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus, audi nos.
Fili Dei,
te rogámus, audi nos.

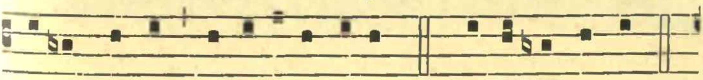




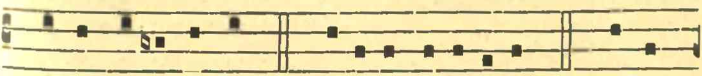
Dómi-ne. Agnus De- i, qui tollis peccá-ta mundi,



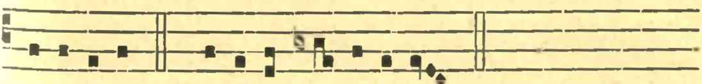
exáudi nos, Dómi-ne. Agnus De- i, qui tollis pec-



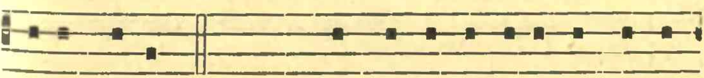
cá-ta mundi, mi-se-ré-re nobis. Christe, audi nos.



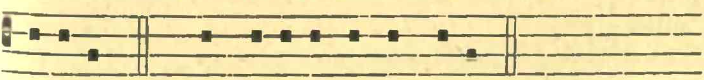
Christe, exáudi nos. Ky-ri- e, e-lé- i-son. Christe,



e-lé- i-son. Ky-ri- e, e- lé- i-son.



Pa-ter noster, secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tenta-

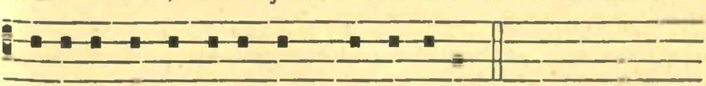


ti- ónem. ℟. Sed lí-bera nos a malo.

Psalmus 69.



D e- us, in adjutó-ri- um me-um inténde : *



Dómine, ad adjuvándum me festí-na.

Confundántur et revereántur,* qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces : et confiténtium tibi parce peccátis ; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas ; et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pænîténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N.; et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo prosequere : ut cuncta nostra orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat, in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum Spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

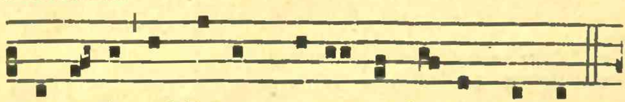
IN FESTO ASCENSIONIS DOMINI.

In die Ascensionis Domini Processio peragatur hoc modo : incipit Chorus absolute : Per Tavo šventą dangun įžengimą.

Intrando chorum ad altare genuflexi hæc Antiphona tribus vicibus per Presbyteros cantatur :

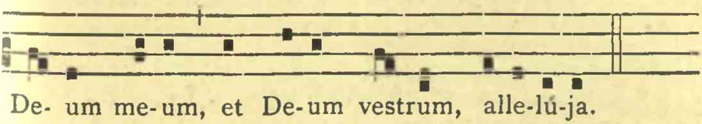
Celebrans.

Ant. VIII.



A-scéndo ad Patrem me-um, et Patrem vestrum :*

Chorus.



Post decantatos in statione versus Hymni, per celebrantem dicitur Versus cum Oratione.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúja.
℟. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Orémus.

Deus, cujus Fílius in alta cælórum poténter ascéndens, captivitátem nostram sua duxit virtúte captívam : tríbue quæsumus, ut dona, quæ suis participíbus cóntulit, largiátur et nobis Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

In parochialibus Ecclesiis hic mos observatur. Sacerdos officians ad altare accedens cum ministris, si adsunt, et accipiens imaginem Salvatoris, eam cum reverentia paulatim ter attollit, cantando Antiphonam Ascéndo, ut supra pag. 110.
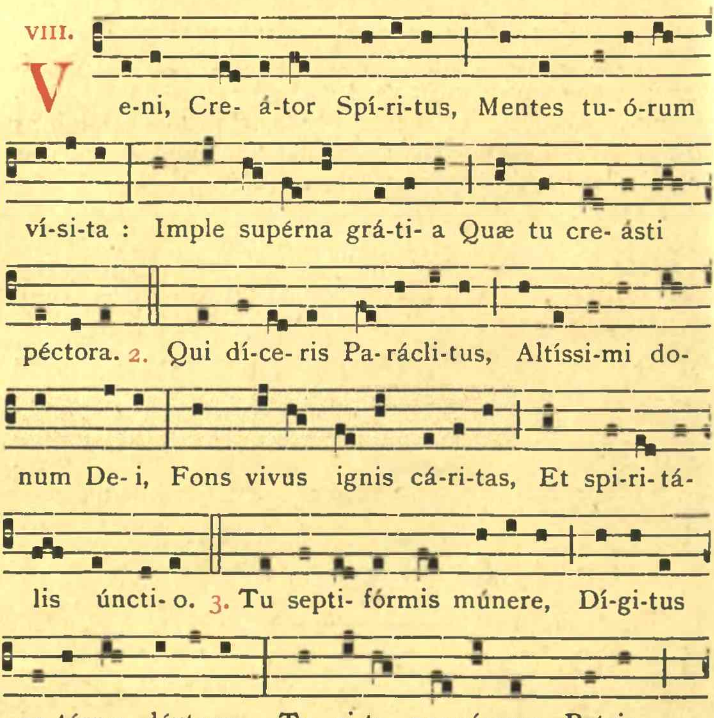
Et post singulas intonationes, crucem iterum parum demittit : quam, Antiphona finita, in altari collocat, sacro finito ad Sacristiam reverenter deferendam.
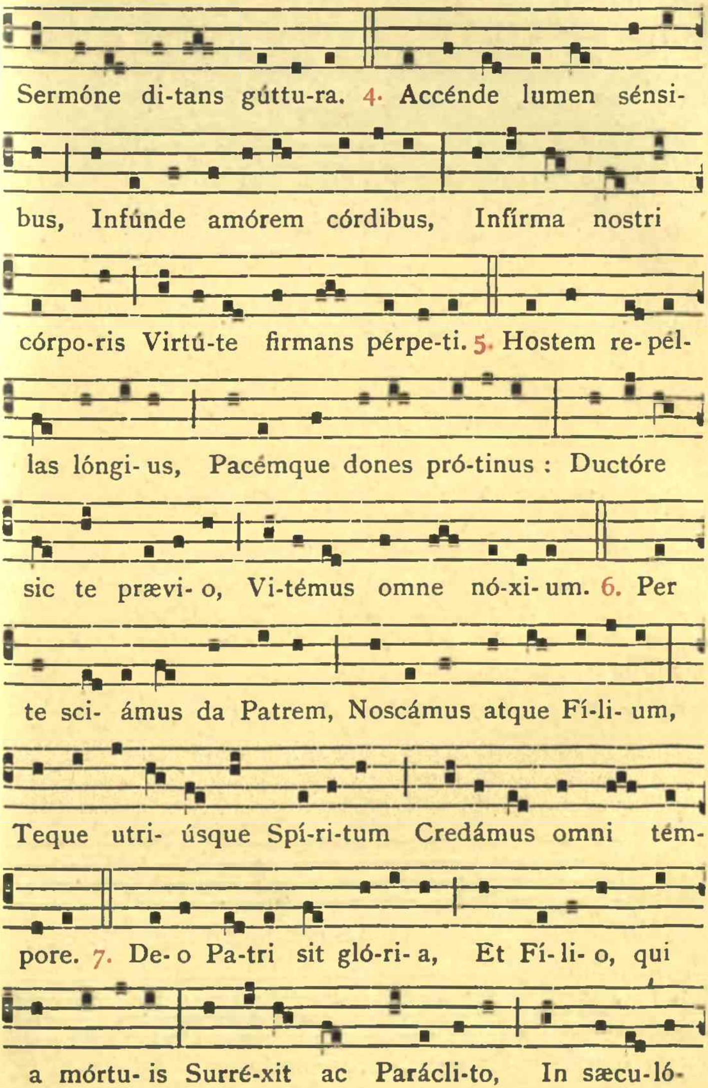
DOMINICA PENTECOSTES.

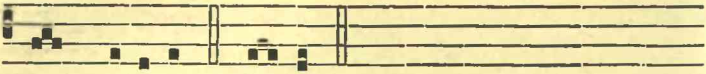
Ad Aspersionem canitur : Vidi aquam. In Processione : Per Tavo šventą Dvasios atsiuntimą.

Deinde fit statio in medio Ecclesiæ, ubi celebrans incipit, choro prosequenti, hos versus hymni : Veni, Creátor Spíritus ; Hostem repéllas lóngius, et Per te sciámus da Patrem.

HYMNUS.




Sermóne di-tans gúttu-ra. 4. Accénde lumen sénsi-
bus, Infúnde amórem córdibus, Infírma nostri
córpo-ris Virtú-te firmans pérpe-ti. 5. Hostem re-pél-
las lóngi- us, Pacémque dones pró-tinus : Ductóre
sic te prævi- o, Vi-témus omne nó-xi- um. 6. Per
te sci- ámus da Patrem, Noscámus atque Fí-li- um,
Teque utri- úsque Spí-ri-tum Credámus omni tém-
pore. 7. De- o Pa-tri sit gló-ri- a, Et Fí- li- o, qui
a mórtu- is Surré-xit ac Parácli-to, In sæcu-ló-



℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur, allelúja.
℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúja.

Orémus.

Præsta, quæsumus, omnípotens et miséricors Deus, ut Sanctus Spíritus advéniens, templum nos glóriæ suæ, dignánter inhabitándo, perfíciat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro temporis diversitate

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

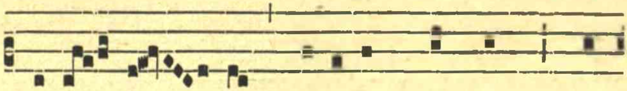
Orémus.

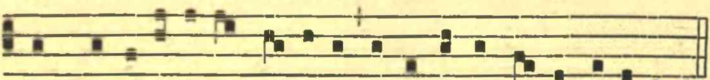
Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Intrando chorum Celebrans vel chorus trina vice occinit Antiphonam sequentem :

Celebrans. Chorus.

VII.
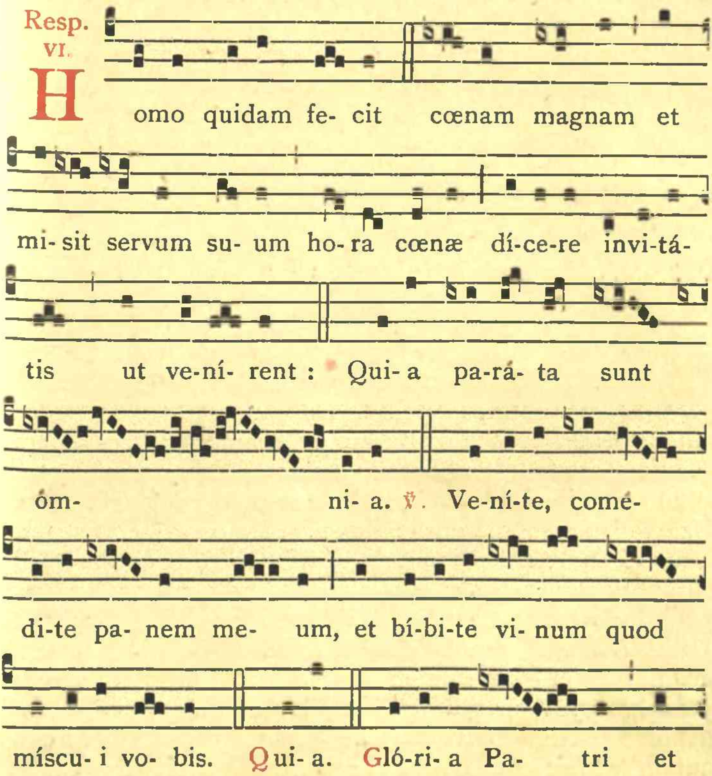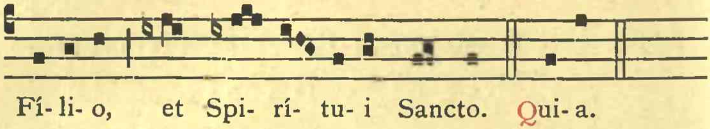




AD PROCESSIONEM IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

Celebrans, facta expositione Ss. Sacramenti, exeundo ex Ecclesia inchoat responsorium : Homo quidam fecit. Eoque cum suis partibus finito, si ulterior restat progressus, cantari debent Hymni tempori servientes : utpote : Pange lingua, Sacris solemniis, Verbum supernum, Salútis humánæ sator, Ætérne Rex altíssime.

Resp. VI.





Ubi ad primum altare perventum fuerit, Celebrans reverenter deponit super illud Eucharistiam, et adorans incenso benedicto adolet. Deinde Sacerdos, accepta benedictione consueta, cantat in solito tono : Evangelium, ut infra ponitur. Quo finito Celebrans osculato libro reverenter recipit Eucharistiam, et conversus ad populum inchoat Responsorium. Et hoc cantu fit progressus ad secundum altare, ubi sicut in reliquiis, similem priori Stationem faciet, Evangeliis tantum et Responsoriis mutatis, ut sequitur.

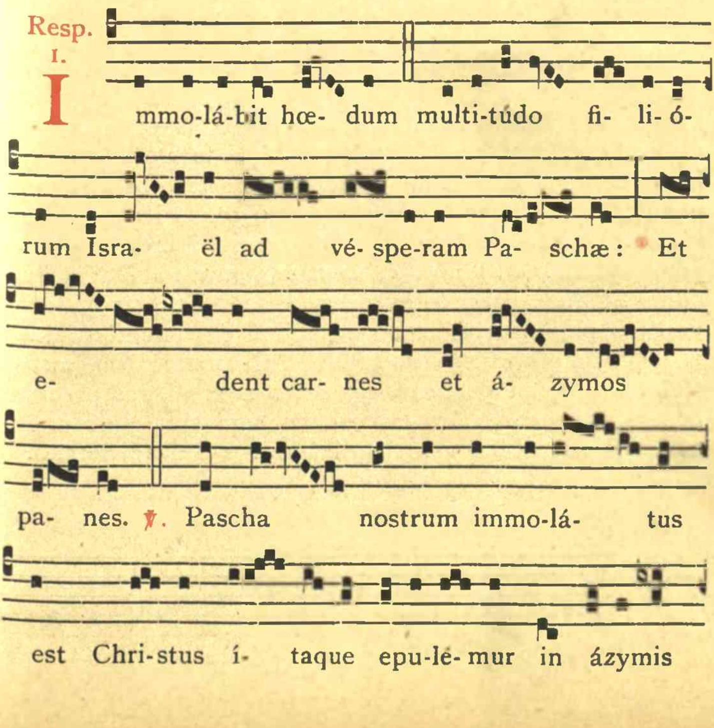
In prima Statione Evangelium.
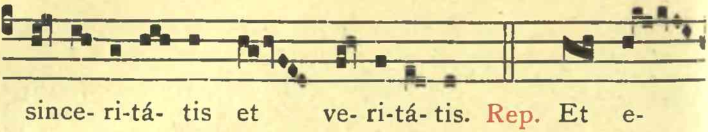
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
✠ ℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum.
℟. Glória tibi, Dómine.

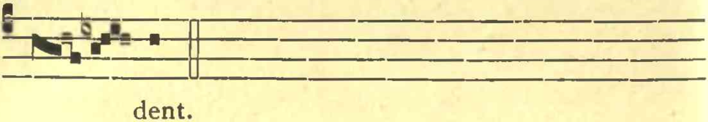
Liber generatiónis Jesu Christi Fílii David, Fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David Regem. David autem Rex génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Osíam. Osías autem génuit Jóathan. Jóathan autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam.

Ezechías autem génuit Manássem. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis : Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

In prima Statione.







In secunda Statione Evangelium.

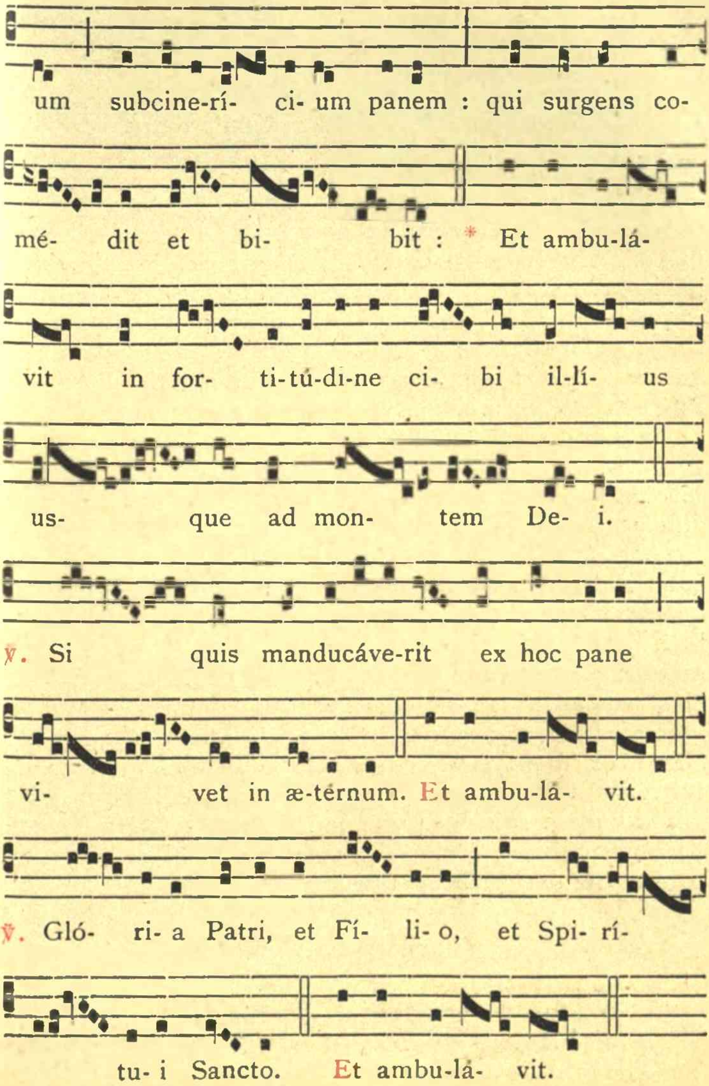
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
✠ ℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Marcum.
℟. Glória tibi, Dómine.

Inítium Evangélii Jesu Christi, Fílii Dei, sicut scriptum est in Isaía Prophéta : Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Fuit Joánnes in desérto baptízans et prædicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum. Et egrediebátur ad eum omnis Judææ régio, et Jerosolymítæ univérsi : et baptizabántur ab illo in Jordánis flúmine, confiténtes peccáta sua. Et erat Joánnes vestítus pilis caméli, et zona pellícea circa lumbos ejus : et locústas et mel silvéstre edébat. Et prædicábat dicens : Venit fórtior me post me, cujus non sum dignus procúmbens sólvere corrígiam calceamentórum ejus. Ego baptizávi vos aqua : ille vero baptizábit vos Spíritu Sancto.

In secunda Statione.

Resp. III.




um subcine-rí- ci- um panem : qui surgens co-
mé- dit et bi- bit : * Et ambu-lá-
vit in for- ti-tú-dine ci- bi il-lí- us
us- que ad mon- tem De- i.
℣. Si quis manducáve-rit ex hoc pane
vi- vet in æ-térnum. Et ambu-lá- vit.
℣. Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí-
tu- i Sancto. Et ambu-lá- vit.

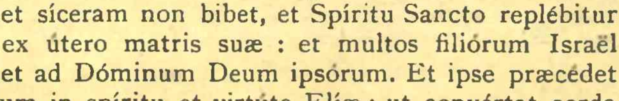
In tertia Statione Evangelium.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
✠ ℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Lucam.
℟. Glória tibi, Dómine.
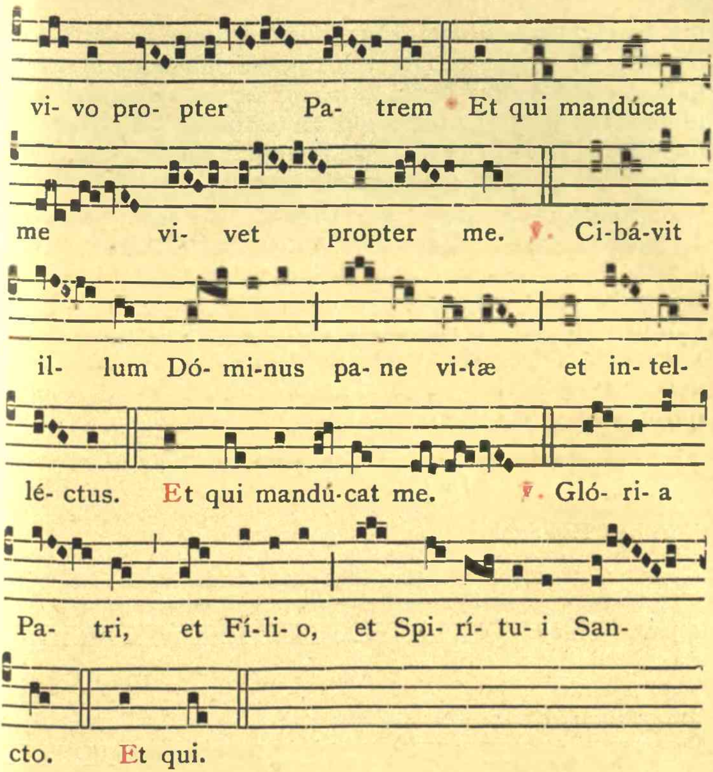
Fuit in diébus Heródis, Regis Judææ, Sacérdos quidam nómine, Zacharías, de vice Abía : et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dómini sine queréla ; et non erat illis fílius, eo quod esset Elísabeth stérilis : et ambo processíssent in diébus suis. Factum est autem, cum sacerdótio fungerétur Zacharías, in órdine vicis suæ ante Deum, secúndum consuetúdinem sacerdótii, sorte éxiit, ut incénsum póneret, ingréssus in templum Dómini ; et omnis multitúdo pópuli erat orans foris hora incénsi. Appáruit autem illi Angelus Dómini, stans a dextris altáris incénsi. Et Zacharías turbátus est, videns, et timor írruit super eum. Ait autem ad illum Angelus : Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua, et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium : et vocábis nomen ejus Joánnem : et erit gáudium tibi et exsultátio, et multi in nativitáte ejus gaudébunt : erit enim magnus coram Dómino, et vinum et síceram non bibet, et Spíritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ : et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. Et ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ ; ut convértat corda patrum in fílios ; et incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam.

In tertia Statione.

Resp. VII.



M i- sit me vi-vens Pa- ter, et e- go



In quarta Statione Evangelium.
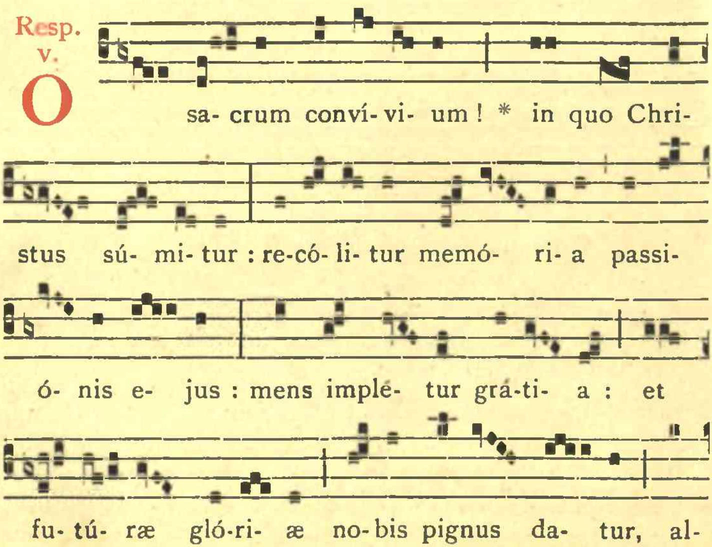
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
✠ ℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi, Dómine.
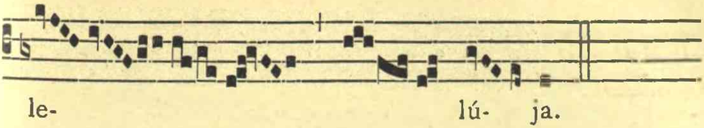
In princípio erat Verbum : et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat : et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet : et ténebræ eam

non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux : sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat : et mundus per ipsum factus est : et mundus eum non cognóvit. In própria venit : et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri : his, qui credunt in nómine ejus. Qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri : sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

In quarta Statione.

Finito Evangelio, omnibus genuflexis, canitur :
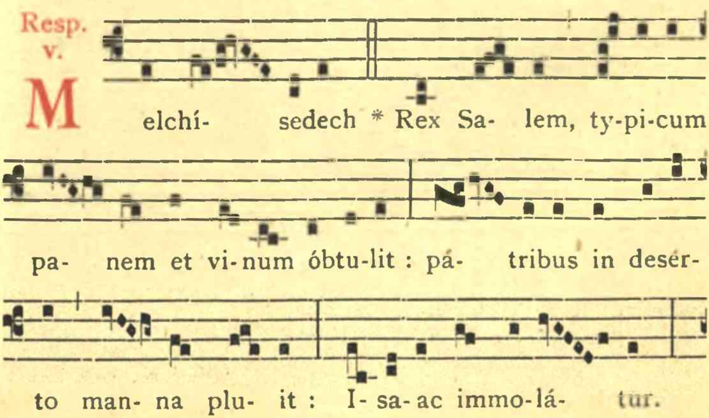




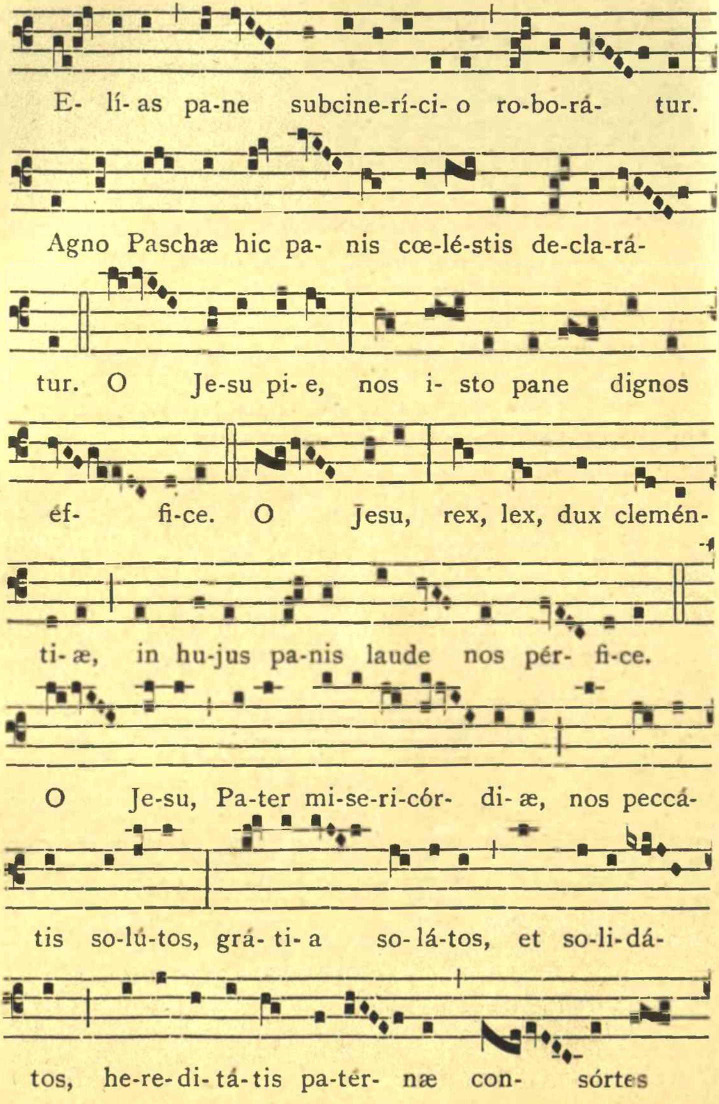
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

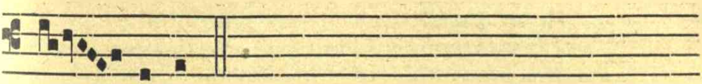
Orémus.

Deus, qui per præséntiam arcæ fœderis, dómui, et univérsæ substántiæ Obedédom fidélis tui, largam benedictiónem contulísti : concéde propítius, ut arca redemptiónis nostræ, Christus Jesus fílius tuus, hodiérno córporis sui mystério nos vísitans, temporáli et ætérna nos benedictióne munerétur. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quando genuflexio est commoda in Responsorio : Melchísedech, ad prima verba : O Jesu, Celebrans paululum subsistens, dat cum Sacramento benedictionem Clero, et aliis præcedentibus genuflexis : postea ad ultimam eorundem verborum repetitionem, idem facit versus sequentem populum.




E- lí- as pa-ne subcine-rí-ci- o ro-bo-rá- tur.
Agno Paschæ hic pa- nis cœ-lé-stis de-cla-rá-
tur. O Je-su pi- e, nos i- sto pane dignos
éf- fi-ce. O Jesu, rex, lex, dux clemén-
ti- æ, in hu-jus pa-nis laude nos pér- fi-ce.
O Je-su, Pa-ter mi-se-ri-cór- di- æ, nos peccá-
tis so-lú-tos, grá- ti- a so- lá-tos, et so-li-dá-
tos, he-re-di-tá-tis pa-tér- næ con- sórtes

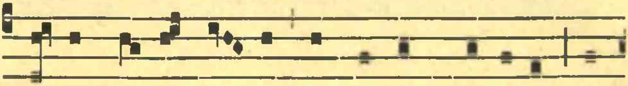


éx- hi-be.

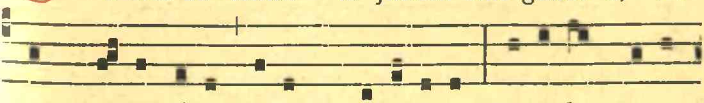
In reditu, ante ingressum propriæ Ecclesiæ, inchoatur Hymnus Te Deum laudámus, p. 134.

HYMNUS.

IV.



Sa-cris so- lémni- is juncta sint gáudi- a, Et



ex præ-córdi- is sonent præcóni- a : Recé-dant véte-



ra, no-va sint ómni- a, Corda, voces et ópe-ra.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
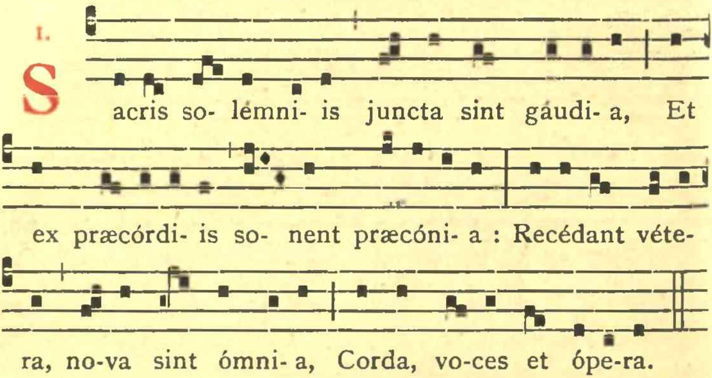
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit,
Solis presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

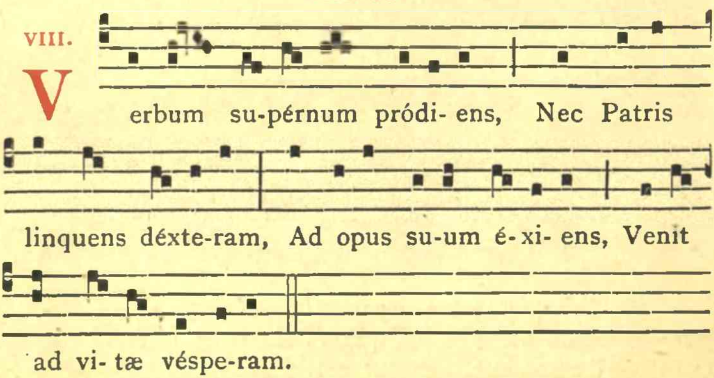
Panis angelicus fit panis hóminum ;
Dat panis cœlicus figúris términum :
O res mirábilis ! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas. Amen.

Alter cantus ejusdem Hymni.



HYMNUS.



In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
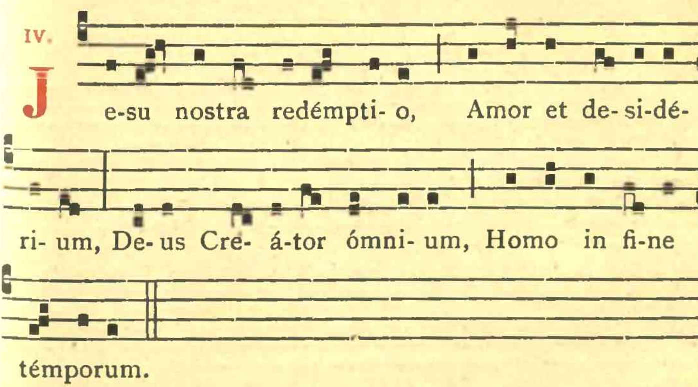
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem :
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in ædúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella præmunt hostília,
Da robur fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término.
Nobis donet in pátria. Amen.

HYMNUS.



Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres !

Inférni claustra pénetrans
Tuos captívos rédimens :
Victor triúmpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Secundum usum recentiorem :

Salútis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina,
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres !

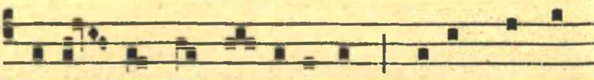
Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis ;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

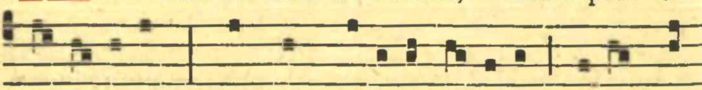
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

HYMNUS.

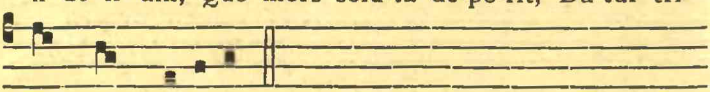
VIII.



Æ - tér- ne Rex al- tíssime, Redémptor et



fi- dé- li- um, Quo mors solú-ta dé-pe-rit, Da-tur tri-



úmphus grá-ti- æ.

Scandens tribúnal déxteræ
Patris potéstas ómnium
Colláta Jesu cœlitus,
Quæ non erat humánitus.

Ut trina rerum máchina,
Cœléstium, terréstium,
Et infernórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu Christe nostrum gáudium
Manens olympo præditum,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Claré re nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Secundum usum recentiorem :

Ætérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.

Ascéndis orbes síderum
Quo te vocábat cælitus
Collάta, non humánitus
Rerum potéstas ómnium.

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium :
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium
Manens olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

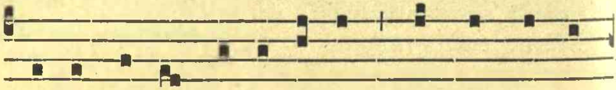
Ut cum repénte cœperis
Claré re nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

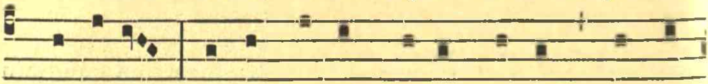
AD BENEDICTIONEM SS. SACRAMENTI.

HYMNUS.

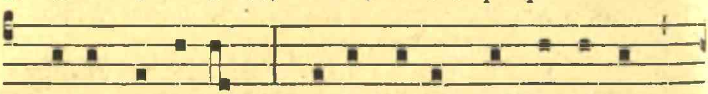
III.



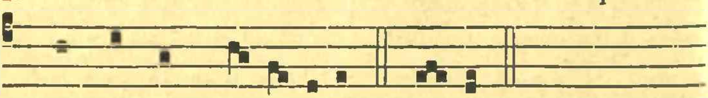
T antum ergo Sacraméntum Ve- ne- ré-mur
2. Ge-ni- tó- ri, Ge-ni- tóque Laus et ju- bi-



1. cérnu- i : Et an-tíquum do-cu- méntum No- vo
2. lá- ti- o, Sa- lus, ho-nor, virtus quoque Sit et



1. ce-dat rí- tu- i : Præstet fi-des suppleméntum
2. be-ne- dí-cti- o : Pro-ce- dénti ab utróque



1. Sén-su- um de- féctu- i.
2. Compar sit lau-dá-ti- o. A-men.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja. *
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

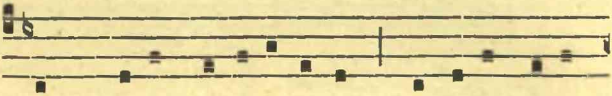
---

* Extra Tempus Paschale et Octavam Corporis Christi, non dicitur Allelúja.

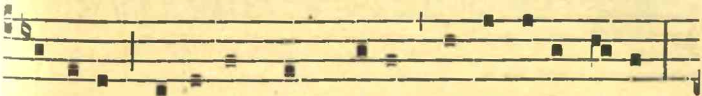
PROCESSIONES CUM SS. EUCHARISTIA

HAC ANTIPHONA TERMINANTUR.

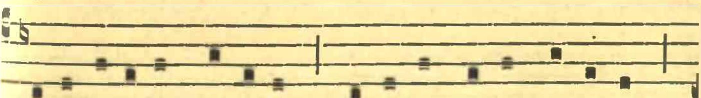
Ant. VI.



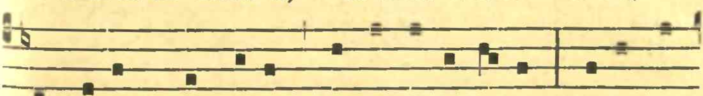
Rex Christe primogé-ni-te, agnélle De-i



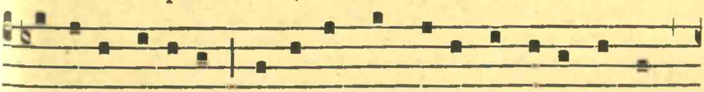
mysti-ce : virtú-tum fons, vi-ta, mundi caro vi- va.



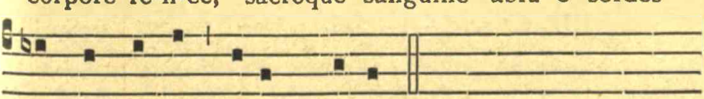
Di-vi-ni-tá-tis hósti- a, æ-térni Patris víctima,



ómni- um plasmá-tor, mundi restaurá-tor. Tu- o nos



córpore ré-fi-ce, sacróque sánguine áblu- e sordes

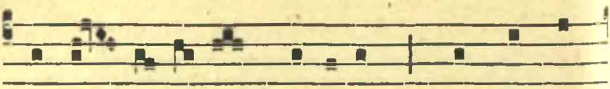


nostræ culpæ Jesu Christe.

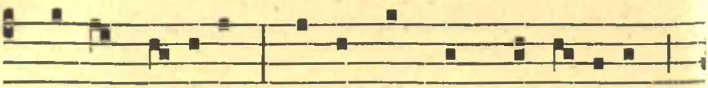
Circa finem processionis cum Ss. Sacramento tunc tantum Rex Christe primogénite etc. cantandum est, quando finita processione Ss. Sacramentum in Tabernaculo non reponitur, ergo quotiescumque processio cum Sanctissimo fit vel ante Solemnem Missam vel ante Solemnes Vesperas, vel infra Octavam Corporis Christi accedendo ad singula quatuor altaria.

HYMNI SACRI.

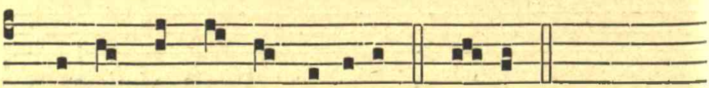
VIII.



O sa- lu- tá- ris hosti- a, Quæ cœ- li
2. U-ni- tri- nó-que Dómino Sit sempi-
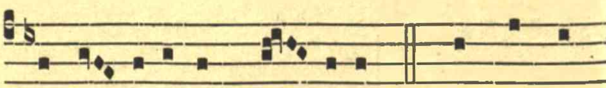


1. pandis ó-sti- um, Bel-la pre- munt ho-stí- li- a,
2. térna gló- ri- a, Qui vi- tam si- ne término



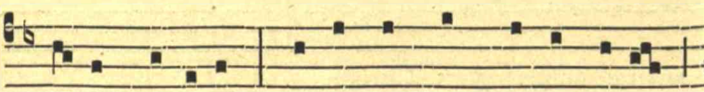
1. Da ro- bur fer au- xí- li- um.
2. No- bis do- net in pátri- a. A-men.

Tonus alius, antiquitus usitatus.

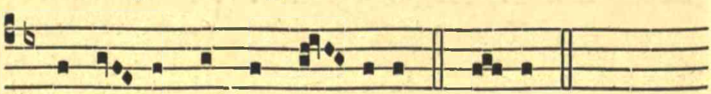
VI.



O sa- lu-tá-ris hó- sti- a, * Quæ cœ- li
2. U-ni tri-nóque Dó- mi-no * Sit sempi-
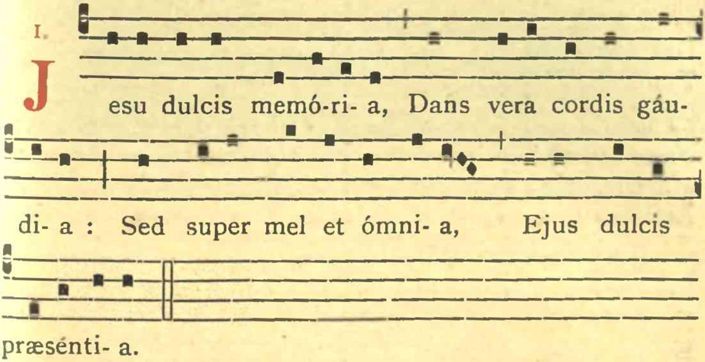


1. pandis ósti- um, Bel-la pre- munt ho-stí- li- a,
2. térna gló-ri- a, Qui vi- tam si- ne térmi-no

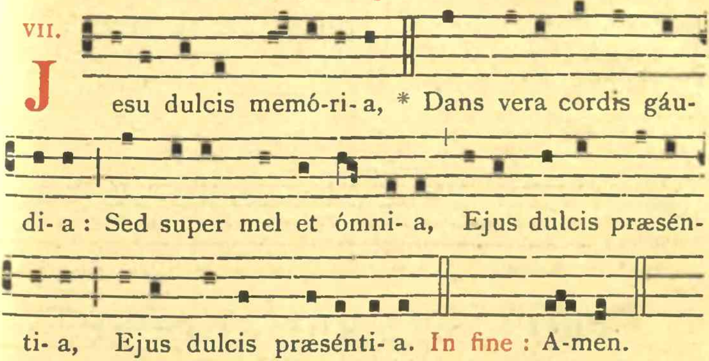


1. Da ro- bur fer au- xí- li- um.
2. No- bis do- net in pá- tri- a. A-men.

JESU, DULCIS MEMORIA.



Tonus alius, antiquitus usitatus.



Nil cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quam Jesus Dei Fílius.

Jesu spes pœniténtibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quæréntibus!
Sed quid inveniéntibus?

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere :
Expértus potest crédere,
Quid sit Jesum dilígere.

Sis Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Jesu Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis
Dulcédo ineffábilis
Totus desiderábilis.

Quando cor nostrum vísitas
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cáritas.

Jesu dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.

Jesum omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite :
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.

Te nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

Jesu decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esúriunt ;
Qui bibunt, adhuc sítiunt ;
Desideráre nésciunt,
Nisi Jesum, quem díligunt.
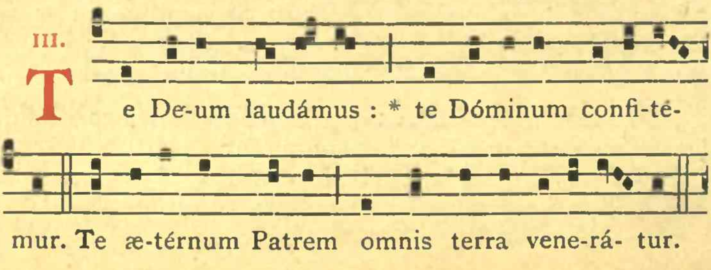
O Jesu mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ !
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.

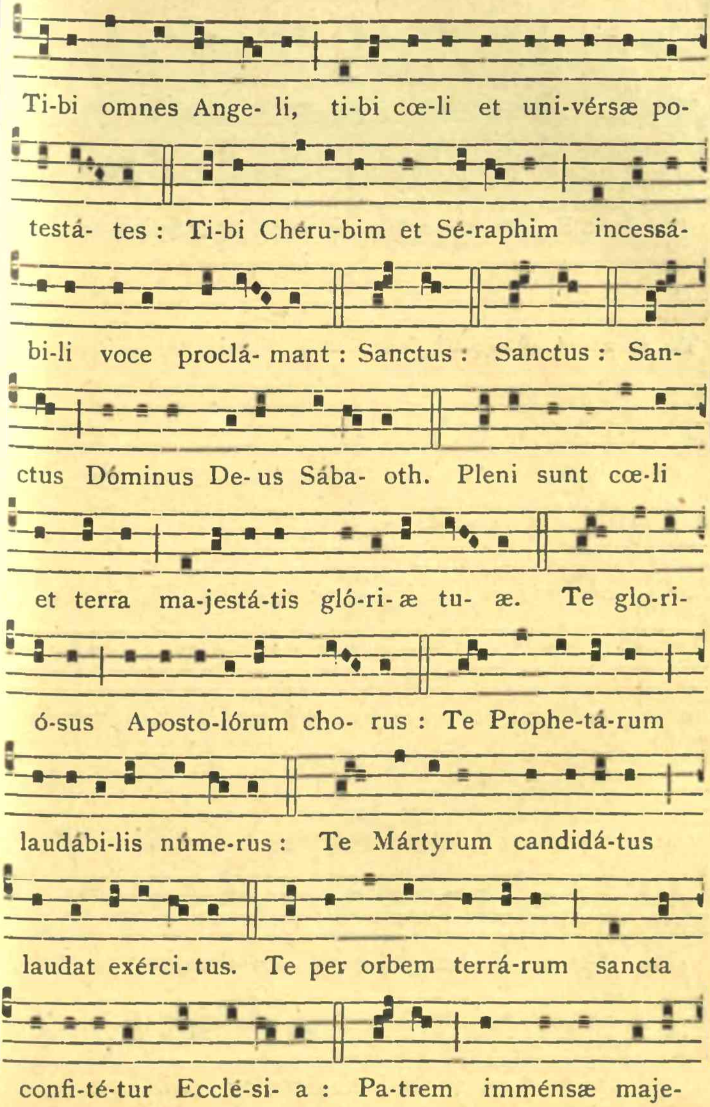
Mane nobíscum, Dómine,
Et nos illústra lúmine :
Pulsa mentis calígine :
Mundum reple dulcédine.
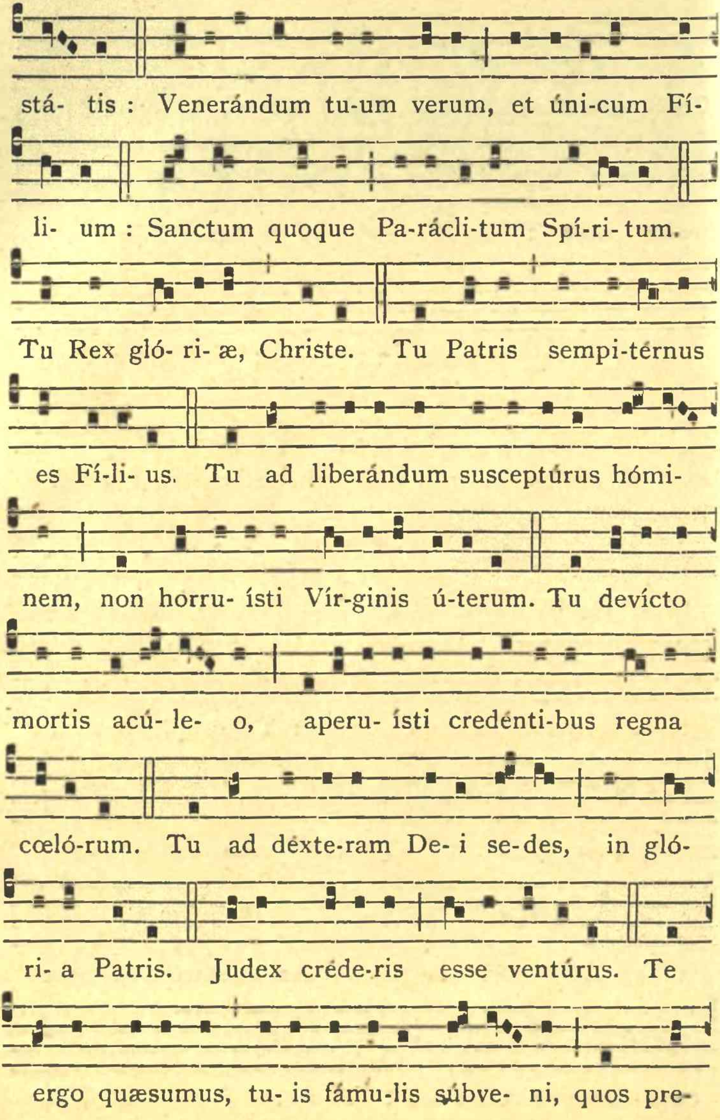
Jesu flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.
Amen.
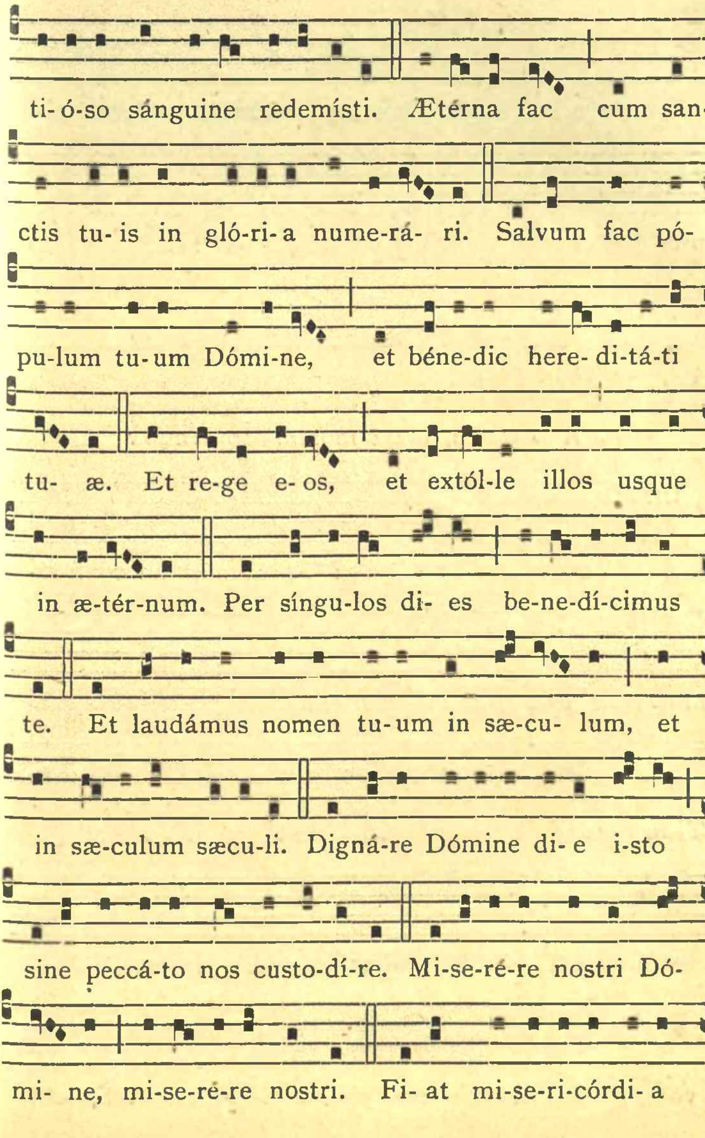
PRO GRATIARUM ACTIONE.
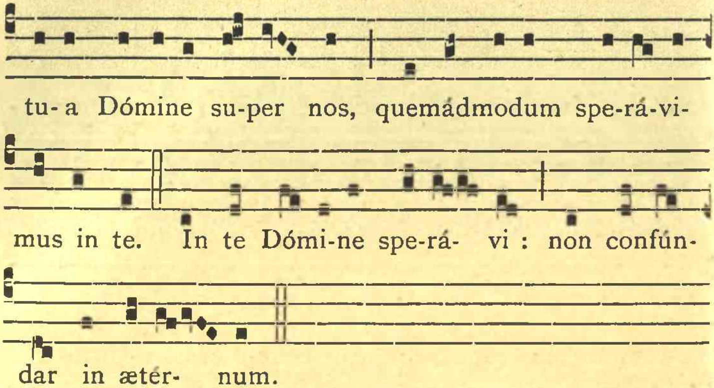
HYMNUS. (Tonus solemnis.)
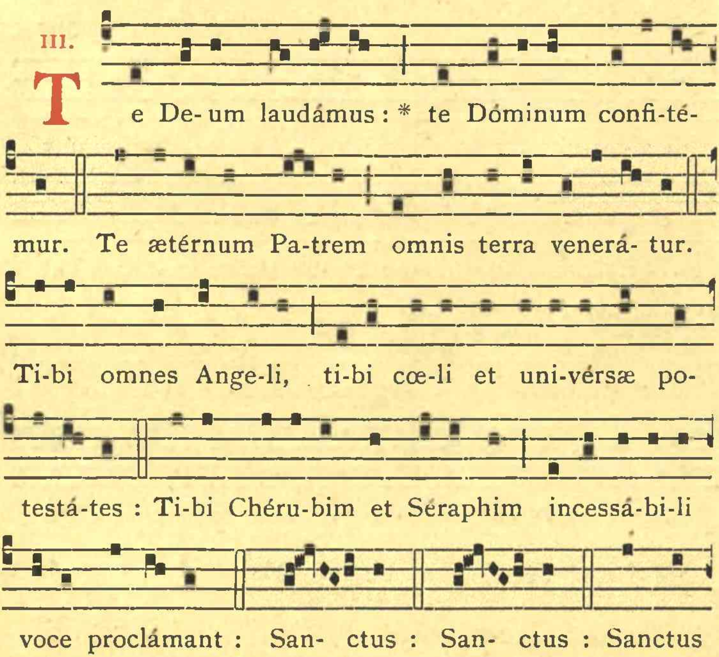



Ti-bi omnes Ange- li, ti-bi cœ-li et uni-vérsæ po-
testá- tes : Ti-bi Chéru-bim et Sé-raphim incessá-
bi-li voce proclá- mant : Sanctus : Sanctus : San-
ctus Dóminus De- us Sába- oth. Pleni sunt cœ-li
et terra ma-jestá-tis gló-ri- æ tu- æ. Te glo-ri-
ó-sus Aposto-lórum cho- rus : Te Prophe-tá-rum
laudábi-lis núme-rus : Te Mártyrum candidá-tus
laudat exérci- tus. Te per orbem terrá-rum sancta
confi-té-tur Eccle-si- a : Pa-trem imménsæ maje-

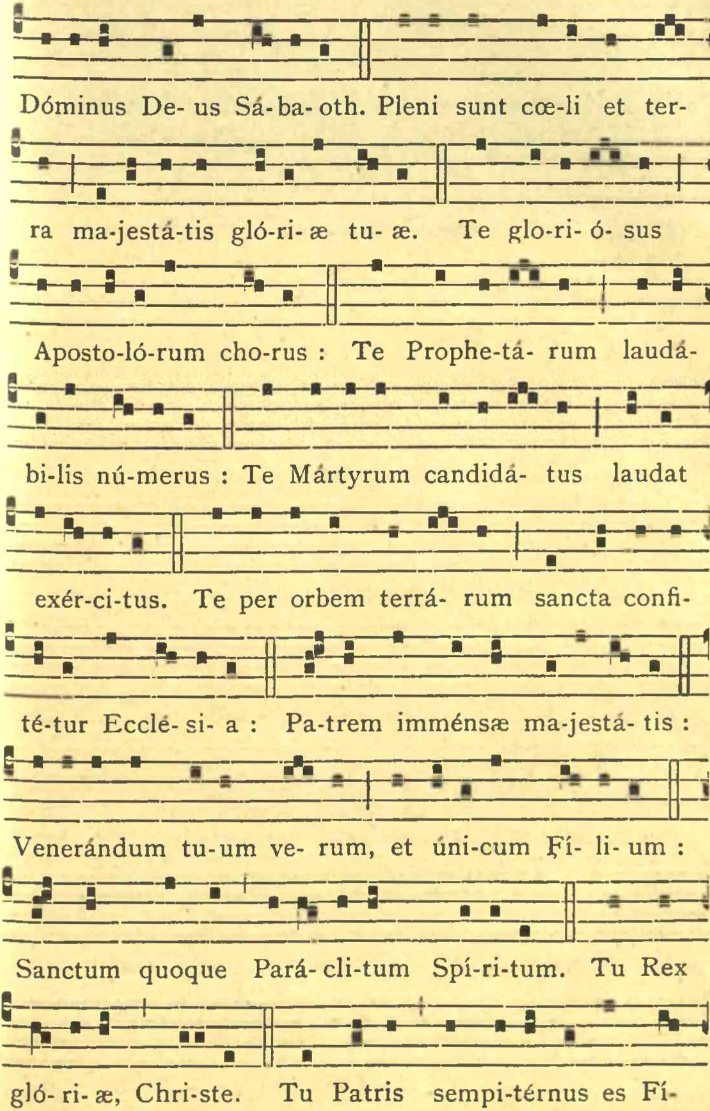

stá- tis : Venerándum tu-um verum, et úni-cum Fí-
li- um : Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spí-ri- tum.
Tu Rex gló- ri- æ, Christe. Tu Patris sempi-térnus
es Fí-li- us. Tu ad liberándum susceptúrus hómi-
nem, non horru- ísti Vír-ginis ú-terum. Tu devícto
mortis acú- le- o, aperu- ísti credénti-bus regna
cœló-rum. Tu ad dexte-ram De- i se-des, in gló-
ri- a Patris. Judex crede-ris esse ventúrus. Te
ergo quæsumus, tu- is famu-lis súbve- ni, quos pre-

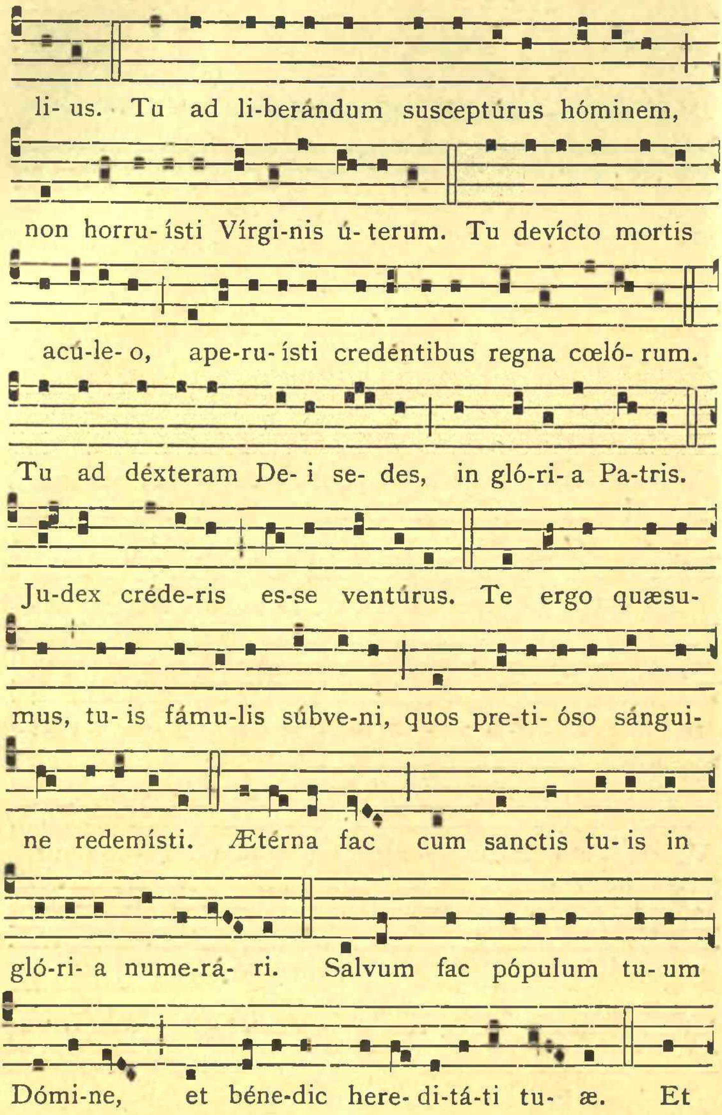

ti-ó-so sánguine redemísti. Ætérna fac cum san-
ctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pó-
pu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic here-di-tá-ti
tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque
in æ-tér-num. Per síngu-los di- es be-ne-dí-cimus
te. Et laudámus nomen tu-um in sæ-cu- lum, et
in sæ-culum sæcu-li. Digná-re Dómine di- e i-sto
sine peccá-to nos custo-dí-re. Mi-se-ré-re nostri Dó-
mi- ne, mi-se-ré-re nostri. Fi- at mi-se-ri-córdi- a
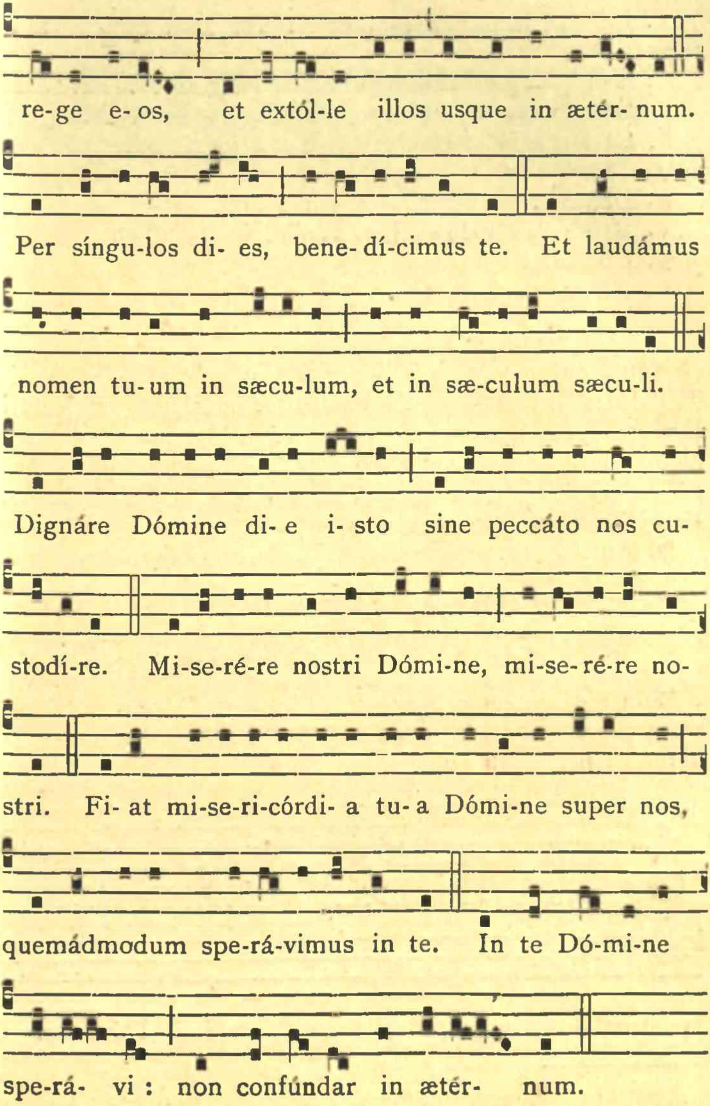


Alio modo, juxta morem Romanum.




Dóminus De- us Sá-ba-oth. Pleni sunt cœ-li et ter-
ra ma-jestá-tis gló-ri- æ tu- æ. Te glo-ri- ó- sus
Aposto-ló-rum cho-rus : Te Prophe-tá- rum laudá-
bi-lis nú-merus : Te Mártyrum candidá- tus laudat
exér-ci-tus. Te per orbem terrá- rum sancta confi-
té-tur Ecclé- si- a : Pa-trem imménsæ ma-jestá- tis :
Venerándum tu-um ve- rum, et úni-cum Fí- li- um :
Sanctum quoque Pará- cli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex
gló- ri- æ, Chri-ste. Tu Patris sempi-térnus es Fí-


li- us. Tu ad li-berándum susceptúrus hóminem,
non horru- ísti Vírgi-nis ú- terum. Tu devícto mortis
acú-le- o, ape-ru- ísti credéntibus regna cœló- rum.
Tu ad déxteram De- i se- des, in gló-ri- a Pa-tris.
Ju-dex créde-ris es-se ventúrus. Te ergo quæsu-
mus, tu- is fámu-lis súbve-ni, quos pre-ti- óso sángui-
ne redemísti. Ætérna fac cum sanctis tu- is in
gló-ri- a nume-rá- ri. Salvum fac pópulum tu- um
Dómi-ne, et béne-dic here- di-tá-ti tu- æ. Et


re-ge e-os, et extól-le illos usque in ætér- num.
Per síngu-los di- es, bene- dí-cimus te. Et laudámus
nomen tu-um in sæcu-lum, et in sæ-culum sæcu-li.
Dignáre Dómine di- e i- sto sine peccáto nos cu-
stodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dómi-ne, mi-se-ré-re no-
stri. Fi- at mi-se-ri-córdi- a tu- a Dómi-ne super nos,
quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dó-mi-ne
spe-rá- vi : non confúndar in ætér- num.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. *

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et glorиósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.
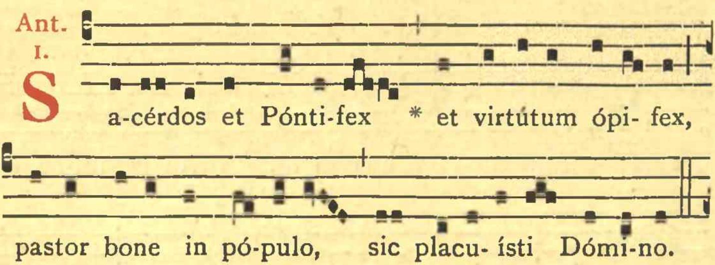
Orémus. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum.

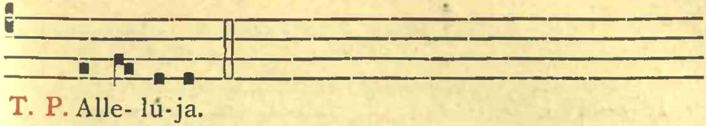
℟. Amen.

ORDO AD RECIPIENDUM PROCESSIONALITER EPISCOPUM.

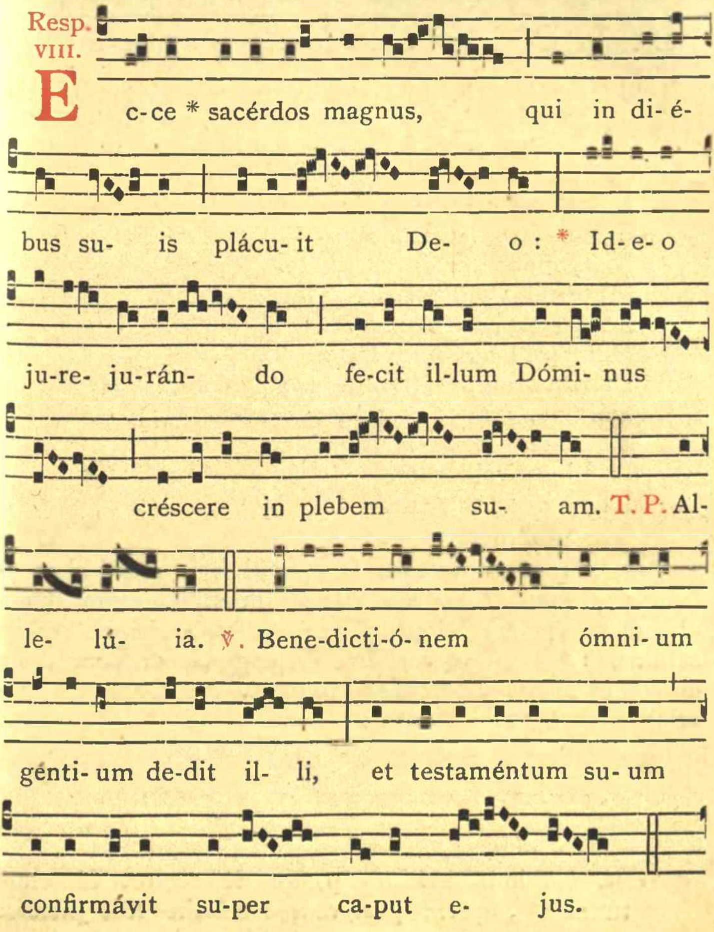
Cum Episcopus pervenerit ad locum receptionis, Parochus offert ei crucem osculandam. Deinde Cantores incipiunt et prosequuntur Antiphonam :

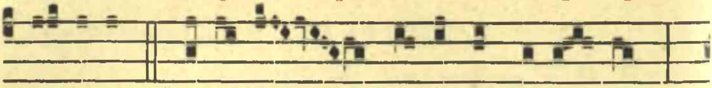


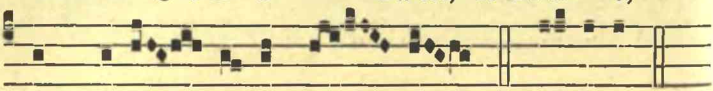
* His ℣℣. et ℟℟. Tempore Paschali non additur Allelúja.



Vel dicatur Responsorium :







Finito Responsorio et Episcopo genuflexo ante altare, Parochus stans in cornu Epistolæ versus ad Prælatum, dicit :

℣. Protéctor noster áspice Deus.
℟. Et réspice in fáciem Christi tui.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus, † præténde super hunc fámulum tuum, et cunctas congregatiónes illi commíssas, spíritum grátiæ salutáris : * et ut in veritáte tibi compláceat, perpétuum ei rorem tuæ benedictiónis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Cum vero novus Episcopus primo ad Ecclesiam suam veniens recipitur, loco Orationis prædictæ, dicitur sequens :

Orémus. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse

voluísti, propítius réspice : † da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere ; * ut ad vitam una cum grege sibi crédito pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Cantores cantant Antiphonam et Versum de Sancto Patrono.

ORDO AD VISITANDAS PAROCHIAS.

Episcopus visitaturus parochias Diœcesis suæ, recipitur eodem ordine quo supra, hoc solo dempto, quod loco Orationis Omnípotens, dicitur sequens Oratio :

Orémus. Oratio.

Deus, humílium visitátor, qui eos patérna dilectióne consoláris : † præténde societáti nostræ grátiam tuam ; * ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, Pontifex ascendit ad altare quod osculatur et populo solemniter benedicit.

Post concionem, Parochus dicit Confíteor, tunc Episcopus : Misereátur, Indulgéntiam, et dat Absolutionem generalem et Indulgentiam.

His expletis, Episcopus stans juxta altare, versus ad populum, incipit Antiphonam : Si iniquitátes. Postea cum ministris suis dicit Psalmum De profúndis, p. 156.

Finito Psalmo, resumit Antiphonam :

Si iniquitátes observáveris Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Deinde :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

Et interim cum aqua benedicta tertio aspergit ante se; et eodem modo incensat. Quo facto pronuntiat Versus :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. In mémoria ætérna erunt justi.
℟. Ab auditióne mala non timébunt.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde proceditur ad cœmeterium cantando Responsorium Qui Lázarum, quod est ℟. IV. Officii Defunctorum.

Interim Pontifex dicit cum ministris suis Antiphonam : Si iniquitátes, et Ps. De profúndis, p. 156.

Cum fuerint in medio cœmeterii, cantatur Responsorium Líbera, p. 162.

Deinde :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, etc., ut supra.

Orémus. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor : † quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt : † fámulis et famulábus tuis ómnibus, hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum ; * ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Cantores :

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Revertuntur omnes ad ecclesiam dicendo sine cantu Psalmum Miserére, p. 157, cum Réquiem.

Cum ad chorum ante altare pervenerit Episcopus, stans dicit :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum ab omni vínculo delictórum ; † ut in resurrectiónis glória * inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si aliqui confirmandi erunt, tunc fit prout habetur infra.

Peracta demum visitatione illius loci, cum discedere voluerit Pontifex, accedit ad ecclesiam et stans ante altare in cornu Epistolæ versus ad illud, dicit Psalmum De profúndis, cum Réquiem, et Antiphonam Si iniquitátes, p. 156.

Pater noster, etc. ut supra.

Oratio. Deus, cujus miseratióne, ut supra.

DE CONFIRMANDIS.

Episcopus dicit :

Spíritus Sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua et Spíritu Sancto ; † quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum ; * emítte in eos septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cælis. ℟. Amen.

Spíritum sapiéntiæ, et intelléctus. ℟. Amen.

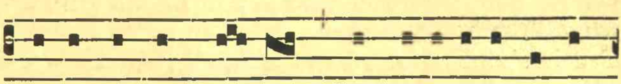
Spíritum consílii, et fortitúdinis. ℟. Amen.

Spíritum sciéntiæ, et pietátis. ℟. Amen.

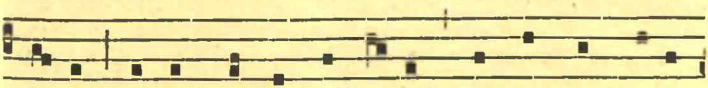
Adímple eos Spíritu timóris tui, et consígna eos signo cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Omnibus confirmatis, dum Pontifex lavat manus, cantatur :

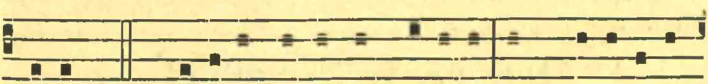
Ant. VIII. c



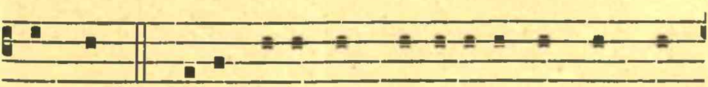
Confírma hoc De- us * quod ope-rátus es in



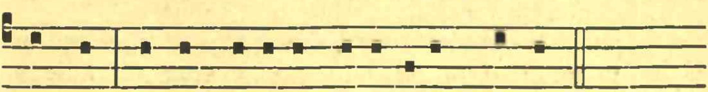
no-bis, a templo sancto tu- o, quod est in Jerú-



sa-lem. ℣. Gló-ri-a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i



Sancto. ℟. Si-cut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et



semper, et in sæcu-la sæcu-lórum. Amen.

Repetitur Ant. Confírma hoc.

Qua repetita, Pontifex, stans versus ad altare, dicit :

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum, et per eos, eorúmque successóres, céteris fidélibus tradéndum esse voluísti ; † réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta ; ut eórum corda, quorum frontes sacro chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, * idem Spíritus Sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat : qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

Benedícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. ℟. Amen.

DIE FESTIVO PAPALI.

ELECTIONIS ET CORONATIONIS.

His diebus Celebrans, absoluto Missæ sacrificio, intonat Hymnum, Te Deum, p. 134.

Quo finito, canit, quæ sequuntur :

℣. Orémus pro Pontífice Nostro N.
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

† Deus, ómnium fidélium Pastor et Rector, fámulum tuum N., quem Pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei, quæsumus, verbo et exémplo quibus præest, profícere, ut ad vitam una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

DIE FESTIVO EPISCOPALI.

ELECTIONIS ET CONSECRATIONIS IN EPISCOPUM.

Celebrans, absoluto Missæ Sacrificio, intonat Hymnum, Te Deum, p. 134, quo finito, canit sequentia :

℣. Dómine, salvum fac Antístitem nostrum N.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo, Antístiti Nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte, tibi plácita cúpiat et tota virtúte perfíciat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

MODUS ORANDI PRO PATRIA.

℣. Salvam fac Rempúblicam nostram, Dómine.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, ædificátor et custos Jerúsalem civitátis supérnæ, custódi die noctúque Rempúblicam nostram cum habitatóribus ejus, ut sit in eis domicílium incolumitátis et pacis.

Præténde, Dómine, fámulo tuo N. Præsidi Reipúblicæ déxteram cæléstis auxílii, ut te toto corde perquírat et quæ digne póstulat ássequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.
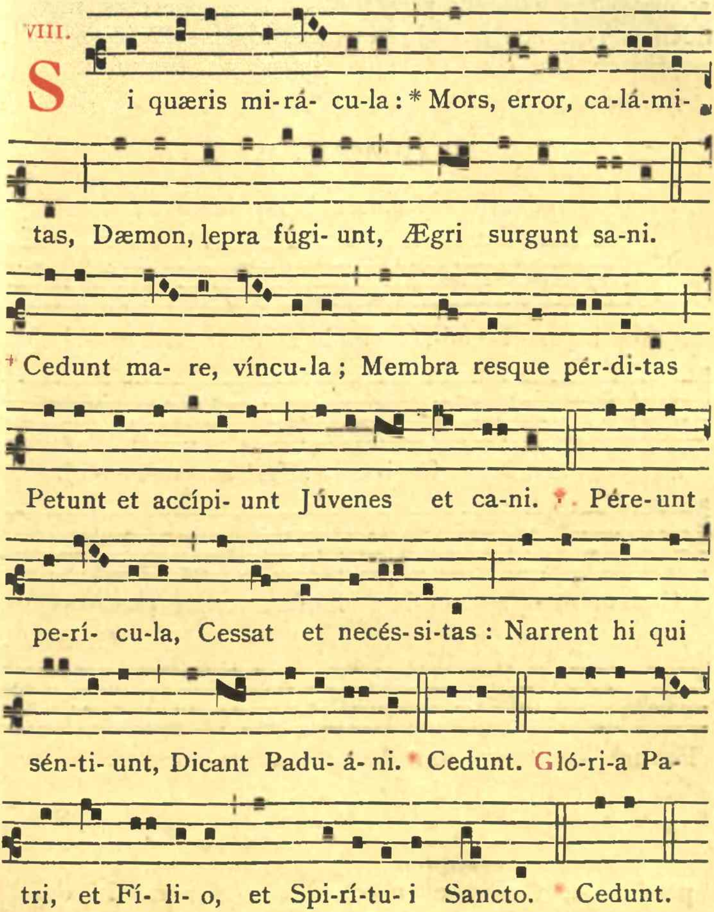
Sic orabit celebrans pro Patria post Summum Sacrum diebus Dominicis et die festo Independentiæ Nationalis in omnibus Ecclesiis omnium diœcesium Lituaniæ non exceptis ecclesiis religiosorum.

(Conferentia Episcoporum Lituaniæ 17 Decembr. 1927)

IN HONOREM S. ANTONII.

SI QUÆRIS. I.

(In Lituania)



℣. Prædicátor egrégie ora pro nobis Antóni Beatíssime.
℟. Ut tua interventióne percipiámus gáudia vitæ.

Orémus.

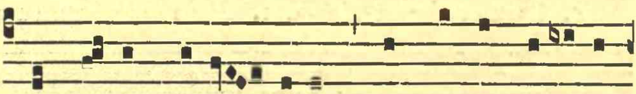
Mitíssime ac clementíssime Jesu, qui beátum Antónium confessórem tuum perpétuis illústras miraculórum splendóribus, concéde propítius, ut quæ per ejus mérita fidéliter pétimus, per ejus intercessiónem efficáciter consequámur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

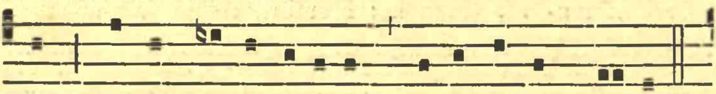
SI QUÆRIS. II.

(Cantuale Romano-Seraphicum).

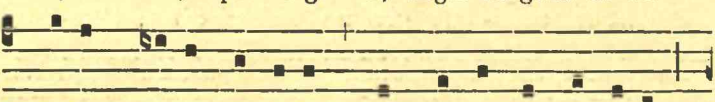
1.



Si quæ-ris mi-rá- cu-la : Mors, error, ca-lámi-

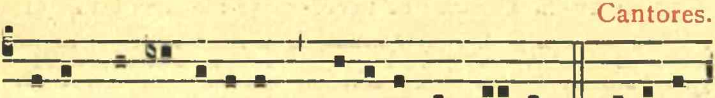


tas, Dæmon, lepra fú-gi-unt, Ægri surgunt sa- ni.

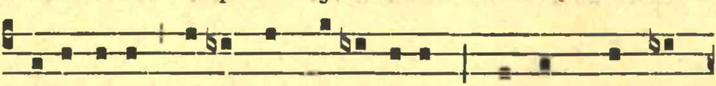


* Cedunt ma-re, víncu-la ; Membra resque pérdi-tas

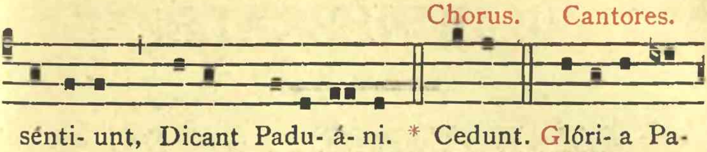
Cantores.
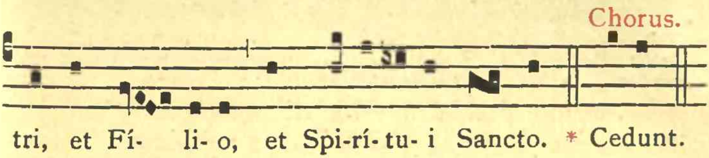


Pe-tunt et accí-pi-unt Júvenes et ca- ni. ℣. Pé-re-unt



pe-rí-cu-la, Cessat et ne-céssi-tas : Narrent hi qui





℣. Ora pro nobis, beáti Antóni !

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui commemorátio votíva lætíficet, ut spirituálibus semper muniátur auxíliis et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

II. FUNEBRALE.

EXSEQUIARUM ORDO

Constituto tempore quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in parochialem vel in aliam ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint : tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta; mox dicit Antiphonam : Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

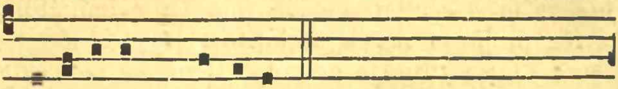
Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine. (1)

Et lux perpétua * lúceat ei.

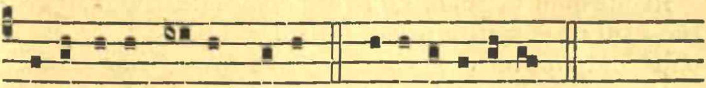
Repetit Antiphonam totam : Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit ?

Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam :

Ant. 1. f.



Exsultábunt Dómino. Cantores inchoant :



Mi-se-ré-re me- i, De- us. E u o u a e.

Clero alternatim prosequente :

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

(1) Si Exsequiæ fiant pro pluribus Defunctis, in hoc versu, et in omnibus versiculis et Orationibus, pro singulari ponatur numerus pluralis, præterquam in Oratione Non intres.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
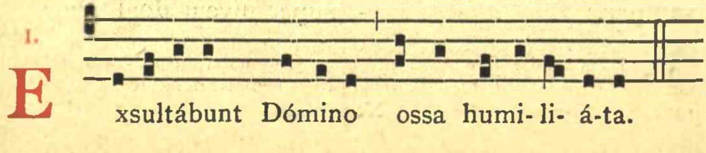
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

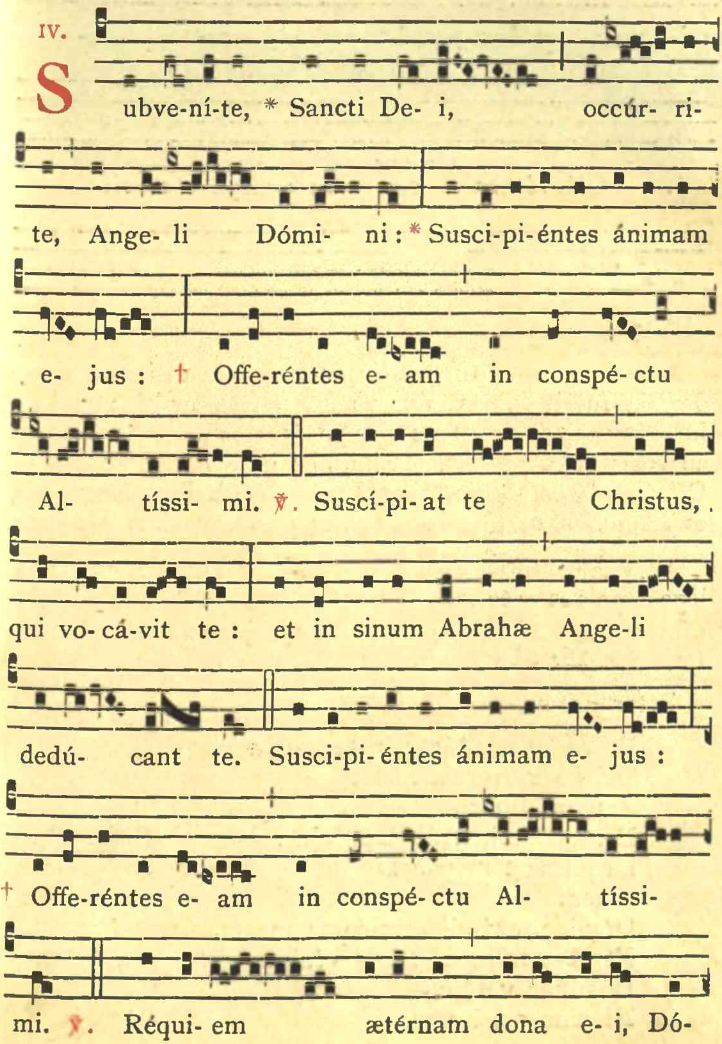
Et lux perpétua * lúceat ei.
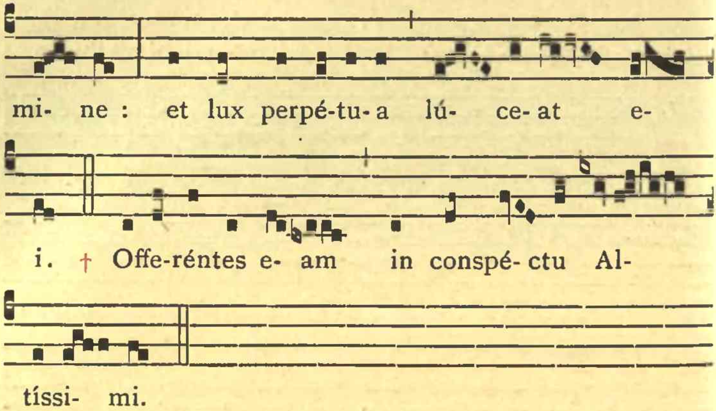
Ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, Ad Dóminum cum tribulárer, p. 173, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur : Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc. ; qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad ecclesiam.

Ad ingressum ecclesiæ repetitur Antiphona :



Deinde ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet :





Deposito feretro in medio ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus ; si vero fuerit Sacerdos, caput sit versus ipsum Altare, et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, dicatur Officium Mortuorum, cum Invitatorio, tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur, et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici Benedíctus, Ego sum resurréctio, etc. (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittantur), dicitur (cantando ut infra, pag. 164).

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. (1)

Vel dicatur alia Oratio conveniens, ut infra, p. 181.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris : et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis : et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri : tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio ; et acolytho seu clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem (nulla numeri aut generis facta mutatione, etiamsi pro pluribus aut pro femina dicatur) :

---

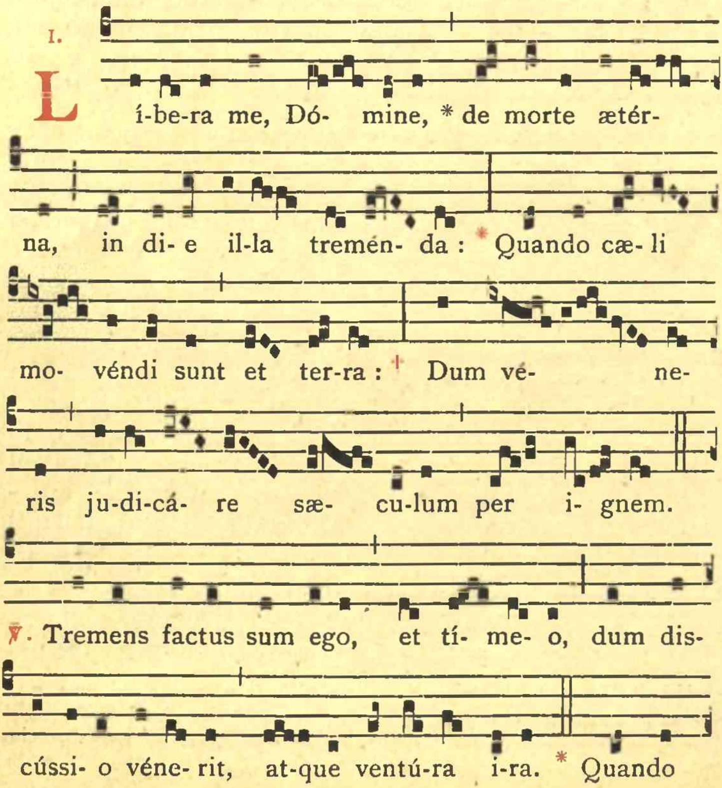
(1) Post Orationem, quando dicitur immediate ante Exsequias vel Missam aut Absolutionem, non dicuntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscat.
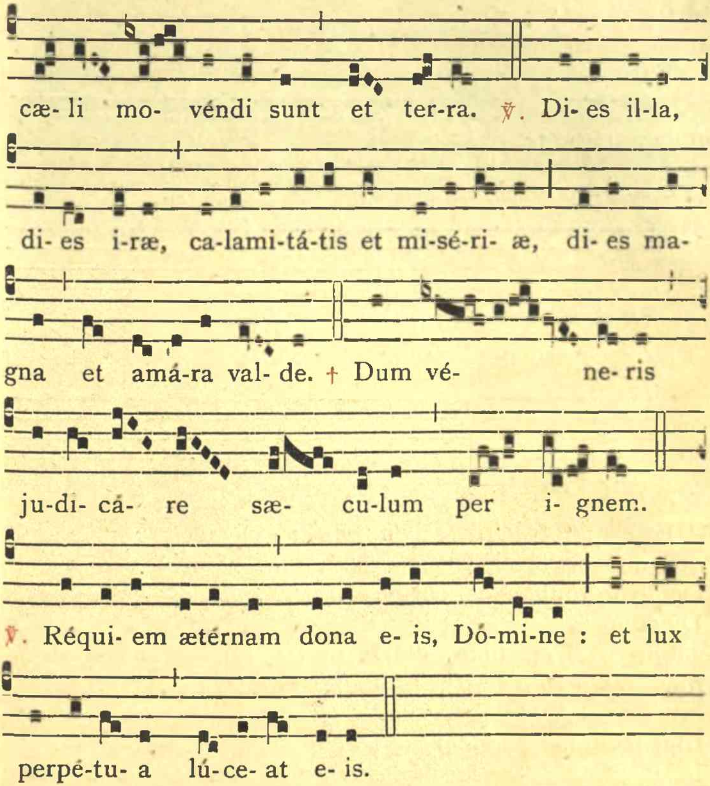
Omnes Orationes in Exsequiis et in Officio Defunctorum cantantur in tono feriali, id est recto tono, vel in altero tono feriali ad libitum.

Conclusio longa Orationum adhibetur tantummodo in Missa et Officio extra vero semper brevis.

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ commendat : sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

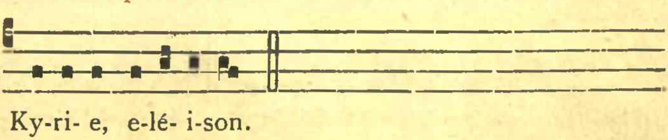
Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium :





Repet. Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum ; et finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit :

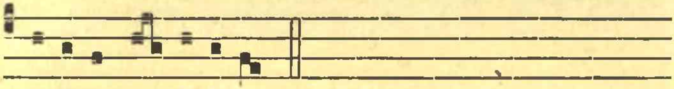


Et secundus Chorus respondet :



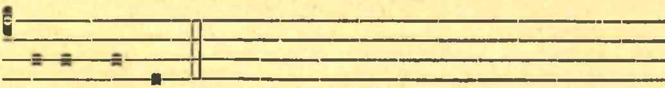
Christe, e-lé- i-son.

Deinde omnes simul dicunt :



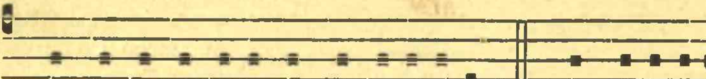
Ky-ri- e, e- lé- i-son.

Mox Sacerdos dicit alta voce :

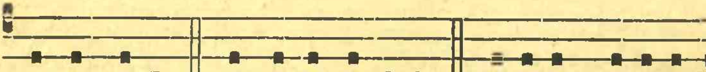


Pater noster.

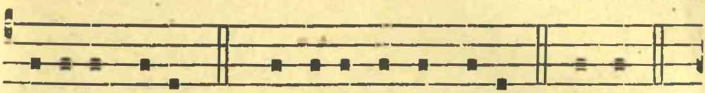
Et secreto dicitur ab omnibus ; et ipse interim accipit a Diacono vel acolytho aspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti ; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat ; postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, acolytho seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit :



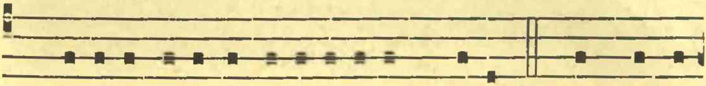
℣. Et ne nos indúcas in tenta-ti- ónem. ℟. Sed lí-bera



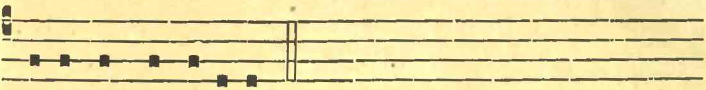
nos a malo. ℣. A porta ínfe-ri. ℟. Eru-e, Dómine,



ánimam ejus. ℣. Requi- éscat in pace. ℟. Amen.



℣. Dómine, exáudi ora-ti- ónem me- am. ℟. Et clamor



me- us ad te véni- at.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

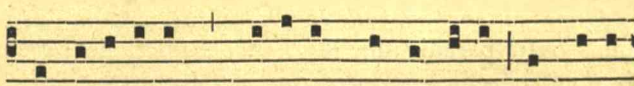
Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci ; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
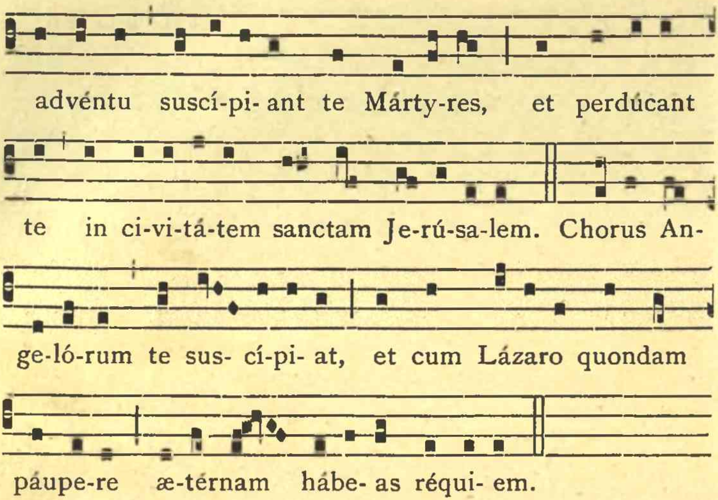
¶ Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur : pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit ; et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

VII.



In para-dí-sum * dedúcant te Ange-li : in tu- o



Cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem :

Orémus. Oratio.
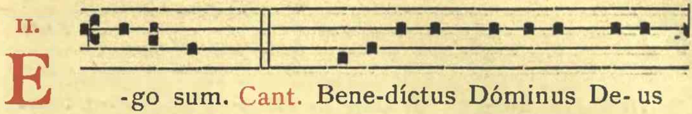
Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem : et quorum quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
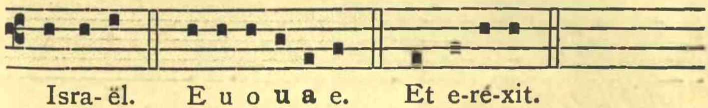
(Si sepulcrum pro uno tantum inserviat, dicatur : et cujus corpus hic sepelítur, ánimam ejus... lætétur).

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso In paradísum, etc., et benedictione sepulcri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra, quod numquam omittitur ; et intonet Antiphonam :

II.





Canticum Zachariæ.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti,

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :
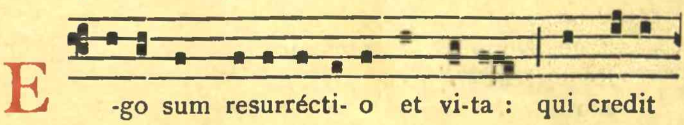
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

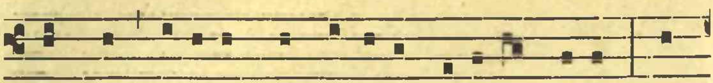
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Et repetitur Antiphona :





in me, é-ti- am si mórtu- us fú- e-rit, vi-vet : et

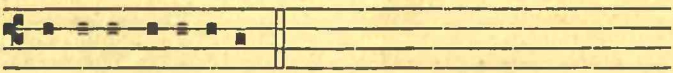


omnis qui vi-vit et cre-dit in me, non mo-ri- é-tur



in æ-térnum.

Postea Sacerdos dicit :



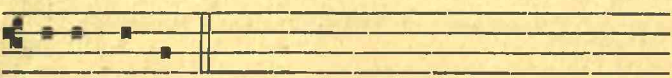
Ky-ri- e, e-lé- i-son.

Chorus prosequitur :



Christe, e-lé- i-son. Ky-ri- e, e-lé- i-son.

Sacerdos :



Pater noster.

Interim corpus aspergit.

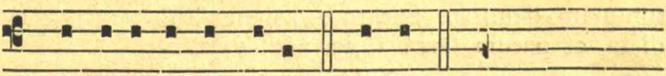
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

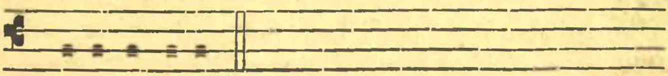
Orémus. Oratio.

Fac, quæsumus, Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (quæ) tuam in votis ténuit voluntátem : † ut, sicut hic eum (eam) vera fides junxit fidélium turmis ; * ita illic eum (eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.



℣. Réqui- éscat in pace. ℟. Amen.



℣. Anima ejus. (recto tono).

℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum, per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Deinde a sepultura in ecclesiam vel in sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam Si iniquitátes, cum Psalmo De profúndis, etc. Réquiem ætérnam dona ei, etc., ut supra, p. 156.

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest; deposito in ecclesia feretro cum

corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio **Regem, cui ómnia vivunt.** Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.
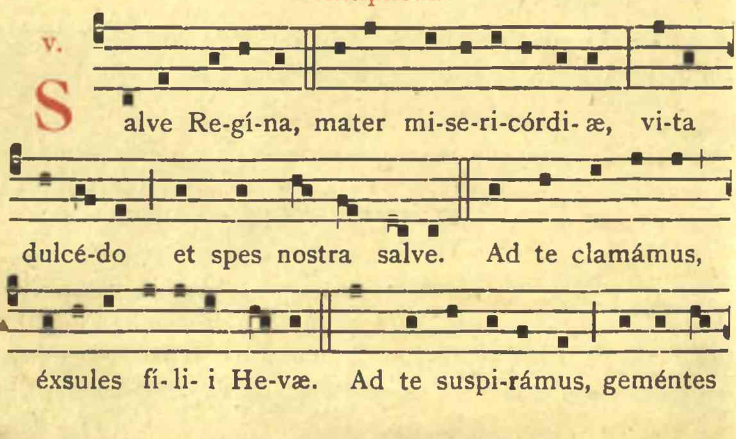
Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat ut supra.
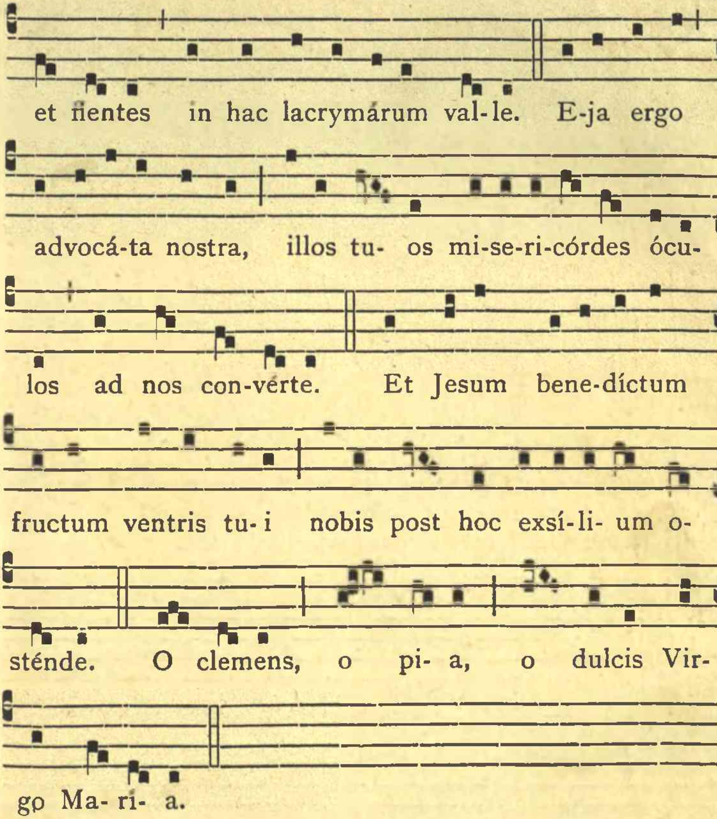
¶ Juxta consuetudinem provinciæ hujus defuncto in tumulum demisso, Sacerdos aspergat illum aqua benedicta, et parum terræ injiciendo, dicat :

De terra formásti me, Dómine, et carne induísti me : resúscita me in novíssimo die Redémptor meus Dómine.

Postremum dum perficitur sepultura, canitur per chorum :

Antiphona.




et flentes in hac lacrymárum val-le. E-ja ergo
advocá-ta nostra, illos tu- os mi-se-ri-córdes ócu-
los ad nos con-vérte. Et Jesum bene-díctum
fructum ventris tu-i nobis post hoc exsí-li- um o-
sténde. O clemens, o pi- a, o dulcis Vir-
go Ma- ri- a.

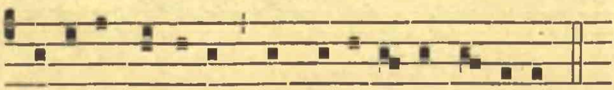
OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur in Choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, etiam late sumpto, et quoties solemniter celebratur Officium, duplicantur Antiphonæ ; et in fine Psalmorum dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis etiam si pro uno tantum fiat Officium. (Psalmi incipiuntur ut infra notatur, etiam quando non duplicantur Antiphonæ).

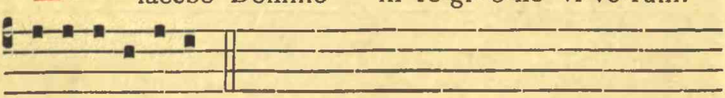
AD VESPERAS.

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad Ecclesiam, ac Responsorium Subveníte, vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater et Ave, secus absolute incipitur a

1. Ant.
III. b

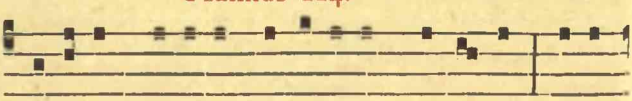


P lacébo Dómino * in re-gi- ó-ne vi-vó-rum.

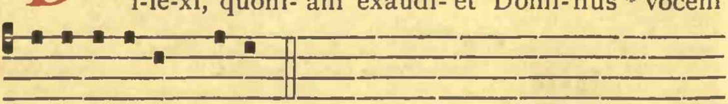


E u o u a e.

Psalmus 114.



D i-lé-xi, quóni- am exáudi- et Dómi-nus * vocem



ora- ti- ó-nis me-æ.

Quia inclinávit aurem **su**am **mi**hi : * et in diébus meis in**voca**bo.

Circumdedérunt me dol**ó**res **mor**tis : * et perícula inférni in**ven**érunt me.

Tribulatiónem et dolórem in**vé**ni : * et nomen Dómini in**vocá**vi.

O Dómine, líbera ánimam meam : † misericors Dómi**nus**, et **jus**tus, * et Deus noster mi**seré**tur.

Custódiens **pár**vulos **Dó**minus : * humiliátus sum, et li**berá**vit me.

Convértere, ánima mea, in **ré**quiem **tu**am : * quia Dóminus benefé**cit ti**bi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : † óculos **me**os a **lá**crimis, * pedes meos **a la**psu.

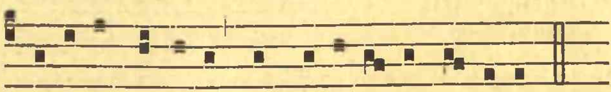
Pla**cé**bo **Dó**mino * in regióne **vi**vórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur :

Réqui**em** æ**tér**nam * dona e**is, Dó**mine.

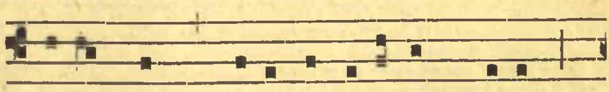
Et **lux** per**pé**tua * lúce**at** eis.

Anti-
phona.

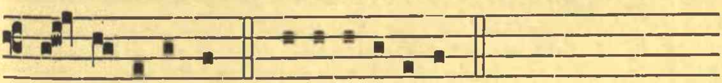


Placébo Dómino in re-gi- ó- ne vi- vórum.

2. Ant.
II. D



H e- u me ! * qui- a inco-lá-tus me- us



pro- longátus est. E u o **u a** e.

Psalmus 119.



A d Dóminum cum tri-bu- lá-rer clamá-vi : *



et exaudí-vit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

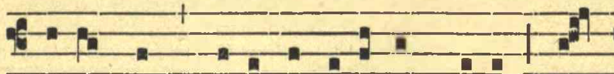
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : † habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

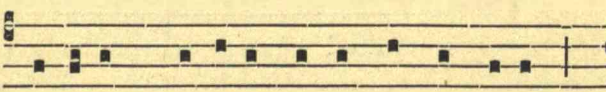


He- u me ! qui- a inco-lá-tus me- us pro-

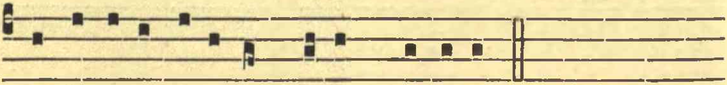


longátus est.

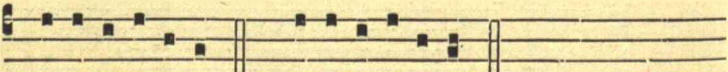
3. Ant. VIII. G



D óminus * custódit te ab omni ma-lo :

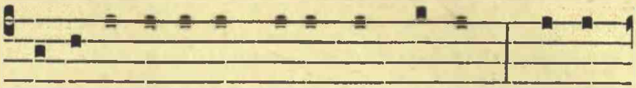


custó-di- at ánimam tu-am Dóminus.

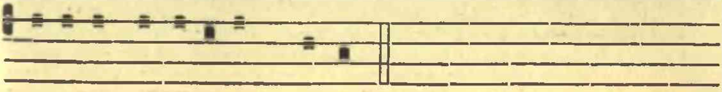


E u o u a e. (Vel E u o u a e.)

Psalmus 120.



L e-vá-vi ó-cu-los me-os in montes * unde



véni- et auxí- li- um mi-hi.

Auxílium meum a **Dó**mino, * qui fecit cœ**lum** et **ter**ram.

Non det in commotiónem pedem **tu**um : * neque dormítet **qui** cu**stó**dit te.

Ecce non dormitábit, neque **dór**miet, * qui cu**stó**dit **Is**raël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio **tu**a, * super manum déx**te**ram **tu**am.

Per diem sol non uret **te** : * neque lu**na** per **noc**tem.

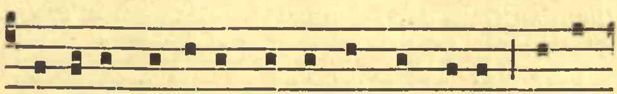
Dóminus custódit te ab omni **ma**lo : * custódiat ánimam **tu**am **Dó**minus.

Dóminus custódiat introitum tuum, et éxitum **tu**um : * ex hoc nunc, et us**que** in **sæ**culum.

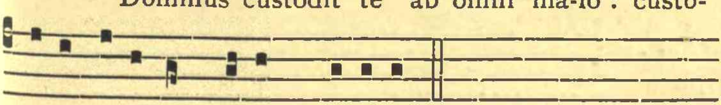
Réquiem æ**tér**nam * dona **eis**, **Dó**mine.

Et lux per**pé**tua * lú**ce**at **eis**.

Antiphona.

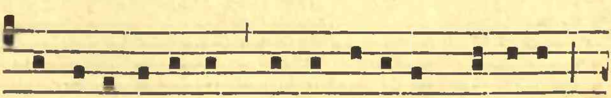


Dóminus custódit te ab omni ma-lo : custó-

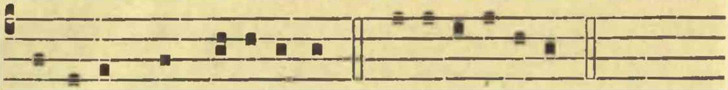


di- at ánimam tu- am Dóminus.

4. Ant. VIII. G

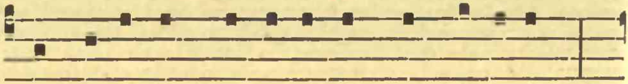


S i i-niqu i-tá-tes * observáve-ris, Dómine :

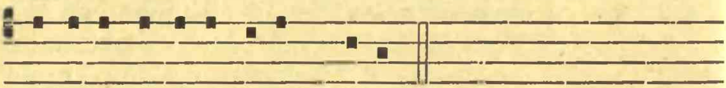


Dómine, quis sustiné-bit ? E u o u a e.

Psalmus 129.



De pro-fúndis clamá-vi ad te, Dómine : *



Dómine, exáudi vocem me- am.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

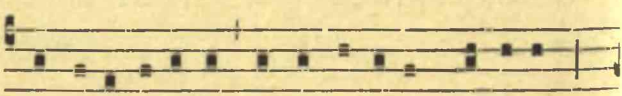
Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Ex ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

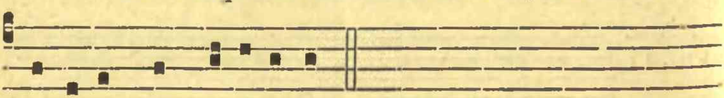
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona



Si i-niqui-tá-tes observá-ve-ris, Dómine :

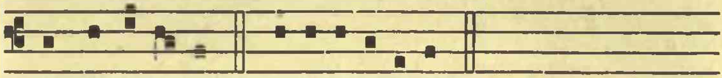


Dómine, quis sustiné-bit ?

5. Ant.
II. D

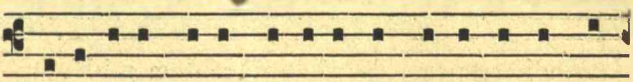


O - pe- ra * mánu- um tu- árum, Dómi-ne,

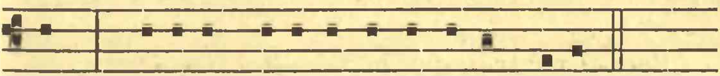


ne despí-ci- as. E u o u a e.

Psalmus 137.



C onfi-tébor ti-bi, Dómine, in to-to corde me-



o : * quóni- am audísti verba o-ris me- i.

In conspéctu Angelórum psallam **tibi** : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómi**ni** **tu**o.

Super misericórdia tua et veritáte **tu**a : * quóniam magnificásti super omne, nomen san**ctum** **tu**um.

In quacúmque die invocávero te, exáudi **me** : * multiplicábis in ánima mea **vir**-**tú**tem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges **ter**ræ : * quia audiérunt ómnia verba o**ris** **tui**.

Et cantent in viis **Dómi**-ni : * quóniam magna est glória **Dó**mini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília **ré**spicit : * et alta a longe **cognó**scit.

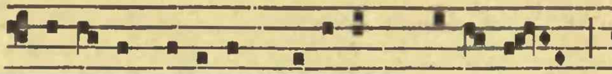
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : † et super iram inimicórum meórum extendísti manum **tu**am, * et salvum me fecit déxte**ra** **tu**a.

Dóminus retríbuet pro me : † Dómine, misericórdia tua in **sæ**culum : * ópera mánuum tuárum ne **despí**-cias.

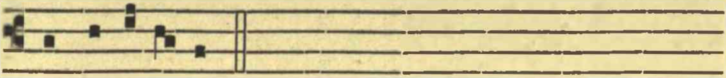
Réquiem æ**tér**nam * dona e**is**, **Dó**mine.

Et lux per**pé**tua * lúce**at** **eis**.

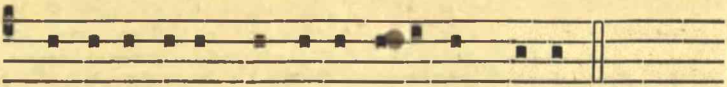
Antiphona.



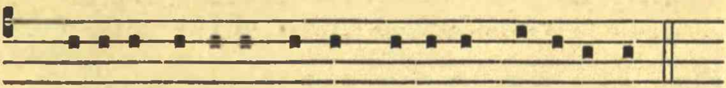
Ope-ra mánu-um tu-árum, Dómi-ne,



ne despí-ci- as.



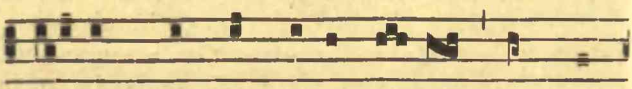
℣. Audí-vi vocem de cæ-lo di-céntem mi-hi.



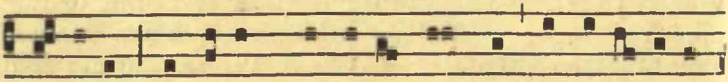
℟. Be- á-ti mórtu- i, qui in Dómi-no mo-ri- úntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

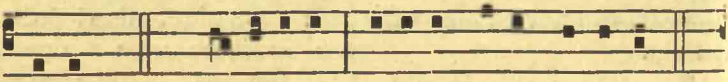
VII. c



O-mne * quod dat mi-hi Pa- ter, ad me



vé- ni- et : et e- um qui ve-nit ad me, non e-jí- ci- am



fo-ras. Cant. Magní-fi-cat * ánima me- a Dómi-num.



Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis.

Magníficat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.
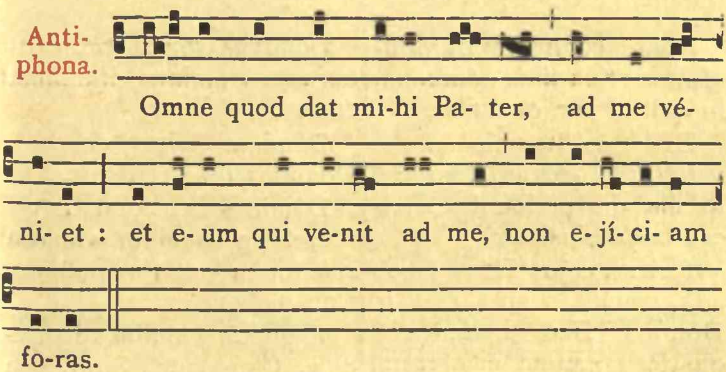
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.



Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.
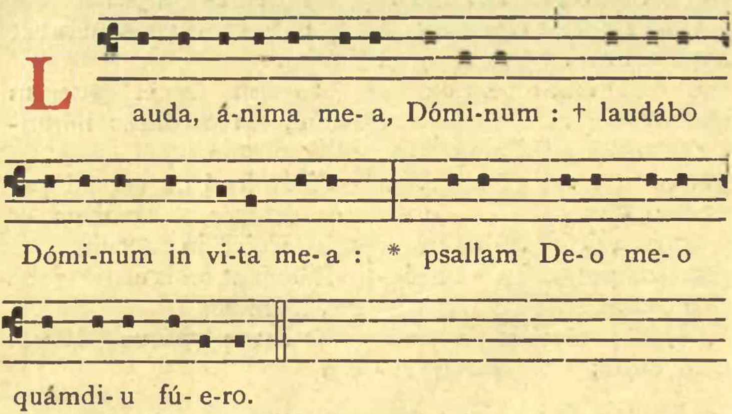
Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalmus Lauda, ánima mea, non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti ; neque quandocumque Officium recitatur ritu duplici.

Psalmus 145.



Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde :

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).
℣. Requiéscat in pace (Requiéscant in pace).
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur ; deinde ℣. Réquiem ætérnam, etc., ut infra, p. 186.

In die depositionis defuncti.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat : † et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Vel alia Oratio :

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti : † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci ; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum nostrum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel septi-

mum, vel trigésimum) commemorámus, † Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine: † da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: † præsta, quæsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro defuncto Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto: fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto: fámulum tuum N. Presbyterum (Diáconum) Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus, Dómine : † ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, * in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : † ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. : † et a contágiis mortalitátis exútam, * in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus.

Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : † quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congrega-

tiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum nostrum.

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum.

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum, post secundas Vesperas Festi Omnium Sanctorum, dicto Benedicámus Dómino, dicuntur Vesperæ Defunctorum, incipiendo ab Antiphona Placébo Dómino, quæ integra dicitur ante et post Psalmum : similiter et aliæ Antiphonæ ad modum Duplicis. Psalmus Diléxi, et reliqua omnia ut supra, excepto Psalmo Lauda ánima mea Dóminum, qui non dicitur post Pater noster, sed dicitur tantum Oratio Fidélium Deus ómnium, cum sua longiori conclusione, et suis Versiculis, ut infra notatur.

Ad Matutinum, dictis secreto Pater noster, Ave, María et Credo, absolute incipitur ab Invitatorio cum Psalmo Veníte, et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ. Lectiones propriæ ut infra, p. 195.

Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ, et in fine Laudum non dicitur Psalmus De profúndis, sed dicto Pater noster, dicuntur Preces et Oratio Fidélium tantum, ut supra in Vesperis.

Oratio.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

[In Commemoratione Omnium Defunctorum alicujus Ordinis.]

Omnia fiunt ut die 2. Novembris, cum Oratione ut infra.

Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : † quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In Officio Defunctorum per annum.

Per annum dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die non impedita Festo IX Lectionum, vel die infra Octavam, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Adventu autem et Quadragesima, Feria II. cujuslibet hebdomadæ similiter non impedita, præterquam in Majori Hebdomada. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum : extra chorum vero pro opportunitate temporis.

Versus vero Fidélium ánimæ non dicitur post Benedicámus Dómino, quando post aliquam Horam immediate sequitur Officium Defunctorum.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : † quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : † miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte ; * meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

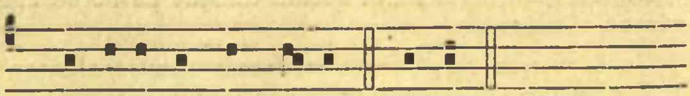
Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris mei, vel nostræ.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Deinde Cantores :

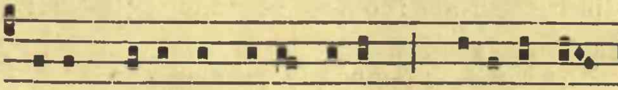


℣. Requi- éscant in pa-ce. ℟. Amen.

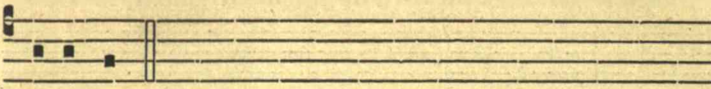
AD MATUTINUM.

Invitatorium.

VI.



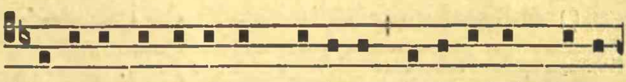
Regem cu- i ómni- a vivunt, * Vení-te, ad-



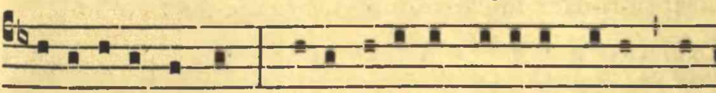
o-rémus.

Chorus repetit : Regem cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

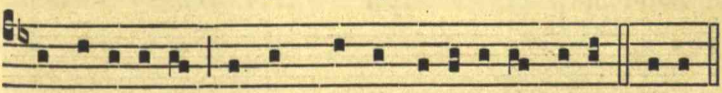
Psalmus 94.



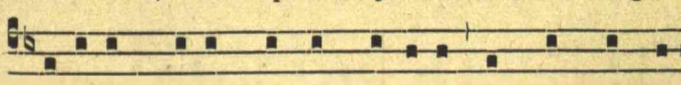
Vení-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o



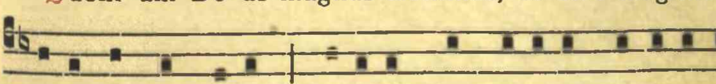
sa-lu-tári nostro : præ-occupémus fá-ci-em e-jus in
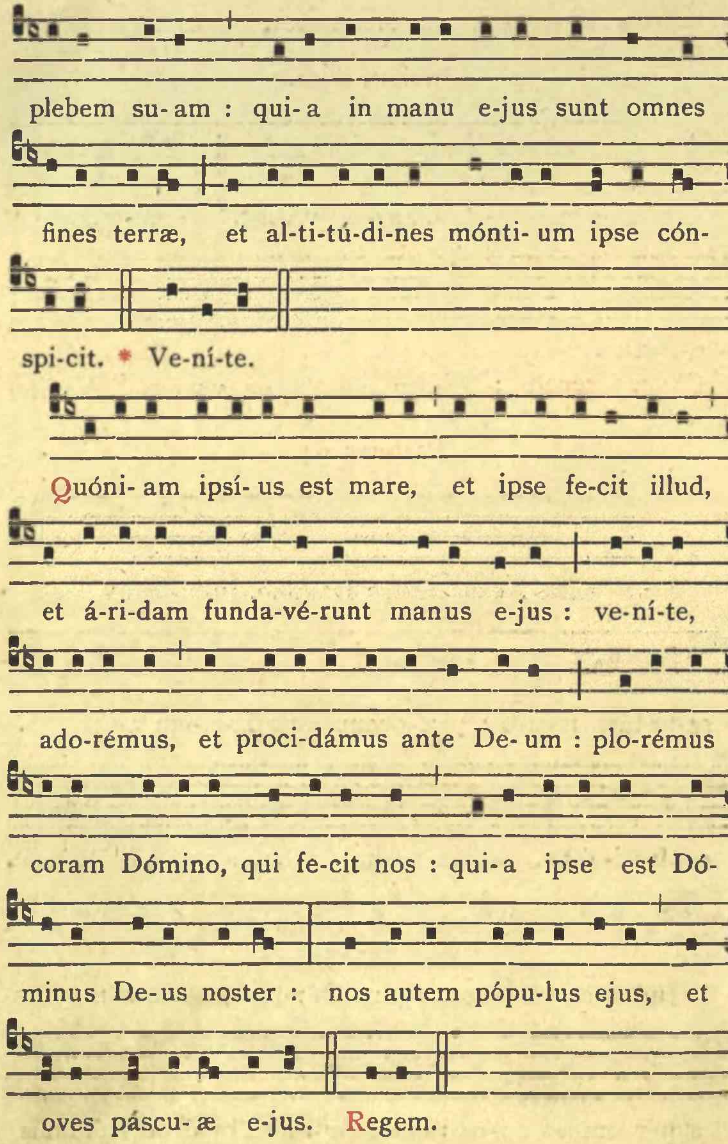


confessi- ó-ne, et in psalmis jubi-lémus e- i. Regem.
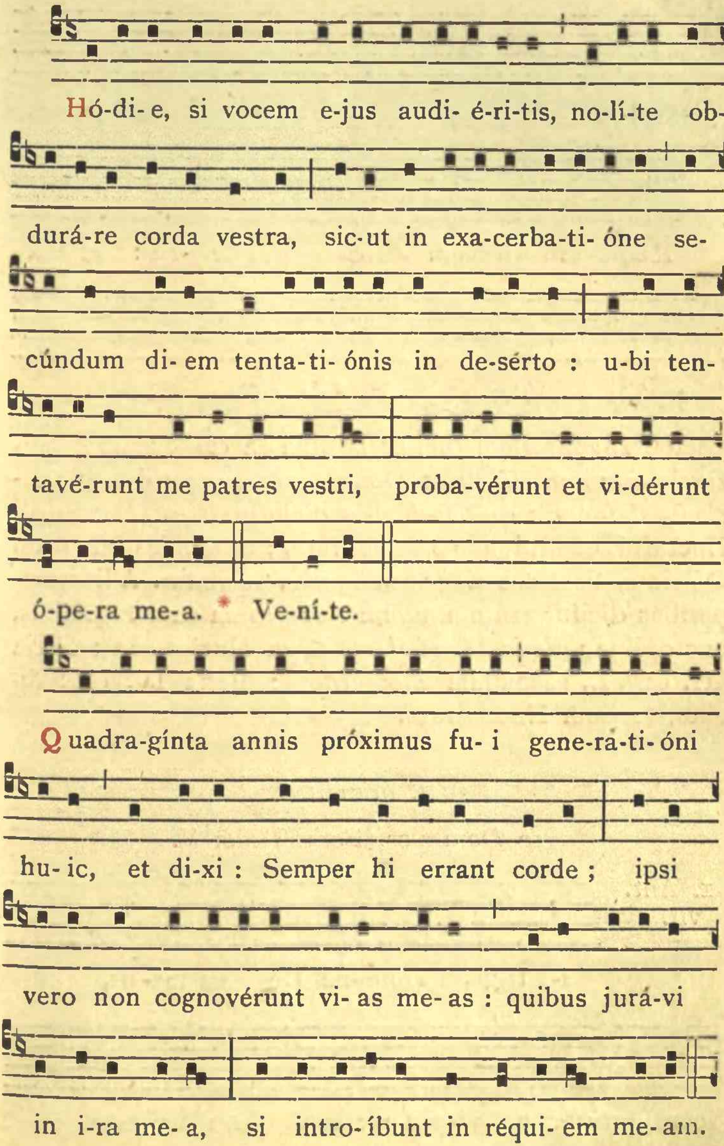


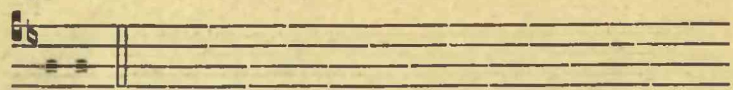
Quóni- am De- us magnus Dóminus, et Rex magnus



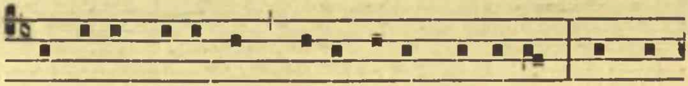
super omnes de- os : quóni- am non repéllet Dóminus


plebem su-am : qui-a in manu e-jus sunt omnes
fines terræ, et al-ti-tú-di-nes mónti-um ipse cón-
spi-cit. * Ve-ní-te.
Quóni-am ipsí-us est mare, et ipse fe-cit illud,
et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-jus : ve-ní-te,
ado-rémus, et proci-dámus ante De-um : plo-rémus
coram Dómino, qui fe-cit nos : qui-a ipse est Dó-
minus De-us noster : nos autem pópu-lus ejus, et
oves páscu-æ e-jus. Regem.

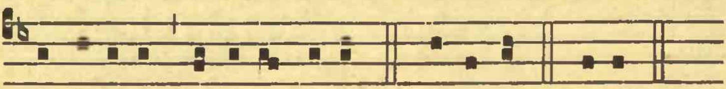

Hó-di- e, si vocem e-jus audi- é-ri-tis, no-lí-te ob-
durá-re corda vestra, sic-ut in exa-cerba-ti- óne se-
cúndum di- em tenta-ti- ónis in de-sérto : u-bi ten-
tavé-runt me patres vestri, proba-vérunt et vi-dérunt
ó-pe-ra me-a. * Ve-ní-te.
Quadra-gínta annis próximus fu- i gene-ra-ti- óni
hu- ic, et di-xi : Semper hi errant corde ; ipsi
vero non cognovérunt vi- as me- as : quibus jurá-vi
in i-ra me- a, si intro- íbunt in réqui- em me- am.



Regem.



Réqui- em ætérnam dona e- is, Dómi-ne : et lux



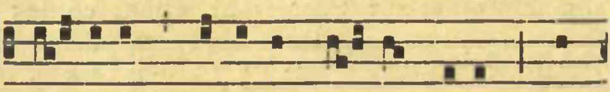
perpé-tu-a lú-ce- at e- is. * Ve-ní-te. Regem.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositionis defuncti : quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur ; et quoties integrum Officium, licet sub ritu semiduplici, recitatur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine : Feria II. et V., primum Nocturnum ; Feria III. et VI., secundum Nocturnum ; Feria IV. et Sabbato, tertium Nocturnum.

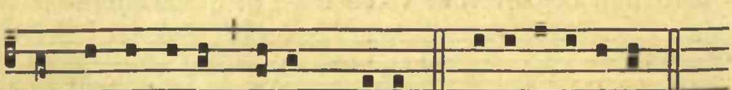
IN I. NOCTURNO.

Pro Dominica, Feria II. et V.

1. Ant. VII. c

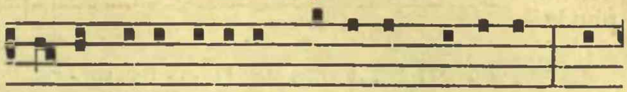


Dí- ri-ge, * Dómi-ne De- us me-us, in

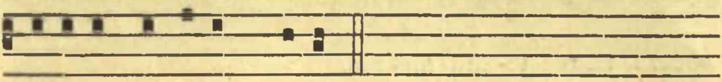


conspéctu tu- o vi- am me- am. E u o u a e.

Psalmus 5.



V erba me- a áuri-bus pérci-pe, Dómi-ne, * in-



télli-ge clamórem me- um.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te : * in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis.

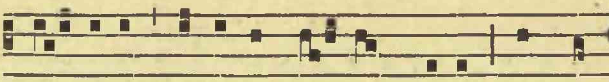
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

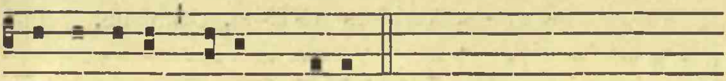
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Anti-
phona.

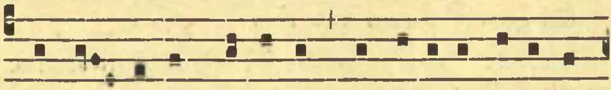


Dí- ri-ge, Dómi-ne De- us me- us, in con-

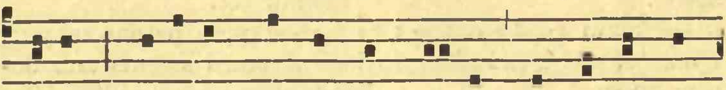


spectu tu-o vi- am me- am.

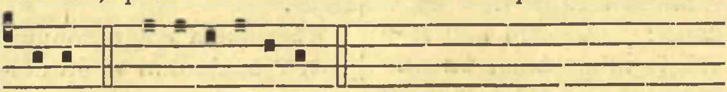
2. Ant.
VIII. G



Convér- te-re, Dómi-ne, * et é-ri-pe ánimam

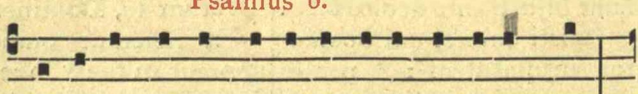


me- am, quoní- am non est in mor-te qui memor sit
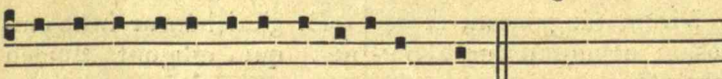


tu- i. E u o u a e.

Psalmus 6.



Dómi-ne, ne in fu-ró-re tu- o árgu- as me : *



neque in i-ra tu- a corrí-pi- as me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus **sum** : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt **os**sa **me**a.

Et ánima mea turbáta est **va**lde : * sed tu, Dó**mi**ne, **ús**quequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam **me**am : * salvum me fac propter misericór**di**am **tu**am.

Quóniam non est in morte qui memor sit **tu**i : * in inférno autem quis confi**té**bitur **ti**bi ?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum **meum** : * lácrimis meis stratum **meum** ri**gá**bo.

Turbátus est a furóre óculus **meus** : * inveterávi inter omnes ini**mí**cos **me**os.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniqui**tá**tem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem **fle**tus **me**i.

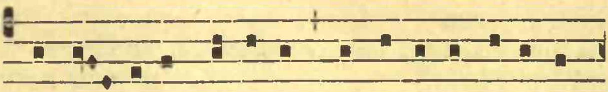
Exaudívit Dóminus deprecatiónem **meam**, * Dóminus oratiónem **meam** su**scé**pit.

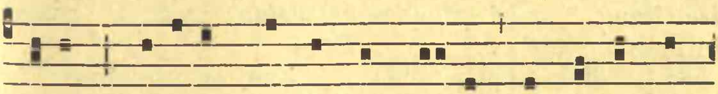
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci **mei** : * convertántur et erubéscant val**de** ve**ló**citer.

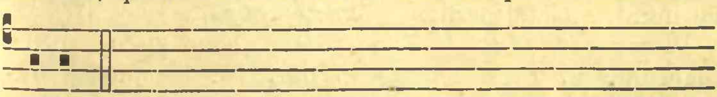
Réquiem æ**tér**nam * dona eis, **Dó**mine.

Et lux per**pé**tua * lú**ce**at eis.

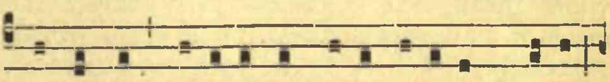
Antiphona.

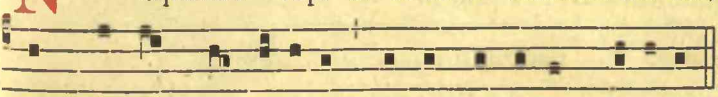


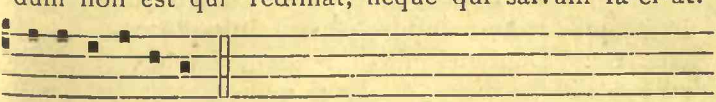




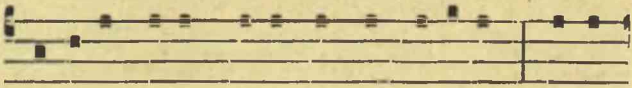
3. Ant. VIII. G



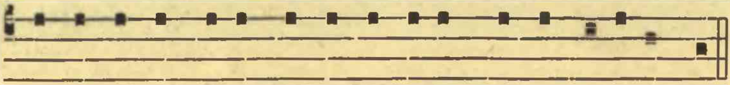




Psalmus 7.



Dómine, De-us me- us, in te spe-rávi : * salvum



me fac ex ómnibus persequénti-bus me, et lí-bera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam quam fecit.

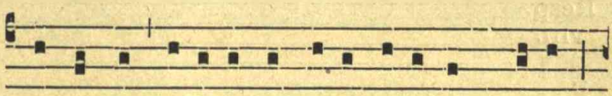
Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

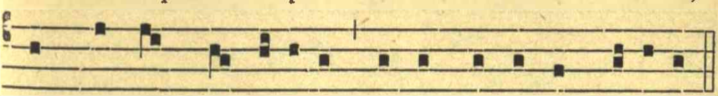
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

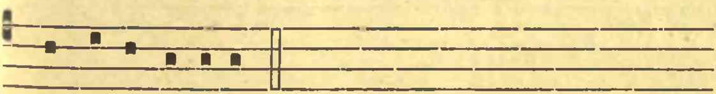
Antiphona.



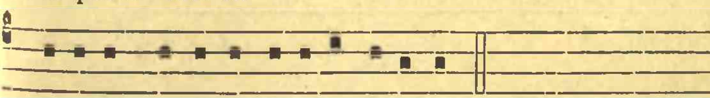
Nequándo rápi- at ut le- o ánimam me- am,



dum non est qui rédimat, neque qui salvum fá-ci- at.



℣. A porta ínfe-ri.



℟. Eru- e, Dómi-ne, ánimas e- ó-rum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione et Titulo.
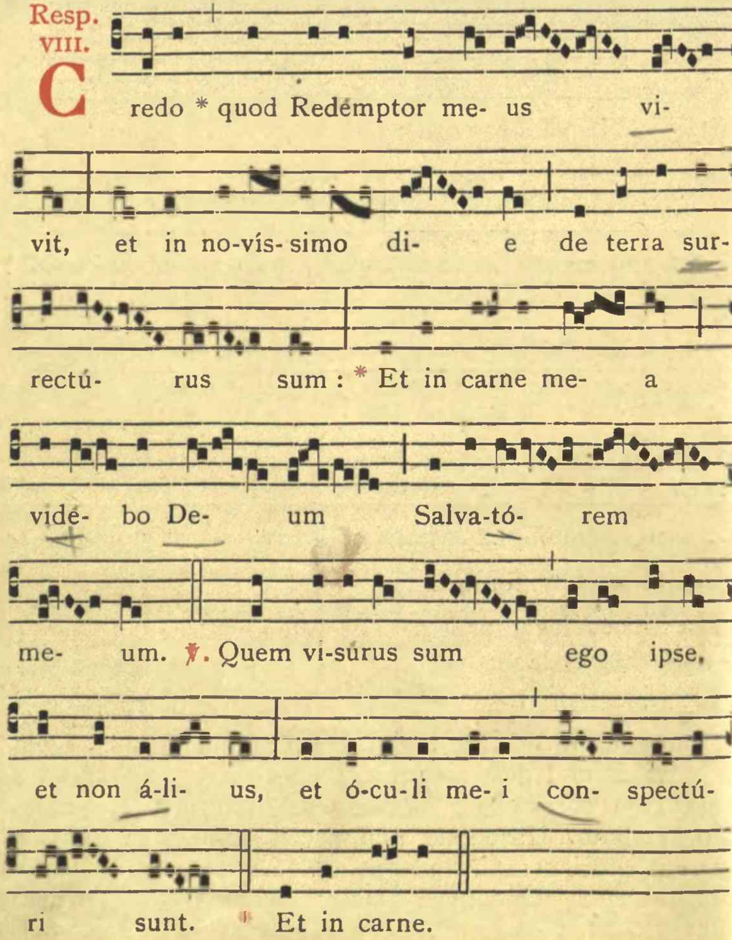
Lectio I. Job 7, 16-21.

Parce mihi, Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis

peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ·Ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.
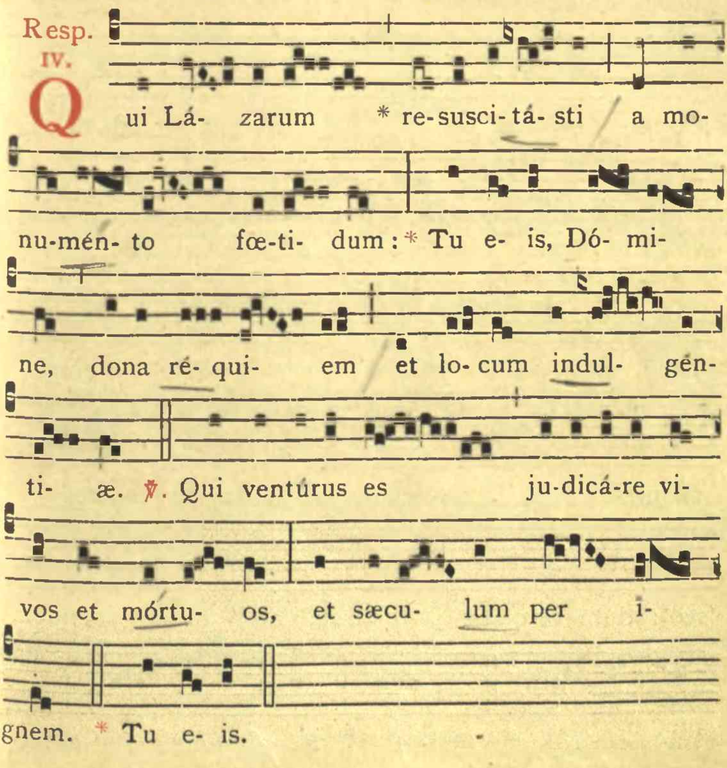
Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

Resp. VIII.



Lectio II. Job 10, 1-7.

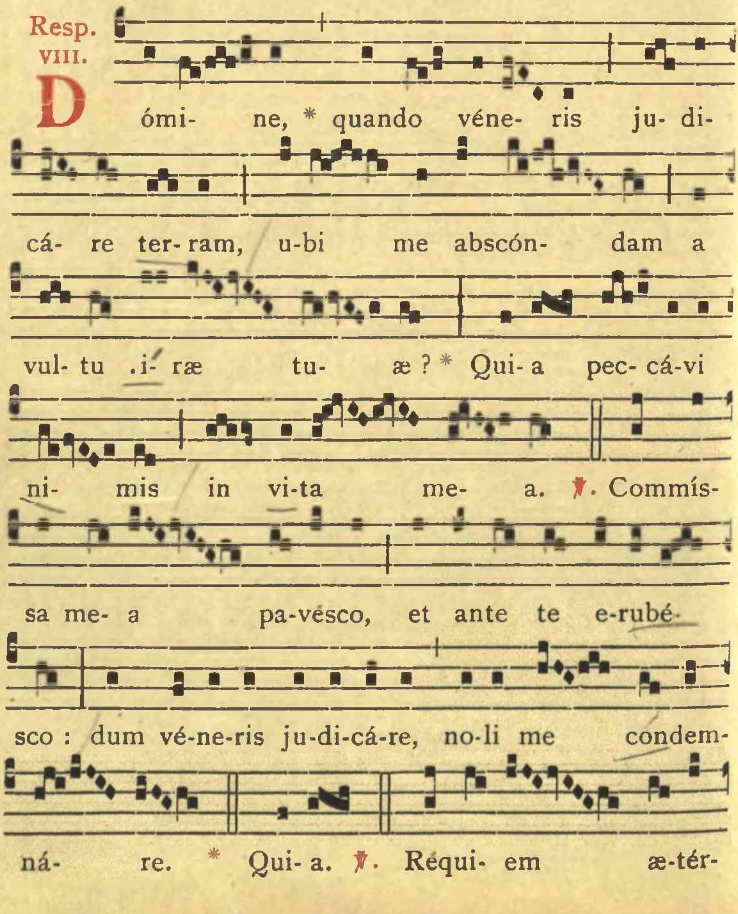
Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis ? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris ? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

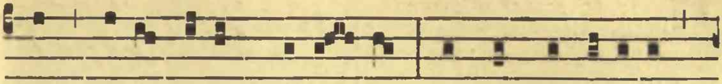


Lectio III. Job 10, 8-12.

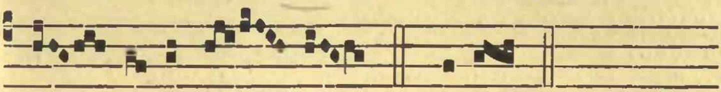
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me ? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti ? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

Resp. VIII.





nam do-na e- is, Dómi- ne : et lux perpé-tu- a



lú- ce- at e- is. * Qui- a.

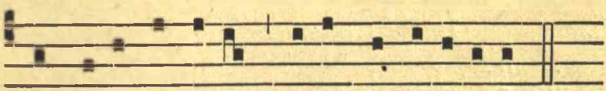
Postea ad Laudes, ut infra p. 218, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Quando tamen in die depositionis Defuncti Laudes non dicuntur, post III. Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas, p. 179.

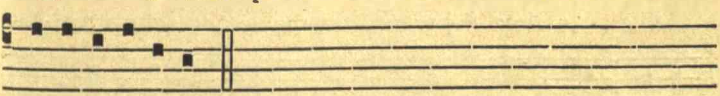
IN II. NOCTURNO.

Pro Feria III. et VI.

1. Ant. VIII. G

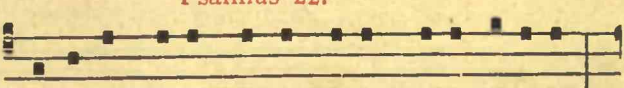


In loco páscu- æ * i-bi me collocá-vit.

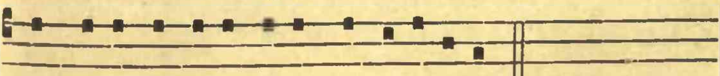


E u o u a e.

Psalmus 22.



Dómi-nus regit me, et ni-hil mi-hi dé- e-rit : *



in loco páscu- æ i-bi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit **me** : * ánimam me**am** con**vé**rtit.

Dedúxit me super sémitas ju**sti**tiæ, * propter **no**men **su**um.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo **ma**la : * quóni**am** tu **me**cum es.

Virga tua, et báculus **tu**us: * ipsa me **con**so**lá**ta sunt.

Parásti in conspéctu meo **men**sam * advérsus eos, qui **tri**bu**lant** me.

Impinguásti in óleo caput **me**um : * et calix meus inébrians qu**am** præ**clá**rus est !

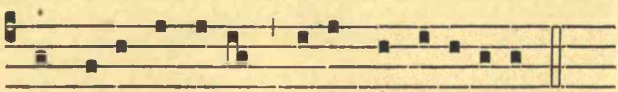
Et misericórdia tua subsequétur **me** * ómnibus di**é**bus **vi**tæ **me**æ.

Et ut inhábitem in domo **Dó**mini, * in longitúdi**nem** di**é**rum.

Réquiem æ**tér**nam * dona eis, **Dó**mine.

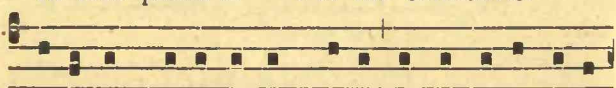
Et lux per**pé**tua * lú**ce**at eis.

Anti-
phona.
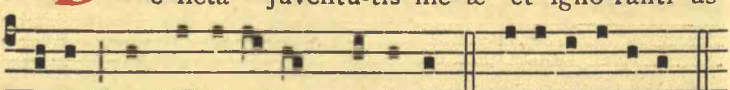


In loco páscu-æ i-bi me collocávit.

2. Ant.
VIII. G

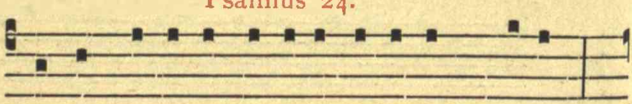


D e-lícta * juventú-tis me- æ et igno-ránti- as

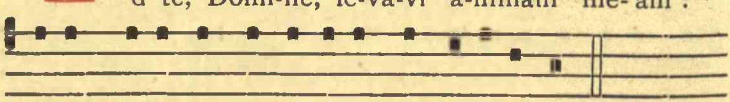


me- as ne memí-ne- ris, Dómi-ne. E u o u a e.

Psalmus 24.



A d te, Dómi-ne, le-vá-vi á-nimam me- am : *



De- us me- us in te confído, non eru-béscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

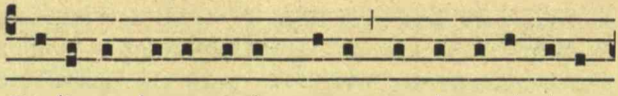
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
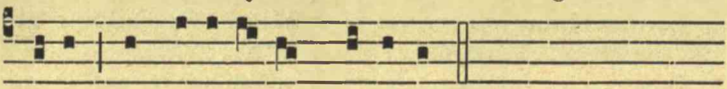
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

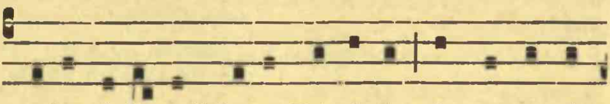


De-lícta juventú-tis me-æ et igno-ránti-as

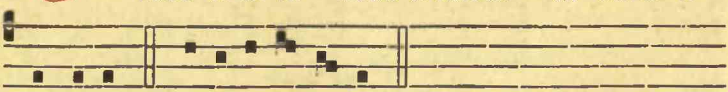


me-as ne memí-ne-ris, Dómi-ne.

3. Ant. IV. E

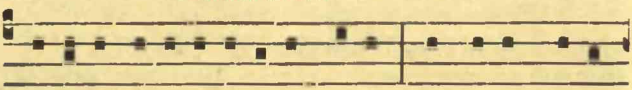


Credo vi-dé-re * bona Dómi-ni in terra vi-

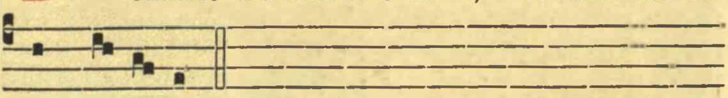


vénti-um. E u o u a e.

Psalmus 26.



Dóminus illuminá-ti-o me-a, * et salus me-a :



quem ti-mé-bo ?

Dóminus protéctor **vi**tæ **me**æ, * a **quo** trepi**dá**bo ?

Dum appropiant super **me** no**cén**tes, * ut e**dant** carnes **me**as :

Qui tríbulant me ini**mí**ci **me**i, * ipsi infirmáti sunt, **et** cecid**é**runt.

Si consístant advér**sum** me **ca**stra, * non ti**mé**bit cor **me**um.

Si exsúrgat advér**sum** me **præ**lium, * in hoc **e**go **spe**rábo.

Unam pétii a Dómino, **hanc** re**quí**ram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus die**bus** vitæ **me**æ :

Ut vídeam volup**tá**tem **Dó**mini, * et vísi**tem** templum **e**jus.

Quóniam abscóndit me in

tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.
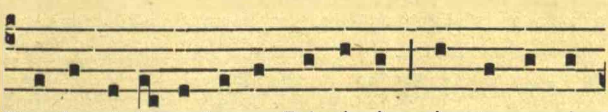
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

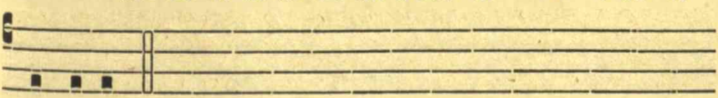
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

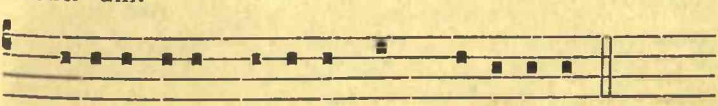
Anti-
phona.



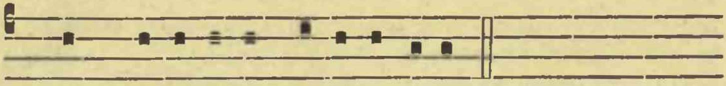
Cre-do vi-dé-re bo-na Dómi-ni in terra vi-



vénti- um.



℣. Cóllo-cet e- os Dómi-nus cum princí-pi-bus.



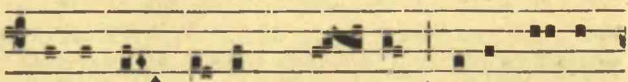
℟. Cum princí-pi-bus pó-pu-li su- i.

Pater noster, totum secreto.

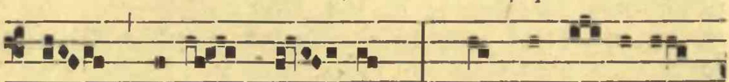
Lectio IV. Job 13, 22-28.

Respónde mihi : quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam persé queris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

Resp. II.



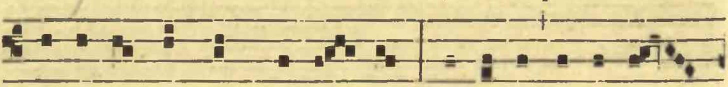
Meménto me- i, * De- us, qui- a ven-tus



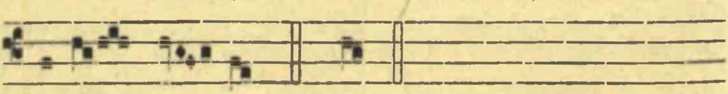
est vi-ta me- a : * Nec aspí- ci- at



me vi-sus hómi- nis. ℣. De pro-fún-dis



clamá-vi ad te, Dómi- ne : Dómi-ne, exáudi
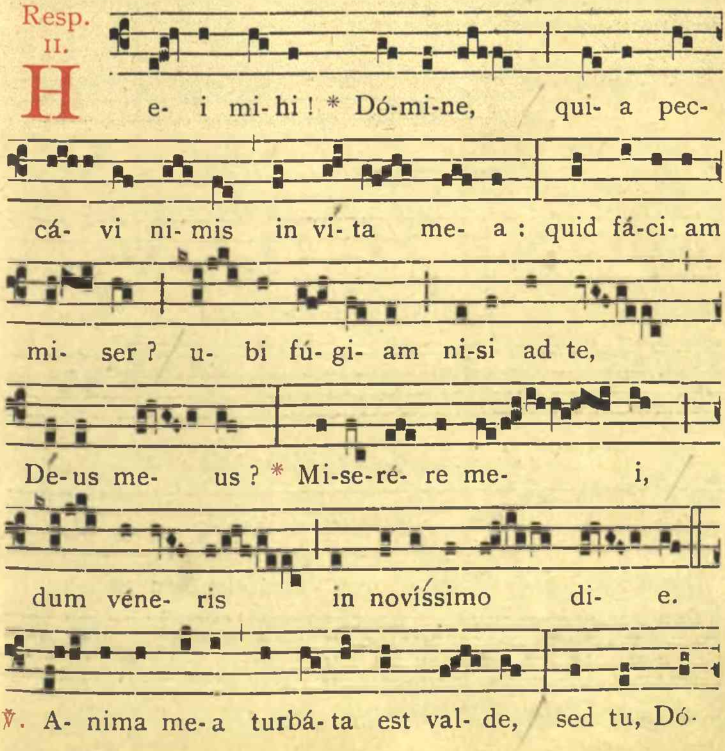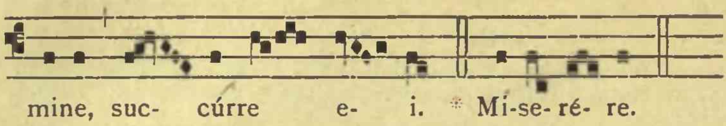


vo-cem me- am. * Nec.

Lectio V. Job 14, 1-6.

Homo, natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium ? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine ? Nonne tu, qui solus es ? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

Resp. II.
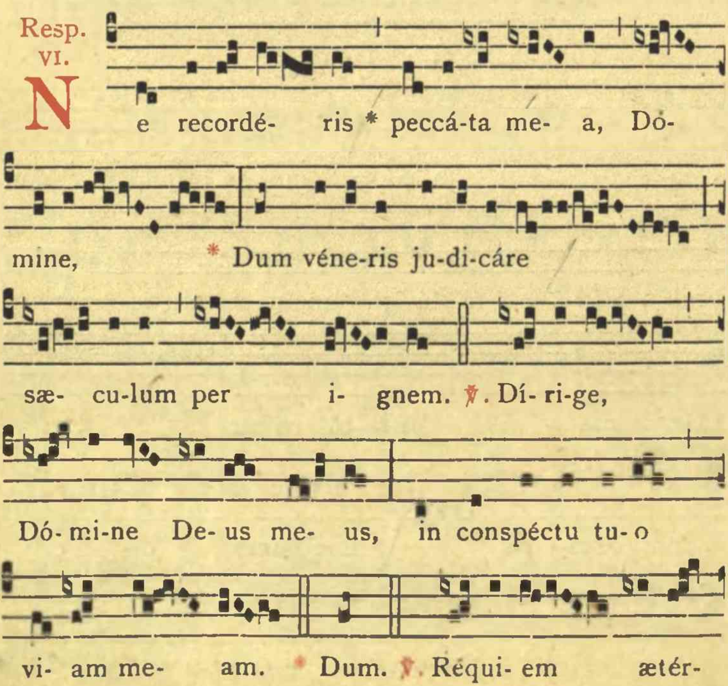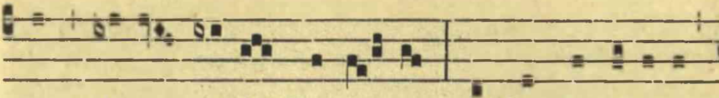




Lectio VI. Job 14, 13-16.

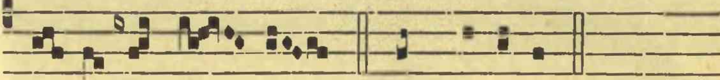
Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei ? Putásne mórtuus homo rursum vivat ? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Resp. VI.





nam do-na e- is, Dómi- ne : et lux perpé-tu-a



lú- ce- at e- is. * Dum vé-ne-ris.

Postea ad Laudes, ut infra, p. 218, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

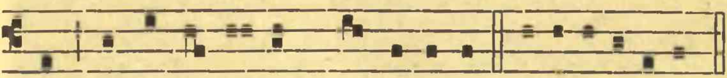
IN III. NOCTURNO.

Pro Feria IV. et Sabbato.

I. Ant. II. D



C omplá-ce- at * ti-bi, Dómi-ne, ut e-rí-pi- as



me : ad adju-vándum me réspi-ce. E u o u a e.

Psalmus 39.



E xspectans exspectá-vi Dómi-num, * et intén-



dit mi-hi.

Et exaudívit preces **me**as : * et edúxit me de lacu misériæ, et de lu**to fæ**cis.

Et státuit super petram pedes **me**os : * et diréxit gres**sus me**os.

Et immísit in os meum cánticum **no**vum, * carmen Deo **nos**tro.

Vidébunt multi, et ti**me**bunt : * et sperábunt **in Do**mino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes **e**jus : * et

non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna : * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam : * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent, et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

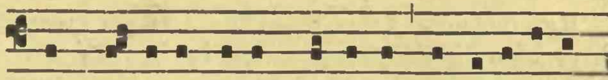
Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

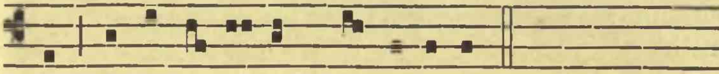
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Anti-
phona.

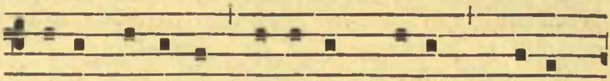


Complá-ce-at ti-bi, Dómi-ne, ut e-rí-pi-as



me : ad adju-vándum me réspi-ce.

2. Ant.
II. D

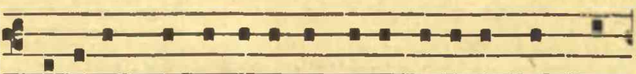


Sana, Dómi-ne, * á-nimam me-am, qui-a

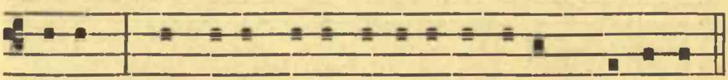


peccá-vi ti-bi. E u o **u** **a** e.

Psalmus 40.



Be-átus qui intél-li-git super egénum et páu-



perem : * in di-e ma-la li-be-rá-bit e-um Dómi-nus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in **terra** : * et non tradat eum in ánimam inimicó**rum** ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitá**te** e-jus.

Ego dixi : Dómine, miserére **mei** : * sana ánimam meam, quia peccá**vi** **ti**bi.

Inimíci mei dixérunt mala **mi**hi : * Quando moriétur, et períbit no**men** ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loque**bá**tur : * cor ejus congregávit iniquitá**tem** **si**bi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquuum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
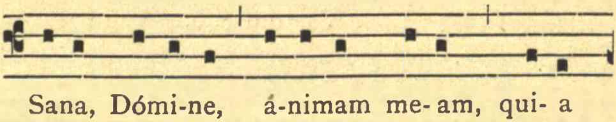
Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

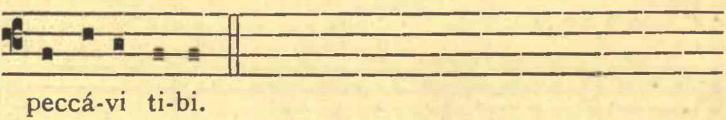
Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

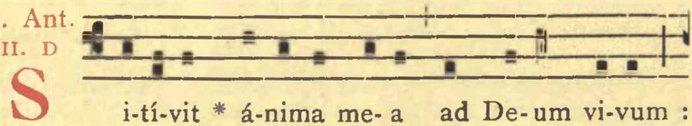
Et lux perpétua * lúceat eis.
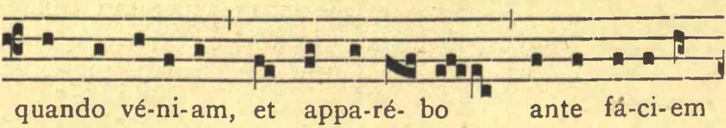
Antiphona.
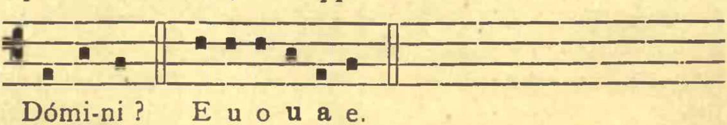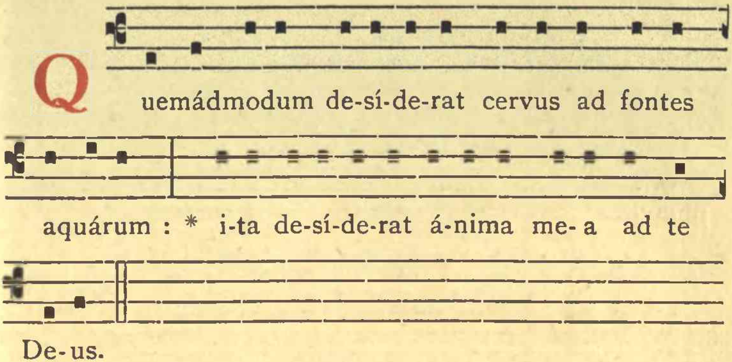




3. Ant. II. D







Psalmus 41.



Sitívit ánima mea ad Deum fortem **vi**vum : * quando véniam, et apparébo ante fáci**em** **De**i ?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac **no**cte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est De**us** **tu**us ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam **me**am : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad do**mum** **De**i.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus e**pu**-**lán**tis.

Quare tristis es, ánima **me**a ? * et quare **contúr**bas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor **il**li : * salutáre vultus mei, et De**us** **me**us.

Ad meípsum ánima mea conturbáta **est** : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a mon**te** **mó**dico.

Abyssus abyssum **in**vocat, * in voce cataractárum **tuá**rum.

Omnia excélsa tua, et fluctus **tui** * super me transi**é**runt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam **su**am : * et nocte cánti**cum** **e**jus.

Apud me orátio Deo vitæ **me**æ, * dicam Deo : Suscép**tor** **me**us es.

Quare oblítus es **mei** ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me in**imí**cus ?

Dum confringúntur ossa **me**a, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimí**ci** **me**i.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

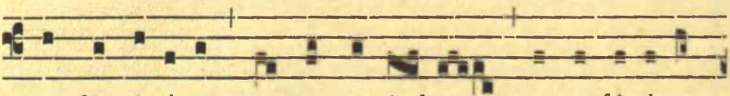
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Anti-phona.



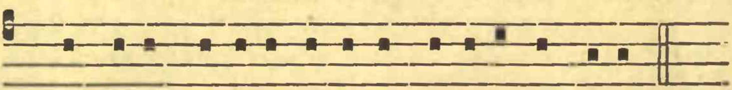
Si-tí-vit á-nima me- a ad De- um vivum :



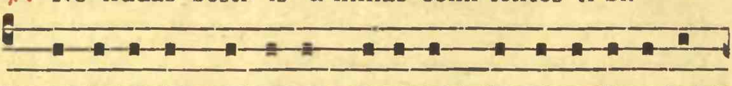
quando vé-ni- am, et appa-ré- bo ante fá-ci- em



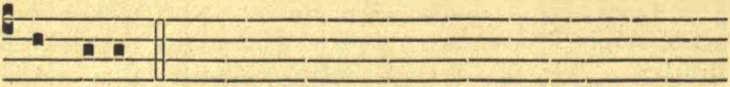
Dómi-ni ?



℣. Ne tradas bésti- is á-nimas confi-téntes ti-bi.



℟. Et á-nimas páupe-rum tu- ó-rum ne obli-viscá-ris



in finem.
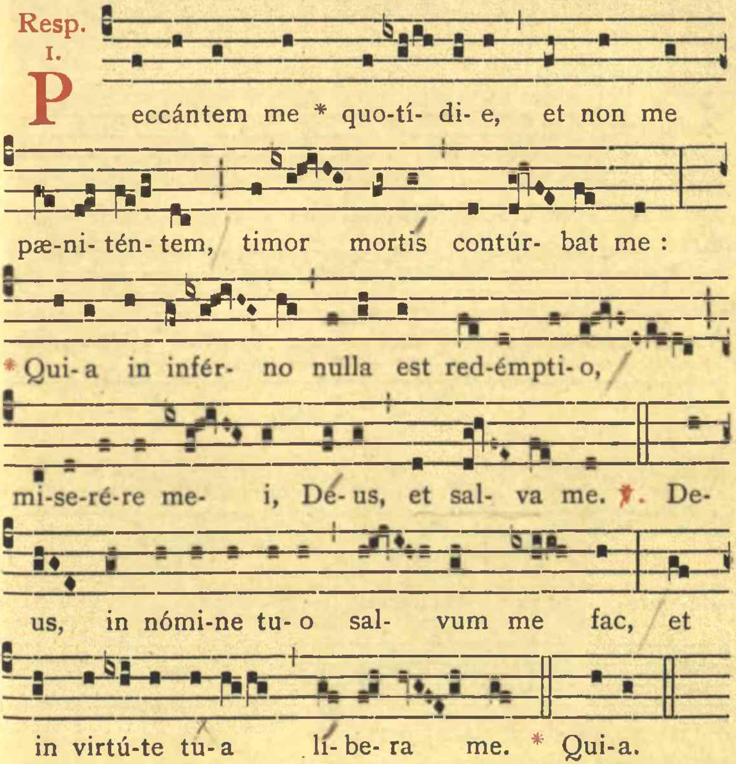
Pater noster, totum secreto.

Lectio VII. Job 17, 1-3 ; 11-15.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine,

et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat ?

Resp. I.
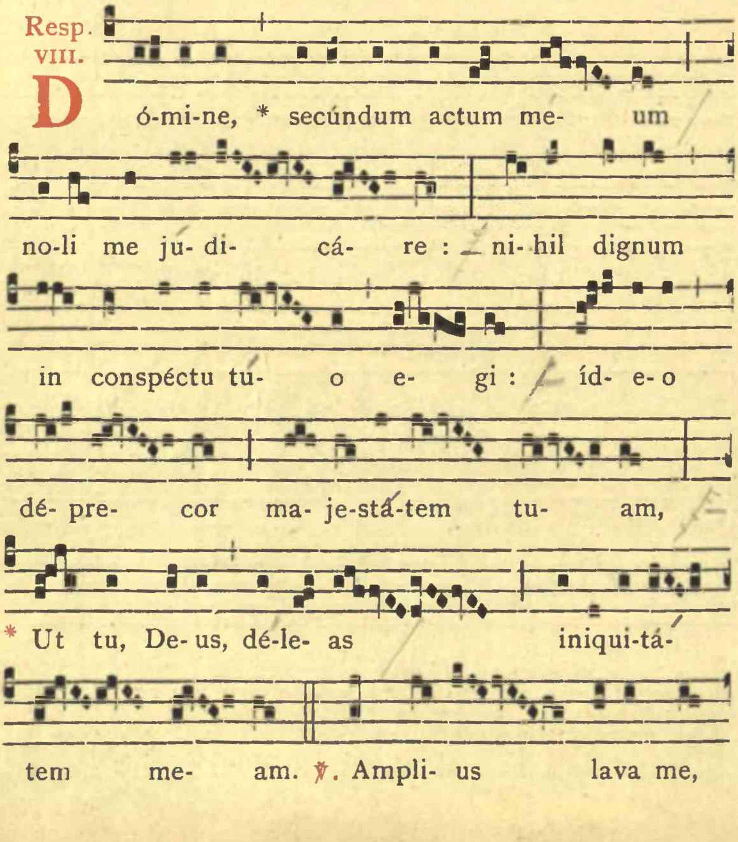


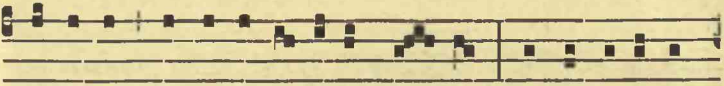
Lectio VIII. Job 19, 20-27.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos.

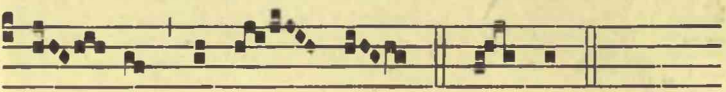
Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini ? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei ? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice ? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Resp. VIII.





Dómi-ne, ab injustí- ti- a me- a, et a de-lícto



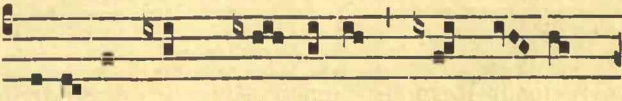
me- o munda me. * Ut tu.

Lectio IX. Job 10, 18-22.

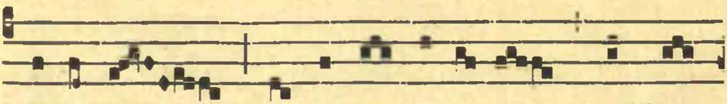
Quare de vulva eduxísti me ? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret ! Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi ? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine : terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium ponitur, quando tertius tantum Nocturnus dictus fuerit pro Defunctis.

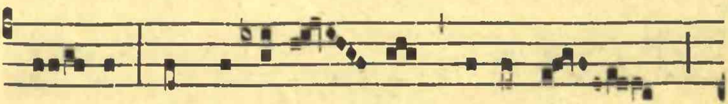
Resp. I.



Líbe-ra me, * Dó- mi-ne, de vi- is



inférni, qui portas æ-re- as confre-



gí- sti : et vi- si-tá- sti inférnum,

et de-dísti e- is lu- men, ut vi- dé-rent te :

* Qui e- rant in pœ- nis te-nebrá-

rum. ℣. Clamántes et di- céntes :

Adve-ní- sti, Redémptor no- ster. * Qui e-

rant. ℣. Réqui- em ætérnam dona e- is, Dómi-ne :
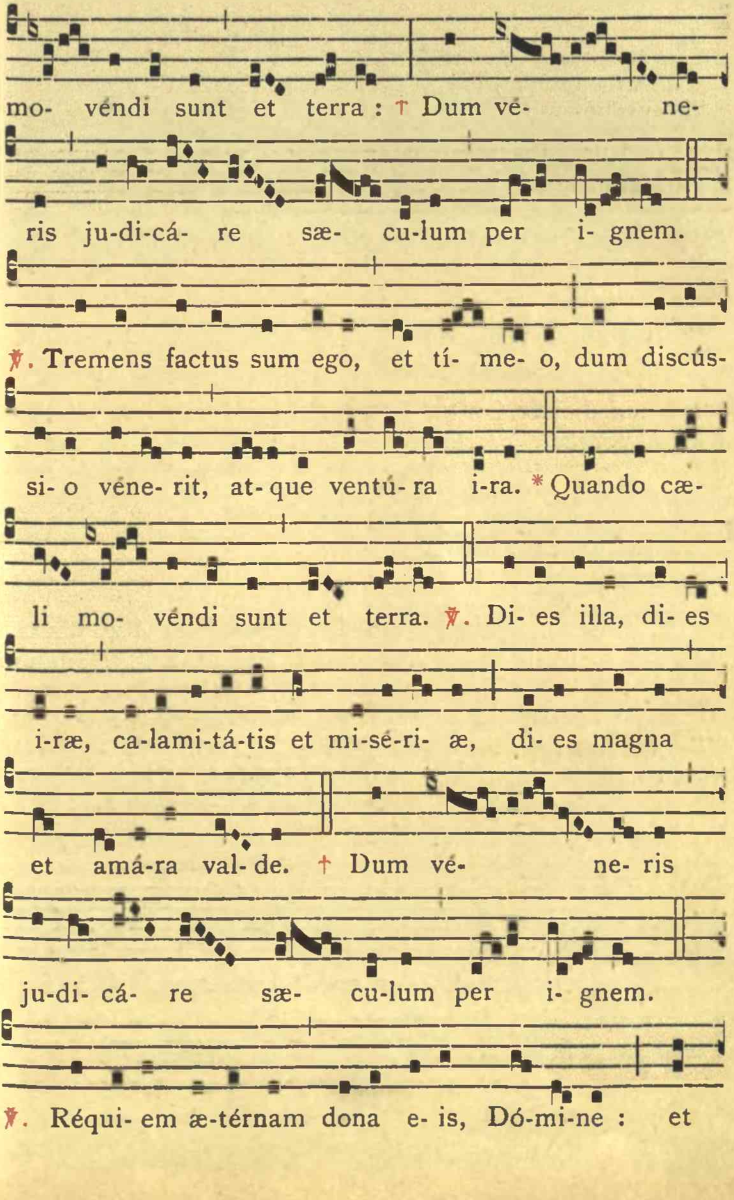
et lux perpé- tu- a lú-ce-at e- is. * Qui.

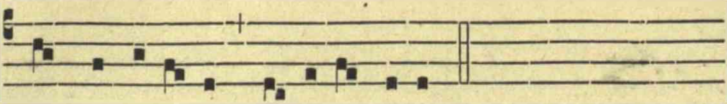
Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando dicti fuerint pro Defunctis tres Nocturni.

Resp. I.

Lí-be- ra me, Dó- mi-ne, * de morte æ-tér-

na, in di- e il-la tre-mén- da : * Quando cæ- li


mo- véndi sunt et terra : † Dum vé- ne-
ris ju-di-cá- re sæ- cu-lum per i- gnem.
℣. Tremens factus sum ego, et tí- me- o, dum discús-
si- o véne- rit, at- que ventú- ra i-ra. * Quando cæ-
li mo- véndi sunt et terra. ℣. Di- es illa, di- es
i-ræ, ca-lami-tá-tis et mi-sé-ri- æ, di- es magna
et amá-ra val- de. † Dum vé- ne- ris
ju-di- cá- re sæ- cu-lum per i- gnem.
℣. Réqui- em æ-térnam dona e- is, Dó-mi-ne : et



lux perpé-tu- a lú-ce- at e- is.

Repetitur Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens factus sum ego.

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu Orationes) ut supra ad Vesperas, p. 181, additis sequentibus :

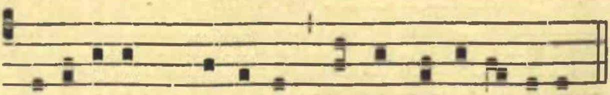
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater noster et Ave, María, absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

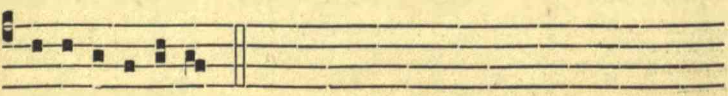
Sed in recitatione publica vel privata, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Preces, ut supra in Vesperis, p. 179.

AD LAUDES.

1. Ant.
1. f

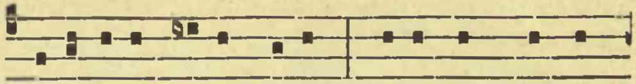


E xsultábunt Dómi-no * ossa humi-li- á-ta.

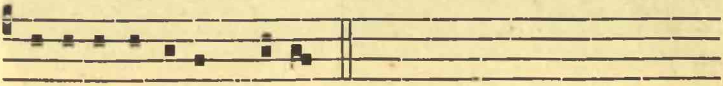


E u o u a e.

Psalmus 50.



M i-se-ré-re me- i, De- us, * secúndum magnam



mi-se-ri-córdi- am tu- am.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, de**dis**sem **ú**tique : * holocáustis non **delectá**beris.

Sacrifícium Deo spíritus con**tri**bu**lá**tus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, **non** de**spí**cies.

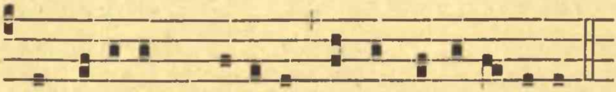
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tu**a **Si**on : * ut ædificéntur mu**ri** Je**rú**salem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et **holocáu**sta : * tunc impónent super altáre **tu**um **ví**tulos.

Réqui**e**m æ**tér**nam * dona **e**is, **Dó**mine.

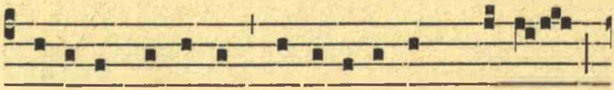
Et **lux** per**pé**tua * lú**ce**at **e**is.

Antiphona.

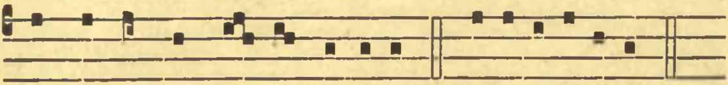


Exsultábunt Dómino ossa humi- li- á-ta.

2. Ant. VIII. G

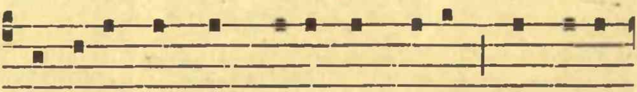


Exáudi, Dómi-ne, * o-ra-ti- ó-nem me- am :

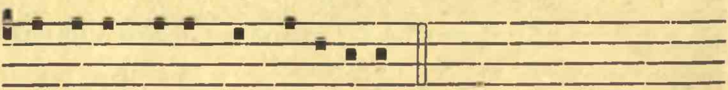


ad te omnis ca- ro vé-ni- et. E u o u a e.

Psalmus 64.



Te decet hymnus, De- us, in Si- on : * et ti-bi



reddétur votum in Jerú-sa-lem.

Exáudi oratiónem **me**am : * ad te omnis **ca**ro **vé**niet.

Verba iniquórum præva**lu**érunt super **nos** : * et impietátibus nostris tu **propi**tiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

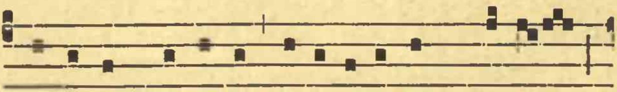
Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

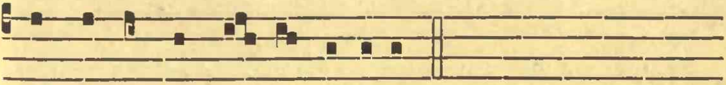
Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

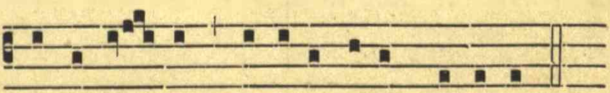
Et lux perpétua * lúceat eis.

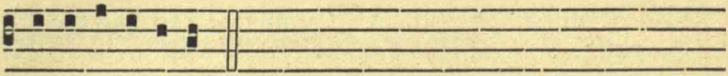
Antiphona.





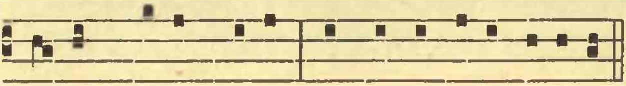
3. Ant. VII. c





E u o u a e.

Psalmus 62.



De- us, De- us me- us, * ad te de luce ví-gi-lo.

Sitívit in te ánima **me**a, * quam multiplíciter tibi **ca**ro **me**a.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : † sic in sancto ap**pá**rui **ti**bi, * ut vidérem virtútem tuam, et **glo**riam **tu**am.

Quóniam mélior est misericórdia tua **su**per **vi**tas : * lábia **me**a lau**dá**bunt te.

Sic benedícam te in **vi**ta **me**a : * et in nómine tuo levábo **ma**nus **me**as.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur **á**nima **me**a : * et lábiis exsultatiónis lau**dá**bit os **me**um.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis medi**tá**bor **in** te : * quia fuísti ad**jú**tor **me**us.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima **me**a **post** te : * me suscépit **déx**tera **tu**a.

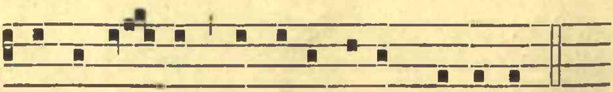
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra **ter**ræ : * tradéntur in manus gládii, partes **vúl**pium **e**runt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui **ju**rant in **e**o : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem æ**tér**nam * dona **e**is, **Dó**mine.

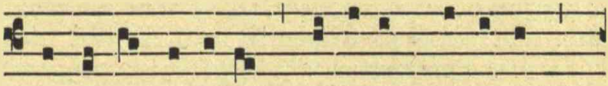
Et **lux** per**pé**tua * **lú**ceat **e**is.

Antiphona.

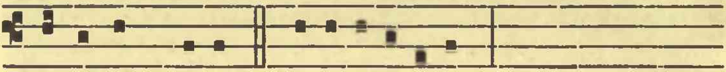


Me suscé- pit déxte-ra tu- a, Dómi-ne.

4. Ant. II. D

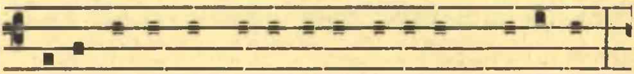


A porta ínfe-ri * é-ru- e, Dómi-ne,

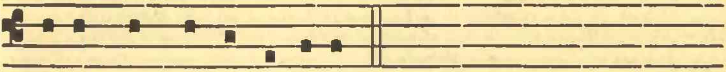


á-nimam me- am. E u o u a e.

Canticum Ezechiæ. Is. 38, 10-12.



E -go di-xi : In dimí-di- o di- é-rum me-ó-rum, *



vadam ad portas ínfe-ri.

Quæsívi resíduum annórum me**ó**rum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra **vivén**tium.

Non aspíciam hóminem **ul**tra, * et habitatórem **qui**étis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a **me**, * quasi tabernáculum **pastó**rum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit **me** : * de mane usque ad vésperam **fínies** me.

Sperábam usque ad **ma**ne, * quasi leo sic contrívit ómnia os**sa me**a :

De mane usque ad vésperam fínies me : † sicut pullus hirúndinis sic cla**ma**bo, * meditábor ut **colum**ba :

Attenuáti sunt óculi **mei**, * suscipiéntes in **excél**sum :

Dómine, vim pátior, respónde pro **me**. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum **ipse fé**cerit ?

Recogitábo tibi omnes annos **me**os * in amaritúdine áni**mæ me**æ.

Dómine, si sic vívitur et in tálibus vita spíritus mei,

† corrípies me, et vivificábis **me**. * Ecce in pace amaritúdo mea a**maris**sima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non periret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccá**ta me**a.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit **te** : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritá**tem tu**am.

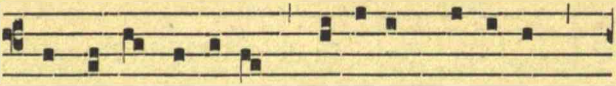
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego **hó**die : * pater fíliis notam fáciet veritá**tem tu**am.

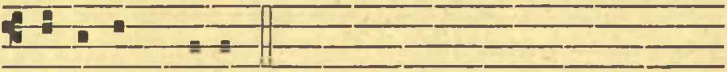
Dómine, salvum me **fac**, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in do**mo Dó**mini.

Réquiem æ**tér**nam * dona e**is**, **Dó**mine.

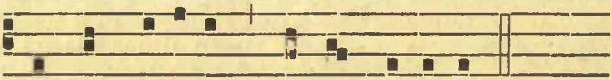
Et lux per**pé**tua * lúce**at** eis.

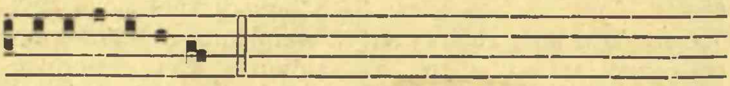
Antiphona.



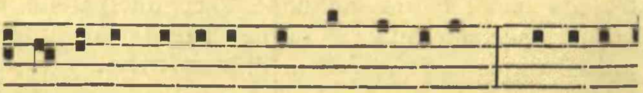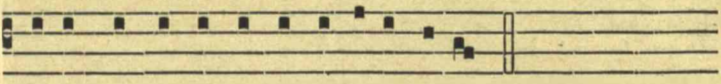


5. Ant. VII. a





Psalmus 150.





e- um in firmaménto virtú-tis e-jus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : † laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.
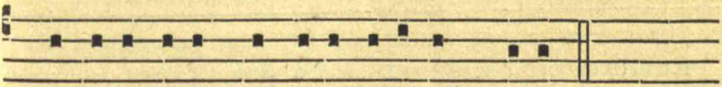
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

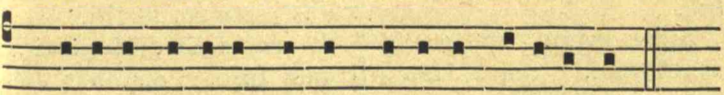
Antiphona.



Omnis spí-ri-tus laudet Dómi-num.



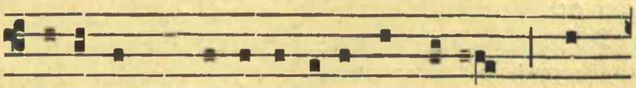
℣. Audí-vi vocem de cæ-lo dicéntem mi-hi.



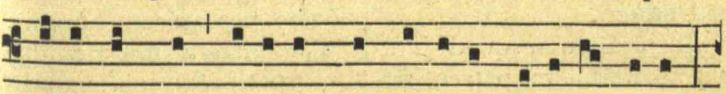
℟. Be- á-ti mórtu- i qui in Dómi-no mori- úntur.

Ad Benedictus, Antiphona.

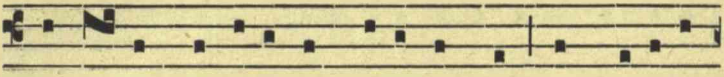
II. D



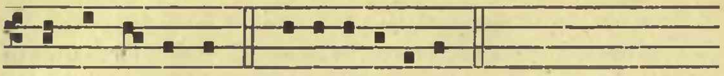
E -go sum * re-surrécti- o et vi-ta : qui



credit in me, ét-i- am si mórtu- us fú- e-rit, vivet :



et omnis qui vi-vit et cre-dit in me, non mo-ri-é-

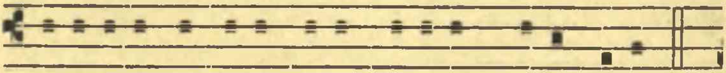


tur in æ-térnum. E u o u a e.

Canticum Zachariæ. Luc. I, 68-79.



Bene-díctus Dóminus De- us Isra- ël : * qui- a



vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti- ónem ple-bis su-æ :



Et e-ré-xit.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctorum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti,

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

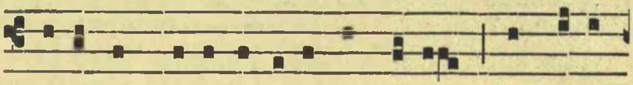
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

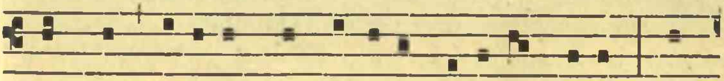
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

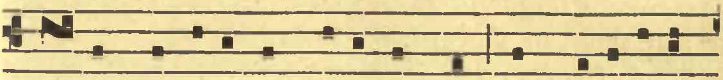
Antiphona.



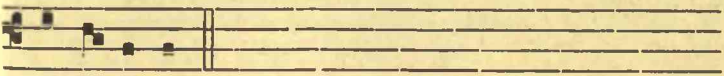
Ego sum resurrécti- o et vi-ta : qui credit



in me, é-ti- am si mórtu- us fú- e-rit, vi-vet : et



omnis qui vi-vit et cre-dit in me, non mo-ri- é-tur



in æ-térnum.

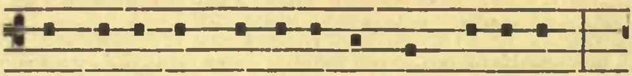
Deinde flexis genibus : Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

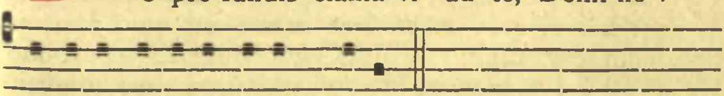
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129.

(Qui non dicitur in die depositionis Defuncti, neque quandocumque Officium ritu duplici recitatur).



De pro-fúndis clamá-vi ad te, Dómi-ne : *



Dómine, exáudi vocem me- am.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicuntur Preces et Orationes Officio congruentes, ut supra in Vesperis, pag. 181.

In Exsequiis vero Defuncti, præsente corpore, dicuntur in fine Laudum Preces et Oratio ut supra, pag. 160-161.

DIE 2. NOVEMBRIS.

IN COMMEMORATIONE
OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

Duplex.

AD MATUTINUM.

¶ Lectiones trium Nocturnorum dicuntur sine Absolutione et Benedictionibus, et Lectiones I. Nocturni insuper sine Titulo.

IN I. NOCTURNO.

Lectio i. Job 7, 16-21.

Parce mihi, Dómine ; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam

tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

℟. Credo quod Redémptor, pag. 196.

Lectio ii. Job 14, 1-6.

Homo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu quis solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℟. Qui Lázarum, pag. 197.

Lectio iii. Job 19, 20-27.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, quando véneris, pag. 198.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Cura pro mortuis geréndа.

Lectio iv. Cap. 2 et 3.

Curátio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum, magis sunt vivórum solátia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnénda et abjiciénda sunt córpora defunctórum, maximéque justórum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánnulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus; nullo modo ipsa spernénda sunt córpora, quæ útique multo familiárius atque conjúnctius quam quælibet induménta gestámus. Hæc enim non ad ornaméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósa pietáte curáta sunt, et exséquiæ celebrátæ, et sepultúra provísa : ipsíque, cum víverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus fíliis mandavérunt.

℟. Meménto mei, pag. 204.

Lectio v. Cap. 4.

Recordántis et precántis afféctus cum defúnctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári córpora, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permíttat, non sunt prætermitténdæ supplicatiónes pro spirítibus mortuórum : quas faciéndas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúnctis, étiam tácitis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscépit Ecclésia ; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut fílii, aut quicúmque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deés-

sent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spirítibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima córpora poneréntur.

℟. Hei mihi, Dómine, pag. 205.

Lectio vi. Cap. 18.

Quæ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrifíciis solémniter supplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus qui sunt, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc benefícia possint et débeant perveníre. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt, quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quo pro illo fiat simíliter a suis. Córpori autem humándo quidquid impénditur, non est præsídium salútis, sed humanitátis offícium, secúndum affectum, quo nemo umquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt qui carnis resurrectiónem non credunt, quanto magis debent fácere qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsum ejúsmodi offícium sit étiam quodámmodo ejúsdem fídei testimónium!

℟. Ne recordéris, pag. 206.

IN III. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio vii. Cap. 15, 12-22.

Si Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurréctio

mortuórum non est ? Si autem resurréctio mortuórum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est et fides vestra. Invenímur autem et falsi testes Dei : quóniam testimónium díximus advérsus Deum, quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra ; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Peccántem, pag. 213.

Lectio viii. Cap. 15, 35-44.

Sed dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui ? qualíve córpore vénient ? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas ; sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus ceterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult : et unicúique séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro : sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, et córpora terréstria : sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum. Stella enim a stella differt in claritáte : sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Dómine, pag. 214.

Lectio ix. Cap. 15, 51-58.

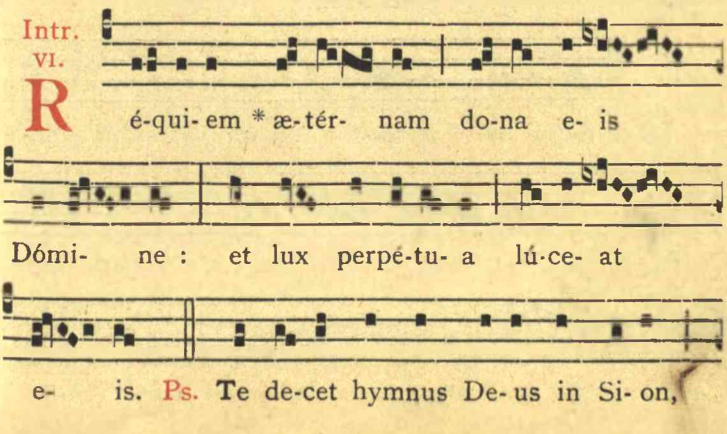
Ecce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes . immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba : canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti : et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est : Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua ? ubi est, mors, stímulus tuus ? Stímulus autem mortis peccátum est : virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et immóbiles : abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

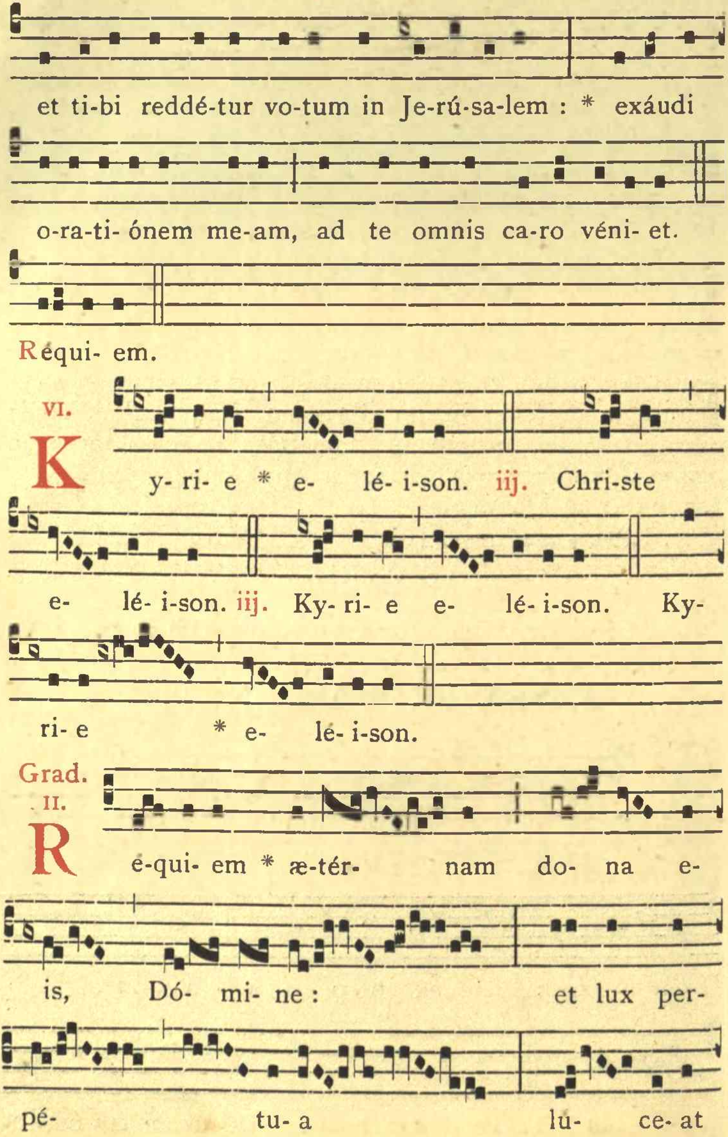
℟. Líbera me, pag. 216.

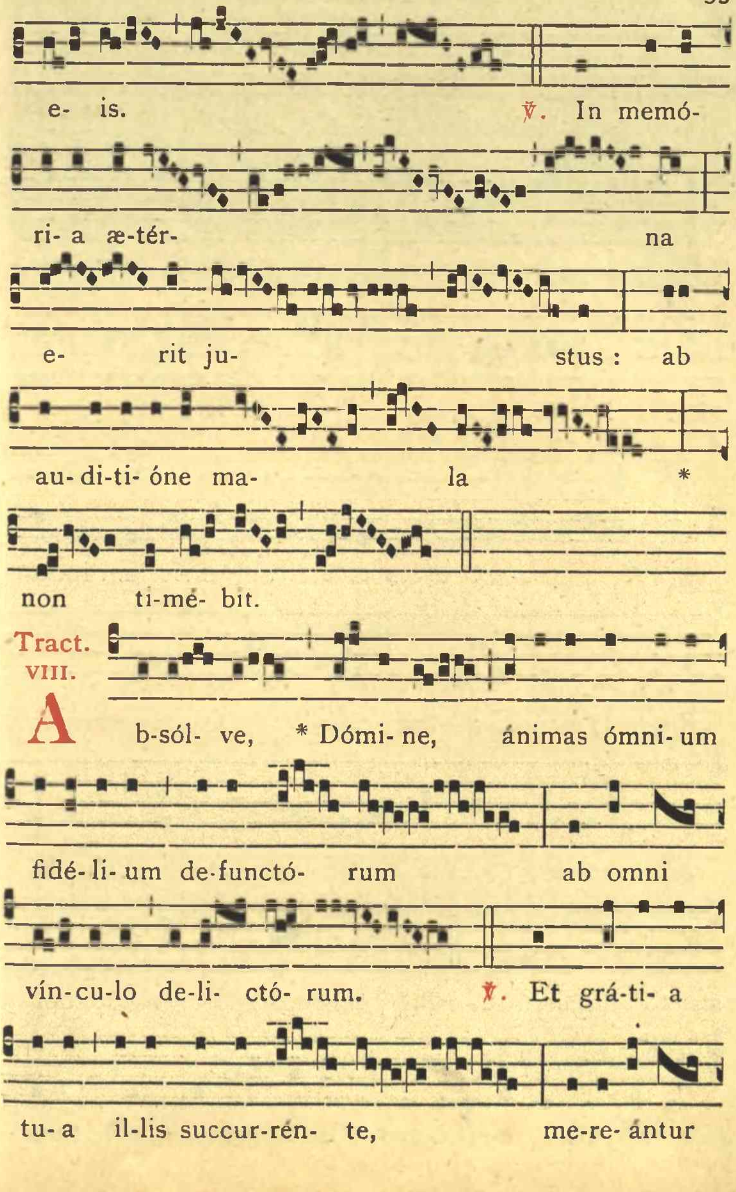
AD LAUDES.
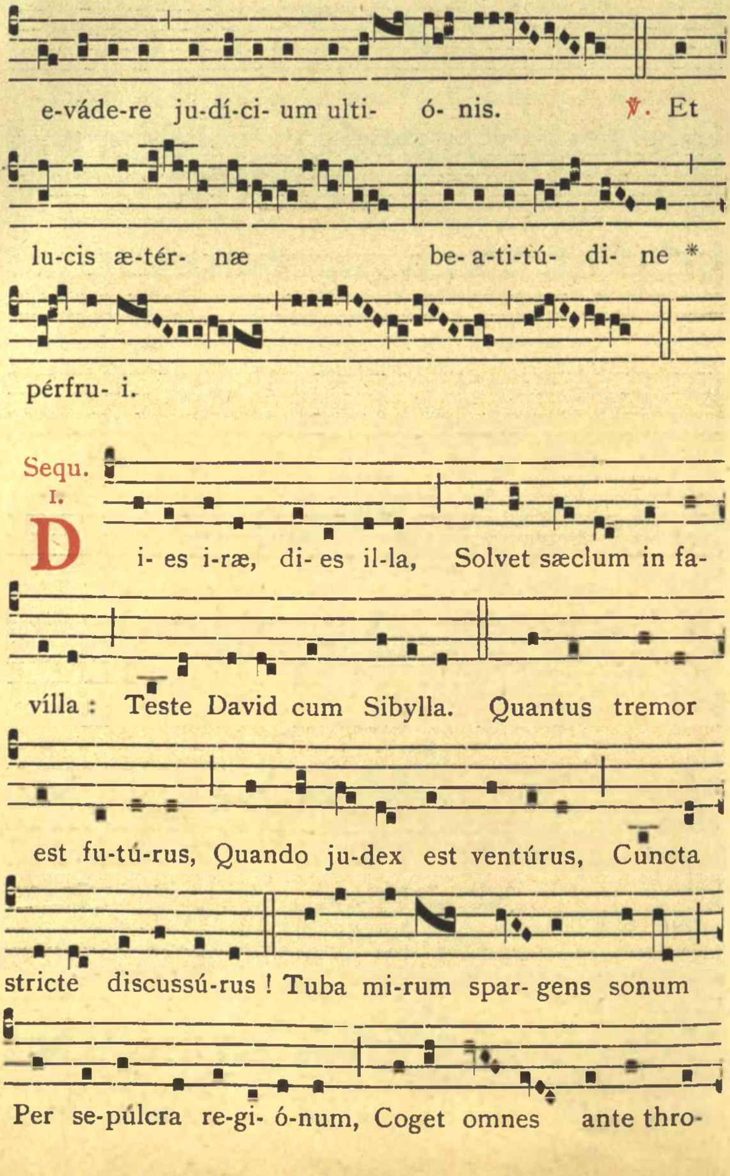
Omnia ut in communi Defunctorum Officio pag. 218.
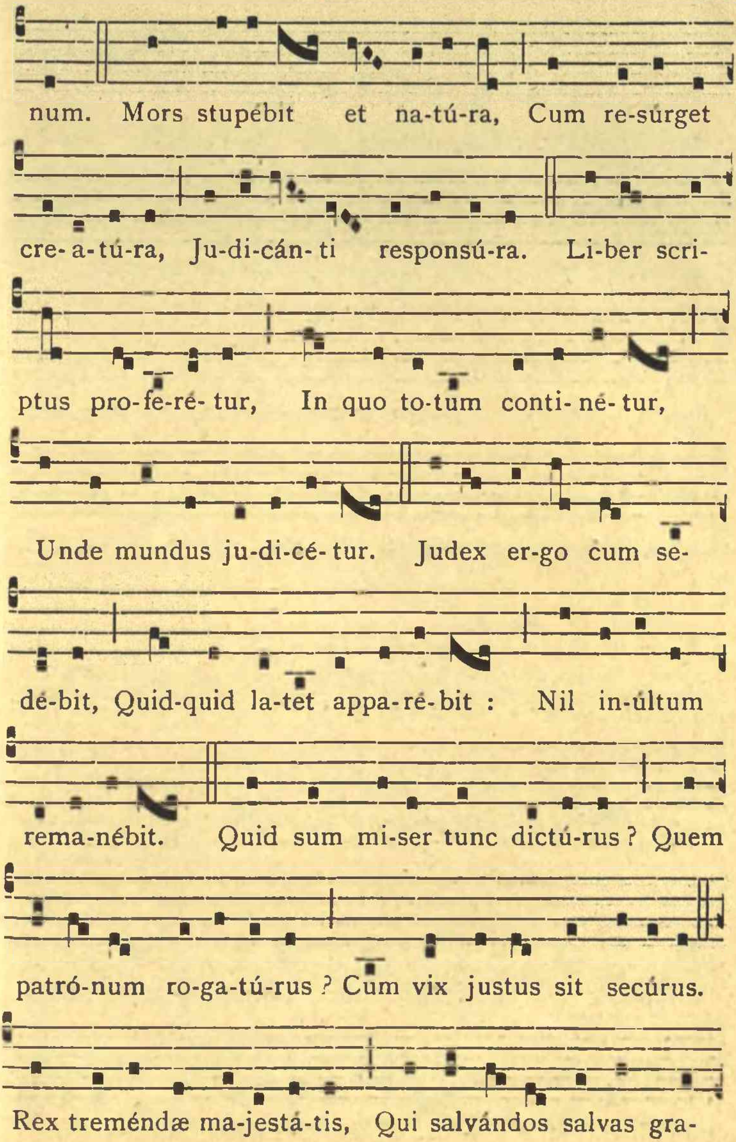
MISSA PRO DEFUNCTIS.
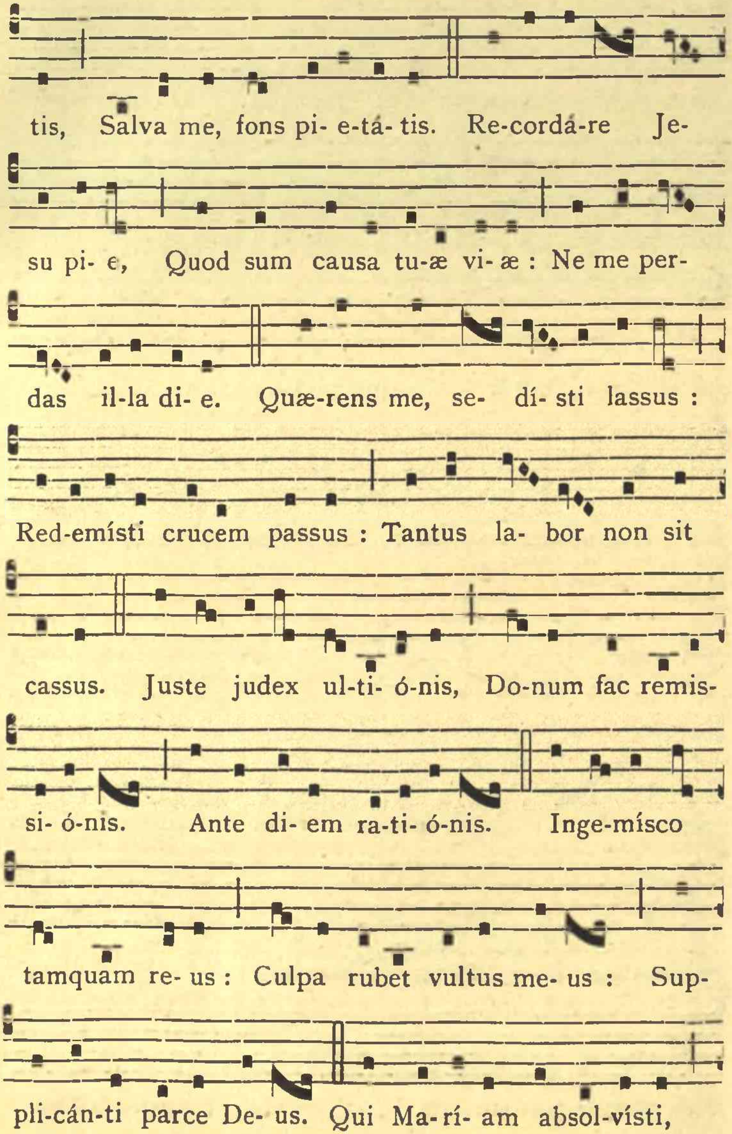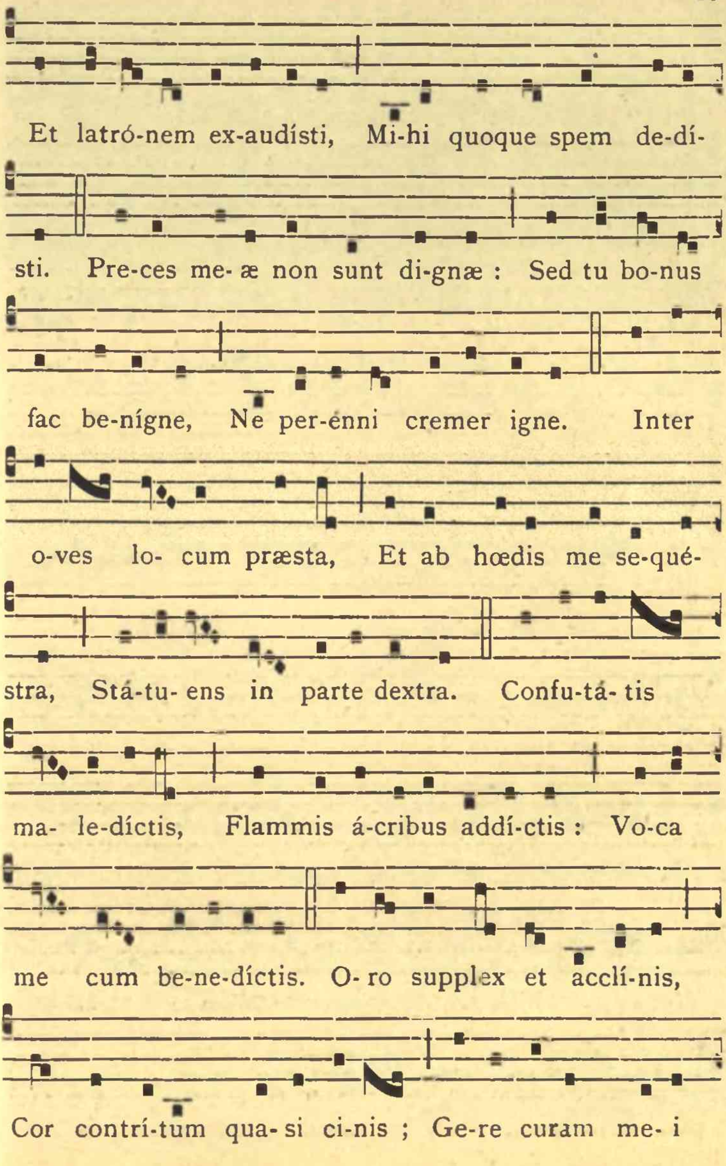



et ti-bi reddé-tur vo-tum in Je-rú-sa-lem : * exáudi
o-ra-ti- ónem me-am, ad te omnis ca-ro véni- et.
Réqui- em.
VI.
Ky- ri- e * e- lé- i-son. iij. Chri-ste
e- lé- i-son. iij. Ky- ri- e e- lé- i-son. Ky-
ri- e * e- le- i-son.
Grad. II.
Ré-qui- em * æ-tér- nam do- na e-
is, Dó- mi- ne : et lux per-
pé- tu- a lu- ce- at
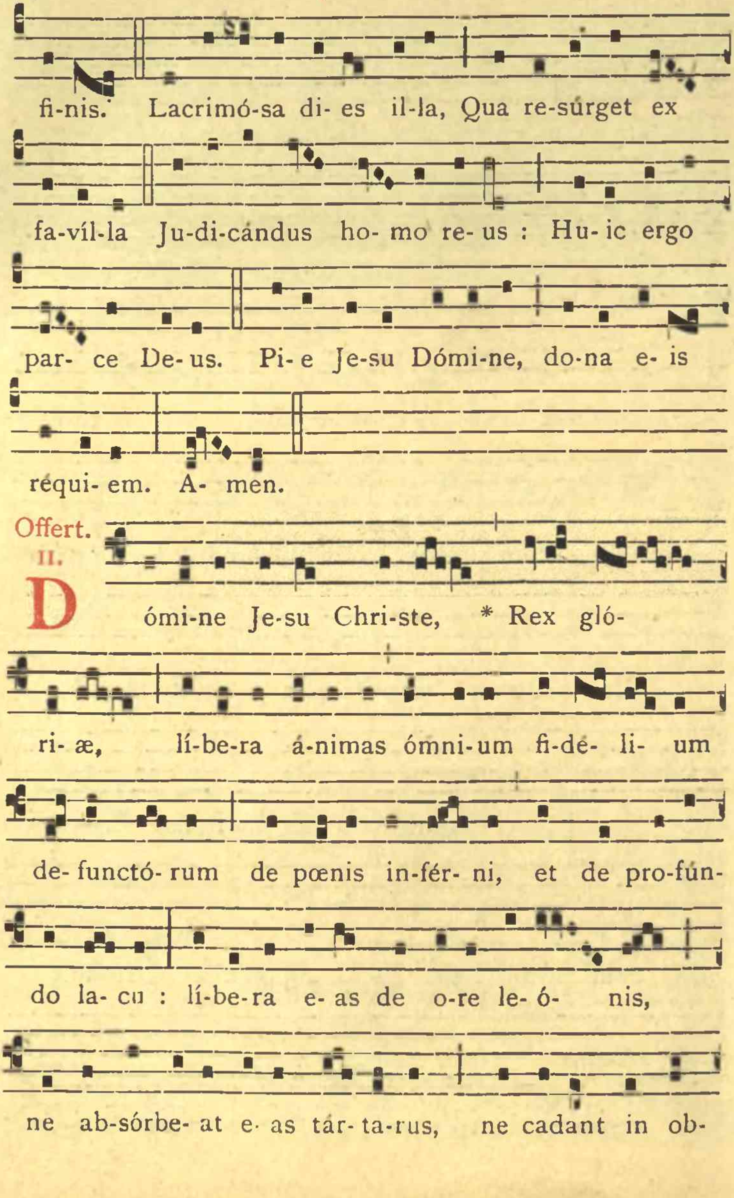

e- is. ℣. In memó-
ri- a æ-tér- na
e- rit ju- stus : ab
au- di-ti- óne ma- la *
non ti-mé- bit.
Tract. VIII.
Ab-sól- ve, * Dómi- ne, ánimas ómni- um
fidé- li- um de-functó- rum ab omni
vín-cu-lo de-li- ctó- rum. ℣. Et grá-ti- a
tu- a il-lis succur-rén- te, me-re- ántur
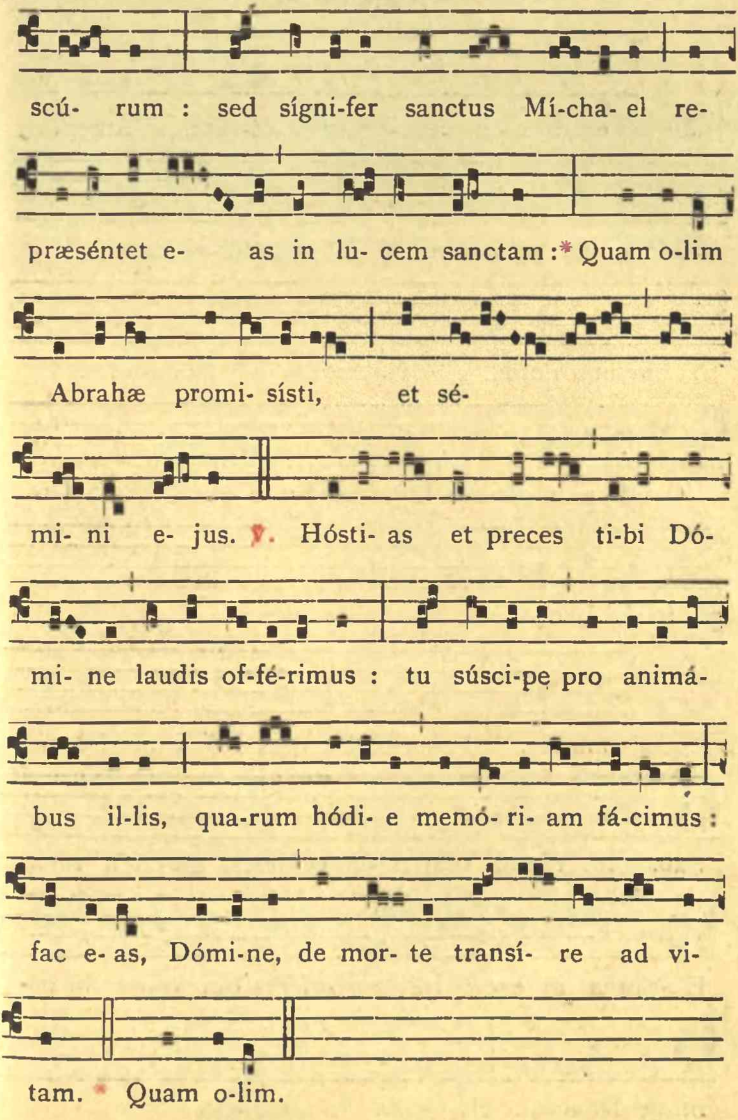

e-váde-re ju-dí-ci- um ulti- ó- nis. ℣. Et
lu-cis æ-tér- næ be- a-ti-tú- di- ne *
pérfru- i.
Sequ.
I.
Di- es i-ræ, di- es il-la, Solvet sæclum in fa-
vílla : Teste David cum Sibylla. Quantus tremor
est fu-tú-rus, Quando ju-dex est ventúrus, Cuncta
stricte discussú-rus ! Tuba mi-rum spar- gens sonum
Per se-púlcra re-gi- ó-num, Coget omnes ante thro-


num. Mors stupébit et na-tú-ra, Cum re-súrget
cre-a-tú-ra, Ju-di-cán-ti responsú-ra. Li-ber scri-
ptus pro-fe-ré-tur, In quo to-tum conti-né-tur,
Unde mundus ju-di-cé-tur. Judex er-go cum se-
dé-bit, Quid-quid la-tet appa-ré-bit : Nil in-últum
rema-nébit. Quid sum mi-ser tunc dictú-rus? Quem
patró-num ro-ga-tú-rus? Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ ma-jestá-tis, Qui salvándos salvas gra-
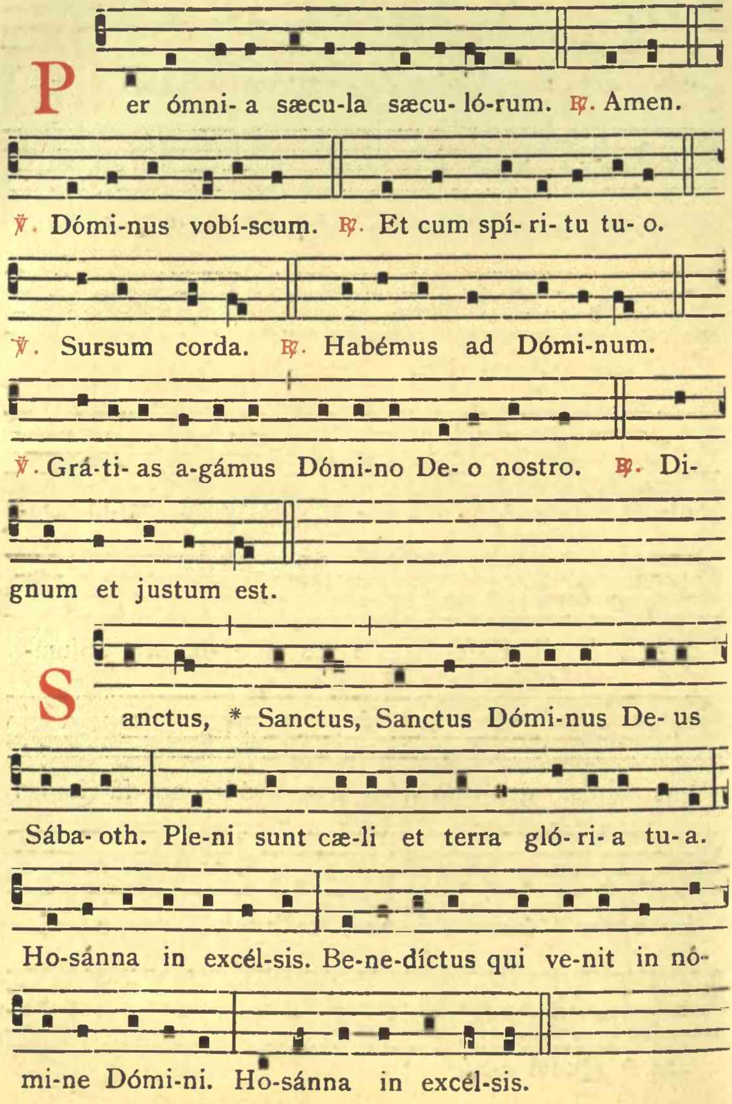

tis, Salva me, fons pi- e-tá- tis. Re-cordá-re Je-
su pi- e, Quod sum causa tu-æ vi- æ : Ne me per-
das il-la di- e. Quæ-rens me, se- dí- sti lassus :
Red-emísti crucem passus : Tantus la- bor non sit
cassus. Juste judex ul-ti- ó-nis, Do-num fac remis-
si- ó-nis. Ante di- em ra-ti- ó-nis. Inge-mísco
tamquam re- us : Culpa rubet vultus me- us : Sup-
pli-cán-ti parce De- us. Qui Ma-rí- am absol-vísti,


Et latró-nem ex-audísti, Mi-hi quoque spem de-dí-
sti. Pre-ces me- æ non sunt di-gnæ : Sed tu bo-nus
fac be-nígne, Ne per-énni cremer igne. Inter
o-ves lo- cum præsta, Et ab hœdis me se-qué-
stra, Stá-tu- ens in parte dextra. Confu-tá- tis
ma- le-díctis, Flammis á-cribus addí-ctis : Vo-ca
me cum be-ne-díctis. O- ro supplex et acclí-nis,
Cor contrí-tum qua- si ci-nis ; Ge-re curam me- i

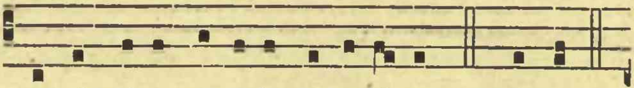

fi-nis. Lacrimó-sa di- es il-la, Qua re-súrget ex
fa-víl-la Ju-di-cándus ho- mo re- us : Hu- ic ergo
par- ce De-us. Pi- e Je-su Dómi-ne, do-na e- is
réqui- em. A- men.
Offert. II.
Dómi-ne Je-su Chri-ste, * Rex gló-
ri- æ, lí-be-ra á-nimas ómni-um fi-dé- li- um
de- functó- rum de pœnis in-fér- ni, et de pro-fún-
do la- cu : lí-be-ra e- as de o-re le- ó- nis,
ne ab-sórbe- at e- as tár- ta-rus, ne cadant in ob-


scú- rum : sed sígni-fer sanctus Mí-cha- el re-
præséntet e- as in lu- cem sanctam :* Quam o-lim
Abrahæ promi- sísti, et sé-
mi- ni e- jus. ℣. Hósti- as et preces ti-bi Dó-
mi- ne laudis of-fé-rimus : tu súsci-pe pro animá-
bus il-lis, qua-rum hódi- e memó- ri- am fá-cimus :
fac e- as, Dómi-ne, de mor- te transí- re ad vi-
tam. * Quam o-lim.

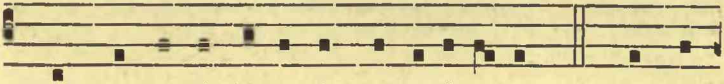
Ad Præfationem.



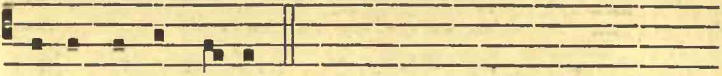
Ad Pater noster.



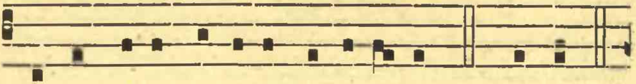
Per ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.



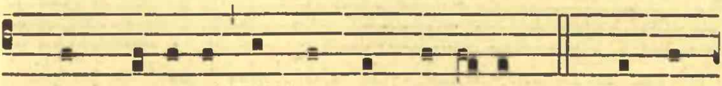
℣. Et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem. ℟. Sed lí-



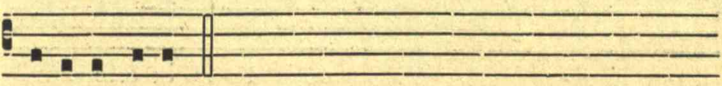
be-ra nos a ma- lo.



Per ómni- a sæcu-la sæcu-ló-rum. ℟. Amen.



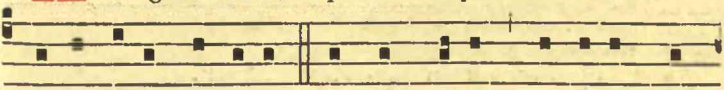
℣. Pax Dómi-ni sit semper vo-bíscum. ℟. Et cum



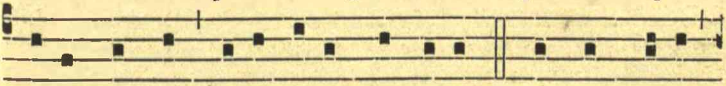
spi-ri-tu tu-o.
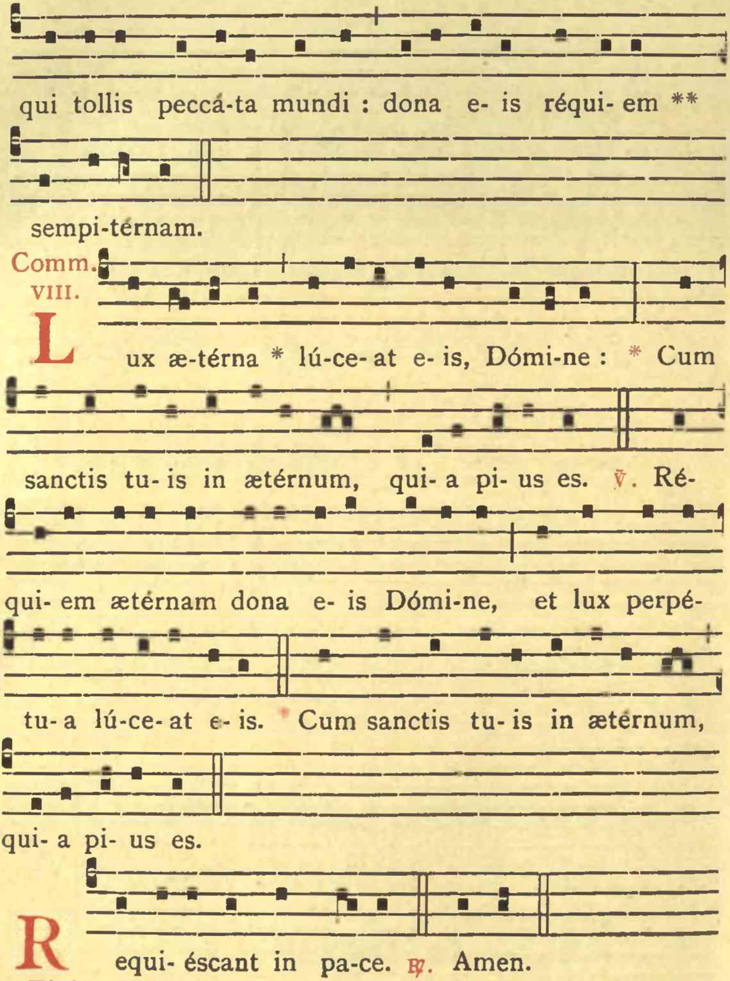


A - gnus De- i, * qui tollis peccá-ta mundi :



do-na e- is réqui- em. Agnus De- i, * qui tollis pec-



cá-ta mundi : dona e- is réqui- em. A-gnus De- i *



Finita Missa Celebrans facit Absolutionem. Et quidem in Exsequiis præsente corpore defuncti, ut supra, 162 — In Exsequiis vero absente córpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo et anniversario, ut infra. — Aliis diebus, ut infra, 247.

DE OFFICIO FACIENDO

IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI

ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO.

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die quo bene visum fuerit, in ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur ℟. **Líbera me Dómine,** 247. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur : **Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.** 248. Sacerdos dicit : **Pater noster,** et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **A porta ínferi.**
℟. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**
℣. **Requiéscat in pace.**
℟. **Amen.**
℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (defúncta) sæculo tibi vivat : † et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel dicatur Oratio quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Cantores :

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et ℣℣. dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere feminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo et anniversario.
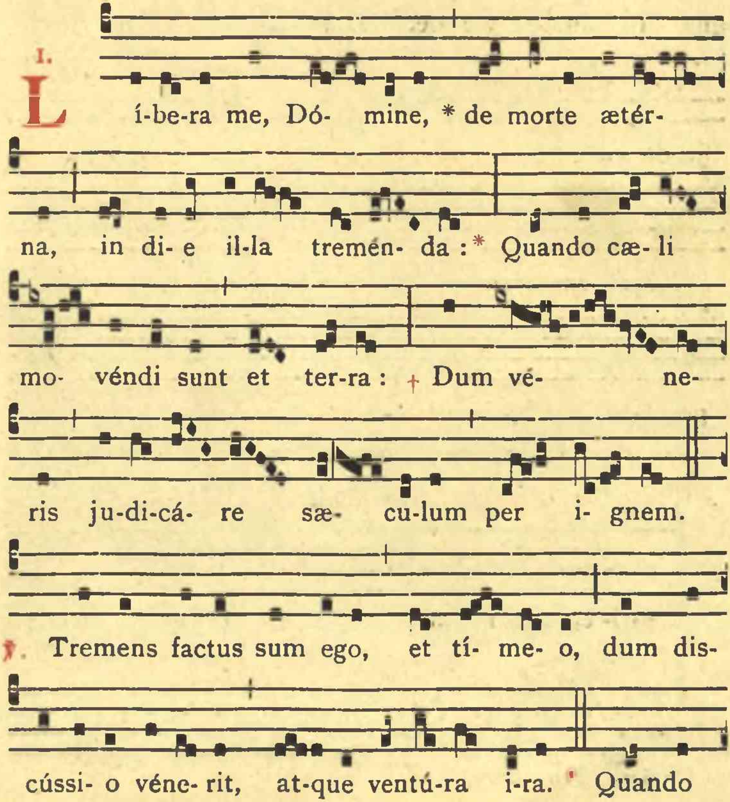
ABSOLUTIO POST MISSAM
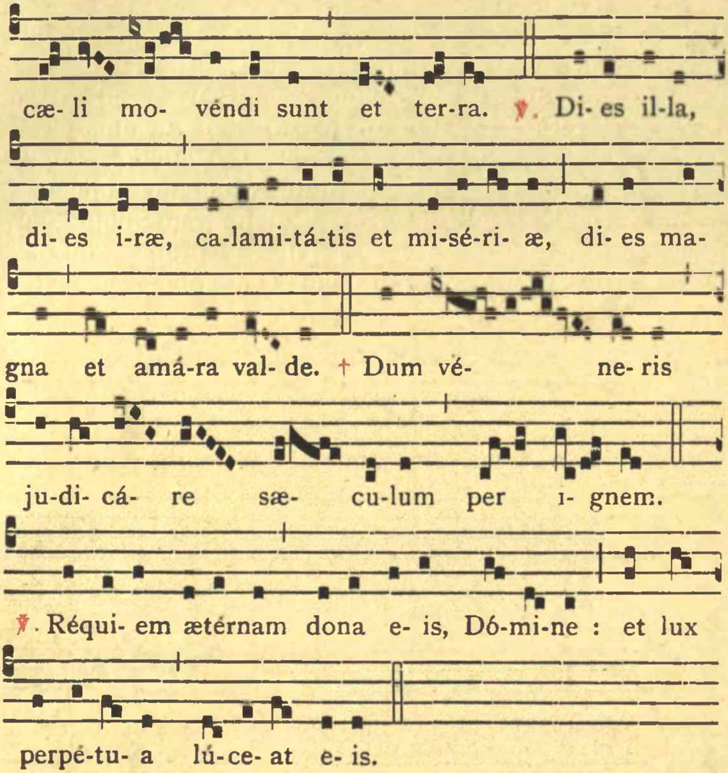
PRO DEFUNCTIS

EXTRA DIEM EXSEQUIARUM, VEL TERTIUM, SEPTIMUM, TRIGESIMUM ET ANNIVERSARIUM.

Finita Missa, si facienda est absolutio, Celebrans retrahit se ad cornu Epistolæ, ubi exuitur casula, et deposito manipulo, accipit pluviale nigrum. Subdiaconus medius inter duos acolythos cum candelabris accensis defert crucem, sicut in processionibus, præcedentibus duobus aliis acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi,

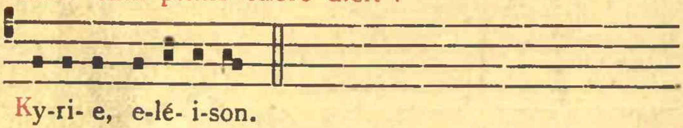
alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio : sequitur Celebrans, facta prius Altari reverentia, et Diaconus a sinistris ejus. Subdiaconus cum cruce sistit se ad pedes tumuli seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos acolythos tenentes luminaria : Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantulum versus cornu Epistolæ, ita ut crucem Subdiaconi respiciat : a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo acolythi deferentes thuribulum et vas aquæ benedictæ. Interim cantatur Responsorium sequens.



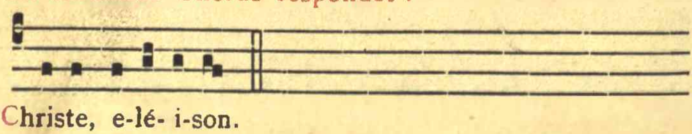


Repetitur Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens.

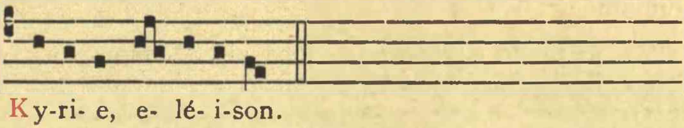
Cantor cum primo choro dicit :



Et secundus Chorus respondet :



Deinde omnes simul dicunt :



Circa finem Responsorii, Celebrans ponit incensum in thuribulum, benedicens illud more solito, ministrante Diacono naviculam ; et finito **Kyrie, eleison,** incipit intelligibili voce **Pater noster,** et secreto prosequendo reliqua, accipit aspersorium de manu Diaconi, et facta Altari reverentia, comitante eodem Diacono a dexteris, et tenente fimbriam anteriorem pluvialis, circumiens tumulum, aspergit illum aqua benedicta, ter a parte dextera, et ter a sinistra. Cum transit ante crucem, profunde inclinat, Diaconus vero genuflectit : postea de manu ejusdem Diaconi accipit thuribulum, et eodem modo quo asperserat, incensat. Et rediens ad pristinum locum, Diacono tenente librum, junctis manibus dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória, * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

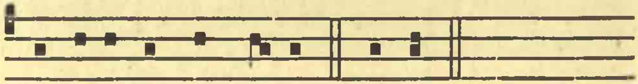
℟. Amen.

Vel dicatur alia Oratio conveniens.

Deinde Celebrans faciens crucem manu dextera super tumulum dicit :

℣. Réquiem ✠ ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.

Deinde Cantores :



Requi- éscant in pa-ce. ℟. Amen.

Et Celebrans præcedente cruce redit cum aliis ad sacristiam.

Si Officium fit pro pluribus Defunctis, omnia dicantur in numero plurali.

ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS

IN ABSOLUTIONE DICENDÆ.

Pro Summo Pontifice defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti : † præsta, quæsumus ; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Episcopo Cardinali defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Presbyterum (vel Diáconum) Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro Diacono Cardinali defuncto. (1)

Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória, * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : † ut ánimam fámuli tui N., Diaconi Cardinalis, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

---

(1) Qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus.

Pro defuncto Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : † præsta, quæsumus ; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto vel una Defuncta.

Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória, * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

Pro pluribus Defunctis.

Oratio.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum tuórum ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória, * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

In Anniversario unius Defuncti vel Defunctæ.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine : † da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

In Anniversario plurium Defunctorum.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine : † da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

In Commemorat. Omnium Fidelium Defunctorum.

Oratio.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

[In Commemoratione Omnium Defunctorum alicujus Ordinis.]

Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : † quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

QUINQUE ABSOLUTIONES

IN SOLEMNIORIBUS EXSEQUIIS FACIENDÆ.

In Exsequiis alicujus Summi Pontificis, S. R. E. Cardinalis seu Metropolitani, aut Episcopi proprii, seu Imperatoris, Regis, vel Ducis magni, aut Domini loci, finita Missa, ordinantur in loco ubi absolutiones fieri debebunt,
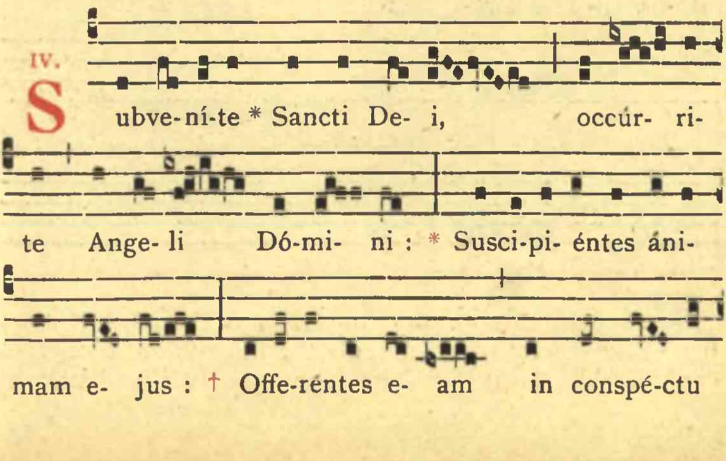
in capite loci, in medio, unum faldistorium pro illo qui celebravit, et in quatuor angulis quatuor scabella, videlicet in quolibet angulo unum scabellum. Subdiaconus accipit crucem processionalem ; unus acolythus accipit thuribulum cum igne, et naviculam cum thure, et cochleari ; alius acolythus vas aquæ benedictæ cum aspersorio, et duo alii acolythi duo candelabra cum luminaribus ardentibus capiunt. Interim Prælatus qui celebravit, apud faldistorium prope altare deponit planetam, et, si placet, poterit deponere dalmaticam et tunicellam, et accipit pluviale nigrum, et mitram simplicem : et quatuor alii Prælati (si adsint) accedent ad sacristiam, vel alium locum convenientem et propinquum, ubi quilibet eorum accipit super rochettum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictum, stolam, pluviale nigrum et mitram simplicem, si ea uti possunt, sin minus, biretum ; et omnes sic parati accedunt apud Prælatum celebrantem paratum, cum quo vadunt ad castrum doloris, seu feretrum, aut sepulturam, vel alium locum in quo absolutiones fieri consueverunt, hoc ordine : præcedant duo acolythi, unus cum thuribulo et navicula incensi, alius cum vase aquæ benedictæ et aspersorio ; tum duo alii acolythi cum duobus aliis candelabris et candelis accensis, in quorum medio erit Subdiaconus qui in Missa cantavit Epistolam, paratus deferens crucem ; post eum duo juniores Prælati, deinde duo seniores, et quilibet eorum penes se habebit unum capellanum superpelliceo indutum, qui mitra sibi serviat, et unum scutiferum, qui cereum accensum portet. Ultimo loco incedet Prælatus qui Missam celebravit, ad sinistram habens Diaconum paratum, qui eum comitetur ; et post eum capellani superpelliceis induti. Si vero non adsint quatuor Prælati, loco deficientium parantur digniores Canonici ecclesiæ, vel alii in dignitate constituti supra superpellicea pluvialibus nigris ; et ordine supradicto procedunt ad locum absolutionis, ubi cum fuerint, locantur hoc ordine : thuriferarius cum acolytho deferente aquam benedictam subsistunt in capite loci a parte dextera.

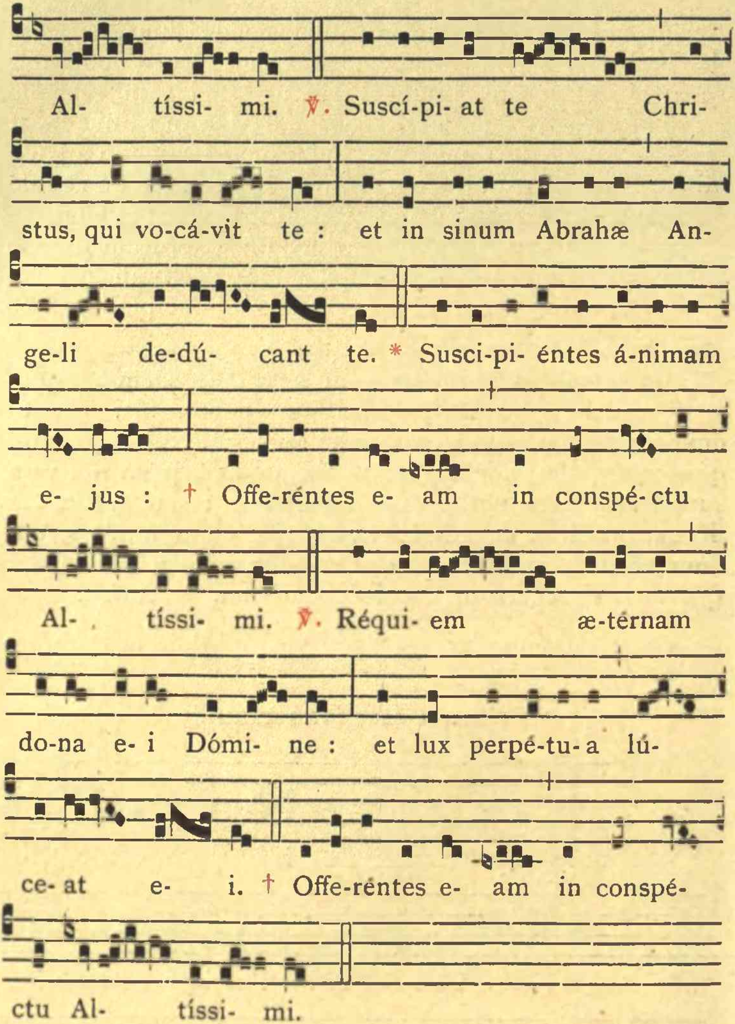
Acolythi vero ceroferarii, ac Subdiaconus cum cruce vadunt ad pedes loci, et Subdiaconus cum cruce collocabit se in medio eorum. Junior Prælatus sedebit in scabello in angulo castri doloris ad pedem dexterum ; alius post eum in angulo ad humerum sinistrum ; tertius in angulo ad pedem sinistrum ; quartus, qui erit senior, in angulo ad humerum dexterum loci. Celebrans vero sedebit in faldistorio in capite loci in medio, ita ut crucem directe respiciat. Omnibus sic ordinatis, surget Celebrans detecto capite, omnibus similiter surgentibus, et incipiet in tono Lectionis, absolute Orationem :

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ commendat : sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Qua finita, omnes sedent coopertis capitibus, et Cantores incipiunt

Primum Responsorium.

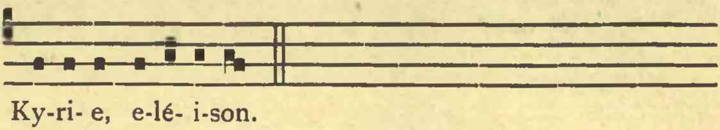




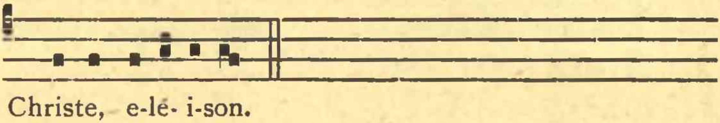
Tunc duo acolythi cum thuribulo, et navicula et aqua benedicta et aspersorio accedent ad angulum dexterum capitis, ubi est dignior Prælatus ; et se ad ejus dexteram

collocabunt. Incepto Versiculo Réquiem ætérnam, etc., acolythus dabit naviculam Diacono, et ipse accedet cum thuribulo ante dictum digniorem Prælatum, qui, ministrante Diacono naviculam, imponet thus in thuribulum.

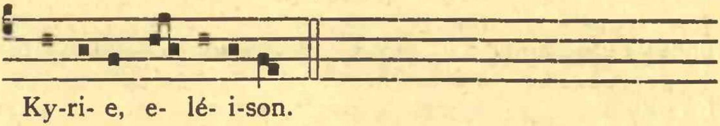
Finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit :



Et secundus Chorus respondet :



Deinde omnes simul dicunt :



Et dum dicitur primum Kyrie, eléison, surgunt omnes, detectis capitibus, et ultimo Kyrie, eléison dicto, prædictus dignior Prælatus dicit voce intelligibili :

Pater noster.

Quod secreto complet, et interim, accepto aspersorio cum aqua benedicta de manu Diaconi, aspergit sepulturam, seu lectum mortuorum, circumcirca ambulans, incipiens a sua parte dextera, tertio aspergens quamlibet lecti partem lateralem, Diacono a dextris comitante, et fimbrias pluvialis sublevante, et dum transibit ante alios Prælatos, illos salutabit, et similiter cruci reverentiam faciet transiens ante illam ad pedes lecti. Postquam cum aspersorio circumierit lectum, et ad locum suum redierit, ibidem ab eodem Diacono capiet thuribulum, et lectum similiter circumcirca thurificabit, tertio in qualibet parte

laterali thuribulum ducens, et cum redierit post thurificationem ad locum suum, ante scabellum stans intelligibili voce dicet :
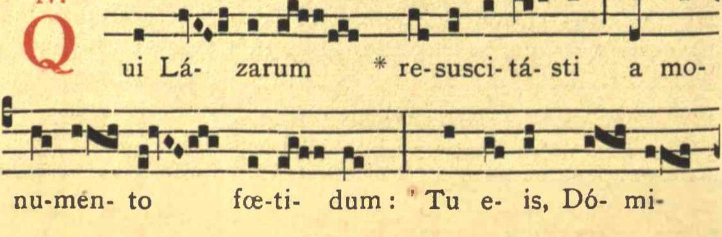
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
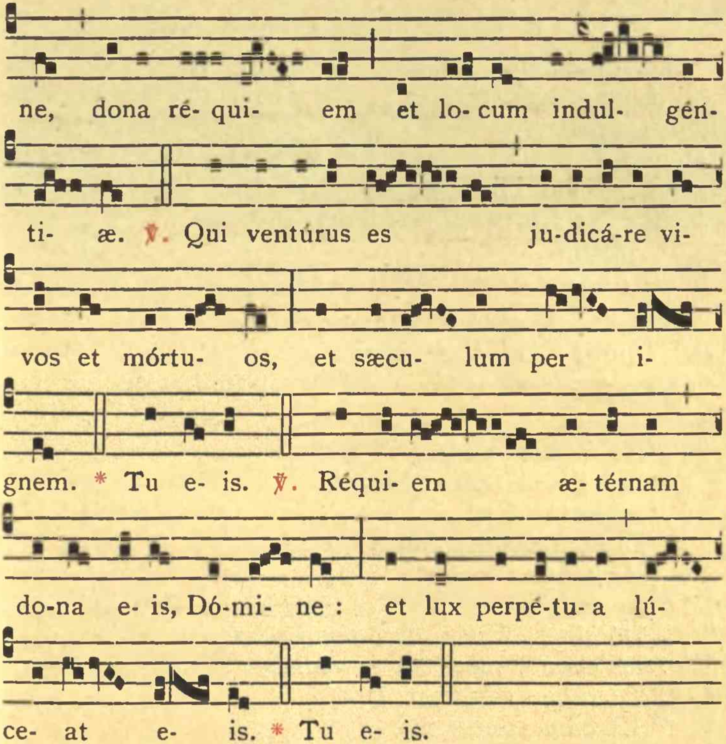
Orémus.

Deus, cui ómnia vivunt, et cui non péreunt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in mélius : † te súpplices deprecámur : ut súscipi júbeas ánimam fámuli tui N. per manus sanctórum Angelórum tuórum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo judícii magni die, * et quidquid vitiórum, diábolo falléntе, contráxit, tu pius et miséricors ábluas indulgéndo. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Qua finita, omnes sedent, et Chorus cantat

Secundum Responsorium.





Deinde cantatur Kyrie, eléison, etc. Secundus Prælatus dicit Pater noster, factaque aspersione cum thurificatione, prosequitur :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fac, quæsumus, Dómine, hanc cum servo tuo N. defúncto misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui tuam in votis ténuit voluntátem : † ut, sicut hic eum vera fides junxit fidélium turmis ; * ita illic eum tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Qua finita, Cantores incipiunt

Tertium Responsorium : Dómine quando véneris, 198, cum ℣. Réquiem ætérnam. Quo finito dicitur Kyrie, eléison etc. Tertius Prælatus dicit Pater noster, ac post aspersionem et thurificationem :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : † ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Qua finita, Cantores incipiunt

Quartum Responsorium : Ne recordéris peccáta mea, 206 cum ℣. Réquiem ætérnam. Postea Kyrie, eléison, etc. Quartus Prælatus dicit Pater noster, factaque aspersione et thurificatione :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. ab omni vínculo delictórum : † ut in resurrectiónis glória, * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Qua finita, Cantores inchoant

Quintum et ultimum Responsorium : Líbera me Dómine, de morte ætérna, 247, cum suis versibus, cui subjungitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Quibus dictis, Celebrans Episcopus dicit Pater noster, quod secreto complet, et cum redierit post aspersionem et thurificationem ad locum suum, ante faldistorium suum stans dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

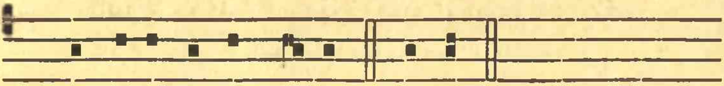
Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : † et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde dicit idem Pontifex benedicens lectum :

℣. Réquiem † ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Tum Cantores subdunt.



℣. Requi- éscat in pa- ce. ℟. Amen.

Quo dicto, Prælati ipsi qui mitris utuntur, illas recipiunt, et omnes eo ordine quo venerunt, revertuntur ad sacristiam, vel alium locum idoneum, ubi deponunt sacras vestes, et ad propria quisque revertitur.

Absolutiones istas quatuor vel quinque non semper in omnibus exsequiis fieri convenit, sed tantum in primis exsequiis, quæ fieri solent post obitum. In exsequiis vero anniversariis non debent fieri hujusmodi quatuor absolutiones, sed una tantum per Prælatum celebrantem post Missam, vel si adesset castrum doloris, vel alius locus, quo eundum esset ad absolvendum. Celebrans solus paratus, ut supra, præcedente cruce cum omnibus ministris superius narratis, et sequentibus eum suis Capellanis accedet ad castrum doloris, et ibidem dispositis ministris, ut supra dictum est, stans ante suum faldistorium in capite lecti, dicit Orationem Non intres in judícium, in tono prædicto. Qua finita sedet, et Chorus cantat ℟. Líbera me, Dómine, et Kyrie, eléison.

Prælatus vero imponit incensum, ac aspergit et incensat lectum, ordine quo supra dictum est, et demum dici unam ex quinque præfatis Orationibus, quam maluerit, et in fine dicto ℣. **Requiem æternam**, ordine quo venit revertitur ad sacristiam, vel alium locum deputatum, et ibidem depositis paramentis, recedit ad propria. Quod similiter servari poterit etiam in primis exsequiis, ubi commode quatuor Prælati qui post Missam, ut supra dictum est, absolvant, haberi non poterunt.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

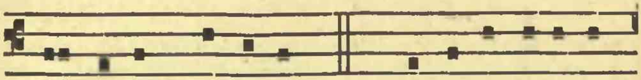
In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et ecclesiarum sepulturis ; sed ut pro illis in parochialibus ecclesiis, aut illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri qui ante annos discretionis obierunt.

In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

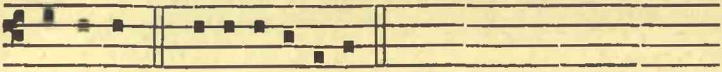
Cum igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis ; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit :

Ant. II. D



Sit nomen Dó-mi-ni. Ps. Laudá-te pú- e- ri



Dómi-num. E u o u a e.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

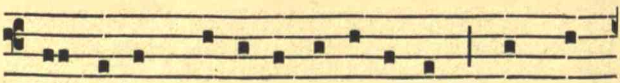
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

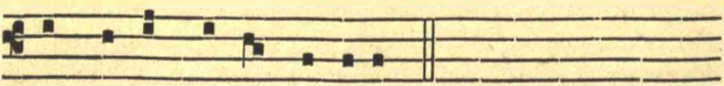
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper : * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.



Sit nomen Dómi-ni be-ne-díctum, ex hoc



nunc et usque in sæ-cu-lum.

Dum portatur corpus ad ecclesiam, dicatur :

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.
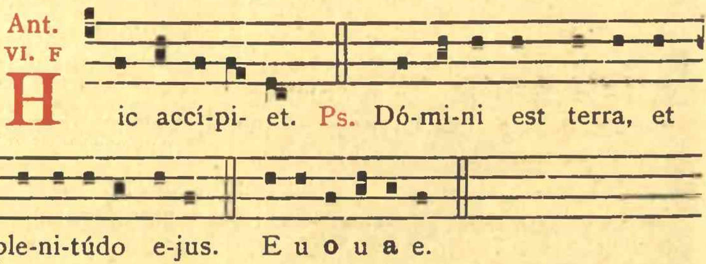
Adhæsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri.

Et si tempus superest, dici potest Psalmus Laudáte Dóminum in sanctis ejus, 224, et in fine Glória Patri.

Cum autem pervenerint ad ecclesiam, dicatur :



Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábi**tant** in **e**o.

Quia ipse super mária fun**dá**vit **e**um : * et super flúmina præpa**rá**vit **e**um.

Quis ascéndet in **mon**tem **Dó**mini ? * aut quis stabit in loco **san**cto **e**jus.

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano áni**mam** **su**am, * nec jurávit in dolo pró**xi**mo **su**o.

Hic accípiet benedictiónem **a** **Dó**mino : * et misericórdiam a Deo salu**tá**ri **su**o.

Hæc est generátio quæréntium **e**um, * quæréntium fáciem **Dei** **Ja**cob.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æ**terná**les : * et introí**bit** rex **gló**riæ.
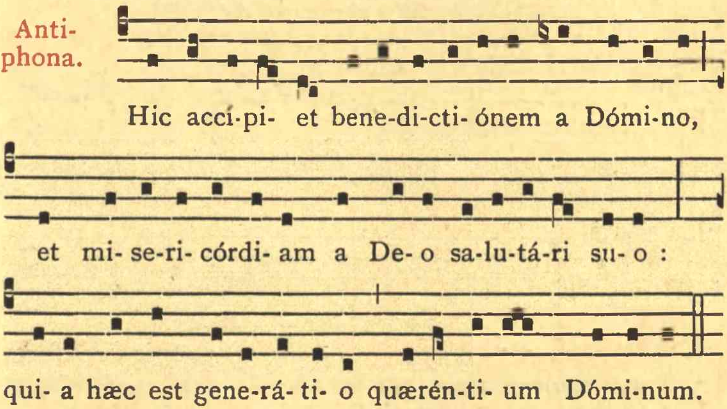
Quis est iste rex glóriæ ? † Dóminus fortis **et** **po**tens : * Dóminus po**tens** in **præ**lio.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æ**terná**les : * et introí**bit** rex **gló**riæ.

Quis est iste **rex** **gló**riæ ? * Dóminus virtútum ipse **est** rex **gló**riæ.

Glória Patri.

Antiphona.



Postea dicitur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison. (ut supra, 257).

Pater noster, secreto. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti.

℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

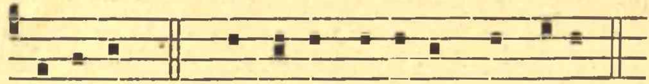
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

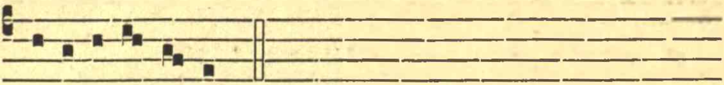
Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse : † fac nos, quæsumus, Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, * et in paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur :

Ant. IV. E



Júvenes. Ps. Laudáte Dóminum de cælis.



E u o u a e.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes Virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abyssi :

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes et omnes colles : *

ligna fructífera et omnes cedri :

Béstiæ et univérsa pécora : * serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli : * príncipes et omnes júdices terræ.

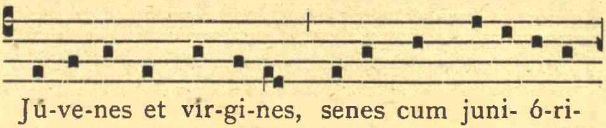
Júvenes et vírgines, † senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

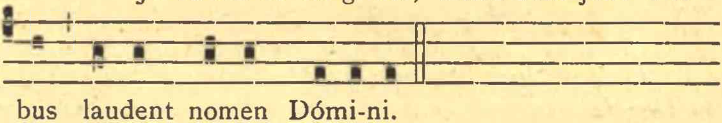
Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri.

Antiphona.





Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
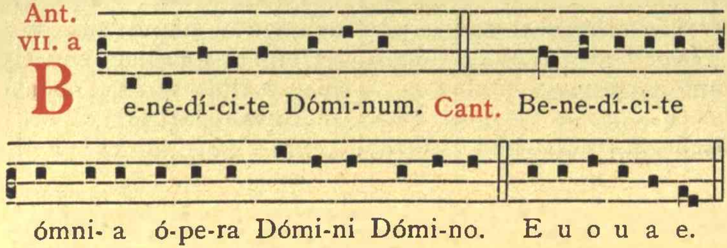
Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cælórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es : dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere ; † ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, * in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum : postea sepeliatur.

Cum autem a sepultura revertuntur in ecclesiam, dicatur :

Ant. VII. a



Canticum trium Puerorum.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super cælos sunt Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedícite gelu et frigus Domino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.
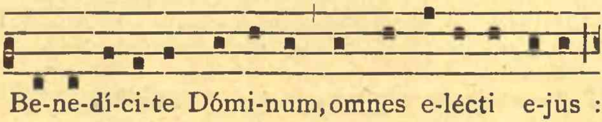
Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

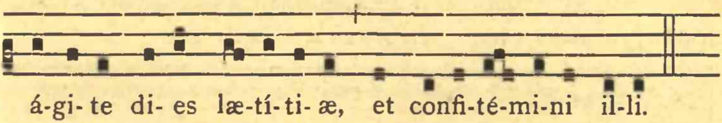
BenedíciteAnanía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

Antiphona.





Deinde ante Altare dicit Sacerdos :

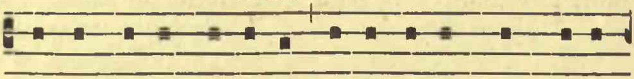
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : † concéde propítius ; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

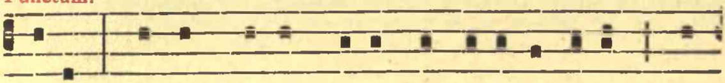
TONUS LECTIONIS.

Flexa.

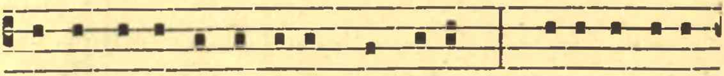


Parce mi-hi Dómi-ne : ni-hil e-nim sunt di- es

Punctum.



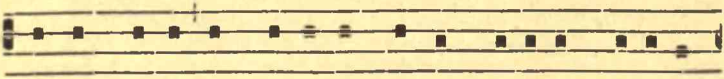
me- i. Quid est homo, qui- a magní- fi-cas e- um ? aut



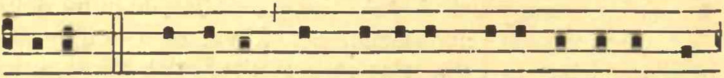
quid appó-nis erga e- um cor tu- um ? Ví-si- tas e- um



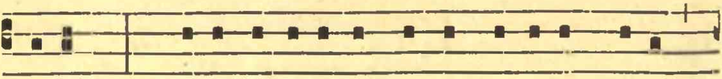
di-lúcu-lo, et sú-bi-to pro-bas illum. Usquequo non



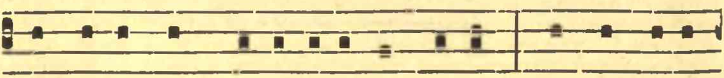
parcis mi-hi, nec dimít-tis me, ut glú-ti- am sa-lí-vam



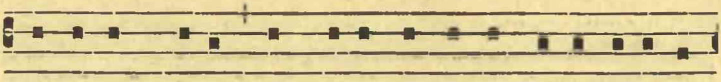
me- am ? Peccá- vi, quid fá- ci- am ti-bi, o custos hó-



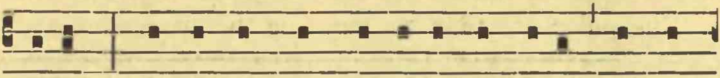
minum ? Qua-re po-su- í-sti me contrá- ri- um ti-bi,



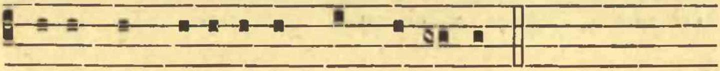
et factus sum mi-himet-í-psi gra-vis ? Cur non tollis



peccá-tum me- um, et quare non aufers i-niqui-tá-tem



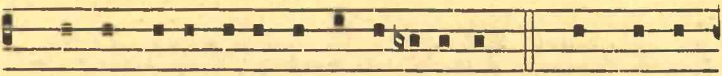
me-am ? Ecce nunc in púlve-re dórmi- am : et si



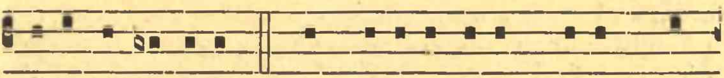
mane me quæsí- e-ris, non sub-sístam.

Sic terminantur Lectiones (etiam si desinant in puncto interrogativo), in quarum fine non dicitur Tu autem, Dómine, miserére nobis.

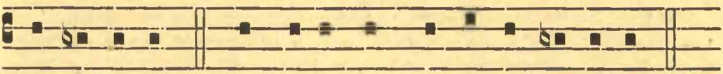
Exempla ejusdem conclusionis.



...qui de manu tu-a possit e-rú- e-re. ...quod comé-

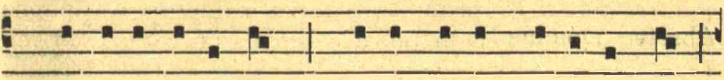


di-tur a tí-ne- a. ... et pa-ti- én-ti- am me- am quis

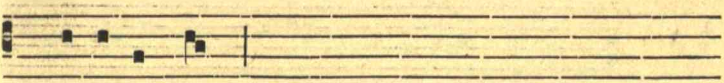


con-sí-de-rat ? ...sempi-térnus horror in-há-bi- tat.

Flexa in monosyllabis et hebraicis vocibus.

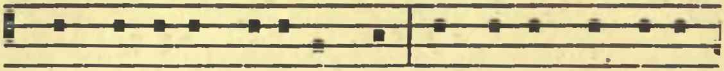


...cárne- i ti-bi sunt : ...si-cut lu-tum fé-ce-ris me :

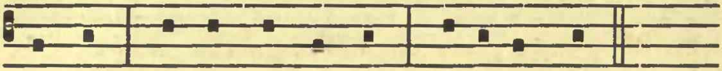


...vestí-sti me :

Punctum in monosyllabis et hebraicis vocibus.



...in púlve-rem redú-ces me. ...et nervis compe-gí-

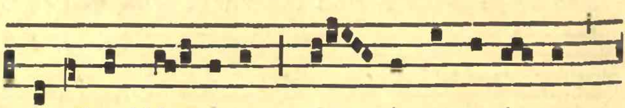


sti me. ...pugnet contra me. ...té- ti-git me.

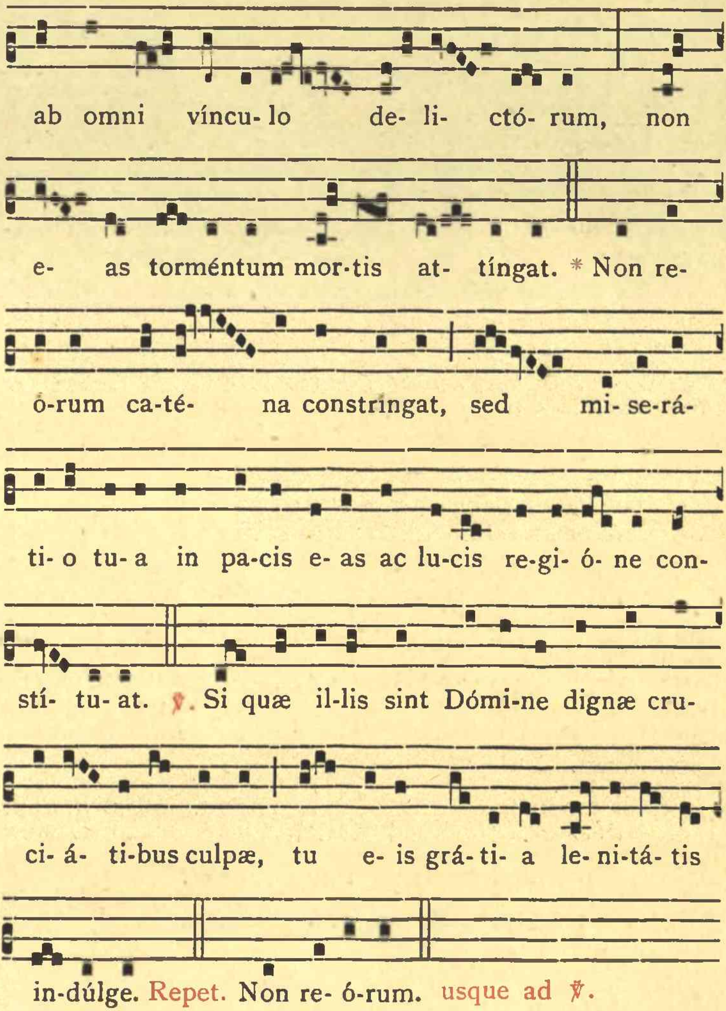
PROCESSIO PRO FIDELIBUS DEFUNCTIS.

Die Omnium Sanctorum, absolutis Vesperis Defunctorum et in Commemoratione OO. Fidelium Defunctorum post Missam, Sacerdos Officians lugubri pluviali indutus ordinet Processionem circa, vel si incommodum erit, intra Ecclesiam ; cui omissis vexillis præferatur primo crux et si fieri potest, duo ceroferarii cum luminibus eam præcedant : sequatur consueto ordine chorus puerorum, Cantorum, et ubi adsunt, Sacerdotum. Succedant ante ipsum Officiantem duo ministri, quorum unus aqua benedicta aspergat obvia sepulcra, alter thuribulo prius benedicto, quatenus commodum erit, incenset : sequatur ultimo populus qui de ejusmodi officio maturius præmoneri debet. In primo progressu cantetur Antiphona, **Absólve Dómine** cum pulsu campanarum : quod in reliquis Responsoriis servetur.

Ant. VII.



A b-sólve Dó- mi-ne á- ni-mas e- ó- rum



Cantu finito subsistendo, Officians cum aliis omnibus genuflexus, cantat tono consueto lugubri :

Ad primam Stationem.

℣. Kyrie, eléison.
℟. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Deinde voce intelligibili inchoat Sacerdos :

. . Pater noster. secreto.

Finita ab omnibus in silentio Oratione Dominica prosequitur :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Simili modo fiant reliquæ quatuor Stationes, mutatis tamen Responsoriis et Orationibus hoc ordine.

Ad secundam Stationem.

Resp. Credo quod Redemptor. pag. 196.
℣. Kyrie, eléison.
℟. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster, etc.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus paréntum nostrórum, eorúmque peccáta dimítte, meque eos in ætérna claritáte fac vidére. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Ad tertiam Stationem.

Resp. Qui Lázarum, pag. 197.

℣. Kyrie, eléison.
℟. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster, etc.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis

fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ad quartam Stationem.

Resp. Peccántem me quotídie. pag. 213.

℣. Kyrie, eléison.
℟. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster, etc.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt; fámulis et famulábus tuis ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus: da propítius suórum véniam peccatórum, ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ad quintam Stationem.

Ad ultimam Stationem, quæ ad altare majus terminari debet: Resp. Líbera me. pag. 247.

℣. Kyrie, eléison.
℟. Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

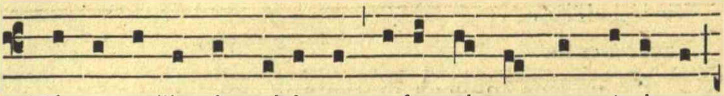
Demum concludat sacerdos tono consueto :

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

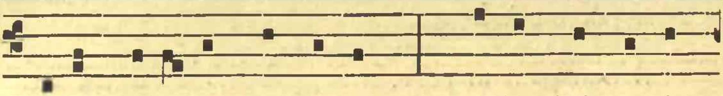
Postremo canitur Ant. : Salve Regína, pag. 170.

Sequentibus diebus, hoc est, die Animarum (nisi in diem Dominicum incidat, tunc enim transfertur in sequentem) et primis feriis secundis post quatuor tempora, nisi Festum duplex similiter transferre cogat, ante Missam pro Defunctis, in qua oblationes fieri debent, fiat similis Processio : et ubi est consuetudo vel obligatio, Vigiliæ, seu Matutinum cum Laudibus Defunctorum, servatis omnibus supra scriptis.

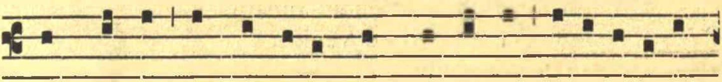
Diena rūščio ir teisimo



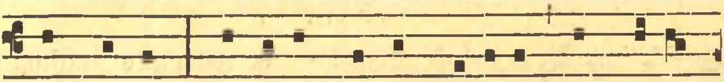
1. Diena rūščio ir teisi-mo pe-le-nais vers su-tvė-ri-mą,



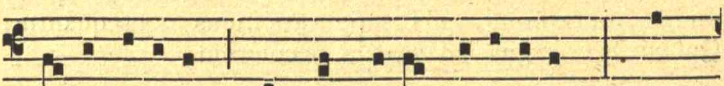
pa-gal Dovy-do skel-bi-mą. 2. Ko-kia bai-mė ims



kiek-vieną, kai Tei-sė-jas tirs tą dieną nu-sidė-jė-lius



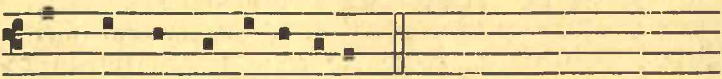
lig vieno. 3. At-silieps baisus trimi-tas ir minias



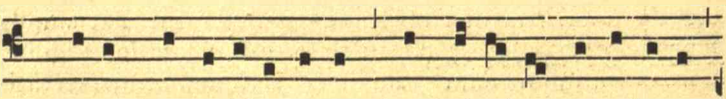
ne-suskaitytas ves, kur sostas pastaty-tas. 4. Ims
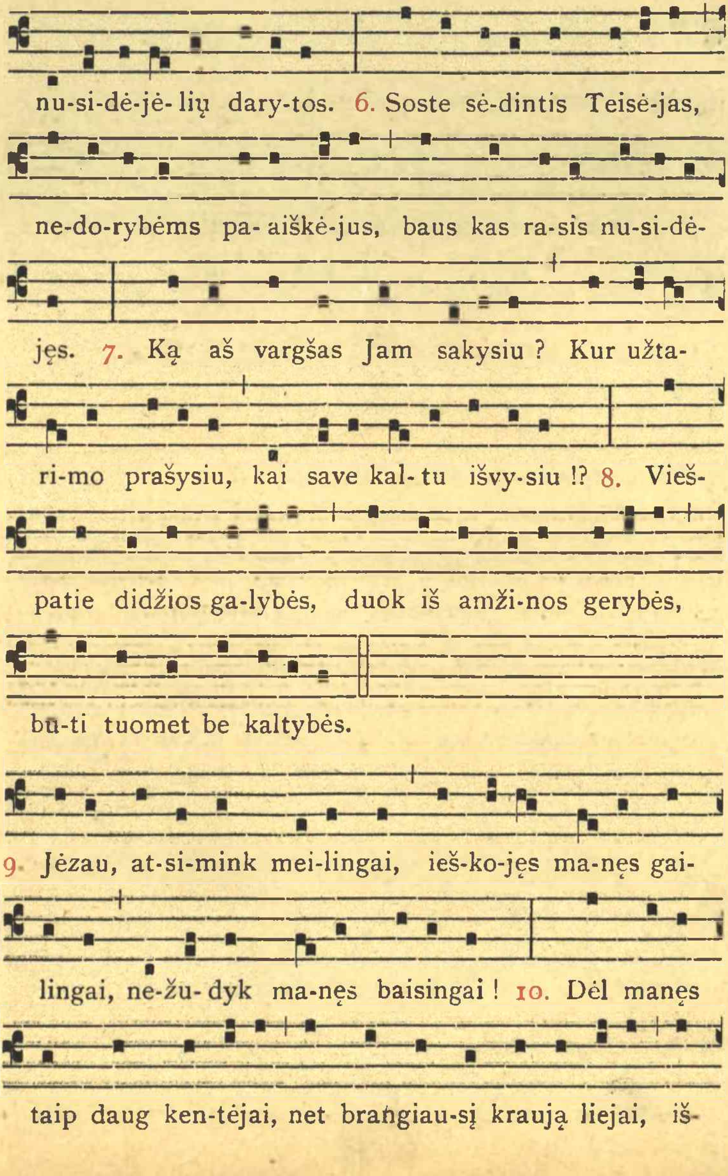


mir-tis, gamta dre-bė-ti ir numi-rė-liai krutė-ti,
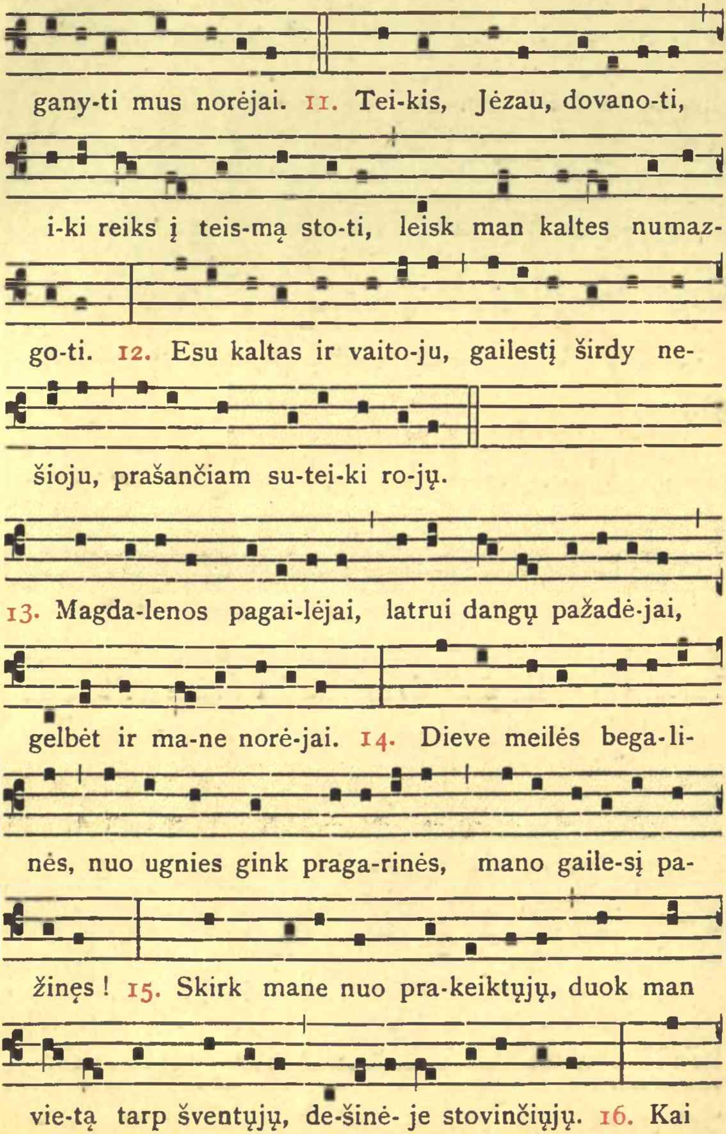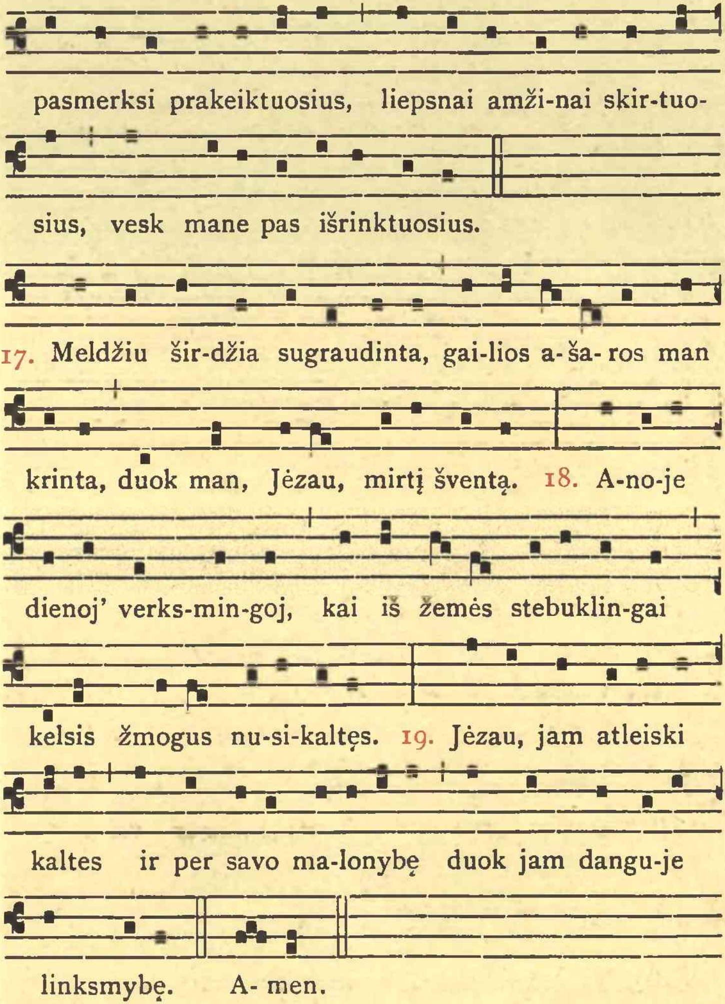


Tei- sianČiam at-sa-ki-nė-ti.



5. Knygos bus a-tida- ry-tos, kur kalty-bės su-ra-šy-tos,


nu-si-dė-jė-lių dary-tos. 6. Soste sė-dintis Teisė-jas,
ne-do-rybėms pa-aiškė-jus, baus kas ra-sis nu-si-dė-
jęs. 7. Ką aš vargšas Jam sakysiu ? Kur užta-
ri-mo prašysiu, kai save kal-tu išvy-siu !? 8. Vieš-
patie didžios ga-lybės, duok iš amži-nos gerybės,
bū-ti tuomet be kaltybės.
9. Jėzau, at-si-mink mei-lingai, ieš-ko-jęs ma-nęs gai-
lingai, ne-žu-dyk ma-nęs baisingai ! 10. Dėl manęs
taip daug ken-tėjai, net brangiau-sį kraują liejai, iš-


gany-ti mus norėjai. 11. Tei-kis, Jėzau, dovano-ti,
i-ki reiks į teis-mą sto-ti, leisk man kaltes numaz-
go-ti. 12. Esu kaltas ir vaito-ju, gailestį širdy ne-
šioju, prašančiam su-tei-ki ro-jų.
13. Magda-lenos pagai-lėjai, latrui dangų pažadė-jai,
gelbėt ir ma-ne norė-jai. 14. Dieve meilės bega-li-
nės, nuo ugnies gink praga-rinės, mano gaile-sį pa-
žinęs! 15. Skirk mane nuo pra-keiktųjų, duok man
vie-tą tarp šventųjų, de-šinė- je stovinčiųjų. 16. Kai


pasmerksi prakeiktuosius, liepsnai amži-nai skir-tuo-
sius, vesk mane pas išrinktuosius.
17. Meldžiu šir-džia sugraudinta, gai-lios a-ša-ros man
krinta, duok man, Jėzau, mirtį šventą. 18. A-no-je
dienoj' verks-min-goj, kai iš žemės stebuklin-gai
kelsis žmogus nu-si-kaltęs. 19. Jėzau, jam atleiski
kaltes ir per savo ma-lonybę duok jam dangu-je
linksmybę. A- men.

APPENDIX I.
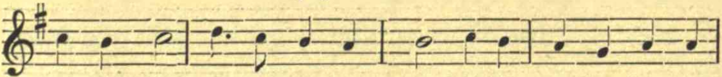
GIESMĖS IR LITANIJOS

Pulkim ant kelių

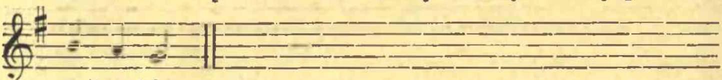
1 Pul-kim ant ke- lių, vi- si krikščionys,



Didžiai iš- troš-kę Jė-zaus ma- lo-nės ! Su a-ša-



ro-mis Die- vą mal-daukim, Tą Mi-šių au-ką Jam at-



na-šau-kim.

2 Suklaupę meldžiam, Jėzau saldžiausias,
Maldas priimki mūsų karščiausias,
Mus išmokyki Dievą pažinti,
Pildyt Jo valią ir Jį garbinti.

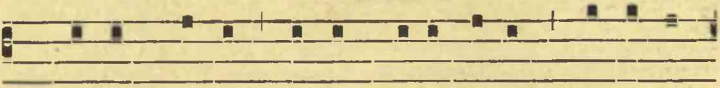
3 Vykdyki žemėj meilę, ramybę,
Mirusiems teiki dangaus linksmybę ;
Gyviems sveikatą, metą geriausią,
Duok per tą auką Mišių švenčiausią.

4 Puolam po kojų, Jėzau meilingas,
Nepaisyk kalčių, būk gailestingas,
Viltį padėjom aukoje Tavo,
Visus mus glauski prie Širdies Savo.

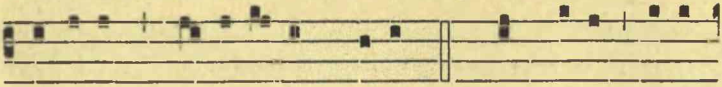
5 Tavo malonės duok mums patirti,
Neleiski niekam nuodėmėj mirti,
Duok Tave, Jėzau, karštai mylėti,
Paskui per amžius danguj regėti.

Amen.

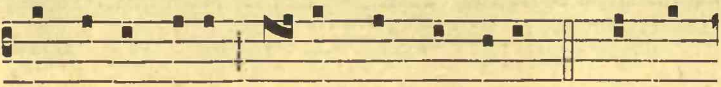
Šventas Dieve.



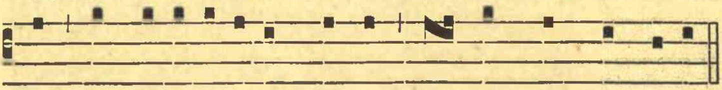
1. Šventas Die-ve, Šventas Ga-linga-sis, Šventas Am-



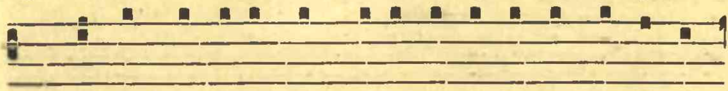
ži-na-sis ! Pa- sigai-lėk musų ! 2. Nuo maro, bado,



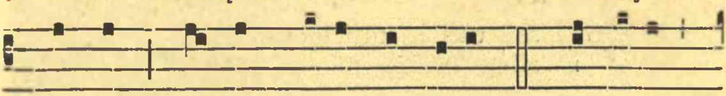
ugnies ir karo gel- bėk mus Viešpa-tie ! 3. Nuo stai-



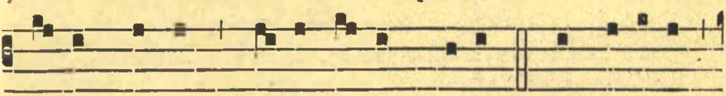
gios ir ne-si-tikė-tos mirties sau-gok mus Viešpa-tie !



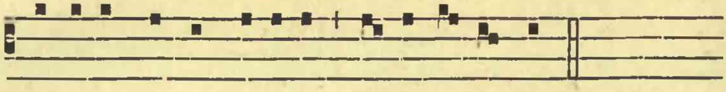
*4. Sa- vo Šventą-ją Baž -ny-čią valdy- ti ir lai-ky- ti
5. Mus į ti-krąją at- gai-lą at-ve-sti
6. Nuo-dė-mes at- leisti mums
7. Žemei vai-sių duoti ir iš- lai-ky- ti



4. tei- kis ! Meldžiam Tave Viešpa-tie ! 8. O Jėzau,
5. tei- kis ! Meldžiam Tave Viešpa-tie !
6. tei- kis ! Meldžiam Tave Viešpa-tie !
7. tei- kis ! Meldžiam Tave Viešpa-tie !



Jė-zau, Jė-zau ! Pa- si-gai- lėk mūsų ! 9. O Mari-ja,



Ma-ri-ja Dievo Mo-tina ! Užta-ry-ki mus !

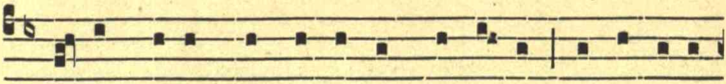
* Kaišedorių vyskupijoje pridedama :

4a. Augščiausiąjį Popiežių ir visus dvasiškus luomus vienybije ir šventenybėje išlaikyti teikis ! Meldžiam Tave, Viešpatie !

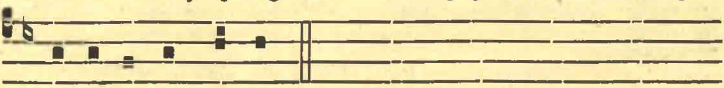
4b. Mus šventame Tavo tarnavime sustiprinti teikis ! Meldžiam Tave, Viešpatie !

7a Mes, nusidėjėliai, Tave, Dieve, meldžiame ! Išklausyk mus, Viešpatie !

Dievas mūsų prieglauda.



1 Dievas mūsų prieglauda ir stipry- bė ; veikiausioji



pa-galba var-guose.

2 Todėl nebijome kad ir žemė drebėtų
ir kalnai virstų į jūrių gilumas.

3 Gali sau ūžti ir kilti jų vandenys,
ir kalnai drebėti nuo jų galybės.

4 Upės srovė linksmina Dievo miestą :
Šventąjį Aukščiausiojo būstą.

5 Dievas jo viduje, todėl jis nesugriaunamas,
gelbsti jį Dievas anksti švintant.

6 Kyla tautos ir svyra karalystės,
Dievas leidžia balsą, ir dreba žemė.

7 Galybių Viešpats su mumis,
mūsų globėjas Jokūbo Dievas.

8 Eikite ir regėkite Dievo darbus, kokius [stebuklus daro žemėje :
Jis stabdo karus ligi žemės krašto.

9 Trupina šaudykles, laužo ginklus,
ir skydus degina ugnimi.
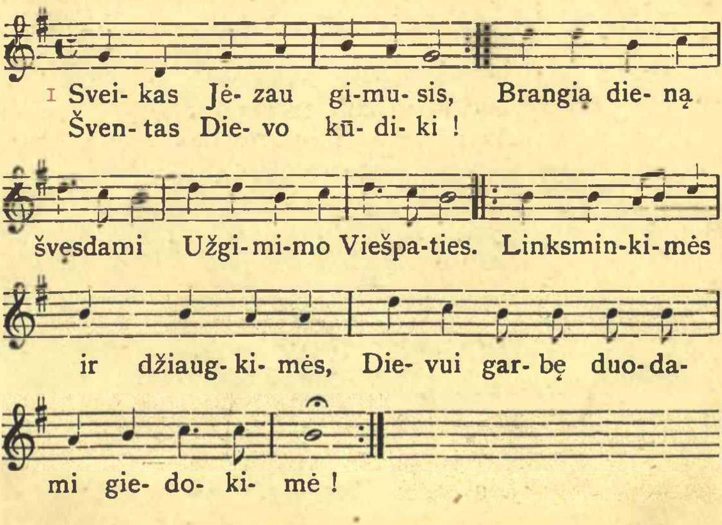
10 Nurimkite ir veizdėkite, jog aš esmi Dievas :
aukštinamas tautose ir žemėje.

11 Galybių Viešpats su mumis,
mūsų globėjas Jokūbo Dievas.

12 Garbė Tėvui ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai,
Kaipo buvo pradžioje ir dabar ir visados ir per [amžius. Amen.

KALĖDŲ GIESMĖS
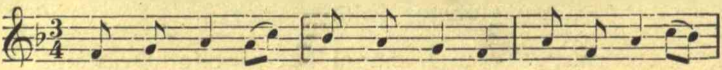
Sveikas Jėzau gimusis



2 Kanklėmis kankliuokime,
Sutartinę leiskime,
Brangią dieną švęsdami...

3 Dangus jau mums artinas,
Žemėj žmonės linksminas
Brangią dieną švęsdami...
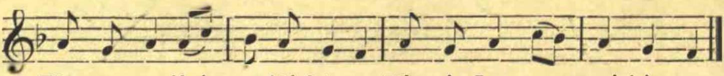
Gul šiandieną (Liaudies gaida)



1 Gul šiandie- ną štai ant šie-no Ka- ra- lai- tis
Su- kū- rė- jas, At- pir- kė- jas Nu- si- kal-tu-



iš dan-gaus, Vargšų luomą Jis pa- mė- go,
sio žmogaus.



Pieme- nė-liai todėl bė-go Pirmi Jo pa- svei-kin-tų.

2 Šventus jausmus atgaivinę,
Bent atjauskim Jo vargus.
Tik užgimęs Kūdikėlis
Kenčia nepatogumus,
Prakartėlėj paguldytas,
Vystyklėliais suvystytas,
Kaip didžiausias beturtis.
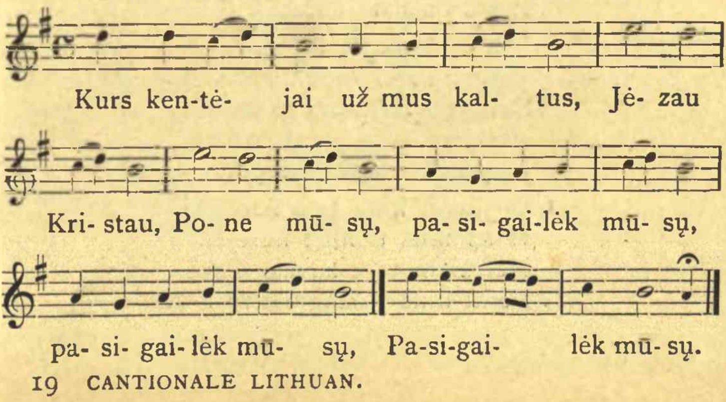
3 Atsibuskim ir sukruskim
Mes, Adomo ainija.
Pagailėjo ir atėjo, —
Kurio troško žmonija.
Visa širdžia pamylėkim,
Dėl Jo galvas savo dėkim, —
Jisai mūsų Karalius.

4 Neregėta, negirdėta,
Kad mylėtų kas kaltus :
Pasišvenčia, vargsta, kenčia
Dievo Sūnus štai už mus.
Meilė tikrai begalinė, —
Jis nuo pragaro apgynė,
Kurie šaukiasi į Jį.
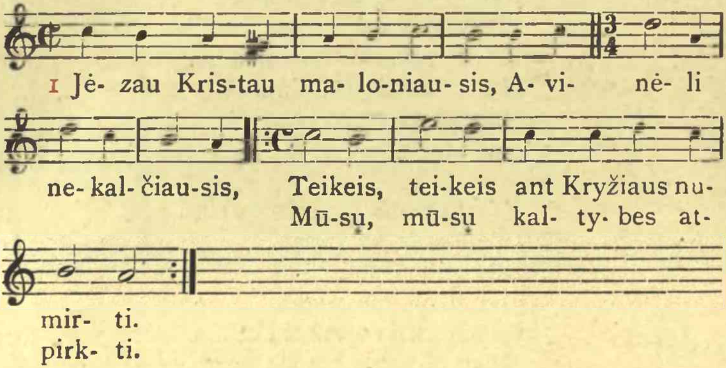
5 Paskubėkim, ir mes bėkim
Į bažnyčią skubinai :
Kūdikėlį Mažulėlį
Mes atrasime tenai.
Jis altoriuje gyvena,
Mūsų sieloms duoda peno,
Už mus meldžiasi karštai.
Amen.

GAVĖNIOS GIESMĖS

Kurs kentėjai



Jėzau Kristau maloniausis



2 Verkki, o žmogau, gailingai,
Jogei Viešpats sopulingai
Miršta ant Kryžiaus už žmones,
Latrą veda prie malonės.

3 Žodį paskutinį taręs,
Soną už mus atidaręs,
Lieja paskutinį kraują,
Neša atgimimą naują.

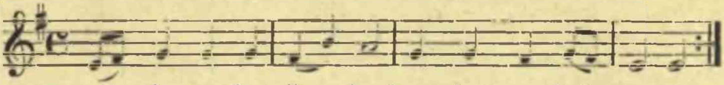
4 Saulė temsta, daros juoda,
Širdžiai gailesį paduoda ;
Žemė baisiai sudrebėjo,
Uolos skaldytis pradėjo.

5 Verkia Pana sopulinga,
Stovi po Kryžium gailinga ;
Verkkim ir mes tai atminę,
Jėzų kaltėmis kankinę.

6 O Jėzau, kurs taip kentėjai
Ir už mus numirt norėjai,
Meldžiam tąja kančia Tavo :
Veski mus į dangų savo !

Amen.

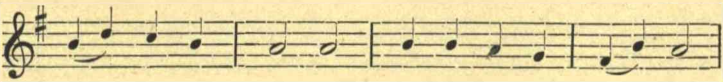
Alyvų daržely
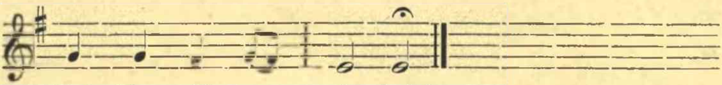


1 A- ly-vų dar- že- ly krau-ju pra- kai- ta-vo,
Die- vo Tė- vo Sū- nus už mus, žmo-nes sa-vo.



Skausmai šir- dį Jo su- spau- dė ; Nu- liū-di-



mas sie- loj griau-dė, Brangus At-pir- kė- jau !



Kiek Tu iš- ken- tė- jai !

2 Kaipo Dievas matė darbą atpirkimo,
Visą savo kančią, kraujo praliejimą.
Matė Jis žmonių piktybę,
Savo budelių smarkybę,
Ak Jėzau mieliausis ! — Kenti nekalčiausis !
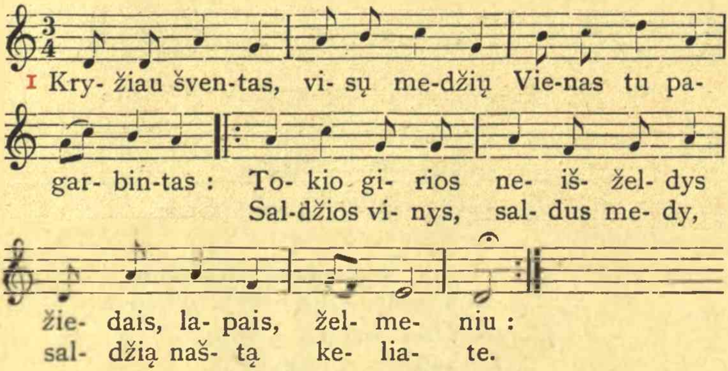
3 Matė, kaip bučiuodams Judas Jį pašiepia,
Kaip Ainas ir Kaipas niekinti Jį liepia ;
Matė Erodo rūstybę
Ir Piloto neteisybę...
Ak Jėzau mieliausis ! — Kenti nekalčiausis.

4 Regėjo ir skaudų prie stulpo plakimą,
Erškėčių vainiko ant galvos spaudimą.
Ir šmeižtų visų bjaurumą,
Ištarmės neteisingumą, —
Ak Jėzau meilingas, — Kančios sopulingos !

5 Matė, jog neš kryžių ant pečių uždėtą
Ir mirties regėjo savo guolį kietą ;
Matė kalną Kalvarijos,
Graudžias ašaras Marijos...
Ak Jėzau meilingas, — Kančios sopulingos !

6 Matė, kaip Jam reiks tarp žmogžudžių kabėti,
Su alpstančia savo Motina kalbėti,
Kęsti sopulį smarkiausį,
Imti gėrimą karčiausį, —
Ak Jėzau meilingas, — Kančios sopulingos !

Kryžiau šventas



2 Lenk viršūnę, medy aukštas,
Atleisk gįslas ištemptas ;
Minkštink kietą prigimimą,
Taikink savo liemenį,
Švento Dangiško Karaliaus
Tempk palengva sąnarius !
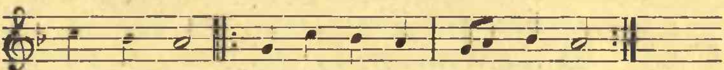
3 Šitą auką žmogui kelti
Likai vienas išrinktas :
Šiam pasauliui paskenduoliui
Duodi Arką-prieplauką,
Kurią Dievo Avinėlio
Šventas Kraujas patepė.

4 Garbę duokime Trejybei,
Duokim šlovę amžiną
Lygią Tėvui kaip ir Sūnui,
Lygią Dvasiai Švenčiausiai,
Vardą vieno Triasmenio
Vienu balsu garbinkim. Amen.

SEKMINIŲ GIESMĖ



1 At- eik, Dva- sia Šven-to- ji, leisk iš dangaus



auk-što- jo Švie-są Sa-vo gau- sin-gą,

2 Žmonių Suramintoja, sielų Atgaivintoja,
Malone stebuklinga.

3 Įspėk žmogų klystantį, Dievo nepažįstantį,
Išgelbėk suklydusį.

4 O Dvasia Švenčiausioji, o Meile karščiausioji,
Uždek širdį kiekvieną.

5 Be Tavęs užšalsime, — ir nebesimelsime
Savo Dievui geriausiam.

6 Mazgok kalčių bjaurybes, o apvilk nekaltybės
Sielą rūbais skaisčiausiais.

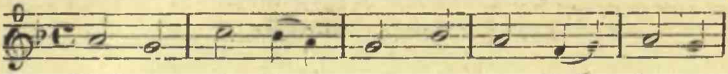
7 Sušildyk sušalusius, nuo Tavęs nutolusius,
Glausk juos po sparnu Savo.

8 Stiprink žmogų tikintį, jam padėk įvykinti,
Ką jis gera sumano.
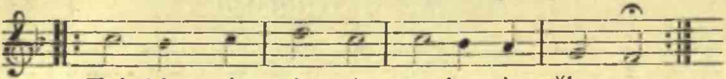
9 Duok čia mums laimėjimą ir Danguj regėjimą
Dievo Veido per amžius.
Amen.

ŠVENČIAUSIOJO SAKRAMENTO GIESMĖS

Viešpatie Jėzau (Garbę ir šlovę)



1 Vieš-pa- tie Jė- zau, mū- sų Val- do-ve,



Tei- kis pri- im- ti gar-bę ir šlo- vę.

2 Gavę iš Tavo meilės gėrybių,
Giedam Tau giesmę, Dieve galybių.

3 Dovanas Tavo dažnai atminę,
Tau ačiū sakom susigriaudinę.

4 Gimęs dėl mūsų vargus kentėjai,
Kryžiuj prikaltas mirti turėjai.

5 Davei prieš mirdams dovaną naują —
Mums savo tikrą Kūną ir Kraują.

6 Tai Sakramentas yra švenčiausias,
Dvasiai gaivinti penas brangiausias.

7 Tikime žodžiais, Viešpatie, Tavo,
Jog tai darai Tu galybe savo, —

8 Slepi ten tikrą savo Dievystę
Ir iš Marijos imtą žmogystę.
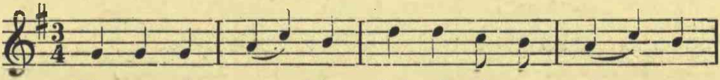
9 O Dieve mūsų, garbės verčiausias,
Rodai mums meilės ženklus brangiausius :

10 Atleisk mums mūsų didžią kaltybę,
Duok Savo meilės šventos gausybę.
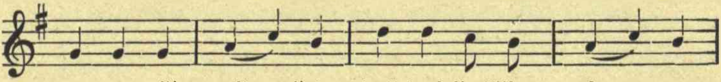
11 Valdyk mums širdis, protą ir valią,
Laimink mūs darbus ir mūsų šalį.

12 Duok mums čia Tave garbint, mylėti
Ir Tavo šlovę danguj regėti. Amen.
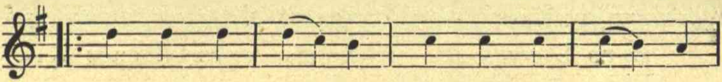
Dieve gėrybių



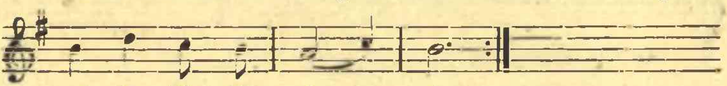
1 Die-ve gė- ry- bių, šal- ti- ni gau- sin- gas,



Ta- ve iš- reik- šti kal-bai žodžių stin- ga.



Tu e- si ver- tas, Tu e- si ver- tas
Nes Tu mei- lin- gas, nes Tu mei- lin- gas



mei- lės šir- din- giau- sios.
ir Die- vas Aukš-čiau- sias.

2 Tavęs, o Dieve, širdis trokšta mano,
Dieną ir naktį šaukia, kaip įmano.
Nes Tu už visas gėrybes geresnis
Ir už visokias saldybes saldesnis.

3 Kad ir nebūtų bausmės už kaltybes, —
Aš vis raudočiau dėl Tavo gėrybės,
Nes Tu meilingas, nestumi nė vieno,
Maloniai žmogų priglaudi kiekvieną.

4 Todėl už kaltes aš ašaras lieju,
Kad Tau, o geras Dieve, nusidėjau,
Širdingai trokštu nebenusidėti,
Tau vis tarnauti ir Tave mylėti.

5 Padėk, o Dieve, man susigriaudinti,
Gailiai pravirkti, kaltes išpažinti ;
Paskum nuo kalčių sergėk sielą mano,
Kad būčiau danguj, kur šventi gyvena.

6 Dieve geriausias, Tėve gailestingas,
Teikis man būti visad maloningas, —
Mane Tu leidęs teikis išganyti,
Apgink, neduoki man prasižudyti.

Amen.

Eina Dievas



1 Ei-na Die-vas At- pir-kė- jas, Prieš Dangaus Ka-
Ei-na ti- kra- sis Tei- sė- jas.



ra- lių Klaupki- me ant ke- lių.

2 Eina Dievas maloniausias,
Eina Viešpats galingiausias;
Prieš Dangaus Karalių
Klaupkime ant kelių.

3 Eina Dievas Visagalis,
Kuriam lenkias visos šalys;
Prieš Dangaus Karalių
Klaupkime ant kelių.
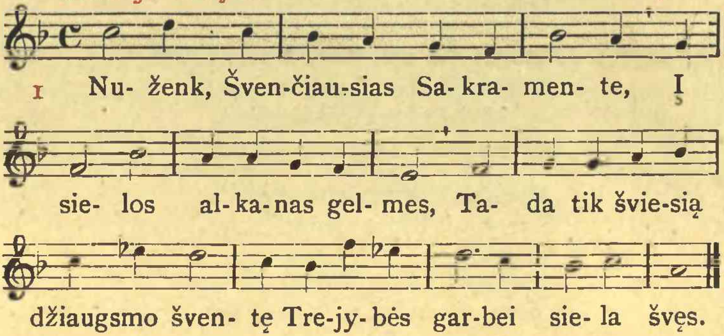
4 Eina dangiška Šviesybė,
Eina išminties Skaistybė;
Prieš Dangaus Karalių
Klaupkime ant kelių.

5 Eina Piemuo tarp avelių,
Savo išpirktų žmonelių;
Prieš Dangaus Karalių
Klaupkime ant kelių.

Amen.

Nuženk, Švenčiausias Sakramente

Kun. J. Tilvytis T. Brazys.



2 Nuženk, o Jėzau, iš aukštybės
Žvaigždėtu padangių keliu
Paskleist šviesos, įdiegt stiprybės,
Atnešt antgamtinių jėgų.

3 Tegu aš nušviestas Dievybės
Paliausiu buvęs kas buvau :
Tegu many išnyks silpnybės
Ir Kristuje atgimsiu jau.

4 Bijau, nes aš esu nevertas
Aukščiausiąjį širdin pakviest !..
Buvau kaltybėse panertas,
Tad kaip gi Dievo prisiliest ?!..

5 Bet štai jau kviečia ir ramina
Pats Kristus meilės dvelkimu !
Jis širdį mano atrakino
Stiprios malonės veikimu !

6 Tikiu, nes Jis mane gaivina,
Viliuos, nes teikia man vilties,
Myliu, nes Pats Jisai vadina
Prie savo Dieviškos Širdies.
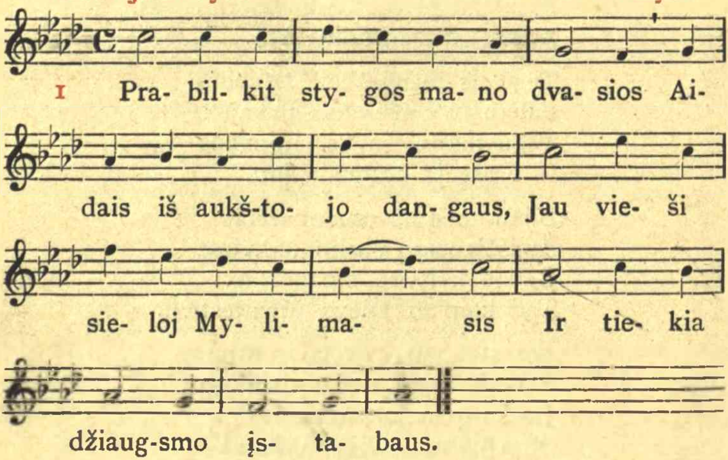
7 Regiu jau aš Šviesybę Naują :
Malonės bliksi spinduliai,
Iš Jėzaus Kristaus Kūno, Kraujo
Išganymo pragiedruliai.

8 Ateina Jis skaistus, žvaigždėtas,
Gražus kaip tekanti aušra !..
— Aš jo gerumo sužavėtas
Prabilstu džiaugsmo ašara.

9 Marija, Motina Meilinga,
Šventieji Dievo Angelai,
Priimkit Svetį gailestingą :
Giedokit « Šventas » Jam saldžiai. Amen.

Prabilkit stygos.

Kun. J. Tilvytis — T. Brazys.



2 Nevertas aš esu tos laimės !...
Iš kur man ji ? — neišmanau...
Tačiau nebėr man vargo baimės,
Kai sieloj Jėzų pamatau.

3 Manęs Jis nebara, nesmerkia,
Nors mato žymius trūkumus...
Jaučiu, širdis iš džiaugsmo verkia,
O Kristus gydo silpnumus.

4 Gausus lietus malonių krinta,
Širdis saldybių kupina,
Nauja padangė protui švinta,
Griežta jau valioj atmaina.

5 Dvasinio Jėzaus Kristaus Kūno
Ir aš tapau dabar narys, —
Nevystančią garbės karūną
Už tai man žada ateitis.

6 Grožėja, puošias mano siela
Nuo Jėzaus veido spindulių,
Laimingas aš... taip gera, miela !..
Išreikšti žodžiais negaliu !...

7 Šventos Trejybės saulė šviečia
Skaistus paveikslas manyje,
Dangaus balsais į būrį kviečia
Visų Šventųjų Draugija.
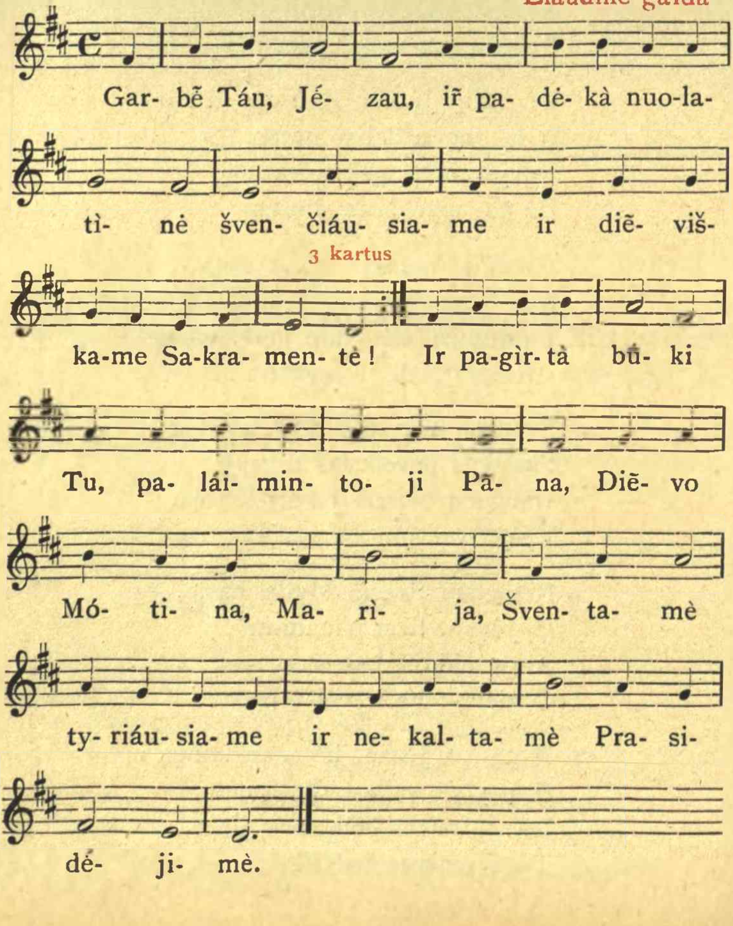
8 Nebleisiu Svečio Mylimiausio, —
O Jėzau, liksi Tu many :
Ateis naktis, kai iškeliausi,
O siela taps ir vėl tamsi.

9 Matai, o Jėzau, ko man stinga :
Stiprybės valios, ištvermės...
Lig mirsiant kelią pavojingą
Tegu malonė palydės.
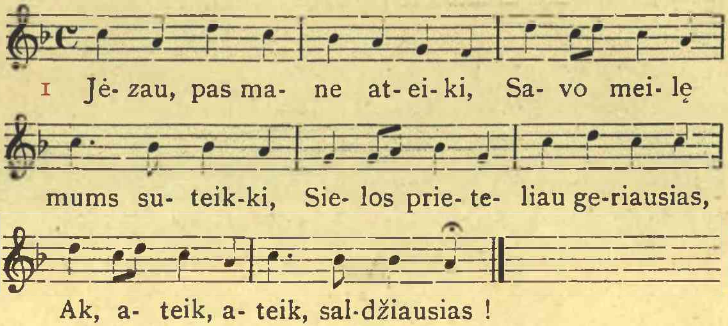
10 Nors protas priešintųs aptėmęs,
Suvargus šiauštųsi širdis,
Tarnauti trokštu Tau ant žemės,
To noro nieks neatmainys. Amen.

Garbė Tau, Jėzau.

Liaudinė gaida



Jėzau, pas mane ateiki



2 Tavęs geidžiu šimtą kartų ;
Be Tavęs gyvent man kartu ;
Šimtą kartų Tavęs šaukiu :
Ateik, Jėzau, Tavęs laukiu !

3 Tuščios žemiškos linksmybės,
Pilnos kaip tulžis kartybės,
Tik Tu, meile begaline,
Vienas šildai man krutinę.

4 Be Tavęs ašai nerimstu,
Nuolat nuliudiman grimstu ;
Todėl Tau, saldi Paguoda,
Savo širdį atiduodu.

5 Ak ! nevertas esmi, Pone,
Tokią brangią gaut malonę,
Tik ištarki žodį vieną,
O bus sielai laimės diena.
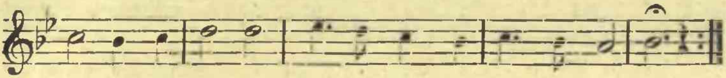
6 Ženk, o Jėzau, nevėluoki
Mane iš tamsos vaduoki !
Teikis man silpnam padėti,
Danguj duok save regėti.

Amen.

Prieš taip didį Sakramentą



1 Prieš taip di- dį Sakra- men-tą Pul-kim ir
Jė-zaus Kū-no, Kraujo Šven-to
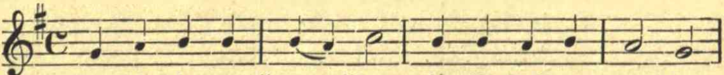


karštai ti- kė- kim, Garbin-kim Jį ir my- lė- kim.
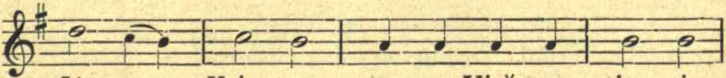
2 Jis paliko Testamentą
Tą švenčiausį Sakramentą :
Čia Jis peni mus ir laukia
Ir savęsp meilingai traukia.

3 Garbė Dievui Sutvėrėjui
Ir Jo Sūnui Atpirkėjui,
Šventai Dvasiai ir tikramui
Dievui Trejybėj vienamui.
Amen.

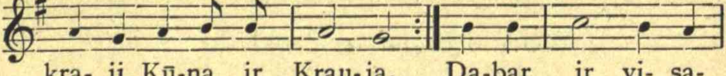
Garbinkime Švenč. Sakramentą.
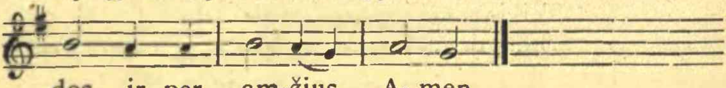


Gar-binki-me šven- čiau- sią- jį Sakra- men-tą,



Jė- zaus Kris- taus, mū- sų Vieš-pa- ties, ti-
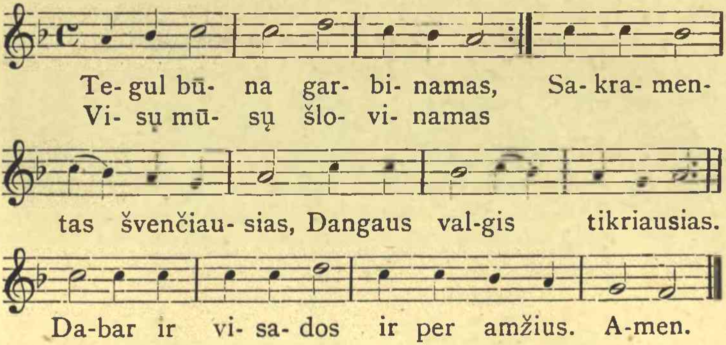


krą- jį Kū-ną ir Krau-ją. Da-bar ir vi- sa-



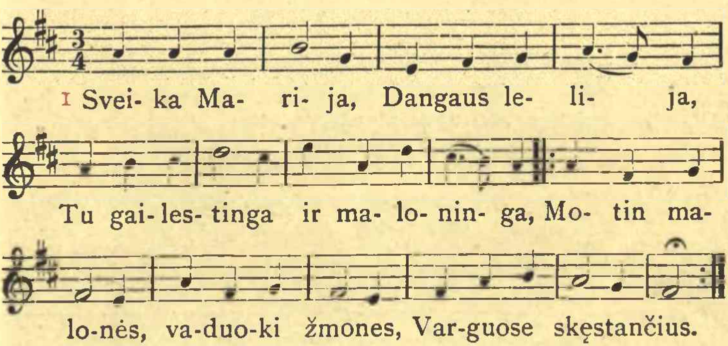
dos ir per am-žius. A- men.

Tegul būna garbinamas



ŠVENČ. PANOS MARIJOS GIESMĖS

Sveika Marija, Dangaus lelija



2 Nuo prispaudimo — Mus verksmas ima
Viduj nelaimės — Džiūstam iš baimės.
Motin brangiausia — Ir maloniausia,
Neduok tarnams pražūt !

3 Kaip saulė šviesi, — Kaip bokštas tiesi,
Šventa garbinga, — Didžiai šlovinga,
Pas mus skubėki — Pasigailėki,
Nušluostyk ašaras !

4 Mes dažnai klystam — Ir nebedrįstam
Melst nusidėję, — Mūs' Atpirkėją :
Tu tiktai viena — Lieki šiandieną
Paguoda ir viltis.
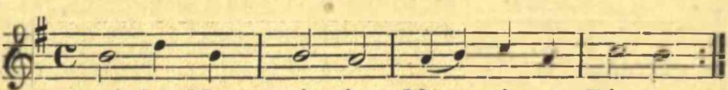
5 Raudam varguose — Ir priepuoliuose,
Slėgti sunkybės — Stingam kantrybės ;
Išgirsk verkimą, Tavęsp šaukimą
Žmonių jau žūstančių,

6 Nieks neprapuolė, kas Tavęsp puolė ;
Nors nusidėjo, rado šelpėją.
Ir mes verksmingi ir nelaimingi
Tavęs nūn šaukiamės.

7 Dažnai mes šalti, paliekam kalti,
Krimsti nelaimės, perimti baimės...
Trauk iš tamsybės, stiprink silpnybes,
Vaduok prapuolančius.

8 Stai vaikai Tavo ilgai dejavo,
Nūn Tavęs prašo malonės lašo,
Išgirsk verkimą ir apgynimą
Pasiųski kuoveikiau. Amen.

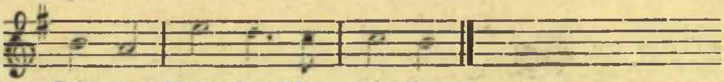
Sveika Marija, Motina Dievo



1 Svei- ka, Ma- ri- ja, Mo- ti- na Die-vo,
Iš dan-gaus duo- ta nau- jo- ji Jie-va,



Tei-kis at-mint mus sa- vo šir- dy-je, Melsk už mus



Die- vą, Svei- ka, Ma- ri- ja.

2 Pana skaisčiausia, nuo kaltės liuosa,
Ligoje saugok, šelpk sopuliuose,
Tu kvepiančioji Rojaus Lelija,
Duok sveiką orą, Sveika Marija !

3 Tu, kuri žemėj Jėzų penėjai,
Viešpatį savo ir Sutvėrėją,
Laukus palaimink mūsų šalyje,
Gink mus nuo bado, Sveika Marija !

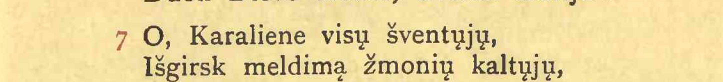
4 Tu, kuri mirtį Sūnaus regėjai,
Ašaras graudžias po kryžium liejai ;
Per tavo kančią ir kalaviją
Duok mums kantrybę, Sveika Marija !

5 Panele šventa, pilna malonės,
Platink vienybę, sutaikink žmones,
Naikink rūstybę mūsų širdyje,
Suteik ramybės, Sveika Marija !
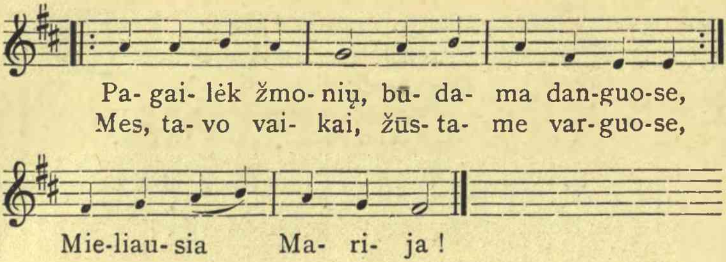
6 Motina šventa ir nekalčiausia,
Duok nekaltybės dorą brangiausią,
Dildyk širdyse pikto vergiją,
Duok Dievo meilės, Sveika Marija !

7 O, Karaliene visų šventųjų,
Išgirsk meldimą žmonių kaltųjų,
Neduok mums degti baisioj ugnyje,
Nuvesk į dangų, Sveika Marija !

Marija, gražiausia Panelė



1 Ma- ri- ja, gra- žiau- sia Pa- ne- lė,
Kaip ro- juj kve- pian- ti Gė- le- lė,



2 Nieks nežus, jei Marija gina,
Laimė tiems, kurie Ją pažino.
Todėl Marijai širdingai tarnausim,
Jos meilės džiaugsmų ir mes paragausim,
Mieliausia Marija.

3 Prašau tarnaudamas tvirtybės
Ir Dvasios dovanų gausybės.
Man padėk tiktai, skaisčiausia Marija,
Sunkių nuodėmių numesti vergiją,
Mieliausia Marija.

4 Dėl Tavęs nors į karą stosiu,
Kiek galiu, su priešais kovosiu,
Meilė Viešpaties bus galingas kárdas,
Kovoj narsumo duos Marijos Vardas,
Duos Marijos Vardas.

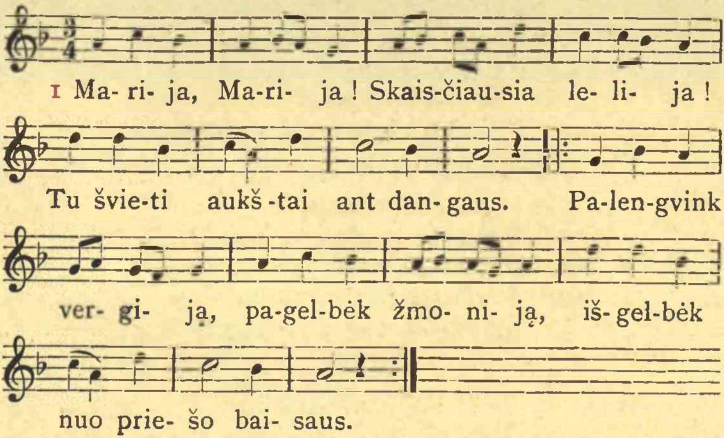
5 Sieloms duok amžiną ramybę,
Protui žerk dangišką šviesybę.
Karštą atgailą už kaltes darysiu
Ir visas klaidas aš atitaisysiu,
Mieliausia Marija.

6 Trokštame mes dangų laimėti,
Viešpatį Dievą amžinai regėti,
Džiaugtis per amžius didžiausioj šviesybėj,
Rojaus linksmybėj ir laimės saldybėj
Pas geriausią Tėvą.

7 Motina, Marija Švenčiausia,
Maldaujame širdžia karščiausia,
Padėk mums vargus laimingai išbristi
Ir atrasti paskum Dangaus karalystę,
Mieliausia Marija.

Amen.

Marija, Marija!



2 Mes klystantys žmonės
Maldaujam malonės ;
Marija ! maldų neatmesk !
Tarp verkiančių marių
Šių žemiškų karių
Parkrintančius stiprink ir vesk !
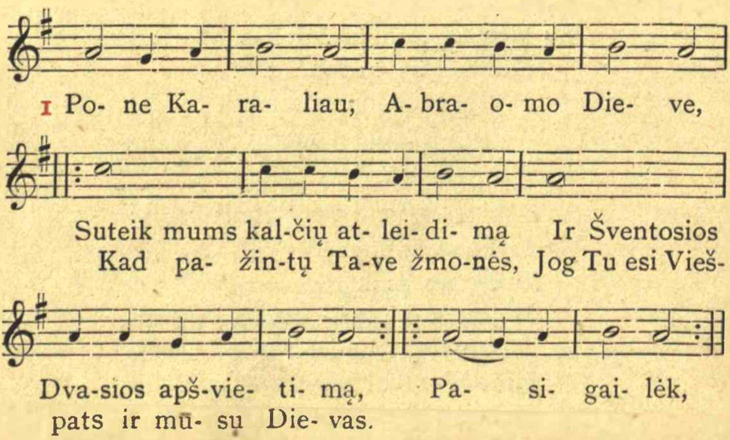
3 Ir kūno silpnybė,
Ir žemės puikybė,
Ir pragaro juodo dvasia
Į prapultį stumia
Žmonijos daugumą
Ir žudo galybe tamsia.
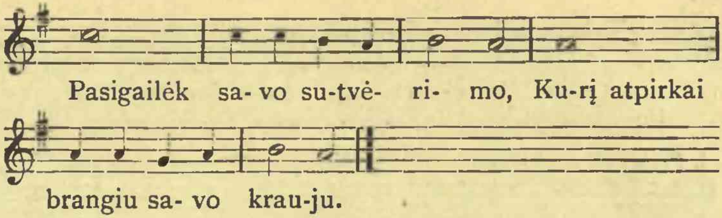
4 Kaip upių bėgimas,
Taip mūs įpratimas
Kaskartą vis traukia žemiau ;
Vargai kasdieniniai,
Kaip pančiai gel'žiniai,
Mus rišti kada bepaliaus ?

5 Silpni nusiminę,
Tavęsp paskutinę
Tematome viltį tiktai !
Tu savo malone
Šios žemės karionę
Palengvink, nes galią gavai !

6 Marija, Marija !
Skaisčiausia lelija !
Dangaus Karaliene šviesi !
Užstok prieš Aukščiausią
Tu žmogų menkiausią,
Nes viską pas Dievą gali !
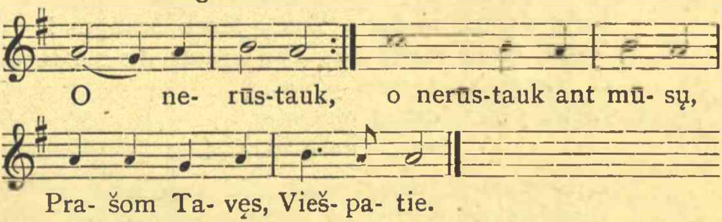
PONE KARALIAU
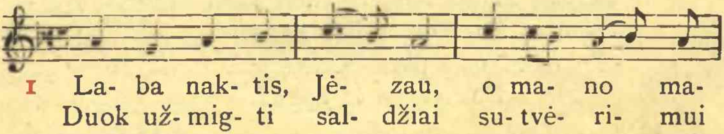




2 Pone, Karaliau ! Valdąs dangų, žemę !
Dovanok mums sveikatą
Ir ligas atitolink
Kad pažintų Tave žmonės,
Jog Tu esi Viešpats ir mūsų Dievas.
Pasigailėk....
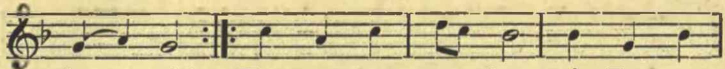
3 Pone, Karaliau ! visų tautų Dieve,
Dovanok mums ramybę
Ir karus atitolink,
Kad pažintų Tave žmonės,
Jog Tu esi Viešpats ir mūsų Dievas.
Pasigailėk....



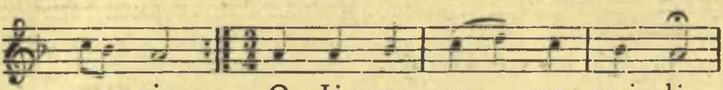
Vietoj Suteik mums kalčių atleidimą reikale galima sakyti dovanok mums lietų arba giedrą arba kita ką. O vietoj ligas atitolink gali sakyti audras atitolink.

Laba naktis





lo- nė ! Te- gu sap- nuo- dams vis Ta- ve
Po- ne ! Ir Ta- vo šne- ka vien te- si-



re- giu O Jė- zau ma- no mei- lė.
džiau- giu,

2 Laba naktis, Jėzau, saldus atminime,
Tu nuo mano priešų būk man apgynimu.
Visą padedu viltį Tavyje,
Tegul vis būsiu Tavo širdyje
Su siela ir su kūnu !

3 Lenkiu savo galvą aš prie kojų Tavo,
Teikis mane imti apgyniman savo !
Tepaskęsiu aš Tavo žaizdose,
Ramiai užmigsiu Tavo rankose,
O brangus Atpirkėjau !
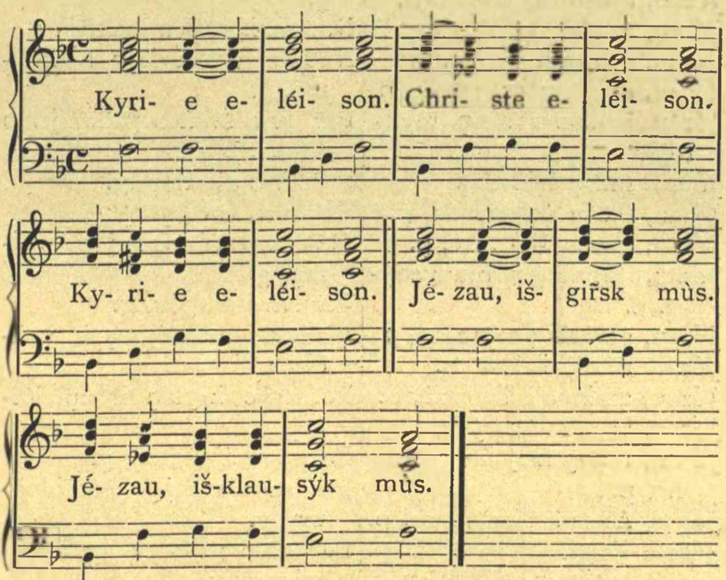
4 Laba naktis, meldžiu Tave, Jėzau brangus !
Tegul širdis mano bus Tau antras dangus !
O Visagalis, o geras Pone,
Įženk į širdį mano maloniai,
O Jėzau, Dieve mano !

5 Laba naktis, Jėzau ! Viešpatie Augščiausis !
Laba naktis, turte, Tu širdims brangiausis !
Tavyj', šaltinyj visų gėrybių,
Teparagauju didžių saldybių,
Šiandieną ir per amžius.

6 Motin' Dievo mano ir Angele sarge,
Šelpkit mano sielą ir kūną šiam varge.
Šventas Patrone, teikis padėti
Šią nakt' nuo pikto išsigelbėti.
Būk sargu ir apginklu !

Amen.

SALDŽ. JĖZAUS VARDO LITANIJA



Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Jézau, išgir̃sk mùs.
Jézau, išklausýk mùs.
Téve iš dangaũs, Diẽve, pasigailėk mūsų.
Sūnaũ, pasáulio Atpirkéjau, Diẽve, p.
Šventóji Dvāsia, Diẽve, p.
Šventóji Trejýbe, viénas Diẽve, p.
Jézau, gývojo Diẽvo Sūnaũ, p.
Jézau, Tévo atspindỹ, p.
Jézau, amžinõsios šviesõs skaistýbe, p.

Jėzau, garbẽs karãliau, p.
Jézau, teisingùmo sáule, p.
Jézau, Panõs Marìjos Sūnaũ, p.
Jézau meilingàsis, p.
Jézau stebuklingàsis, p.
Jézau, tvirtàsis Diẽve, p.
Jézau, bū́simojo ámžiaus téve, p.
Jézau, dìdžiojo patarìmo ángele, p.
Jézau galingiáusiasis, p.
Jézau kantriáusiasis, p.
Jézau paklusniáusiasis, p.
Jézau romùsis ir nuolankiõs širdiẽs, p.

Jézau, skaistýbės mylétojau, p.
Jézau, mūsų mylétojau, p.
Jézau, taikōs Diẽve, p.
Jézau, gyvýbės davéjau, p.
Jézau, dorýbių pavéiksle, p.
Jézau, karštàsis síelų mylétojau, p.
Jézau, mūsų Diẽve, p.
Jézau, mūsų príeglauda, p.
Jézau, pavárgėlių tėve, p.
Jézau, tikinčiųjų brangenýbe, p.
Jézau, geràsis ganýtojau, p.
Jézau, tikróji šviẽsa, p.
Jézau, amžinóji išmintiẽ, p.
Jézau, begalìne gerýbe, p.
Jézau, mūsų kelỹ ir gyvẽnime, p.
Jézau, Angelų̃ džiaũgsme, p.
Jézau, Patriárkų karãliau, p.
Jézau, Apãštalų mókytojau, p.
Jézau, Evangelìstų įkvėpéjau, p.
Jézau, Kankinių̃ stiprýbe, p.
Jézau, Ìšpažinėjų šviẽsa, p.
Jézau, Panų̃ skaistýbe, p.
Jézau, visų̃ Šventų̃jų vainìke, p.
Bū́k mums malonùs, atléisk mums, Jézau.
Bū́k mums malonùs, ižklausýk mus, Jézau.
Nuō vìso pìkto, gélbėk mus, Jézau.
Nuō visókios núodėmės, g.
Nuō savo rūstýbės, g.
Nuō vélnio žabángų, g.
Nuō paleistuvãvimo dvãsios, g.
Nuō amžinōsios mirtiẽs, g.
Nuō tàvo įkvėpìmų niẽkinimo, g.
Per̃ sàvo švent̃o įsikū́nijimo pãslaptį, g.
Per̃ sàvo gimìmą, g.
Per̃ sàvo kūdikýstę, g.
Per̃ sàvo diẽviškąjį gyvẽnimą, g.
Per̃ sàvo vargùs, g.
Per̃ sàvo mérdėjimą ir kañčią, g.
Per̃ sàvo krỹžių ir apleidìmą, g.
Per̃ sàvo álpėjimą, g.
Per̃ sàvo mir̃tį ir paláidojimą, g.
Per̃ sàvo prisikėlìmą iš numìrusiųjų, g.
Per̃ sàvo žengìmą į dañgų, g.
Per̃ sàvo Švenčiáusiojo Sakrament̃o įstãtymą, g.
Per̃ sàvo džiaugsmùs, g.
Per̃ sàvo gar̃bę, g.
Diẽvo Avinẽli, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, atléisk mums, Jézau.
Diẽvo Avinẽli, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, išklausýk mus, Jézau.
Diẽvo Avinẽli, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, pasigailék mūsų, Jézau.
Jézau, išgir̃sk mus.
Jézau, išklausýk mus.
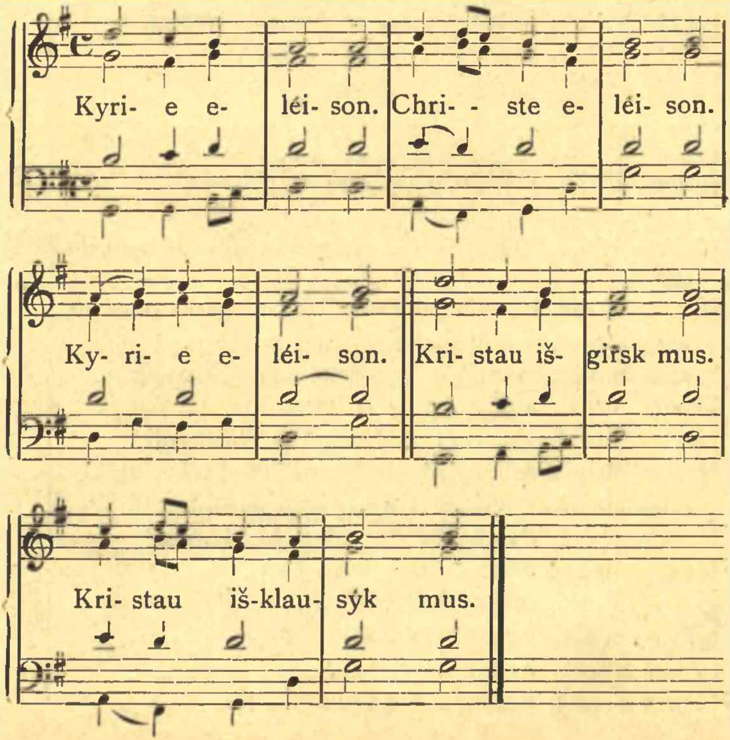
Melskimės.

Viẽšpatie Jézau Krìstau, kurìs esì tãręs : prašýkite ir gáusite, ieškókite ir rãsite, bélskite ir bùs jùms atidarýta, dúok mùms, meľdžiame, džiaũgtis tàvo diẽviškąja méile, idañt visà širdimì, žodžiù ir dárbu tavè mylétume ir niekadõs nesiliáutume tavę̃s gárbinę.

Suteĩk mùms, Viéšpatie, su tàvo šveñtojo Vařdo báime visadõs turéti ir to Vařdo méilės, nes niekuomèt nenustóji vèsti tų̃, kuriuõs sàvo méilėje sutvìrtini. Kurìs gyvenì ir viešpatáuji ámžių ámžius.

℟. Amen.

ŠVENČ. JĖZAUS ŠIRDIES LITANIJA



Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.
Krìstau išgir̃sk mus, Krìstau išklausýk mus.
Tėve iš Dangaũs, Diẽve, pasigailėk mū́sų.
Sūnaũ, pasáulio Atpirkėjau, Diẽve, pasigailėk mū́sų.
Šventóji Dvãsia, Diẽve,
Šventóji Trejýbe, viénas Diẽve,
Jėzaus Širdiẽ, Sūnaũs ámžinojo Tėvo,
Jėzaus Širdiẽ, Panõs Mótinos íščiose Šventõsios Dvãsios sutvertóji,
Jėzaus Širdiẽ, su Diẽvo Žodžiù esmìngai sujungtóji,
Jėzaus Širdiẽ, begalìnės didenýbės,
Jėzaus Širdiẽ, šventóji Diẽvo bažnýčia,
Jėzaus Širdiẽ, Aukščiáusiojo padañgte,
Jėzaus Širdiẽ, Diẽvo namaĩ ir dangaũs var̃tai,
Jėzaus Širdiẽ, liepsnójąs méilės židinỹ,
Jėzaus Širdiẽ, teisýbės ir méilės bū́stine,
Jėzaus Širdiẽ, gerùmo ir méilės pilnóji,
Jėzaus Širdiẽ, visų̃ dorýbių gel̃me,
Jėzaus Širdiẽ, visókio pagyrìmo verčiáusioji,
Jėzaus Širdiẽ, visų̃ širdžių̃ karalíenė ir širdìs,
Jėzaus Širdiẽ, kurioje visì yrà išmintiẽs ir mókslo lõbiai,
Jėzaus Širdiẽ, kurioje gyvẽna visà Dievýstės pilnýbė,
Jėzaus Širdiẽ, kurią̃ Tėvas didžiaĩ pamėgo,
Jėzaus Širdiẽ, iš kuriõs gausùmo visì ẽsame ẽmę,
Jėzaus Širdiẽ, amžinų̃jų kalvų̃ troškìme,
Jėzaus Širdiẽ, kantrióji ir didžiaĩ gailestìngoji,
Jėzaus Širdiẽ, gausì visíems, kuriẽ Tavę̃s šaũkiasi,
Jėzaus Širdiẽ, gyvýbės ir šventùmo šaltìni,
Jėzaus Širdiẽ, núomalda už mū́sų núodėmes,
Jėzaus Širdiẽ, išniẽkinimų prisótintoji,
Jėzaus Širdiẽ, mū́sų nedorýbių sutrintóji,
Jėzaus Širdiẽ, lig mirtiẽs paklusnióji,
Jėzaus Širdiẽ, íetimi pérvertoji,
Jėzaus Širdiẽ, visókios pagúodos šaltìni,

pasigailėk mū́sų.

Jézaus Širdiē, mūsų gyvēnime ir prisikėlìme iš numìrusiųjų, pasigailék mūsų.

Jėzaus Širdiē, mūsų ramýbe ir sutáikinime, pasigailék mūsų.

Jėzaus Širdiē, núodėmių aūka, pasigailék mūsų.

Jézaus Širdiē, Tavimì pasikliáujančiųjų išgānyme, pasigailék mūsų.

Jézaus Širdiē, su Tavimì mìrštančiųjų viltiē, pasigailék mūsų.

Jézaus Širdiē, visū̃ šventųjų džiugesȳ, pasigailék mūsų.

Diēvo Avinēli, kurìs naikinì pausáulio núodėmes, atléisk mums, Viēšpatie.

Diēvo Avinēli, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, išklausýk mus, Viēšpatie.

Diēvo Avinēli, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, pasigailék mūsų.

℣. Jézau romùsis ir nuolankiaširdi.
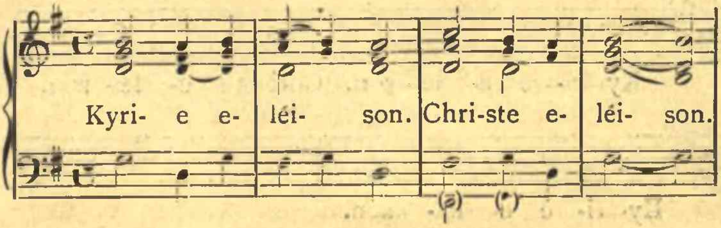
℟. Padarýk mūsų šìrdį panāšią į sàvo.
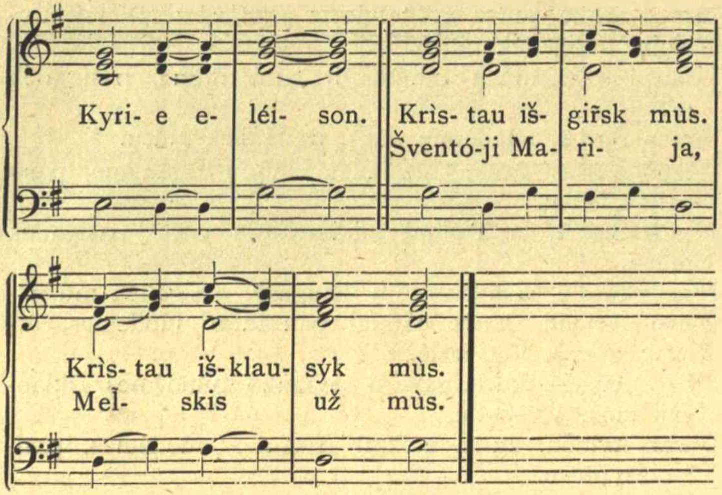
Meĩskimės

Visagãlis amžinàsis Diēve, pažvelk į mylimiáusiojo Sàvo Sūnaūs Šìrdį ir į tai, kaip ji Tavė už nusidėjėlius pagárbino ir kuo atpìldė, ir jų prāšomas pasigailéti, atléisk ir dovanók jiems vardù to patiēs Sàvo Sūnaūs Jézaus Krìstaus, kurìs būdamas Diēvas su Tavimì gyvēna ir viešpatáuja draugè su Šventąja Dvasià ámžių ámžius.

℟. Amen.

LORETINĖ ŠVENČ. PANOS MARIJOS LITANIJA
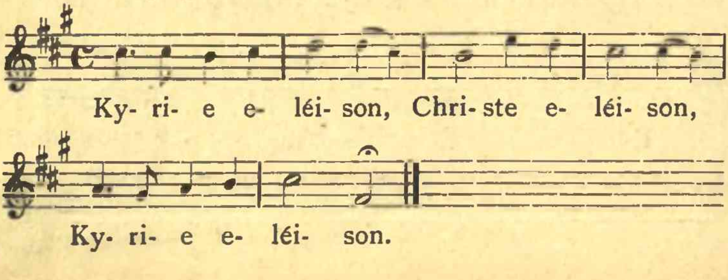




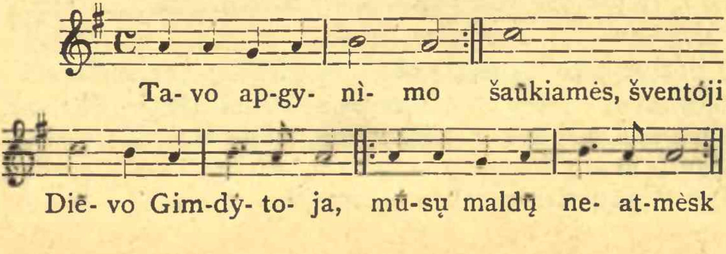
Kyrie, eléison. (1)
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Krìstau, išgir̃sk mùs.
Krìstau, išklausýk mùs.
Tėve iš dangaũs, Diẽve, pasigailėk mūsų.
Sūnaũ, pasáulio Atpirkėjau, Diẽve, pasigailėk mūsų.
Šventóji Dvãsia, Diẽve, pasigailėk mūsų.
Šventóji Trejýbe, vienas Diẽve, pasigailėk mųsų.
Šventóji Marìja, mel̃skis už mùs.
Šventóji Diẽvo Gimdýtoja, m.
Šventóji panų̃ Pãna, m.
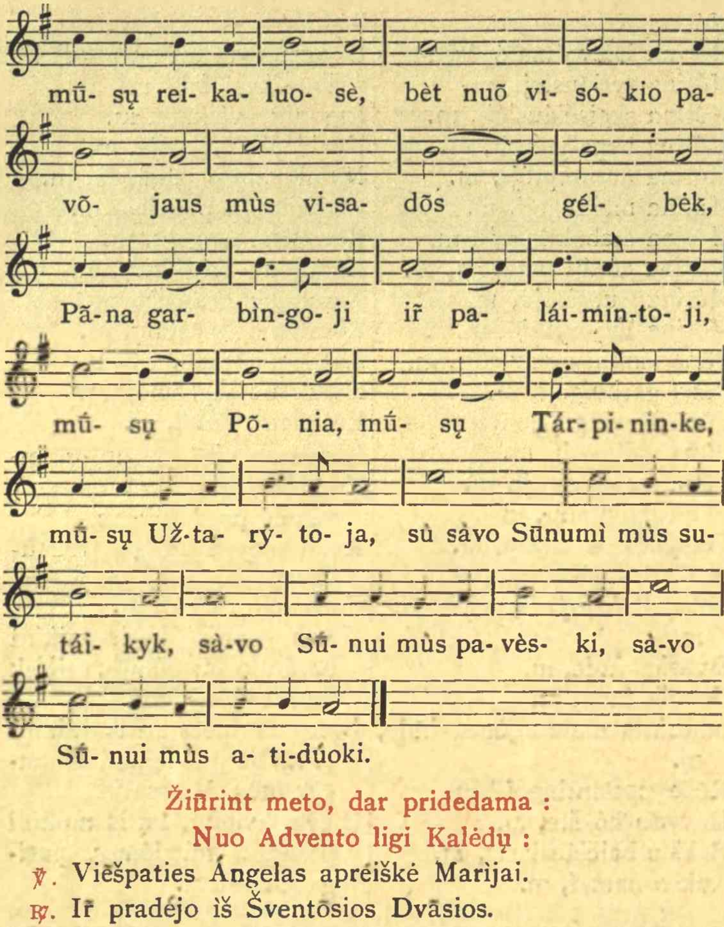
---

(1) Senoji gaida :



Mótina Krìstaus, m.
Mótina Diẽvo malónės, m.
Mótina tyriáusioji, m.
Mótina skaisčiáusioji, m.
Mótina nepalytétoji, m.
Mótina nesuteptóji, m.
Mótina meilìngoji, m.
Mótina stebuklìngoji, m.
Mótina geróji pataréja, m.
Mótina Sutvėréjo, m.
Mótina Išganýtojo, m.
Pãna išmintingiáusioji, m.
Pãna garbìngoji, m.
Pãna šlovìngoji, m.
Pãna galìngoji, m.
Pãna malonìngoji, m.
Pãna ištikimóji, m.
Teisýbės pavéiksle, m.
Išmintiẽs sóste, m.
Mūsų linksmýbės priežastiẽ, m.
Dvãsios iñde, m.
Garbẽs iñde, m.
Istabùsis maldingùmo iñde, m.
Rõže paslaptìngoji, m.
Dóvydo bókšte, m.
Bókšte balčiáusiasis, m.
Áukso namaĩ, m.
Sándoros skrýnia, m.
Dangaũs var̃tai, m.
Aušrõs žvaĩgždė, m.
Ligónių sveikãta, m.
Nusidėjėlių gynéja, m.
Nuliū̃dusiųjų pagúoda, m.
Krikščiónių pagálba, m.
Karalíene Angelų̃, m.
Karalíene Patriárkų, m.
Karalíene Prãnašų, m.
Karalíene Apãštalų, m.
Karalíene Kankinių̃, m.
Karalíene Išpažinéjų, m.
Karalíene Panų̃, m.
Karalíene visų̃ Šventų̃jų, m.
Karalíene be gimtõsios núodėmės pradétoji, m.
Karalíene šveñtojo rožañčiaus, m.
Karalíene taikõs, m.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, atléisk mùms, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, išklausýk mùs, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, pasigailėk mūsų.





Žiūrint meto, dar pridedama :

Nuo Advento ligi Kalėdų :

℣. Viẽšpaties Ángelas apréiškė Marìjai.

℟. Iř pradė́jo ìš Šventõsios Dvãsios.

Meĩskimės

Diẽve, kurìs norė́jai, kàd Tãvo Žõdis, Ángelui apréiškus, viřstų kū̃nu Švenčiáusiosios Panõs Marìjos ísčiose, dúok mùms, Tavè meĩdžiantiems, kuriẽ tìkime Ją̃ tikraĩ ẽsant Diẽvo Gimdýtoją, kàd Jì mùs priẽš Tavè užtarýtų. Peř tą̃ pãtį Krìstų mū́sų Viẽšpatį. ℟. Amen.

Nuo Kalėdų ligi Švč. Panos Marijos Isivesdinimo :

℣. Pagim̃džius, Pãna, likaĩ nepalytėta.
℟. Diẽvo Gimdýtoja, užtarýki mùs.

Melskimės

Diẽve, kurìs per̃ vaisìngą Švenčiáusiosios Marìjos panỹstę davei žmonių̃ gìminei ámžinojo išgãnymo dóvaną, dúok mùms, meldžiame, džiaũgtis užtãrymu tõs, per̃ kurią̃ nusipelnėme gyvýbės davėją, mū́sų Viẽšpatį Jėzų Krístų, Tãvo Sū́nų.

℟. Amen.

Nuo Isivesdinimo ligi Velykų ir nuo velykinio laiko ligi Advento :

℣. Melskis ùž mùs, šventóji Diẽvo Gimdýtoja.
℟. Idañt tãptume vertì Krìstaus žadė́jimų.

Melskimės

Meldžiame Tavė, Viẽšpatie Diẽve, léisk mùms, tãvo tarnáms, visadõs džiaũgtis síelos ir̃ kū́no sveikatà ir̃ garbìngu paláimintosios Marìjos, visuomèt Panõs, užtãrymu ìš dabartìnių nuliū́dìmų išsigélbėti ir̃ amžiną́ja linksmýbe gėrė́tis. Per̃ Krìstų mū́sų Viẽšpatį.

℟. Amen.

Velykiniu laiku :

℣. Džiaũkis ir̃ lìnksminkis, Pãna Marìja, aleliuja.
℟. Nės tikraĩ kėlėsi ìš numìrusių̃jų Viẽšpats, aleliuja.

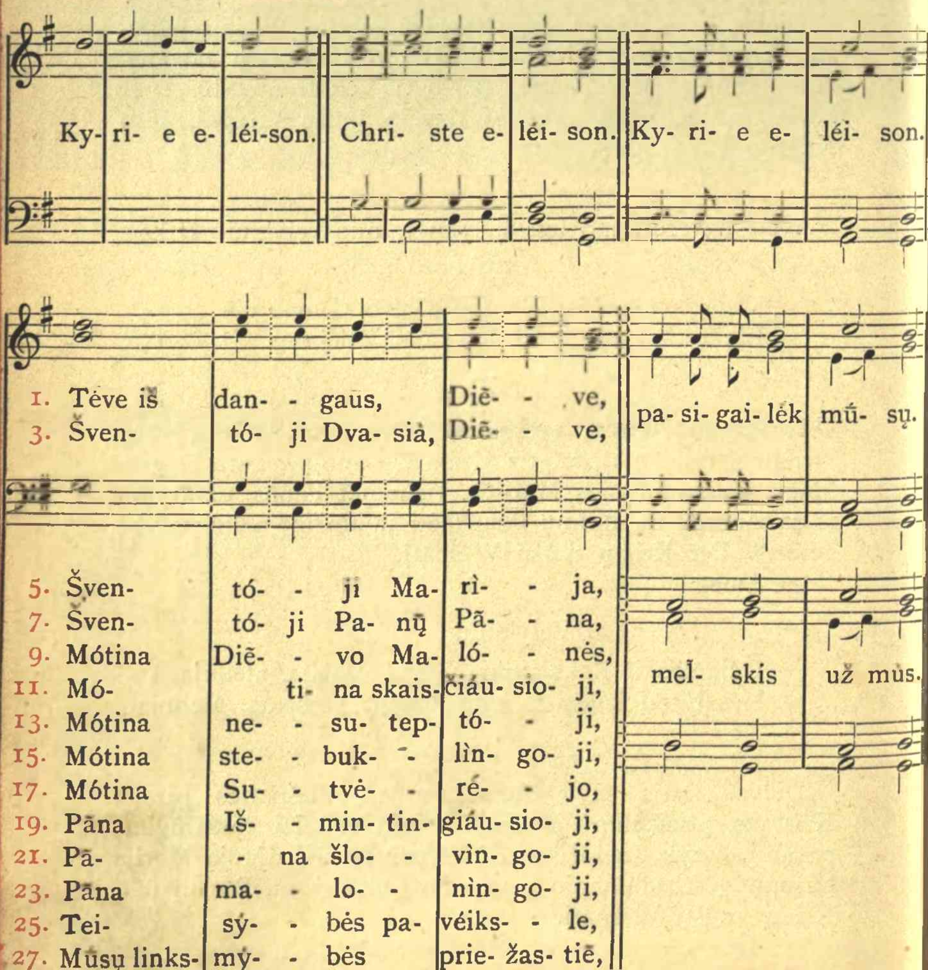
Melskimės

Diẽve, kurìs sàvo Sū̃naus mū́sų Viẽšpaties Jė́zaus Krìstaus prisikė́limù ìš numìrusių̃jų teikeĩsi nudžiùginti pasáulį, darýk, meldžiame, kàd per̃ Jo Gimdýtoją Marìją bū́tume vertì ámžinojo gyvẽnimo linksmýbių. Per tą̃ pãtį Krìstų mū́sų Viẽšpatį.

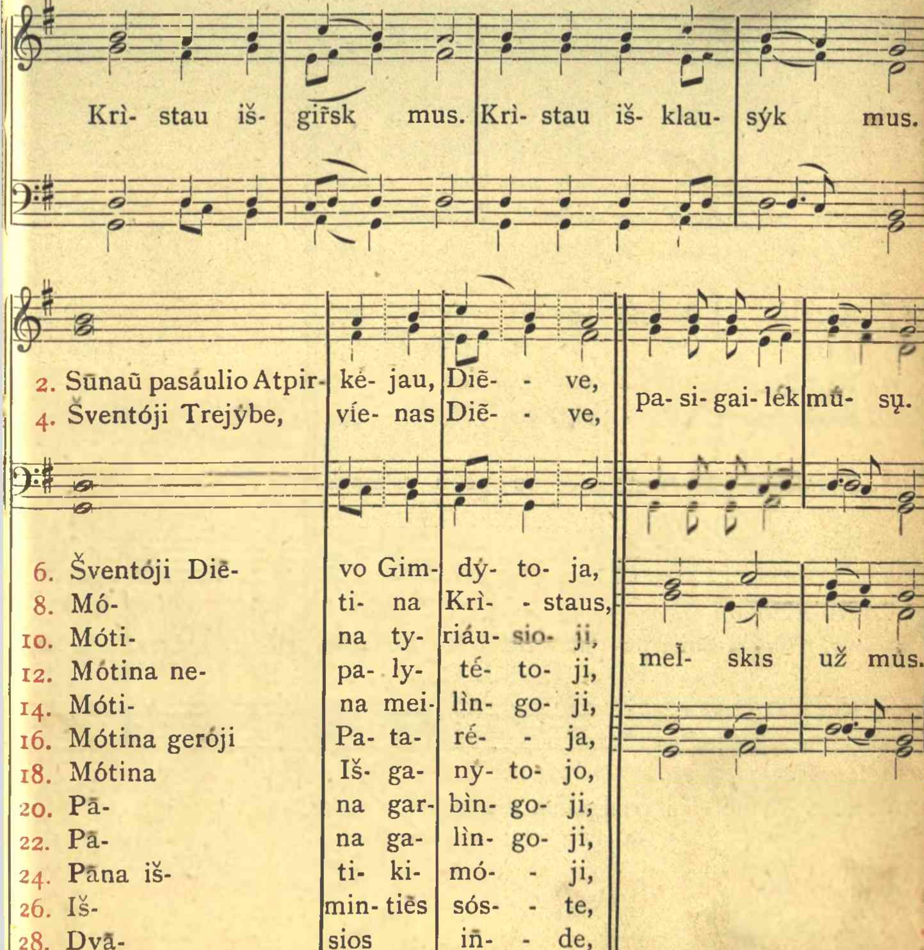
℟. Amen.
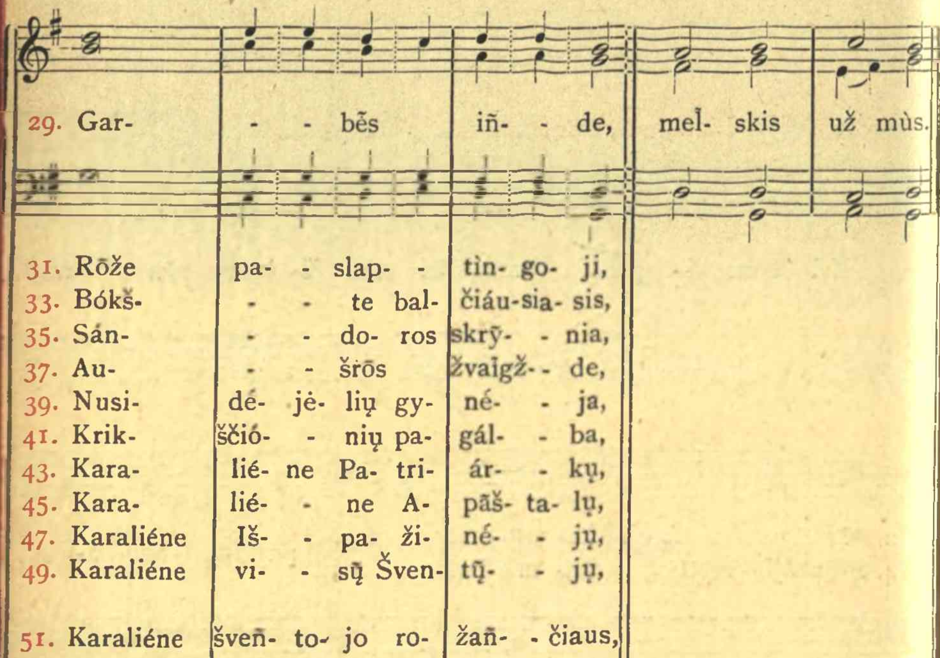
ŠVENČ. PANOS MARIJOS LITANIJA
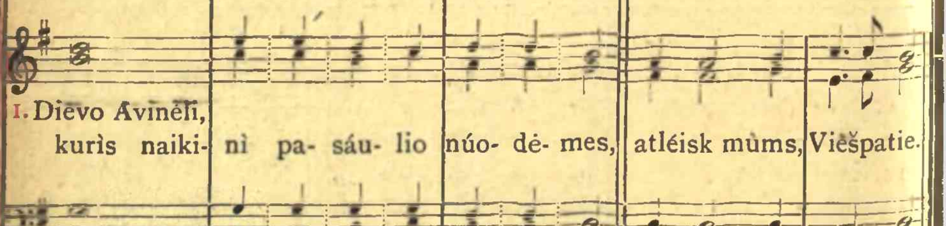
Cantor Chor. I. T. Brazys.
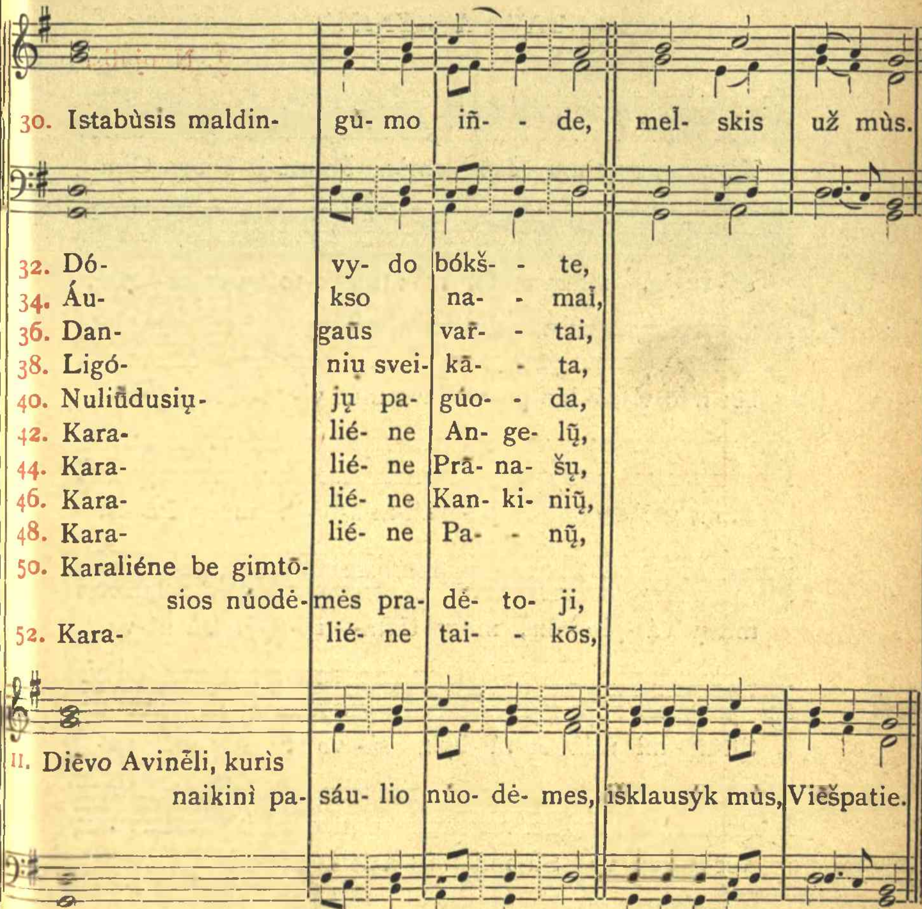


Chor. II. (Liaudinė gaida)
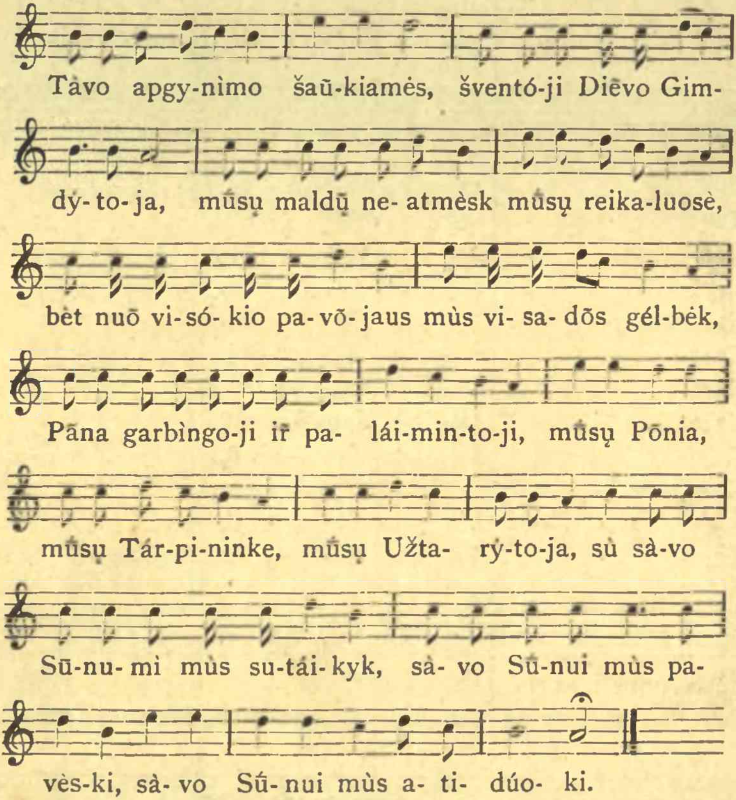






III. Dievo Avinėli su pasigailėk mūsų, kaip aukščiau, 1me šaukime, 316 p.
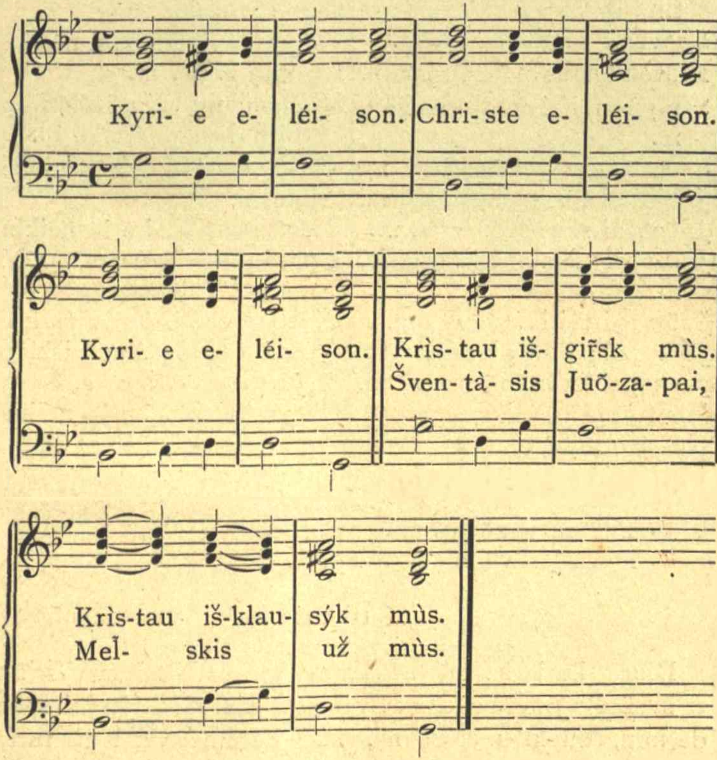

30. Istabùsis maldin- gu- mo iñ- - de, meĩ- skis už mùs.
32. Dó- vy- do bókš- - te,
34. Áu- kso na- - maĩ,
36. Dan- gaũs var̃- - tai,
38. Ligó- nių svei- kā- - ta,
40. Nuliũdusių- jų pa- gúo- - da,
42. Kara- lié- ne An- ge- lũ,
44. Kara- lié- ne Prā- na- šų,
46. Kara- lié- ne Kan- ki- niũ,
48. Kara- lié- ne Pa- - nũ,
50. Karaliéne be gimtō- sios núodė- mės pra- dė- to- ji,
52. Kara- lié- ne tai- - kōs,
11. Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pa- sáu- lio núo- dė- mes, ìsklausýk mùs, Viẽšpatie.

TAVO APGYNIMO

J. Naujalis.



ŠVENTOJO JUOZAPO LITANIJA



Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Krìstau, išgiȓsk mùs.
Krìstau, išklausýk mùs.
Tėve iš dangaũs, Diẽve, pasigailė́k mū́sų.
Sūnaũ, pasáulio Atpirkė́jau, Diẽve, pasigailė́k mū́sų.
Šventóji Dvãsia, Diẽve, pasigailė́k mū́sų.
Šventóji Trejýbe, víenas Diẽve, pasigailė́k mū́sų.
Šventóji Marìja, meȓskis už mùs.
Šventàsis Juõzapai, m.
Šlovingàsis Dóvydo pãlikuoni, m.

Patriárkų šviesýbe, m.
Diẽvo Gimdýtojos sužadė́tini, m.
Drovùsis Panõs sárge, m.
Diẽvo Sūnaũs maitìntojau,m.
Stropùsis Krìstaus gynė́jau, m.
Šventõsios Šeimõs gálva, m.
Juõzapai teisingiáusiasis, m.
Juõzapai skaisčiáusiasis, m.
Juõzapai išmintingiáusiasis, m.
Juõzapai tvirčiáusiasis, m.
Juõzapai paklusniáusiasis, m.
Juõzapai ištikimiáusiasis, m.
Kantrùmo pavéiksle, m.
Neturto mylė́tojau, m.
Darbiniñkų pavyzdỹ, m.
Namų̃ gyvẽnimo grožýbe, m.
Panų̃ sárge, m.
Šeimų̃ stiprýbe, m.
Var̃gdienių pagúoda, m.
Ligónių viltiẽ, m.
Mìrštančiųjų užtarýtojau, m.
Piktų̃jų dvãsių báime, m.
Šventõsios Bažnýčios globė́jau, m.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, atléisk mùms, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, išklausýk mùs, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, pasigailė́k mūsų.
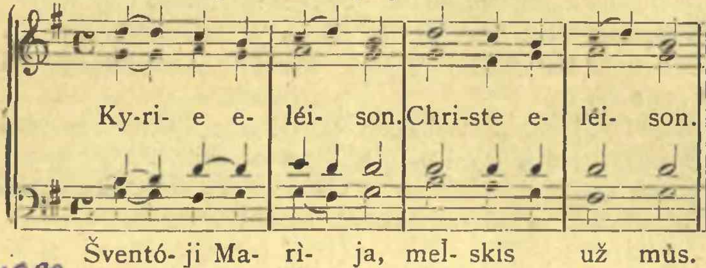
℣. Padãrė jį̃ sàvo namų̃ viẽšpačiu.
℟. Ir visų̃ sàvo tur̃tų valdýtoju.

Mel̃skimės

Diẽve, kurìs sàvo neapsãkoma apváizda teikeĩsi išriñkti šveñtąjį Juõzapą sàvo Švenčiáusiajai Gimdýtojai sužadė́tiniu, dúok, meĩdžiame, kàd bū́tume vertì jį̃ turė́ti dangujè užtarýtoju, kurį̃ žẽmėje gárbiname kaĩp globė́ją. Kurìs gyvenì ir viešpatáuji ámžių ámžius.

℟. Amen.

VISŲ ŠVENTŲJŲ LITANIJA



Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Krìstau, išgir̃sk mùs.
Krìstau, išklausýk mùs.
Téve iš dangaũs, Diẽve, pasigailék mūsų.
Sūnaũ, pasáulio Atpirkéjau, Diẽve, pasigailék mūsų.
Šventóji Dvãsia, Diẽve, pasigailék mūsų.
Šventóji Trejýbe, víenas Diẽve, pasigailék mūsų.
Šventóji Marìja, mel̃skis už mùs.
Šventóji Diẽvo Gimdýtoja, m.
Šventóji panų̃ Pãna, m.
Šventàsis Mýkolai, m.
Šventàsis Gabriẽliau, m.
Šventàsis Rãpolai, m.
Visì šventíeji Angelaĩ ir Arkangelaĩ, m.
Vìsos šventosios paláimintųjų Dvãsių eĩlės, m.
Šventàsis Jõnai Krìkštytojau, m.
Šventàsis Juõzapai, m.
Visì šventíeji Patriárkai ir Prãnašai, m.
Šventàsis Pẽtrai, m.
Šventàsis Póvilai, m.
Šventàsis Andriẽjau, m.
Šventàsis Jokūbai, m.
Šventàsis Jõnai, m.
Šventàsis Tõmai, m.
Šventàsis Jokūbai, m.
Šventàsis Pilýpai, m.
Šventàsis Baltramiẽjau, m.
Šventàsis Mãtai, m.
Šventàsis Sìmonai, m.
Šventàsis Tãdai, m.
Šventàsis Motiẽjau, m.
Šventàsis Barnãbai, m.
Šventàsis Lùkai, m.
Šventàsis Mõrkau, m.
Visì šventíeji Apãštalai ir Evangelìstai, m.
Visì šventíeji Viẽšpaties Mókytiniai, m.
Visì šventíeji Nekaltíeji Bernẽliai, m.

Šventàsis Stēponai, m.
Šventàsis Laurỹnai, m.
Šventàsis Vincentai, m.
Šventíeji Fabiōnai ir Sebastiōnai, m.
Šventíeji Jōnai ir Póvilai, m.
Šventíeji Kōzmai ir Damiōnai, m.
Šventíeji Gervāzai ir Protāzai, m.
Visì šventíeji Kankiniaĩ, m.
Šventàsis Silvēstrai, m.
Šventàsis Grigāliau, m.
Šventàsis Ambroziējau, m.
Šventàsis Augustìnai, m.
Šventàsis Jerōnimai, m.
Šventàsis Martỹnai, m.
Šventàsis Mikalōjau, m.
Visì šventíeji Vyskupaĩ ir Išpažinéjai, m.
Visì šventíeji Mókytojai, m.
Šventàsis Antānai, m.
Šventàsis Benedìktai, m.
Šventàsis Bernar̃dai, m.
Šventàsis Domininkai, m.
Šventàsis Prancìškau, m.
Visì šventíeji Kunigaĩ ir Levìtai, m.
Visì šventíeji Vienuōliai ir Atsiskýrėliai, m.
Šventóji Marìja Magdalēna, m.
Šventóji Agōta, m.
Šventóji Liùcija, m.
Šventóji Agniēte, m.
Šventóji Cecìlija, m.
Šventóji Kotrỹna, m.
Šventóji Anastāzija, m.
Vìsos šventosios Mergēlės ir Nāšlės, m.
Visì Diēvo Šventíeji ir Šventosios, užtarýkite mùs.
Bùk mùms malonùs, atléisk mùms, Viẽšpatie.
Bū́k mùms malonùs, išklausýk mùs, Viẽšpatie.
Nuō vìsa pìkta, gélbėk mùs, Viẽšpatie.
Nuo visókios núodėmės, g.
Nuo sàvo rūstýbės, g.
Nuo staigiōs ir netikétos mirtiẽs, g.
Nuo vélnio žabángų, g.
Nuo āpmaudo, neapýkantos ir visókio pìkto nóro, g.
Nuo paleistuvāvimo dvāsios, g.
Nuo žaibų̃ ir áudros, g.
Nuo žẽmės drebéjimo rýkštės, g.
Nuo māro, bādo ir kāro, g.
Nuo amžinōsios mirtiẽs, g.
Per̃ sàvo šventojo Įsikū́nijimo pāslaptį, g.
Per̃ sàvo Atėjìmą, g.
Per̃ sàvo Gimìmą, g.
Per̃ sàvo Krìkštą ir šventąjį Pāsninką, g.
Per̃ sàvo Krỹžių ir̃ Kañčią, g.
Per̃ sàvo mirìmą ir paláidojimą, g.

Per̃ sàvo šveñtąjį iš numìrusių̨jų Prisikėlìmą, g.
Per̃ sàvo stebuklìngąjį į dañgų Įžengìmą, g.
Per̃ Šventõsios Dvãsios Guodė́jos atė́jimą, g.
Sàvo teĩsmo dienojè, g.
Mẽs nusidė́jėliai, tavè mel̃džiame, išklausýk mus.
Mū́sų pasigailė́ti teĩkis. Tavè mel̃džiame, išklausýk mus.
Bū́ti mùms atlaidùs teĩkis. T.
Mus į tìkrąją ãtgailą atvèsti teĩkis. T.
Sàvo šveñtąją Bažnýčią valdýti ir išlaikýti teĩkis, T.
Šveñtąjį Tė́vą ir visùs dvasiškiùs šventãjame tikė́jime išlaikýti teĩkis. T.
Šventõsios Bažnýčios príešus nužẽminti teĩkis. T.
Krikščióniụ karãliams ir valdõvams taĩką ir tìkrąją sántarvę dovanóti teĩkis. T.
Vìsai krikščionìjai taĩką ir vienýbę dúoti teĩkis. T.
Visùs klýstančiuosius į Bažnýčios vienýbę pašaũkti ir visùs netikinčiúosius Evangelijos šviesà apšviẽsti teĩkis. T.
Mùs pačiùs, táu šventaĩ tarnáujančius, sutvìrtinti ir išlaikýti teĩkis. T.
Mū́sų mintìs trókšti dañgaũs sužãdinti teĩkis. T.
Visíems mū́sų geradariáms amžinomìs gėrýbėmis atlýginti teĩkis. T.
Mū́sų ir mū́sų bróliụ, genčių ir geradarių síelas nuõ ámžinojo pasmerkìmo gélbėti teĩkis. T.
Žẽmei vaĩsių dúoti ir išlaikýti teĩkis, T.
Visíems numìrusiems tikintiẽsiems ámžinąjį ãtilsį dovanóti teĩkis. T.
Mùs išklausýti teĩkis. T.
Diẽvo Sūnaũ. T.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, atléisk mùms, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, išklausýk mùs, Viẽšpatie.
Diẽvo Avinė̃li, kurìs naikinì pasáulio núodėmes, pasigailė́k mū́sų.
Krìstau, išgir̃sk mùs.
Krìstau, išklausýk mùs.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Tė́ve mū́sų (tylomis ligi)

℣. Ir nevèsk mùs į pãgundą.
℟. Bet gélbėk mùs nuõ pìkta.

69ta Psalmė

Diẽve, ateĩk man padéti : Viẽšpatie, skubék manę̃ gélbėti.

Kad susigéstų ir nusigąstų, kuriẽ íeško màno síelos.

Kad nusigrį̃žtų nuõ manę̃s ir susigéstų, kuriẽ geĩdžia mán pìkta.

Kad tuojaũ nusigrį̃žtų sugédinti, kuriẽ mán sãko : šè táu, šè táu.

Kad džiaũgtųsi tavim̃ ir lìnksmintųsi visì, kuriẽ íeško tavę̃s, ir kad visuomèt sakýtų : garbẽ tesiẽ Viẽšpačiui, kuriẽ trókšta tàvo išgãnomi.

Aš esmì pavar̃gėlis ir netur̃tėlis : Diẽve, padék mán.

Tu esì màno padėjéjas ir màno gélbėtojas : Viẽšpatie, paskubéki.

Garbẽ Tévui ir Sū́nui ir Šveñtajai Dvãsiai.

Kaĩp bùvo pradžiojè, ir dabar̃, ir visadõs, ir per̃ ámžių ámžius. Amen.

℣. Gélbėk sàvo tarnùs, Viẽšpatie.
℟. Màno Diẽve, pasìtikinčius tavimì.
℣. Bū́k mùms, Viẽšpatie, stiprýbės bókštas.
℟. Prieš mū́sų príešus.
℣. Kad príešas niẽko iš mū́sų nelaimétų.
℟. Ir nedorýbės sūnùs neim̃tų mùms keñkti.
℣. Viẽšpatie, nedarýk mùms pagal̃ mū́sų nusidéjimus.
℟. Nei mokék mùms pagal̃ mū́sų nedorýbes.
℣. Mel̃skimės už mū́sų šveñtąjį Tévą N.
℟. Kad Viẽšpats jį̃ sáugotų, kad jį̃ gaivíntų ir laimìngą padarýtų žẽmėje ir kad jõ neįdúotų į rankàs jõ príešams.
℣. Mel̃skimės už mū́sų gẽradarius.
℟. Teĩkis, Viẽšpatie, atmokéti amžinúoju gyvẽnimu visíems, kuriẽ dėl tàvo var̃do mùms gẽra dãro.
℣. Mel̃skimės už ìštikimus mìrusiuosius.
℟. Amžìnąjį ãtilsį dúok jíems, Viẽšpatie, ir amžinóji šviesà tegul̃ jíems šviẽčia.

℣. Teilsiẽs ramýbėje.
℟. Amen.
℣. Už mū́sų brólius čia nẽsančius.
℟. Máno Diẽve, gélbėk sàvo tarnùs, tavimì pasìtikinčius.
℣. Siũsk jiems, Viẽšpatie, pagálbą iš šventóvės.
℟. Ir iš Siono giñk juõs.
℣. Viẽšpatie, išklausýk màno maldą.
℟. Ir màno šaũksmas tavė̃ tepasiẽkie.
℣. Viẽšpats su jumìs.
℟. Ir su tàvo dvasiá.

Melskimės.

Diẽve, kuriám sãva yrà visadõs pasigailéti ir atléisti; priim̃k mū́sų meldìmą, idañt, sàvo gerumù pasigailė́jęs, mùms ir visíems kitíems sàvo tarnáms teĩktumeisi malonìngai nuim̃ti tuõs pánčius, kuriẽ var̃žo mùs nusidė́jėlius.

Išklausýk, Viẽšpatie, nuolañkiai prãšančiųjų maldàs ir išpažìstantiesiems atléisk núodėmes, idañt kartù mùms malonìngai suteĩktumei atleidìmą ir ramùmą.

Viẽšpatie, paródyk mums malonìngai neapsãkomąjį sàvo gailestingùmą, idañt mus ir iš visų̃ núodėmių išvadúotumei ir nuo bausmių̃, kuriàs jomìs ẽsame nusipel̃nę, išgélbėtumei.

Diẽve, kurį̃ rū́stina mū́sų kal̃tės ir numal̃do mū́sų atgailà, pažvel̃k malonìngai į sàvo žmónes, kuriẽ, nusižẽminę tavė̃ maldáujame, ir sàvo rūstýbės rýkštes, kuriàs sàvo núodėmėmis ẽsame nusipel̃nę, nugrę̃žk, nuo mū́sų.

Visagãlis amžinàsis Diẽve, pasigailė́k sàvo tar̃no, mū́sų šveñtojo Tė́vo N. ir malonìngai vesk jį ámžinojo išgãnymo keliù, idañt tàvo pãdedamas vìsa, kas táu patiñka, ir norė́tų darýti ir, kiek tik galė́damas, darýtų.

Diẽve, kurìs esì visų̃ šventų̃ troškìmų, gerų̃ sumãnymų ir dorų̃ darbų̃ šaltìnis, suteĩk sàvo tarnáms to ramùmo, kuriõ pasáulis negãli dúoti, idañt ir mū́sų šìrdys bū́tų

pasidãvusios tàvo vãliai, ir dabartìniai laikaĩ iš tàvo malónės bū́tų rãmūs.

Sukùrk, Viẽšpatie, mū́sų širdysė Šventõsios Dvãsios ùgnį, idañt tau skáisčiu kū́nu tarnáutume ir nekaltà šìrdžia patìktume.

Diẽve, visų̃ tìkinčiųjų Leidė́jau ir Atpirkė́jau, atléisk sàvo tarnáms ir tarnáitėms visàs jų núodėmes, idañt jie karštomìs maldomìs galė́tų įsigýti tuõs ãtlaidus, kurių visadõs taĩp tróško.

Mū́sų veiksmùs, Viẽšpatie, sàvo įkvėpimù pranók ir sàvo pagálba lydė́k, idañt kiekvienà mū́sų maldà ir kiekvíenas dárbas nuo tavę̃s prasidė́tų ir prasidė́jęs tavimì baĩgtųsi.

Visagãlis amžinàsis Diẽvè, kurìs kartù gyvíems ir mìrusiems viešpatáuji bei visų̃ pasìgaili, kuriuõs iš añksto žinaĩ tikė́jimu ir dárbu tavaĩsiais bū́siant, nuolañkiai tavė meĩdžiame, idañt tie, už kuriuõs ẽsame pasirýžę meĩstis, kuriuõs šitas gyvẽnimas dar tebelaĩko kū́ne, ar būsimàsis, iš kū́no atsipalaidãvusius, yrà priẽmęs, visų̃ tàvo Šventų̃jų užtãrymu, iš tãvo gailestingùmo malónės visų̃ sàvo núodėmių atleidìmą įgýtų. Per mū́sų Viẽšpatį Jė́zų Krìstų, kurìs, bū́damas Diẽvas, su tavimì gyvẽna ir viešpatáuja draugė su Šventą́ja Dvasià visùs ámžių ámžius.

℟. Amen.

℣. Viẽšpats su jumìs.

℟. Ir su tàvo dvasià.

℣. Teišklaũsai mus visagãlis ir gailestingàsis Viẽšpats.

℟. Amen.

℣. Ir tìkinčiųjų síelos iš Diẽvo gailestingùmo teilsiẽs ramýbėje.

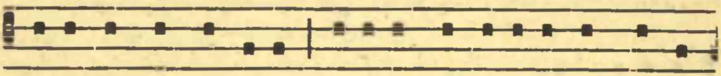
℟. Amen.

APPENDIX II.

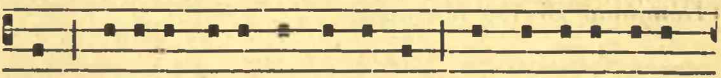
TONUS " CONFITEOR „ PRO MISSIS PONTIFICALIBUS.



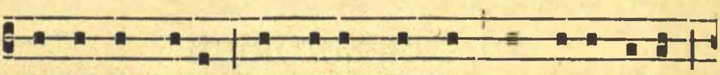
Confí-te- or De- o omnipo-ténti, be- á-tæ Ma-



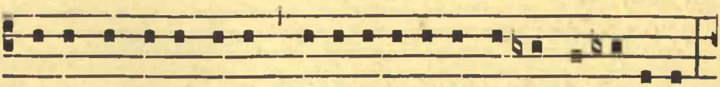
rí- æ semper Vírgi-ni, be- á-to Micha- é-li Archánge-



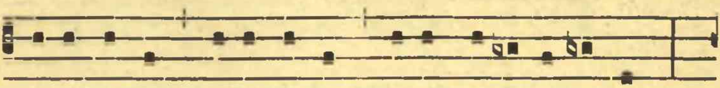
lo, be- á-to Jo- ánni Baptístæ, sanctis Apósto- lis



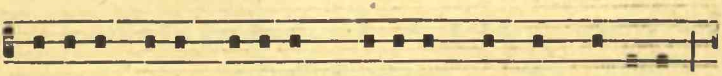
Petro et Paulo, ómni-bus Sanctis, et ti-bi pa-ter,



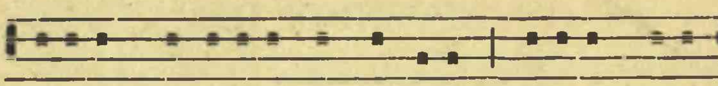
qui- a peccá-vi nimis, cogi-ta-ti- óne, verbo et ópe-re :



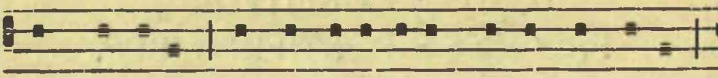
me- a culpa, me- a culpa, me- a má-xima culpa.



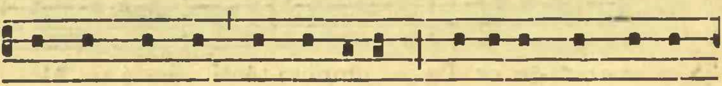
Ide- o precor be- á-tam Ma-rí- am semper Vírginem,



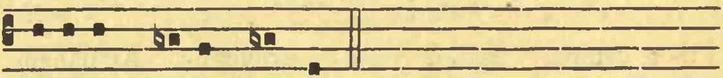
be- átum Micha- é-lem Archánge-lum, be- átum Jo- án-



nem Baptístam, sanctos Apósto-los Petrum et Paulum,



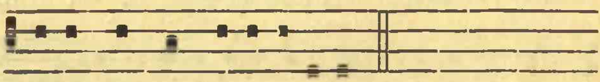
omnes Sanctos, et te pa-ter, o-rá-re pro me ad



Dóminum De- um nostrum.

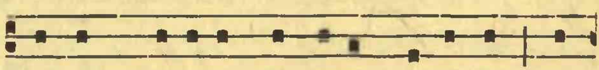
AD COMPLETORIUM

Lector incipit :

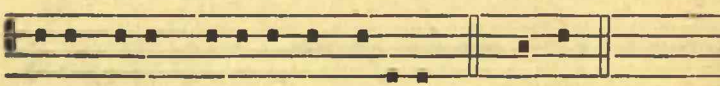


Jube, domne, benedí-cere.

Benedictio.



Noctem qui- é-tam et finem perféctum con-

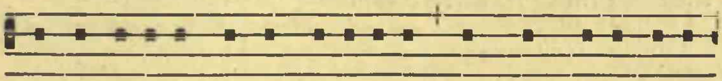


cédat nobis Dóminus omnípo-tens. ℟. Amen.

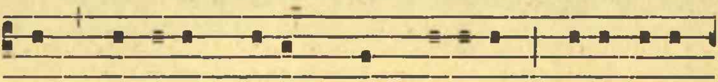
Lectio brevis. 1. Petri 5, 8-9.



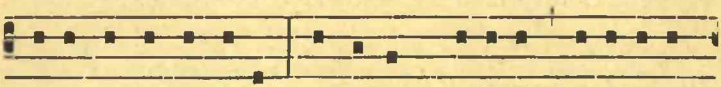
Fratres : Sóbri- i estó-te, et vi-gi-lá-te : qui- a



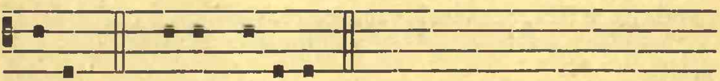
adversá-ri- us vester di- ábo-lus, tamquam le- o rúgi-



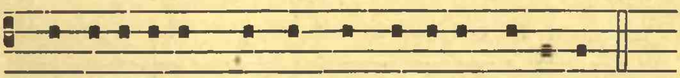
ens, círcu- it, quærens quem dévo-ret : cu- i re-sí-



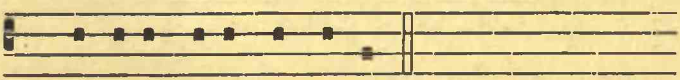
sti-te fortes in fide. Tu autem Dómine mi-se-ré-re



nobis. ℟. De-o grá-ti- as.



℣. Adju-tó-ri-um nostrum in nómine Dómi-ni.



℟. Qui fe-cit cælum et terram.

Pater noster, dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis,

et vobis fratres, quia peccávi nimis, cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

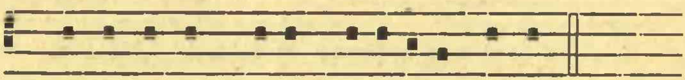
Deinde repetit Confessionem : et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

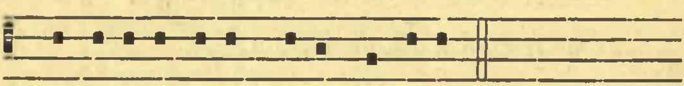
Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et misericors Dóminus.
℟. Amen.

Et facta absolutione dicitur :



℣. Convérte nos, De- us, salu-tá-ris noster.



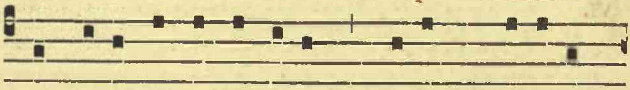
℟. Et avérte i-ram tu-am a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

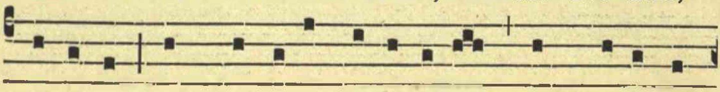
HYMNUS.

In Dominicis et minoribus Festis per Annum.

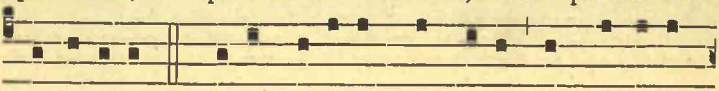
VIII.



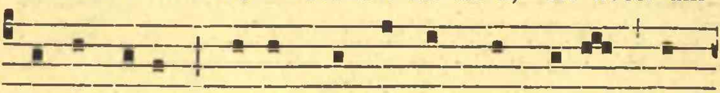
Te lu-cis ante términum, Rerum Cre- átor,



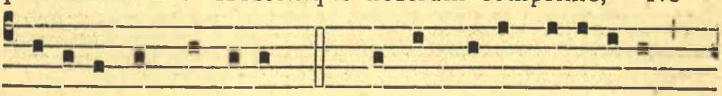
póscimus, Ut pro tu- a cleménti- a, Sis præsul et



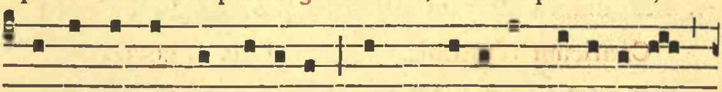
custódi- a. 2. Procul recédant sómni- a, Et nócti- um



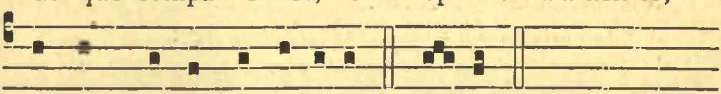
phantásma-ta : Hostémque nostrum cómprime, Ne



pollu- ántur córpora. 3. Præsta, Pater pi- íssime,



Patríque compar Unice, Cum Spí-ri-tu Parácli-to,



Regnans per omne sæcu-lum. A-men.

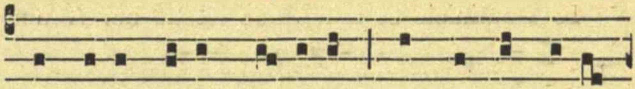
Capitulum. Jerem. 14, 9.

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : * ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

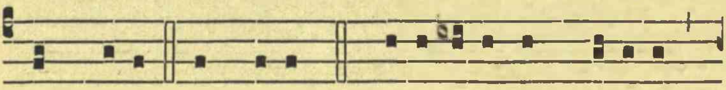
℟. Deo grátias.

Per Annum, Responsorium breve.

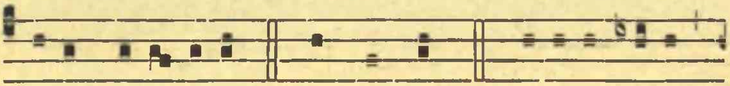
VI.



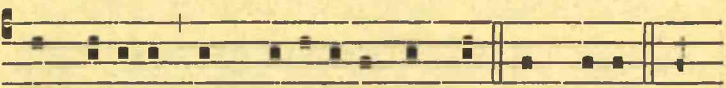
In manus tu-as, Dómine, * Comméndo spí-ri-



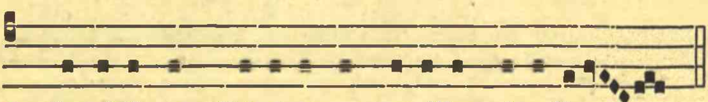
tum me-um. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine,



De-us ve-ri-tá-tis. * Comméndo. ℣. Gló-ri-a Patri,



et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. In manus.

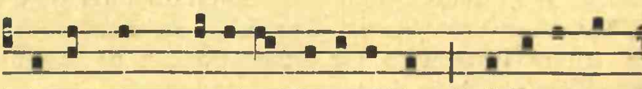


℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam ócu-li.
℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

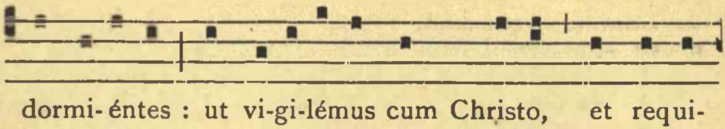
Canticum Simeonis. Luc. 2, 29-32.
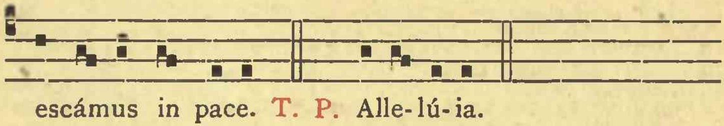
Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum :
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum :
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.

Ant.



Salva nos, Dómine, vi-gi-lántes, custódi nos





Preces.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum, secreto usque ad

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

℟. Et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant ; * et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Benedictio.

Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur una ex Antiphonis B. Mariæ Virginis pro tempore.

INDEX GENERALIS.

I. PROCESSIONALE

II. FUNEBRALE

APPENDIX I

Giesmės ir Litanijos

APPENDIX II

INDEX ALPHABETICUS.

CANTICA, HYMNI, RESPONSORIA ETC.

PSALMI

GIESMĖS

LITANIJOS

Imprimé en Belgique.

MECHLINIÆ, H. DESSAIN.

Pataisytinos Cantionale klaidos

12 pusl. žodyje *poenitentiae* paskutiniame skiemenyje *ae* reikia imti gaidas ne *do—si*, bet *do—la.*

285 pusl. 4 eil. ne *nesitikėtos,* tik *netikėtos.*

286 pusl. 3 eil. ne *vienybije,* tik *vienybėje.*

328 pusl. reikia skaityti: *J. Kristų, tavo Sūnų, kuris...*